

6

INTERNATIONAL
TRAKYA

FAMILY MEDICINE CONGRESS

CONGRESS BOOK

15 - 19 MARCH 2017, BALKAN CONGRESS CENTER, EDIRNE, TURKEY

INDEX

Welcome	2
Comittees.....	3
Contributors	4
Scientific Program	5
Courses and Workshops	8
Oral Presentations Index.....	9
Poster Presentations Index.....	11
Abstracts of Oral Presentations	17
Abstracts of Poster Presentations	33
Author Index	87

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

WELCOME

Prof. Nezih Dağdeviren, MD

Congress Chair

*Chair, Trakya University Faculty of
Medicine, Department of Family
Medicine*

Dear Colleagues,

Trakya Family Medicine Congress is continuing to grow ever since the foundation in 2001. Trakya Family is working hard with the collaboration, interest, support and trust of the participants.

TAHEK International is now taking steps to bring together all the colleagues of family medicine under an umbrella throughout the world.

The theme of this congress is "ACTIVE AGEING". The subject of this theme will be discussed in different aspects in detail.

I hope it will be a successful congress to be remembered in the future. I wish to see you all in the congress.

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

COMMITTEES

CHAIR

Dr. Nezih Dağdeviren

SCIENTIFIC SECRETARIAT

Dr. Serdar Öztora
Dr. Ayşe Çaylan

ORGANIZING SECRETARIAT

Dr. Önder Sezer
Dr. Züleyha Kıyunat

SCIENTIFIC ADVISORY BOARD

Dr. Anca Alexandra Matusz (Romanya)
Dr. Antonios K. Karotsis (Yunanistan)
Dr. Antonis Batikas (Yunanistan)
Dr. Athanasios Symeonidis (Yunanistan)
Dr. Biserka Bergman Markovic (Hırvatistan)
Dr. Bodosakis Merkuris (Yunanistan)
Dr. Carmen Busneag (Romanya)
Dr. Christos Lionis (Yunanistan)
Dr. Danica Rotar Pavlic (Slovenya)
Dr. Davorina Petek (Slovenya)
Dr. Dean Klancic (Slovenya)
Dr. Dilek Toprak (Türkiye)
Dr. Dragan Soldo (Hırvatistan)
Dr. Draginja Radunovic (Karadağ)
Dr. Drajica Nikolic (Sırbistan)
Dr. Ersin Akpınar (Türkiye)
Dr. Esra Saatçı (Türkiye)
Dr. Igor Svab (Slovenya)
Dr. Kadir Huseyin (Kosova)
Dr. Lubin Şukriyev (Makedonya)
Dr. Marija Petek Ster (Slovenya)
Dr. Mehmet Uğurlu (Türkiye)
Dr. Mehmet Ungan (Türkiye)
Dr. Mümtaz Mazıcıoğlu (Türkiye)
Dr. Radost Asenova (Bulgaristan)
Dr. Rosica Dimova (Bulgaristan)
Dr. Sanda Kreitmayer Pestic (Bosna-Hersek)
Dr. Süleyman Görpelioğlu (Türkiye)
Dr. Valentina Madjova (Bulgaristan)

HOST ORGANIZING COMMITTEE

Dr. Ayça Çetinbaş
Dr. Binnur Tağtekin Sezer
Dr. Gülnar Nepesova
Dr. Özlem Top
Dr. Sezen Kıray Ülke
Dr. Merve Obuz
Dr. Esra Şengüzel
Dr. Ejder Şahin
Dr. Serkan Çalış
Dr. Mahmut Günay
Dr. Hatice Hilal Yüksel
Dr. Seyide Tetik
Dr. Ceyda Akbaş Atas
Dr. Mehmet Akif Başoğlu
Dr. Özlem Elçi
Dr. Hande Erarslan
Dr. Duygu Devran
Dr. Aseen Hussien Salih Salih
Dr. Fatma Güçlü Saltık
Dr. Rabia Çoker
Dr. Mehmet Karadon
Dr. Mahmut Özmen
Dr. Gökhan Kaya

Contributors

Ahmet Altuğ Çilingir	Turkey
Ali Kemal Özdemir	Turkey
Ali Muhammed Bayraktaroğlu	Turkey
Ayşe Çaylan	Turkey
Begona Rodriguez	Spain
Berk Minez	Turkey
Bodossakis Merkouris	Greece
Daniela Mileva	Bulgaria
Dilek Toprak	Turkey
Ermofilos Merkouris	Greece
Ersin Akpınar	Turkey
Ertuğrul Tanrıkulu	Turkey
George Tsigarovski	Bulgaria
Gergana Foreva	Bulgaria
Hakan Demirci	Turkey
Haluk Mergen	Turkey
Hilal Özkaya	Turkey
Hristo Dipchikov	Bulgaria
Kadir Huseyin	Kosovo
Ljubina Despotova Toleva	Bulgaria
Mehmet Ungan	Turkey
Muhsin Kişioğlu	Turkey
Nezih Dağdeviren	Turkey
Okcan Basat	Turkey
Özen Doğan Onur	Turkey
Rabia Kahveci	Turkey
Radost Assenova	Bulgaria
Rosica Dimova	Bulgaria
Seçil Arıca	Turkey
Selçuk Mistik	Turkey
Serdar Öztora	Turkey
Uğur Bilge	Turkey
Valentina Madjova	Bulgaria
Vasiliki Garmiri	Greece
Velislav Minekov	Bulgaria
Zornica Ambareva	Bulgaria

Scientific Program

17.03.2017 WEDNESDAY

09:00-16:00 REGISTRATION

13:00-13:30 OPENING CEREMONY

16:00-17:30 PRE-CONFERENCE PANEL

Age Friendly City

Chairperson Prof. Nezhik Dağdeviren

Speakers Dr. Berk Minez Architecture and Design Practices for Active Ageing

Trakya University Faculty of Architecture

Dr. Ertuğrul Tanrıkulu Action on Socialization of Disabled Elderly in Active Ageing

Deputy Mayor of Edirne Process

Dr. Muhsin Kişioğlu Demographic Changes in Turkey and Care of Elderly

Edirne Health Director

18.03.2017 THURSDAY

09:30-10:00 OPENING CEREMONY

10:00-10:45 Plenary Active Ageing and Family Medicine

Chairperson Nezhik Dağdeviren - Hristo Dipchikov

Speaker Mehmet Urgan

10:45-11:15 COFFEE BREAK

11:15-12:00 Panel Examples of Active Ageing in Balkan Countries

Chairperson Mehmet Urgan - Daniela Mileva

Speakers Ayşe Çaylan Active Ageing in Turkey

Kadir Huseyin Active Ageing in Kosovo

Valentina Madjova Active Ageing in Bulgaria

12:00-14:00 LUNCH BREAK

14:00-14:45 Plenary Possibilities and Implementations of Information and Communication Technology (ICT) in Disabled Adults

Chairperson Ljubin Sukriev - Zornica Ambareva

Speakers Rosica Dimova

14:45-15:45 Panel Sedentary Lifestyle and Ageing

Chairpersons Ivan Dechev - Gergana Foreva

Speakers Radost Assenova

George Tsigarovski

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

15:45-16:00 COFFEE BREAK

16:00-17:30 Oral Presentations

17.03.2017 FRIDAY

10:00-10:45 Panel Rational Drug Use in Elderly
Chairperson Rabia Kahveci
Speakers Uğur Bilge Polipharmacy in Elderly
Hilal Özkaya Ethical Approaches on Anti-Ageing Sector and Body

10:45-11:00 COFFEE BREAK

11:00-11:45 Plenary Why do men die earlier? It's time to tell the truth.
Chairperson Selçuk Mıstık
Speaker Ersin Akpınar

11:45-12:30 Panel Effects of Nutrition and Exercise on Active Aging
Chairperson Dilek Toprak
Speakers Selçuk Mıstık Effects of Nutrition on Active Aging
Hakan Demirci Effects of Exercise on Active Aging

12:30-14:00 LUNCH BREAK

14:00-14:30 Plenary Aging and challenges to the contemporary general practice
Chairperson Valentina Madjova
Speaker Ljubina Despotova Toleva

14:30-15:30 Panel Fine Arts and Ageing
Chairperson Ali Muhammed Bayraktaroğlu
Speakers Begona Rodriguez
Velislav Minekov

15:30-16:00 COFFEE BREAK

16:00-17:30 Oral Presentations

18.03.2017 SATURDAY

09:30-10:30 Panel Preventive Measures in Active Ageing
Chairperson Radost Assenova - Pavlina Nikolaeva Nikolova
Speakers Bodossakis Merkouris
Vasiliki Garmiri
Ermofilos Merkouris

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

10:30-11:00 COFFEE BREAK

11:00-12:30 Panel Active Ageing Management in Chronic Patients
Chairperson Ersin Akpınar
Speakers Haluk Mergen
Rabia Kahveci

12:30-14:00 LUNCH BREAK

14:00-15:00 Panel Oral and Dental Health in Elderly
Chairperson Ali Kemal Özdemir
Speakers Özen Doğan Onur The importance of the relationship of oral-dental and general health in elderly
Ahmet Altuğ Çilingir Prosthetic approaches in geriatric patients

14:00-15:00 VdGM Workshop

15:00-16:00 Panel Active Ageing and Lifestyle Changes
Chairperson Ayşe Çaylan
Speakers Seçil Arıca Nutritional changes
Okcan Basat Exercise attitudes
Dilek Toprak Habits and Addictions

16:00-16:30 CLOSING CEREMONY

Courses and Workshops

1. Periodic Health Examinations in Elderly Course

Prof. Mustafa Fevzi Dikici, Assoc. Prof. Füsün Arıran İğde, Assist. Prof. Mustafa Kürşat Şahin

16.03.2017 / Thursday / 14:00-15:45

2. Principles of Comprehensive Geriatric Assessment Course

Dr. Didem Kafadar, Assoc. Prof. Ayşe Semra Demir Akça

17.03.2017 / Friday / 14:00-15:45

3. Rhythm Workshop

Adnan Sever, Ümit Çavuş

16.03.2017 / Thursday / 16:00-17:30

4. Mobile Photography Workshop

Prof. Ali Muhammet Bayraktaroğlu, PhD

17.03.2017 / Friday / 16:00-17:30

Oral Presentations

OP-001 - Erbil Karaman, Dilek Kuşaslan Avcı, Şeyhmus Kaplan - Primer dismenore tedavisinde Kinezyoteyp uygulaması analjezik ihtiyacını azaltabilir mi?

OP-002 - Selin Çakmak, Hayriye Esra Ataoğlu, Binnur Tağtekin Sezer - Subklinik Hipertiroidinin 1 Yıllık Seyrinin Değerlendirilmesi

OP-003 - Dilek Kuşaslan Avcı, Esra Sarı - Üniversite Öğrencilerinde Dismenore ve Getirdiği Sonuçlar

OP-004 - Dilek Kuşaslan Avcı, Hüseyin Avni Şahin - Relationship between Burnout Syndrome and Internet Addiction, and the Risk Factors in Healthcare Employees

OP-005 - Sebahat Gücük, Neslihan Erkuran - Aile Hekimi eşliğinde 65 yaş ve üstü bireylerde adımsayar kullanımının etkisinin artırılması

OP-006 - Özge Mengi, Sedef Duran, Halit Selçuk, Sevgi Özdiñç - Edirne Huzurevi sakinlerinde el kavrama gücü ile protein alımı arasındaki ilişkinin incelenmesi

OP-007 - Savaş Güzel, Eda Çelik Güzel, Aysun Ünal, Aliye Çelikkol - Alzheimer Hastalığında Kognitif Fonksiyonlar ile Plazma Aterojenik İndeks arasındaki ilişki

OP-008 - Cihan Adıyaman, Memet Taşkın Egici, Dilek Toprak, Okcan Basat - Aile Hekimliği Asistanlarının Uzmanlık Eğitimine Bakışı

OP-009 - Sedef Duran, Özge Mengi, Sevgi Özdiñç, Halit Selçuk - Edirne Huzurevi'nde yaşayan yaşlıların beslenme durumunun değerlendirilmesi

OP-010 - Arzu Sancaklı, Seda Geylani Güleç, Okcan Basat - Hastanede Yatan Çocuklarda Malnütrisyon Sıklığı

OP-011 - Serkan Pekçetin - Participation to Recreational Activities Effects on Occupational Performance of Nursing Homes Residents

OP-012 - Tuğçe Özen, Sevgi Özdiñç - Geriatrik bireylerde düşmeyi önlemede kanıta dayalı fizyoterapi uygulamalarının incelenmesi

OP-013 - Halit Selçuk, Özge Mengi, Sedef Duran - Edirne huzurevi sakinlerinde fiziksel aktivite düzeyi ile genel sağlık algısı arasındaki ilişkinin incelenmesi

OP-014 - Ayşin Nalbantoğlu, Eda Güzel, Nedim Samancı, Muhammet Demirkol, Burçin Nalbantoğlu - Retrospective Analysis of Acute Poisonings in the Pediatric Intensive Care Unit

OP-015 - Ayşin Nalbantoğlu, Eda Güzel, Mustafa Metin Donma, Burçin Nalbantoğlu - Correlation between vitamin D levels and insulin resistance among obese children

OP-016 - Ceyda Akbaş Ataş, Önder Sezer, Hamdi Nezih Dağdeviren - 65 Yaş ve Üzerindeki Hastalarda İstismar İhtimali ve Etkileyen Faktörler

OP-017 - Meryem Baştürk, Mehmet Arslan, Süleyman Albaş, Esra Meltem Koç, Melih Kaan Sözmen - Smoking habits and anxiety level of the first and sixth year medical faculty students and their opinion about Law 4207

OP-018 - Selçuk Mısıtık, Demet Ünalın, Mehmet Kaya, Muhsin Karaduman, Bülent Tokgöz - Stress Coping Attitudes of Hemodialysis and Peritoneal Dialysis Patients

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

- OP-019 - Selçuk Mıstık, Demet Ünalın, Bülent Tokgöz - The Effect of Depression and Perceived Social Support Systems on Quality of Life in Dialysis Patients
- OP-020 - Meltem Kaplan, Mustafa Düldül, Ezgi Özen, Asuman Dolğun, Halil Volkan Tekayak, Mehmet Nedim Tıraş, Efe Cem Baytar, Burcu Toklu, Ersin Akpınar - Aile hekimleri büyüme geriliği olan çocuklarda tiroid fonksiyonları ve anemi değerlendirmesini nasıl yapacak?
- OP-021 - Ferda Kaya Zaman, Nurşah Özkan, Dilek Toprak - Gebelikte Depresyon ve Anksiyete Artar mı?
- OP-022 - Berna Erdal Yıldırım, Hülya Albayrak, Mine Aydın Kurç, Gamze Varol Saraçoğlu, Mehmet Emin Yanık, Gamze Erfan, Dumrul Gülen - Are the Th17 cytokine levels in patients with psoriasis compared to healthy individuals change?
- OP-023 - Kurtuluş Öngel, Utku Eser - Evde Sağlık Okulu Deneyimleri
- OP-024 - Ali Candar, Hakan Demirci, Fatih Çiftçi, Yakup Akpınar, Ayşe Karalar Baran - Diyabetes Mellitus Hastalarının Alternatif Tıbbi Yöntemleri Kullanmalarında Yaşam Kalitelerindeki Bozulmanın Belirleyici Etkisi
- OP-025 - Didem Kafadar - Early Observations Of An Outpatient Clinic For Smoking Cessation
- OP-026 - Mesut Oruk, Umut Gök Balcı, Fatoş Polat, Burak Polat, Kurtuluş Öngel, Haluk Mergen - Obez Hastalarda; Vücut Kitleİndeksinin, Serum Lipid Değerleri ve USG'de Gözlenen Hepatosteatoz Derecesine Etkisi
- OP-027 - Zehra Dağlı, Yeşim Uncu, Canan Tuz, Züleyha Alper, Pınar Topsever, Mehmet Akman - Opinions of doctors on integrating physical activity as a component of healthy lifestyle into the medical school curriculum
- OP-028 - Elif Ateş, Turan Set - Comparison of the Percentage of Body Fat after Losing Weight
- OP-029 - Tuğçe Özen, Sevgi Özdiñç, Halit Selçuk - Huzurevinde yaşayan yaşlılarda kinezyofobi ile fiziksel fonksiyon arasındaki ilişkinin incelenmesi
- OP-030 - Nina Toleva Nowak - Aging: medical and social services, and urban practices. (part of vast interdisciplinary case study for One Architecture Week 2016)
- OP-031 - Servet Aker, Mustafa Kürşat Şahin - Birinci Basamak Sağlık Çalışanlarının Mevsimsel Grip Aşısı Olma Durumları – Canik / Samsun 2012 – 2016
- OP-032 - Usame Velioğlu, Cemil Işık Sönmez - Sigara Bırakma Polikliniğine Başvuran Hastaların Nikotin Bağımlılığının Sosyodemografik Özellikler ve Depresyon İle İlişkisi
- OP-033 - Tuğba Karamancı, Cemil Işık Sönmez, Usame Velioğlu - Sigara Kullananlarda Ekspiryum Havasında Karbonmonoksit Düzeyleri ve Bağımlılık Puanları Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi
- OP-034 - Güzin Zeren Öztürk, Yasemin Barış, Turna Balkozak, Dilek Toprak - Evde Sağlık Hastalarının Retrospektif Değerlendirilmesi
- OP-035 - Beray Gelmez Taş, Dilek Toprak, Bahar Yücel, Güzin Zeren Öztürk - 18 Yaş Üzeri Bireylerin Erişkin Aşılarına Bakış Açıları
- OP-036 - Ayça Çetinbaş, Zekiye Demirel, Hülya Ezgi Gençoğlu, Hamdi Nezih Dağdeviren - Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinde Duygusal Yeme ve Beden Algısı İlişkisi

Poster Presentations

PP-001 - Selin Deniz - Sigarayı bırakmada nikotinin rolü

PP-002 - Gizem Önen, Dimitra Sifaki Pistolla, Vassiliki Eirini Chatzea, Filipos Koinis, V. Georgoulas, Tuncay Müge Alvir, C. Lionis - The role of General Practitioners in cancer control through the utilization of cancer registries' resources

PP-003 - Selin Deniz - İnflamatuar Bağırsak Hastalığında Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarının Rolü

PP-004 - Didem Kafadar, Ayşe Semra Demir Akca, Fatih Akca - Falls In Elderly: Comprehensive and Individual Approach

PP-005 - Hülya Kamarlı Altun, Nilgün Seremet Kürklü - Comparison of MNA Scores in Elderly Patients Hospitalized in Different Clinics

PP-006 - Ozen Uysal, Hülya Kamarlı Altun, Nilgün Seremet Kürklü - Evaluation of Nutritional Status of Elderly Cancer Patients With NRS 2002

PP-007 - Canan Tuz - erken ergenlerde öğün sıklığının vücut kompozisyonuna etkisi, doğu anadolu bölgesi kırsalından bir örneklem

PP-008 - Mustafa Özgür Kaya, Gaye Çelikcan, Yeşim Uncu, Celaledin Demircan - Birinci Basamakta İlaç Yan Etkileri: İlaç Bağımlı Lupus

PP-009 - Hülya Kamarlı Altun, Nilgün Seremet Kürklü, Elif Guven Sade - Determination of The Metabolic Syndrome Prevalance in Elderly Individuals Who Apply to a Family Medicine Center

PP-010 - Elif Serap Esen, Dilek Toprak - Erişkinde Suçiçeği

PP-011 - Kurtuluş Öngel, Giray Kolcu, Akif Zaloğlu - Yeni Paradigmaya Defansif Tıp Uygulamaları Bağlamında Katkı: Literatür Taraması

PP-012 - Burcu Aykanat, Turan Set - Kontakt Dermatitli Bir Olgu Sunumu

PP-013 - Selin Deniz - Yaşlı Hastalarda Çoklu ilaç Kullanımının Zararları

PP-014 - Süleyman Albaş, Meryem Baştürk, Mehmet Arslan, Esra Meltem Koç, Gülseren Pamuk, Barış Önder Pamuk - Tip 2 Diyabetik Obez Hastada Exenatid Kullanımı: Olgu Sunumu

PP-015 - Süleyman Albaş, Mehmet Arslan, Merve Yekta Yolcu, Meryem Baştürk, Gülseren Pamuk, Barış Önder Pamuk - Obezite Cerrahisi:Olgu Sunumu

PP-016 - Süleyman Albaş, Mehmet Arslan, Özden Peköz, Meryem Baştürk, Gülseren Pamuk, Esra Meltem Koç - Malignite Alarmı: Olgu Sunumu

PP-017 - Mehmet Arslan, Süleyman Albaş, Meryem Baştürk, Özden Peköz, Merve Yekta Ateş, Esra Meltem Koç - Aktif Yakınması Olmayan Primer Bronş Maligniteli Olgu Sunumu

PP-018 - Mehmet Arslan, Süleyman Albaş, Meryem Baştürk, Özden Peköz, Esra Meltem Koç - Birinci Basamakta Dikkatli Sorgulanması Gereken Bir Konu: Presenkop

PP-019 - Mehmet Arslan, Meryem Baştürk, Süleyman Albaş, Merve Yekta Ateş, Esra Meltem Koç - Rabdomiyolize Bağlı Akut Böbrek Hasarı: Olgu Sunumu

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

PP-020 - Meryem Baştırık, Mehmet Arslan, Süleyman Albaş, Merve Yekta Ateş, Esra Meltem Koç - Önlenebilir Bir Halk Sağlığı Sorunu; Nutrisyonel Rikets

PP-021 - Meryem Baştırık, Süleyman Albaş, Mehmet Arslan, Özden Peköz, Esra Meltem Koç - Birinci Basamakta Nadir Görülen Bir Hastalık:: Laurence Moon Bardet Biedl Sendromu

PP-022 - Turan Set, Elif Ateş - Relationship between the Cholesterol and Vitamin D

PP-023 - Salih Zekeriya Karşlıoğlu, Turan Set - Diz ağrısı: bir olgu sunumu

PP-024 - Ayşe Akgöz, İlkey Keser, Hülya Kamarlı Altun - Physical activity in elderly: What are the psychosocial benefits?

PP-025 - Hilal Yüksel, Yasemin Çayır, Zahide Kosan, Kenan Taştan - The Effectiveness Of Breathing Exercises To Labor Pain And Duration

PP-026 - Elif Ateş, Turan Set - Is it possible to follow a patient with the e-mail, indispensable part of technology? A case report

PP-027 - Selin Deniz - Baş Ağrısı Tedavisinde Akupunturun Rolü

PP-028 - Selçuk Mıştık - Aile Hekimleri Hipertansiyon Tanısında ve Tedavi Yönetiminde Hangi Yöntemle Kan Basıncı Ölçmeli

PP-029 - Gülşah Kaner, Nilgün Seremet Kürklü, Kübra Tel Adıgüzel, Ezgi Bellikci Koyu - Obesity prevalence and related risk factors in women who apply to nutrition and diet clinic in Izmir

PP-030 - Selçuk Mıştık - Statinler diyabetes mellitusa neden olur mu?

PP-031 - Salih Zekeriya Karşlıoğlu, Turan Set, Hatice Alkaya Kol, Hatice Çavuş - Baş dönmesi ve halsizliği olan bir olgu sunumu

PP-032 - Selçuk Mıştık - Rinovirüs ve boğaz ağrısı ve solunum yolları enfeksiyonlarındaki yeri

PP-033 - Kurtuluş Öngel - Tıp Eğitiminde Öyküleştirilmiş Tıp: Deneyim Paylaşımı

PP-034 - Ege Ağırman, Seçil Arıca - SBÜ Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ndeki Sağlık Çalışanlarının Kanseri Önlemeye Yönelik Bilgi, Tutum ve Davranışları

PP-035 - Uğur Bilge, Elif Fatma Özkan Pehlivanoglu, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu - Aile Hekimliği Polikliniğine Başvuran Yaşlı Hastaların Günlük Yaşam Aktivitelerinin Değerlendirilmesi

PP-036 - Nimet Gök, Melda Muraz, Ersin Akpınar - Aşı ile korunmak varken: Rotavirüs ishali nedeniyle hastanede yatan olgu

PP-037 - Bilge Duymaz, Sevinc Kenan, Özen Doğan Onur - Conservative Treatment of Stage 4 Mronj Cases on Patients Using Bisphosphonates

PP-038 - Miglena Tarnovska, Rosica Dimova, Tanya Boeva, Tanya Malakova - Initiatives for Home-Based Care for Older People with Chronic Diseases and Permanent Disabilities in Bulgaria

PP-039 - Romyana Stoyanova, Rosica Dimova, Slaveyah Goranova - A Longitudinal Study of Elderly Population and General Practitioners Distribution in Bulgaria

PP-040 - Melda Muraz, Nimet Gök, Ersin Akpınar - Aile Hekimlerinin başarısı: Mental retardasyonu önlenen konjenital hipotiroidi olgusu

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

PP-041 - Burcu Toklu, Asuman Dolgun, Mehmet Nedim Tıraş, Efe Cem Baytar, Halil Volkan Tekayak, Ezgi Özen, Mustafa Düldül, Ersin Akpınar - Birinci Basamakta Depresyon Tarama Sıklığı Hala Neden Az?

PP-042 - Selin Deniz, Efna Arslan, Hazan Yağmur Özcan, Ece Naciye Kaya - Fear of Death in Older Persons

PP-043 - Pınar Döner, Raziye Şule Sürmelibey Gümüştakım, Pınar Bilgili, Murat Çevik, Selda Handan Karahan Saper - Birinci Basamağa Başvuran Hipertansiyon Hastalarında Kronik Hastalık Bakımının Değerlendirilmesi

PP-044 - Uğur Bilge, Elif Fatma Özkan Pehlivanoglu, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu - Aile Hekimliği Polikliniğine Periyodik Sağlık Muayenesi İçin Başvuranlarda Böbrek Yetmezliği Varlığına Etki Eden Faktörler

PP-045 - Nurchihan İdikut - Aile Hekimliği Pratiğinde; Hastalık mı Hasta mı?

PP-046 - Yakup Akpınar, Hakan Demirci, Ersin Budak, Ayşe Karalar Baran, Ali Candar - General Characteristics of Patients visiting the Emergency Department and their Satisfaction with Family Doctors in Bursa, Turkey

PP-047 - Hakan Demirci, Konçuy Enişte, Ebru Onuker, Gokhan Ocakoglu, Zeynep Yılmaz, Sumeyye Tuna - A Multicenter Family Practitioners' Research on Chronic Obstructive Pulmonary Disease Screening Using the CAT Questionnaire

PP-048 - Hakan Demirci, Gökhan Ocakoğlu, Aykut Ardiç, Yusuf Karakürek, Emre Yalçıntaş, Nevruz Yıldırım Topak, Mehtap Karakulak Gömleksiz, Fatih Çiftçi - Current Opinions on Family Medicine Residency Training Models: Part-time vs Full-time Education

PP-049 - Güzin Zeren Öztürk, Elif Serap Esen, Dilek Toprak - Atipik Semptomlu Non ST Elevasyonlu Akut Koroner Sendrom Vakası

PP-050 - Serkan Çalış, Mahmut Günay, Bahattin İlter, Hamdi Nezih Dağdeviren - Edirne-Kırklareli-Tekirdağ İllerindeki 5 Yaş Altı Çocuk Ölüm Hızının Lineer Yaklaşım Modellemesi İle Tahmini

PP-051 - Cemil Işık Sönmez, Emin Özlü, Elif Gülen Onur - Bir Olgu Sunumu: Tinea İnkognito

PP-052 - Feyza Yegin, Zeynep Yegin Katran, Züleyha Bingöl, Zeki Kılıçarslan - Beyin Sapını da İçeren Yaygın Tutulumlu Tüberküloz Olgusu

PP-053 - Derya Güçlü, Usame Velioğlu - Kartagener Sendromlu Bir Olgunun Radyolojik Değerlendirilmesi

PP-054 - Cemil Işık Sönmez, Emin Özlü, Elif Gülen Onur - Bir Olgu Sunumu: Epidemik (AIDS İlişkili) Tip Kaposi Sarkomu

PP-055 - Gülizar Porhan, Feyza Yegin, Ömer Doğru - İki olgu aracılığıyla tekrarlayan ITP'ye yaklaşım

PP-056 - Derya Güçlü, Cemil Işık Sönmez - Morgagni Hernili Bir Olgunun Görüntüleme Bulguları

PP-057 - Derya Güçlü, Cemil Işık Sönmez - Boğaz Ağrısında Gözardı Edilebilen Bir Tanı: Eagle Sendromu, Olgu Sunumu

PP-058 - Cemil Işık Sönmez, Emin Özlü, Emine Rümeyza Türk, Sevil Aydoğan - Bupropion Kullanımına Bağlı Ürtiker Oluşumu; Bir Olgu Sunumu

PP-059 - Ayşegül Cömert Okutucu, Mehmet Ungan - History of Stroke Among US Bound Refugees in Turkey

PP-060 - İbrahim Feyyaz Naldemir, Derya Güçlü, Hasan Baki Altınsoy, Cemil Işık Sönmez - Frontal Sinüzitin Ciddi Bir Komplikasyonu: Pott'un Puffy Tümörü, Olgu Sunumu

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

- PP-061 - Ayşegül Cömert Okutucu, Mehmet Ungan - Mental Health Condition Among Refugees Between Oct 2014 - Jan 2017, Turkey
- PP-062 - Nadiye Karabulut, Ayşe Seda Demirel Dengi, Seçil Arıca - Statin Tedavisi Verilen Hastalarda Depresyon Gelişimi Ve Etkileyen Faktörler
- PP-063 - Murat Zor, Ayşe Semra Demir Akca - Yaşlılarda fitoterapötik kullanımı
- PP-064 - Ayşe Semra Demir Akca, Didem Kafadar, Fatih Akca - Yaşlı Bir Hastada Yakınının Dördüncül Koruması
- PP-065 - Ayşe Semra Demir Akca, Didem Kafadar, Fatih Akca - Yaşlılık döneminde Aşılar
- PP-066 - Esra Şengüzel, Serdar Öztora, Kamil Yayla, Hamdi Nezh Dağdeviren - Yale Yeme Bağımlılığı Ölçeği'nin Türkçe Versiyonunun İç Güvenilirlik Analizi
- PP-067 - Seyide Tetik, Hande Erarşlan, Cafer Zorkun - Hemiparezi Gibi Nörolojik Semptomları Olan Hastalarda Disritmi
- PP-068 - Celal Karlıkaya, Fatma Güçlü Saltık - Ağır ve atipik olmayan bir pnömoni etkeni olarak chlamydia
- PP-069 - Hande Erarşlan, Seyide Tetik, Cafer Zorkun - Semptomatik Pacemakerlı Hastaya Yaklaşım
- PP-070 - Derya Güçlü, Derya Cebeci, Cemil Işık Sönmez, Tuğba Karamancı - Nadir Bir Olgu: Frontal Pnömosinüs Dilatans ve Nazal Polipozis Birlikteliği
- PP-071 - Derya Güçlü, Tuğba Karamancı - Akciğer Grafisinde Asimetrik Dokuların Değerlendirilmesinin Önemi
- PP-072 - Uğur Bilge, Yunus Emre Sarı, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu - Kronik Hastalığı Bulunmayan Periyodik Sağlık Muayenesi Hastalarının İnsülin Direnci Oranları
- PP-073 - Feyza Yegin, Zeynep Yegin Katran, Züleyha Bingöl, Zeki Kılıçarslan - A case of tuberculosis with diffuse involvement including brainstem
- PP-074 - Ebru Esra Yalçın, Ayşe Çaylan, Hamdi Nezh Dağdeviren - Sağlık Tarihinde Edirne'nin Öncü Rolü
- PP-075 - Ayça Çetinbaş, Özlem Gür, Hamdi Nezh Dağdeviren - Kronik Böbrek Hastalığının Anemi, D Vitamini ve Hipertansiyon ile İlişkisi ve Beslenme Önerileri
- PP-076 - Ayşegül Bayad, Umut Gök Balcı, Duygu Çam, Haluk Mergen - Detection of Disease and Anxiety Level in Preop Surgical Patients
- PP-077 - Ayşegül Cömert Okutucu, Mehmet Ungan - Vaccination of US Bound Refugees in Turkey
- PP-078 - Serkan Çalış, Cem Arıkan, Hamdi Nezh Dağdeviren - 18/02/2017 Tarihinde Güncellenen Sağlık Uygulama Tebliğine Göre Aile Hekimliği Uzmanlarının İlaç Kullanım Raporu Çıkartabilecekleri İlaçlar
- PP-079 - Cem Arıkan, Serkan Çalış, Hamdi Nezh Dağdeviren - Yaşlı Bireylerde Dental Bakım
- PP-080 - Ayça Çetinbaş, Elif Altun, Hamdi Nezh Dağdeviren - Menopoz Döneminde Bireylerin Beslenme Durumları ve Osteoporozla İlişkisi
- PP-081 - Serkan Çalış, Cem Arıkan, Mahmut Günay, Hamdi Nezh Dağdeviren - Aile Hekimliği Pratiğinde Pediatrik Yaş Grubu Rutin Kontrolünde Unutulmaması Gereken Bir Antite: Hemanjiomlar
- PP-082 - J. Stefanov, V. Bozhkov, J. Ruseva, P. Kosev, S. Hristova, St. Fartunov, V. Aleksandrova, Valentina Madjova - Abdominal Pain In Adult Patients

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

PP-083 - Emel Peker, Binnur Tağtekin Sezer, Merve Başaran, Önder Sezer - Birinci Basamakta Yaşlılarda Malnutrisyonun Değerlendirilmesi

PP-084 - Ayça Çetinbaş, Sebahat Sevde Doğan, Hamdi Nezh Dağdeviren - Osteoporoz ve Beslenme

PP-085 - Mahmut Günay, Serkan Çalış, Ayşe Çaylan, Hamdi Nezh Dağdeviren - Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı'nda Görevli Olan Araştırma Görevlilerinde Sosyal Medya Bağlılık Düzeyi

PP-086 - Merve Obuz, Serdar Öztora, Züleyha Kıyınat, Hamdi Nezh Dağdeviren - Yardımcı Sağlık Personelinde Gündüz Uykululuk Durumu Değerlendirilmesi

PP-087 - S. Hristova, J. Ruseva, Valentina Madjova, E. Mihaylova, T. Stefanova, Y. Stefanov, P. Kosev, St. Fartunov, V. Aleksandrova - Impact of osteoarthritis on quality of life in adults

PP-088 - Christiana Madjova, Simeon Chokanov, Valentina Madjova - Oral Status of Elderly Patients With Diabetes in Bulgaria

PP-089 - Makbule Nurdan Özkaya, Turan Set - Çölyak Hastalığı Nedeniyle Kilo Alamayan Bir Olgu Sunumu

PP-090 - Fazlı Yanık, Yekta Altemur Karamustafaoğlu, Yener Yörük - Interesting cause of chest pain and dyspnea: Spontaneous Pneumomediastinum

PP-091 - Ayşe Karalar Baran, Hakan Demirci, Ersin Budak, Ali Candar, Yakup Akpınar - The relationship between medication adherence and complementary and alternative medicine usage in patients with hypertension

PP-092 - Gülşah Kaner, Zeynep Nisa Nur Duvan, Nilgün Seremet Kürklü - Demans Hastalığına Güncel Diyetetik Bakış

PP-093 - Gülşah Kaner, Merve Nur Sultan Yıldırım, Nilgün Seremet Kürklü - Yaşlılar Tarafından Kullanılan Bitkisel Preparatlar ve Olası Yan Etkileri

PP-094 - Yunus Emre Sarı, Uğur Bilge, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu - Periyodik Sağlık Muayenesine Başvuran, Diyabet Tanısı Olmayan Hastalarda Prediyabet Oranı

PP-095 - Uğur Bilge, Yunus Emre Sarı, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu - Periyodik Sağlık Muayenesi için Başvuran Hastaların Kronik Hastalık Oranları

PP-096 - Nilgün Seremet Kürklü, Hülya Kamarlı Altun, Elif Guven Sade - Is Higher Adherence to the Mediterranean Diet Score Related to Improved Cardiovascular Risk Parameters in Elderly Population?

PP-097 - Nilgün Seremet Kürklü, Hülya Kamarlı Altun - The Association Between Waist to Height Ratio and Cardiovascular Risk in Geriatric Patients

PP-098 - Nilgün Seremet Kürklü, Hülya Kamarlı Altun, Elif Guven Sade - Is Neck Circumference Measurement a Method That Can Be Used in the Assessment of Obesity in Elderly Individuals?

PP-099 - Gülşah Kaner, Merve Nur Sultan Yıldırım, Nilgün Seremet Kürklü - D vitamini yetersizliği bilişsel işlevlerde bozulmaya neden olur mu?

PP-100 - Ahmet Mamur, Mehmet Kayhan, Uğur Bilge, Serkan Sungur, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu - NIH (Ulusal Sağlık Enstitüsü), PROMIS (Hasta Bildirimli Sonuç Ölçüm Sistemi) Gastrointestinal Semptom Ölçeği-Yutma Bozukluğu Türkçe Güvenirlik Skalası

PP-101 - Gülşah Kaner, Zeynep Nisa Nur Duvan, Nilgün Seremet Kürklü - Yaşlı Yanık Hastalarında İmmünonütrisyon

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

PP-102 - Elif Çankaya Uludağ - Effect of Periodontitis on Chronic Diseases

PP-103 - Gülşah Kaner, Zeynep Nisa Nur Duvan, Magdalena Elzbieta Skowrońska - The role of beta-hydroxy-beta-methylbutyrate supplementation on muscle loss in the elderly population

PP-104 - Mehmet Kayhan, Ahmet Mamur - Bir İkinci Basamak Sağlık Kuruluşunun Dermatoloji Polikliniğine Başvuran Çocukluk Çağındaki Hastaların Klinik Tanılarının Yaş, ve Cinsiyet Açısından Değerlendirilmesi

PP-105 - Elif Çankaya Uludağ - Halitosis

PP-106 - Gülşah Kaner, Merve Nur Sultan Yıldırım, Magdalena Elzbieta Skowrońska - The effect of nutrition in sarcopenic obesity of the elderly population

PP-107 - Elif Çankaya Uludağ - Mouth Breathing

PP-108 - Gülşah Kaner, Neslihan Ülger Öztürk - Obezite mi demir yetersizliğine neden olur yoksa demir yetersizliği mi obezitenin nedenidir?: İki ucu keskin bıçak

PP-109 - Deniz Türe, Hakan Demirci, Funda Müşerref Türkmen - Palpabl paratiroid adenomu: oldukça nadir gorulen bir olgu

PP-110 - Fethi Sada Zekey, Kübra Uyar, Fatih Başak, Sema Basat, Emin Pala - Beta- hCG Değeri Haftası İle Uyumsuz Takipsiz Gebe Olgu Sunumu

PP-111 - Selim Tetik, Ömer Salt, Mustafa Burak Sayhan - Kronik karın ağrısı olan hastalara yaklaşımda akut batına neden olacak patolojilerin göz önünde bulundurulmasının önemi

PP-112 - Adem Çakır, Selim Tetik, Ömer Salt, Mustafa Burak Sayhan - yeni nesil oral antikoagülanların kanama komplikasyonlarına yaklaşım ve tedavi

PP-113 - Gamze Türemenoğulları, Işık Gönenç, Emine Zeynep Tuzcular Vural - Assessment of Thyroid Dysfunction in patients with Insulin Resistance

PP-114 - Elif Çankaya Uludağ - Oral Lesions

PP-115 - Esra Böcek Aker, Emine Zeynep Tuzcular Vural, Servet Aker, Işık Gönenç - Kadın Sağlık Çalışanlarının Meme Kanseri Konusunda Bilgi, Tutum ve Davranışları

PP-116 - Hümeysra Günay, Sait Karakurt, Ioana R. Preston - Systemic sclerosis without antinuclear antibodies or Raynaud's phenomenon: A case report

PP-117 - Fatma Tamara Köroğlu, Aylin Baydar Artantaş - The Acute Effect of Acupuncture on Primary Raynaud Attack: Case Report

PP-118 - Burcu Kökoğlu, Uğur Bilge, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu - Olgu Sunumu: Molluscum Contagiosum

PP-119 - Burcu Kökoğlu, Çağrı Kökoğlu, Uğur Bilge - Olgu Sunumu: Kafa Travmasının Geç Komplikasyonu Kronik Subdural Hematom

PP-120 - Zehra Akmaz, Hande Erarslan, Seyide Tetik, Cafer Zorkun - Pacemakerlı Hastalarda Eğitimin Önemi

PP-121 - Burcu Kökoğlu, Yunus Emre Sarı, Hüseyin Balcıoğlu, Uğur Bilge, Ertuğrul Çolak, İlhami Ünlüoğlu - Turkish Reliability of The Vulnerable Elderly Survey-13

PP-122 - Selcuk Kanat, Hakan Demirci, Gokhan Ocakoglu, Ufuk Aydin, Ibrahim Taymur - Pathological Q Frequency in Patients with Schizophrenia

Oral Presentations

OP-001

Primer dismenore tedavisinde Kinezyoteyp uygulaması analjezik ihtiyacını azaltabilir mi?

Erbil Karaman¹, Dilek Kuşaslan Avcı², Şeymus Kaplan³

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum AD

²Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği AD

³Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Spor Hekimliği AD

Amaç: Primer dismenore altında organik bir patoloji olmaksızın menstruasyonda görülen ağrıdır. Şiddetli ağrı nedeniyle okul ve iş yaşamında devamsızlık ve iş gücü kaybına neden olmaktadır. Medikal tedavi olarak en sık kullanılan ajanlar non-steroid analjezikler ve oral kontraseptiflerdir. Ancak destekleyici ve tamamlayıcı tedavilerde kullanılmaktadır. Bu çalışmada pelvik bölgeye uygulanacak Kinezyoteyp uygulamasının ağrı üzerine etkisi ve analjezik ihtiyacını azaltıp azaltmadığı araştırıldı.

Yöntem: Çalışmamızda üniversitemiz hemşirelik yüksek okulu ve beden eğitimi yüksek okulunda eğitim gören kız öğrencilerine primer dismenore yakınması olanların kliniğimize mensin ilk günü başvurmaları istendi. İlk başvuruda hastaların ağrı durumları VAS skoru ile kaydedildi. Onamları alındıktan sonra pelvik bölgeye Kinezyoteyp uygulandı (resim 1 ve 2). İşlem öncesi ve sonrası VAS skoru değerlendirildi ve dört gün sonra hasta kontrole çağrılıp analjezik kullanımı ve ağrı durumu tekrar değerlendirildi.

Bulgular: Toplam 8 hastaya bant uygulaması yapıldı. Hastaların median yaşı 21 (min: 16- max:24) idi. 8 hastanın 7'si işlem öncesi non-steroid analjezik kullanmaktaydı. İşlem öncesi tüm hastaların ortalama VAS skoru 8.6±1.4 idi. Tüm hastalara mensin birinci günü Kinezyoteyp uygulaması yapıldı. İşlem sonrası VAS skoru ortalaması 2.4±1.3 idi ve anlamlı azalma izlendi. Band dört gün için uygulandı ve hastaların dört gün sonunda VAS skoru 1.2±0.6 idi. Analjezik ihtiyaçları sorgulandığında 8 hastanın 5'inde uygulamanın ikinci gününde analjezik ihtiyacı kalmadığını bildirdi. 3 hastanın 2'sinde sadece iki gün analjezik gerektiği ve diğer hastada ise üç gün analjezik kullandığı görüldü.

Sonuç: Kinezyoteyp uygulaması, primer dismenoreye bağlı ağrıyı ve analjezik ihtiyacını azaltmak için etkin ve faydalı bir yöntem gibi görünmekle beraber bu konuda randomize ve geniş ölçekli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: primer dismenore, kinezyoteyp, ağrı, destekleyici tedavi

OP-002

Subklinik Hipertiroidinin 1 Yıllık Seyrinin Değerlendirilmesi

Selin Çakmak¹, Hayriye Esra Ataoğlu², Binnur Tağtekin Sezer³

¹Küçükmustafapaşa Aile Sağlığı Merkezi, Aile Hekimliği, İstanbul

²Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

³Gazimihal Aile Sağlığı Merkezi, Aile Hekimliği, Edirne

Amaç: Çalışmamızda sT3, sT4 ve TSH değerlerine göre subklinik hipertiroidi saptanan hastaların 1 yıllık takip süreci boyunca klinik durumlarında gözlenecek olası değişiklikleri değerlendirmeyi amaçladık.

Yöntem: Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesine 2014 yılının ilk 6 ay'ı içinde tiroid fonksiyon testi bakılmış vakalar biyokimyadan alındı. Bu vakalar laboratuvar sonuçlarına göre kategorize edildi eutiroid ve subklinik hipertiroidi düşünülen 27361 vaka ayrıldı. Bu laboratuvar sonuçları subklinik hipertiroidiyle uyumlu en az iki tetkiki olan 18-82 yaş arası 362 hastanın verileri temel olarak değerlendirildi. Temel olarak değerlendirilen 362 hasta içinde hastalar telefonla aranarak fizik muayene, EKG ve kan tahlili yapılmak üzere hastanemizin dahiliye servisine çağırıldı. Hastaneye gelen 38 hastanın detaylı anamnezleri alınıp fizik muayeneleri yapıldı. Tiroid USG sonuçları, operasyon ve ilaç kullanım öyküleri değerlendirildi. İstatistik için SPSS 16.0 kullanıldı, p <0,05 anlamlı kabul edildi.

Bulgular: 27361 vaka TSH değerlerine göre eutiroid, hafif subklinik hipertiroidi ve ağır subklinik hipertiroidi şeklinde 3 gruba ayrılarak yaş, cinsiyet ve metabolik parametreleri değerlendirildi. Gruplar arasında yaş, cinsiyet, glikoz, kolesterol ve LDL kolesterol değerleri arasında anlamlı fark bulundu (p<0,05). Takip süresi 6 aydan fazla olan hastalarda aşikar hipertiroidiye gidiş anlamlıydı (p<0,001).

Sonuç: Sonuç olarak subklinik hipertiroidi vakalarının erken tedavisi kardiyak ve kemik komplikasyonlarını önlemek açısından önemlidir. Ağır subklinik hipertiroidi vakaları özellikle aşikar tiroid hastalığı gelişmesi açısından dikkatle ve altı aydan uzun süre izlenmelidir.

Anahtar kelimeler: Subklinik hipertiroidi, TSH, T4

OP-003

Üniversite Öğrencilerinde Dismenore ve Getirdiği Sonuçlar

Dilek Kuşaslan Avcı¹, Esra Sarı²

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, Van

²Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van Sağlık Yüksekokulu, Ebelik Bölümü, Van

Amaç: Bu çalışma sağlık yüksekokulu öğrencilerinin dismenore ile baş etme yöntemlerini ve dismenore nedeniyle üniversite eğitimlerinde yaşadıkları sorunları belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte bir çalışma olup araştırmaya katılmayı kabul eden 244 öğrenciden literatür bilgilerine dayanarak hazırlanan anket formu ve VAS (Visuel Analog Scala) kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile veriler toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 22 istatistik programı kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %66,4'ünün ilk adetlerini görmeden önce bilgi aldığı ve en yüksek oranla ilk bilgi kaynağının anneleri olduğu (%37,3) belirlendi.

Öğrencilerin %96,4'ü dismenore şikayetleri olduğunu belirtmiş olup dismenore için VAS skorlarına bakıldığında %32,8'u şiddetli ağrı, %45,5'i orta düzeyde ağrı, %5,3'ü dayanılmaz ağrı şeklinde olduğu bulundu. Beden kitle indeksleri ile dismenore şiddeti arasında istatistiki olarak anlamlı bir ilişki olmadığı görüldü. Dismenoresi olan öğrencilerin %60,2'sinin bu nedenle analjezik ilaçlar kullandığı, bu analjezik kullanımının %5,6'sının enjektabl formda olduğu belirlendi. Tedaviyi kimin önerdiği incelendiğinde ise en yüksek oranla (%68) annelerinin önerdiği, %4,5'inin doktor önerisiyle tedavi aldığı saptandı. Dismenore problemi yaşayanların %14,6'sının bu dönemlerde okula gidemedikleri ve derslere katılmadıkları, %6,9'unun dismenorenin sınav başarılarına olumsuz etkisi olduğunu düşündüğünü, %16,3'ünün bu dönemlerde hayattan keyif alamadığını ve %4,4'ünün dismenore yaşadığı dönemde yaşadığı ağrı nedeniyle ölmek istediği belirlendi.

Sonuç: Bu çalışma dismenorenin üniversite öğrencileri arasında yaygın olduğu, bu nedenle öğrencilerin okul performanslarında ciddi sorunlar yaşayabilecek kadar ciddi bir durumla karşı karşıya olduklarının görülmesi açısından önemlidir. Öğrencilerin bu dönemlerde doktora başvurmaları, multidisipliner bir yaklaşımla tedavi edilmeleri için öğrenciler ve eğitimcilerin bu konuda farkındalıklarının artırılması, gerekli eğitimlerin ve düzenlemelerin yapılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: analjezik, dismenore, problemler, üniversite öğrencisi

OP-004

Relationship between Burnout Syndrome and Internet Addiction, and the Risk Factors in Healthcare Employees

Dilek Kuşaslan Avcı, Hüseyin Avni Şahin

Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, Van

Aim: The aim of the study was to evaluate the association between burnout and internet addiction among Turkish healthcare employees.

Methods: The population of this study was selected by simple random sampling method and sample size was calculated considering a confidence interval of and an error rate of 0.05. A self-structured questionnaire, Maslach Burnout Inventory (MBI), and Internet Addiction Scale (IAS) were completed.

Results: Among all participants, 50.9% (n=116) were in high risk group for emotional exhaustion, 29.4% (n=67) were in high risk group for desensitization, 57% (n=130) were in high risk group for diminished personal accomplishment and 11.4% were in high risk group for internet addiction, while 1.4% (n=4) were found to be internet addicts. While emotional exhaustion and desensitization were significantly higher among surgical medicine physicians, emotional exhaustion levels were significantly lower among the participants who stated that their job selection was intentional. When the correlations between participants' age or their job experience and the scales were assessed, a significant negative correlation was found with internet addiction. There was a significant correlation between burnout sub-dimensions and internet addiction.

Conclusion: This study suggests that factors such as method of preferring jobs, workload, and regular sleep, having hobbies, marriage and having children have significant effects on burnout and internet addiction.

Keywords: Burnout Syndrome, Internet Addiction, Risk Factors, Healthcare Employees

OP-005

Aile hekimi eşliğinde 65 yaş ve üstü bireylerde adimsayar kullanımının etkisinin artırılması

Sebahat Gücük¹, Neslihan Erkuran²

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Bolu

²Gölyüzü Aile Sağlığı Merkezi, Bolu

Amaç: Dünya Sağlık Örgütü yaşlılığı, çevresel faktörlere uyum sağlama yetisinin giderek azalması olarak tanımlamakta, 65 yaş üstü kişileri yaşlı olarak kabul etmektedir. Ülkemizde de yaşlı kişi sayısı giderek artmaktadır. Bu çalışmanın amacı, adım sayısı takibi ve motivasyonel görüşmeler sonucunda yaşlı bireyler

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

arasındaki fiziksel aktivitedeki değişiklikleri değerlendirmektedir.

Yöntem: Çalışmamız Nisan 2014-Mart 2015 tarihleri arasında Bolu İzzet Baysal Aile Sağlığı Merkezine kayıtlı 65 yaş ve üstü hastalar ile yapıldı. Randomize kontrollü olarak planlandı. Merkezimize kayıtlı 65 yaş üstü kişiler listesinden hastalar sırayla telefon ile aranarak çalışmaya sırayla davet edildi. Grup 1 (pedometre+görüşme grubu) 41 kişi, ve grup 2 (sadece pedometre grubu) 36 kişiden oluşmaktaydı. Katılımcıların antropometrik ölçümleri, GDS skorları ve adım sayıları karşılaştırıldı.

Bulgular: Son GDS skorları grup 1 de, grup 2 den daha düşüktü ($p < 0.001$). 12 ay sonunda BMI değerleri başlangıç değerlerine göre, grup 1 de (28.19 ± 2.89 vs. 28.73 ± 14.94 kg/m²; $p < 0.001$) grup 2 ye göre düşüktü (27.77 ± 2.72 vs. 27.69 ± 2.77 kg/m²; $p = 0.033$). WHR değişiklikleri grup 1 de grup 2 ye göre daha yüksekti (0.02 ± 0.04 vs. 0 ± 0.04 cm; $z: -5.051$, $p < 0.001$).

Sonuç: Çalışmamız ülkemizde birinci basamakta yapılmış ilk çalışmadır. Düzenli yürüyüş tüm yaşlarda günlük yaşantımızın bir parçası olmalıdır, özellikle yaşlı bireyleri yaşın ilerlemesiyle oluşan negative etkilerden koruyabilmektedir. Birinci basamak hekimleri, koruyucu ve iyileştirici etkilerini vurgulayarak hastalar tarafından düzenli olarak yürüyüşü teşvik etmekte önemli bir rol oynayabilir.

Anahtar kelimeler: Adımsayar, aile hekimi, birinci basamak düzenli kontrol yaşlı hasta.

OP-006

Edirne Huzurevi sakinlerinde el kavrama gücü ile protein alımı arasındaki ilişkinin incelenmesi

Özge Mengi¹, Sedef Duran¹, Halit Selçuk², Sevgi Özdiç²

¹Trakya Üniversitesi, Beslenme ve Diyetetik Ana Bilim Dalı, Edirne

²Trakya Üniversitesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı, Edirne

Amaç: Bu çalışma huzurevi sakinlerinde el kavrama gücü ile protein alımı arasındaki ilişkiyi saptamak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma 01.12.2016-01.02.2017 tarihleri arasında Edirne Huzurevi'nde ikamet eden 29 bireyin dahil edildiği kesitsel ve tanımlayıcı bir çalışmadır. Çalışmaya katılmayı kabul eden tüm bireylere öncelikle Standardize Mini Mental Test uygulandı, test skoru 25 ve üzeri olan bireyler çalışmaya alındı. Bireylerin günlük protein alımları, geriye dönük 24 saatlik besin tüketim kayıtları alınarak saptandı. El kavrama gücü, el dinamometresi ile ölçüldü. Bireylerin protein alımları ile el kavrama gücü arasındaki ilişki değerlendirildi. Veriler SPSS 22.0 versiyonunda tanımlayıcı istatistikler

ve Spearman korelasyon katsayısı kullanılarak değerlendirildi; $p < 0.05$ anlamlılık düzeyi olarak kabul edildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin ortalama yaşının 72.6 ± 6.6 yıl, %20.7'sinin ($n=6$) kadın, %79.2'ünün ($n=23$) erkek olduğu bulundu. Bireylerin günlük protein alımlarının 64.2 ± 20.5 gram, vücut ağırlığı başına 0.9 ± 0.3 g/kg olduğu saptandı. El kavrama gücü ile protein alımı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmadı ($p > 0.05$).

Sonuç: Çalışmamıza göre bireylerin protein alımları ile el kavrama gücü arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmamıştır. Bu durumun sebebinin Mini Mental test sonucuna göre çalışmaya dahil edilen bireylerin sayısının az olmasından kaynaklandığı tahmin edilmektedir. El kavrama gücü, bireylerin beslenme durumunun değerlendirilmesinde ve bireylerdeki malnütrisyon riskinin tespitinde kullanılan önemli ve kullanımı kolay bir tarama aracıdır.

Beslenmenin bireylerin kas gücü üzerindeki etkisinin birey için önemli olan farklı parametreleri de etkileyebileceği unutulmamalıdır. Bu sebeplerle bireyler sağlıklı beslenme, yeterli protein alımı ve proteinin önemi konusunda bilgilendirilmelidir.

Anahtar kelimeler: protein alımı, el kavrama gücü, yaşlılar

OP-007

Alzheimer Hastalığında Kognitif Fonksiyonlar ile Plazma Aterojenik İndeks arasındaki ilişki

Savaş Güzel¹, Eda Çelik Güzel², Aysun Ünal³, Aliye Çelikkol⁴

¹Namık Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, TÜRKİYE

²Namık Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, TÜRKİYE

³Namık Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı, TÜRKİYE

⁴Tekirdağ Devlet Hastanesi, Tıbbi Biyokimya, TÜRKİYE

Amaç: Alzheimer hastalığının (AH) en sık görülen nörodejeneratif demans nedenidir. AH için kanıtlanmış en önemli risk faktörünün yaş olmasının yanında hiperlipidemi, ateroskleroz, obezitede risk faktörlerinden birkaçıdır. Küçük ve yoğun LDL partikülleri aterogenez açısından risk faktörü olarak değerlendirilmiştir. AH'da aterojenitenin yeni bir göstergesi olan plazma aterojenik indeksin (PAİ: serum trigliserid/HDL-kolesterol) demans üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma grubu bellek bozuklukları nedeniyle polikliniğe başvuran Alzheimer tanısı konan 40 hasta (yaş ortalaması 75.28 ± 6.04) ve 25 sağlıklı birey (yaş ortalaması 74.82 ± 7.08) ile oluşturuldu. Hasta ve

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

kontrol grubunda PAİ düzeyleri ile birlikte biyokimyasal parametreler değerlendirildi ve mini mental durum muayenesi (MMSE) uygulandı. Klinik Demans Değerlendirme (CDR) skorlaması ile AH üç gruba ayrıldı. Sonuçlar için parametrik dağılım gösterenlerde Student t-test, nonparametrik dağılım gösterenlerde Mann-Whitney U testi kullanıldı. Bulgular: MMSE değerleri AH'da (15.95 ± 4.64) kontrol grubuna (27.16 ± 1.7) göre anlamlı olarak düşük (p<0.001) ve PAİ düzeyleri AH'da (3.02±1.86) kontrol grubuna (2.32±0.74) göre anlamlı olarak yüksek saptandı (p<0.01). İleri ve orta kognitif bozukluğu olan AH'da PAİ düzeyleri, erken evredeki hastalara göre anlamlı olarak yüksek bulundu (sırasıyla p<0.001, p<0.001). Ağır kognitif bozukluğu olan AH'da PAİ düzeyleri orta kognitif bozukluğu olan hastalara göre anlamlı olarak yüksek bulundu (p<0.001). AH olan hasta grubunda CDR skorlaması ile PAİ arasında pozitif korelasyon saptandı (r= +0.76, p<0.001).

Sonuç: Bu bulgular PAİ'nin AH'nın klinik şiddeti ile ilişkili olduğunu göstermesi bakımından değerlidir ve PAİ'nin AH patogenezinde rolü olduğunu desteklemektedir. PAİ; AH'nın patofizyolojisinde rol oynayan dislipideminin etkisinin değerlendirilmesinde önemli bir belirteç olabilir.

Anahtar kelimeler: Alzheimer Hastalığı, Dislipidemi, Plazma Aterojenik İndeks

OP-008

Aile Hekimliği Asistanlarının Uzmanlık Eğitimine Bakışı

Cihan Adıyaman¹, Memet Taşkın Egici², Dilek Toprak², Okcan Basat¹

¹Gaziosmanpaşa Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

²Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

Amaç: Çalışmada aile hekimliği uzmanlık eğitimi süresince; asistan hekimlerin uzmanlık eğitimine bakışı ve gelecekleri hakkındaki görüşleri ele alınmıştır.

Yöntem: Çalışmamız, Ağustos -Ekim 2016 arasında yapıldı. Çalışma kesitsel, tanımlayıcı, analitik niteliktedir. İstanbul'da aile hekimliği uzmanlık eğitimi almakta olan 80 aile hekimliği asistanı çalışmamıza dahil edilmiştir. Ankette Aile Hekimliği Asistanlarının Uzmanlık Eğitimine Bakışının Değerlendirilmesine yönelik 16 soru ve Aile Hekimliği Uzmanlık Eğitiminde Nitelik ve Kapsam Sorunlarının Önem Derecelerine Göre Dağılımına yönelik 11 soru sorulmuştur.

Bulgular: Katılımcıların %87,5'i Aile hekimliği ihtisasını isteyerek seçmiştir. Uzman olduğunuzda çalışma hayatınızı nasıl sürdürmeyi düşünürsünüz şeklindeki soruya katılımcıların %68,8'i Aile hekimisi olarak cevaplamıştır. Çalışmamıza katılan asistanların %60'ı

uzmanlık eğitiminin içeriğini yeterli diye belirtmişlerdir. Aile hekimliği uzmanlık eğitimi süresince fiziki şartlardan memnun musunuz şeklindeki soruya ise katılımcıların %68,8'i hayır cevabını vermiştir.

Aile hekimliği asistanlarının %91,3'ü uzmanlık eğitimine 1.basamak sağlık hizmeti de (Eğitim Aile Sağlığı Merkezi vb.) eklenmeli diye belirtmiştir. Kimler saha eğiticisi olmalıdır şeklindeki soruya ise katılımcıların %88,8'i Aile hekimisi uzmanı akademisyen %33,8'i akademisyen olarak, %8,8'i diğer ve %3,8'i idari birimlerde şeklinde cevaplamıştır. Aile hekimliği uzmanlık eğitimi ile ilgili belirlediğiniz sorunlardan en önemlisi hangisi sorusu %38,7'si rotasyonlar, gereksiz işgücü tutum ve davranışlar, kliniklerdeki aile hekimliği tutumu şeklinde cevaplamıştır. İkinci sırada aile hekimliği uzmanlık eğitimi sistemi yer almaktadır (%33,8).

Sonuç: Aile hekimliği asistanları, yeterli eğitim alabilmek için eğitim sorumlusu aile hekimliği akademisyeni olan kliniklerin çoğalması ve birinci basamak sağlık hizmeti eğitiminin uygulanması gerektiği kanısındaydı. Bu çalışmanın sonuçlarının aile hekimliği uzmanlık eğitimine ve uygulamasına katkısının olacağını ve bu konuda yapılacak başka çalışmalarla da desteklenmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: Aile hekimliği, Kesitsel çalışma, Uzmanlık eğitimi

OP-009

Edirne Huzurevi'nde yaşayan yaşlıların beslenme durumunun değerlendirilmesi

Sedef Duran¹, Özge Mengi¹, Sevgi Özdiç², Halit Selçuk²

¹Trakya Üniversitesi, Beslenme ve Diyetetik Ana Bilim Dalı, Edirne

²Trakya Üniversitesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı, Edirne

Amaç: Bu araştırma Edirne Huzurevi'nde yaşayan yaşlıların beslenme durumunu değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı özellikte olan bu araştırma 01.12.2016-01.02.2017 tarihleri arasında Edirne Huzurevi'nde yapıldı. Araştırmaya katılmayı kabul eden bireylere Standardize Mini Mental Test uygulandı, test skoru 25 ve üzeri olan 29 birey araştırmaya alındı. Bireylerin besin tüketimleri, geriye dönük 24 saatlik besin tüketimi kayıtları alınarak elde edildi. Veriler SPSS 22.0 istatistik paket programında değerlendirildi.

Bulgular: Bireylerin günlük enerji alımları ortalama 1629.9±468.7 kkal, karbonhidrat alımları 219.1±73.6 g, protein alımları 64.2±220.5 g, yağ alımları 53.2±23.6 g,

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

kolesterol alımları 193.3 ± 104 mg olarak bulundu. Enerjinin ortalama 54.9 ± 29.4 'ünün karbonhidratlardan, 16.1 ± 2.4 'ünün proteinlerden, 29.1 ± 8.2 'sinin yağlardan geldiği tespit edildi. Bireylerin 89.7 'sinin ($n=26$) enerji gereksinimini karşıladığı sonucuna varıldı. Bireylerin diyetle ortalama kalsiyum alımları 595.9 ± 174.7 mg, demir alımları 9.7 ± 3.0 mg olarak bulundu.

Sonuç: Institute of Medicine raporuna göre enerjinin $45-65$ 'i karbonhidratlardan, $20-35$ 'i yağlardan, $10-35$ 'i proteinlerden gelmelidir. Yine 65 yaş ve üzeri bireyler için diyetle önerilen kalsiyum alımı 1200 mg, demir alımı ise 10 mg'dır. Araştırmamızda kolesterol alımı ile makro besin öğelerinin enerjiden gelen yüzdelerinin istenilen düzeyde olduğu görülmektedir. Ancak bireylerin diyetle aldıkları ortalama kalsiyum miktarları önerilen düzeyin altında kalmıştır. Bireylerin diyet örüntülerinin dengeli olduğu sonucuna varılmıştır. Bu sonucun bireylerin ana öğünlerini huzurevi yemekhanesinde tüketiyor olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Düzenli ve dengeli öğün tüketiminin bireylerin diyet örüntüsüne olan etkisi ile sağlık açısından önemi göz ardı edilmemeli, yaşlı bireyler sağlıklı beslenme konusunda bilinçlendirilmelidir.

Anahtar kelimeler: huzur evi, beslenme durumu, besin tüketimi

OP-010

Hastanede Yatan Çocuklarda Malnütrisyon Sıklığı

Arzu Sancaklı¹, Seda Geylani Güleç², Okcan Basat¹

¹Gaziosmanpaşa Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

²Gaziosmanpaşa Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, İstanbul

Amaç: Çalışmamızda hastaneye yatan çocuklardaki malnütrisyon durumunun antropometrik yöntemler kullanılarak belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya 1 Nisan ve 1 Eylül 2016 tarihleri arasında Gaziosmanpaşa Taksim Eğitim Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları servisine yatırılan 1 ay-18 yaş arası 275 çocuk alındı. Doğum ağırlığı 2500 gr altında olan veya prematüre doğum öyküsü olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi.

Olguların hastaneye yatışı sırasında boyu, kilosu, üst kol çevresi, subskapular (SDK) ve triseps deri kıvrım kalınlıkları (TDKK) ölçülerek malnütrisyon oranları belirlendi.

Bulgular: 275 olgunun 122'si ($44,4$) kız, 153'ü ($55,6$) erkek olup, yaş ortalaması 25.2 ± 36 ay idi. Olguların 189'u ($68,7$) 0-2 yaş, 55'i (20) 2-6 yaş, 21'ü ($7,6$) 6-10 yaş, 10'u ($3,6$) 10-18 yaş arasında idi. Hastaların ortalama hastanede kalış süreleri ortalaması $5,7 \pm 2,9$ gündü. Hastaların 86'sı ($31,3$) bronşiolit, 79'u ($28,7$)

pnömoni, 35'i ($12,7$) gastroenterit, 8'i ($2,9$) bronşiolit ve gastroenterit, 8'i ($2,9$) idrar yolu enfeksiyonları, 59'u ($21,5$) diğer hastalıklar nedeniyle yatırılmıştı. Hastaların 24'ünde ($8,7$) altta yatan kronik hastalık bulunmakta idi. Waterlow sınıflamasına göre olguların 20 'sinde akut malnütrisyon, $12,7$ 'sinde kronik malnütrisyon, $4,7$ 'sinde kronik zeminde akut malnütrisyon saptandı. 71 hastada ($27,5$) hafif, 17'sinde ($6,1$) orta, 2'sinde ($0,7$) ağır malnütrisyon saptandı. Akut ve kronik malnütrisyonun en fazla görüldüğü yaş grubu 0-2 yaş grubuydu.

Sonuç: Hastaneye yatırılan her çocuk yatış nedenine yönelik tedavilere ek olarak malnütrisyon açısından da ayrıntılı olarak değerlendirilmeli ve gerekli beslenme desteği verilmelidir. Malnütrisyonun erken dönemde tedavisi hastalıkların morbidite ve mortalitesini azaltmak açısından çok önemli olduğundan hastalar düzenli aralıklarla takip edilerek, antropometrik ölçümlerine dikkat edilmelidir.

Anahtar kelimeler: Çocuk, Hastane malnütrisyonu, Nütrisyonel durum, Türkiye

OP-011

Participation to Recreational Activities Effects on Occupational Performance of Nursing Homes Residents

Serkan Pekçetin

Trakya University Faculty of Health Sciences

Occupational Therapy Department, Edirne

Aim: Rehabilitation practitioners frequently suggest elderlies to participate recreational activities. The aim of this study was to evaluate the effect of participation recreational activities that they choose on perceived occupational performance of nursing home residents. Methods: Twenty-seven nursing home residents whose scores were between 25-30 points in Mini Mental State Examination were enrolled to the study. Participants divided into two groups. Group 1 consists of nine individuals who participated to recreational activities. Group 2 consists of eighteen individuals who did not participate to recreational activities. Individual should participate to activity at least three times in a week, sixty minutes each through eight weeks duration for including the individuals to Group 1. Demographic variables were recorded. Occupational performances of the participants were evaluated by Canadian Occupational Performance Measurement (COPM). Results: The mean age of Group 1 is $70,11 \pm 5,23$ and Group 2 is $75,83 \pm 7,64$. There were not significant differences between the groups according to age, marital status, education level and income level ($p > 0,05$). COPM performance and satisfaction scores found statistically difference between the groups ($p < 0,001$).

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Conclusion: Recreational activities that were chosen by elderly individuals have positive effect on perceived occupational performance. Rehabilitation practitioners should integrate recreational activities in the intervention program.

Keywords: elderly, recreation, occupational therapy, nursing homes

OP-012

Geriatrik bireylerde düşmeyi önlemede kanıta dayalı fizyoterapi uygulamalarının incelenmesi

Tuğçe Özen, Sevgi Özding

Trakya Üniversitesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Dünya nüfusu yaşlanmaktadır ve 65 yaş üstü her 3 yaşlıdan birinin düştüğü bildirilmektedir. Denge problemleri mobilite kısıtlılıklarına yol açarak yaşlıların fonksiyonel becerilerini olumsuz yönde etkilemektedir (2). Düşme sonucunda oluşan yaralanmaların tedavi harcamalarının da yüksek maliyetli olduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı geriatrik bireylerde düşmeyi önlemede kanıta dayalı fizyoterapi yöntemlerinin araştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırmamızda pubmed veri tabanından "geriatric", "fall prevention", "physiotherapy" anahtar kelimeleri kullanılarak son 5 yıldaki yayınlar incelenmiştir.

Bulgular: İncelenen çalışmalarda haftada üç gün, üç ay sürdürülen dinamik egzersizlerin düşmeyi önlemede etkili olduğu görülmüştür. Evde yada klinikte sürdürülen egzersiz uygulamaları (yürüyüş, denge, koordinasyon içerikli egzersizler, kuvvetlendirme, tai-chi, yoga gibi 3 boyutlu egzersizler), ev içi ve ev dışı düzenlemeler ile tabanlı kullanımı dengiyi artırma ve düşmeyi önlemede etkili yöntemler olduğu belirlenmiştir. Bilgisayarlı oyun sistemleri veya sanal gerçekliğe dayanan egzersiz uygulamalarının motivasyonu ve egzersiz uyumunu artırdığı belirtilmiştir. İnkontinans düşme nedenlerinden biri olarak bildirilmiş fakat inkontinansa yönelik fizyoterapi yöntemlerinin düşme üzerine etkisi incelenmemiştir. Araştırmalar toplumda yaşayan geriatrik bireylere yoğunlaşmışken huzurevinde yaşayanlarda sınırlıdır. Sonuç: Düşmelerin 2/3 ü ev ve çevresinde gerçekleştiği bildirilmiştir. Geriatrik bireylerde aktif yaşlanma ve yaşam kalitesinin artırılmasında "egzersiz" ilk akla gelmesi gereken tıbbi reçete olmalıdır. Huzur evlerinde yaşayan bireylerde araştırmaların ve fizyoterapi desteğinin artırılması gerektiğini düşünmekteyiz. Özellikle kalça kırığı ve sonrasında yaşanan fonksiyon bozulması ve geriatrik düşmelerin önlenmesi konusunda farkındalık yaratılması ayrıca fizyoterapi

uygulamalarının yaygınlaştırılması ile sağlık harcamalarının azaltılabileceği kanısındayız. Anahtar kelimeler: düşme, fizyoterapi, yaşlı

OP-013

Edirne huzurevi sakinlerinde fiziksel aktivite düzeyi ile genel sağlık algısı arasındaki ilişkinin incelenmesi

Halit Selçuk¹, Özge Mengi², Sedef Duran²

¹Trakya Üniversitesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı, Edirne

²Trakya Üniversitesi, Beslenme ve Diyetetik Ana Bilim Dalı, Edirne

Amaç: Çalışma Edirne huzurevi sakinlerinde fiziksel aktivite seviyesi ile genel sağlık algısı arasındaki ilişkiyi saptamak için yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma Edirne il merkezi huzurevinde yapıldı. Çalışmaya Mini Mental Test puanı 25 ve üzeri olan 29 yaşlı alındı. Bireylerin fiziksel aktivite düzeyi Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ) kullanılarak saptandı. Genel sağlık algısı SF-36 ölçeğinin genel sağlık algısı bölümü puanı kullanılarak belirlendi. Veriler SPSS 22.0 paket programında değerlendirildi.

Bulgular: Genel sağlık algısı ile fiziksel aktivite seviyesi arasında pozitif yönde istatistiksel anlamlı ilişki saptandı (p<0.05).

Sonuç: Genel sağlık algısı ile fiziksel aktivite seviyesi arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmıştır. Fiziksel aktivite yapmanın yaşlı bireylerde sağlık algısını iyileştirici etkisi bulunmaktadır. Sağlıklı yaşlanma için fiziksel aktivite önemli bir unsurdur. Bireylerin genel sağlık algısının iyileştirmesinde fiziksel aktiviteden yararlanılmalıdır.

Anahtar kelimeler: fiziksel aktivite, sağlık algısı, yaşlı

OP-014

Retrospective Analysis of Acute Poisonings in the Pediatric Intensive Care Unit

Ayşin Nalbantoğlu¹, Eda Güzel², Nedim Samancı¹, Muhammet Demirkol¹, Burçin Nalbantoğlu¹

¹Department of Pediatrics, Namık Kemal University, Tekirdağ, Turkey

²Department of Family Medicine, Namık Kemal University, Tekirdağ, Turkey

Aim: Intoxication in childhood is an important health problem. The aims of this study are to determine the properties of intoxication cases that were treated and followed-up in Pediatric Intensive Care Unit (PICU) and to be a guide for precautions.

Methods: Children who were hospitalised in PICU of the Namık Kemal University School of Medicine

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

between January 2012 and August 2016 were included in the study. The necessary data were collected retrospectively by analysing the records of cases. Results: For the study, the files of 172 patients aged from 6 months to 18 years (mean 6,61±5,36 years) were scanned; 113(65,7%) cases were female, 59(34,3%) were male. A high proportion (66,8%) of intoxication cases were between 1 and 6 years of age. Most poisonings occurred at home (91,9%) via the oral route (95,9%). The season in which poisonings were most seen was summer. In 70,3% of cases, the reason for intoxication was an accident. 98% of cases that were intoxicated as a result of a suicide attempt were girls. 75,6% of patients were brought to the emergency service by their families and 2,9% of cases had been poisoned before. The most common substance for intoxication was drugs (78,6%), followed by corrosives (10,8%) and cleaning substances (3,8%). Antidepressant drugs were the most common drug group (25,85%) that caused intoxication. There was no report of mortality in those 172 acute childhood poisoning cases.

Conclusion: The results of this study emphasize the need for regulations in industrial and health policies related to the aim of increasing awareness of potential toxins, appropriate storage of potential toxins, and general precautions to promote safety at home. Keywords: Childhood, intoxication, pediatric intensive care unit

OP-015

Correlation between vitamin D levels and insulin resistance among obese children

Ayşin Nalbantoğlu¹, Eda Güzel², Mustafa Metin Donma¹, Burçin Nalbantoğlu¹

¹Department of Pediatrics, Namık Kemal University, Tekirdağ, Turkey

²Department of Family Medicine, Namık Kemal University, Tekirdağ, Turkey

Aim: Serum 25-OHD levels were suggested to be inversely related to body mass index (BMI) and correlated directly with degree of insulin resistance in adult population. However, in pediatric patients there are only a few studies. We aim to determine the prevalence of vitamin D insufficiency and insulin resistance in obese pediatric patients. Methods: Charts of 85 obese (BMI >95th percentile for age and sex) and 50 healthy children aged 6-18 years were retrospectively analyzed. Data obtained included age, sex, weight, height, BMI, insulin, glucose and 25-OHD levels. Insulin sensitivity as calculated by homeostatic model assessment (HOMA) is a method used to quantify insulin resistance (glucose*insulin\405). Insulin resistance was defined as HOMA-IR ≥3,16 in adolescent

cases and HOMA-IR ≥2,5 in pre-adolescent cases. Cases with vitamin D concentration below 30 ng / mL were considered to be deficient.

Results: Results from the 85 obese children (BMI 31,76 ± 5.5 kg / m²) were compared with those from 50 nonobese (BMI 19,35 ± 2.7 kg / m²) age and sex matched cases. Serum 25-OHD was significantly lower in obese than nonobese children (17,05 ± 10,2 vs. 35.28 ± 8,12 ng / ml; P < 0.0001) and serum 25-OHD was negatively correlated with BMI. Statistically, there was significantly correlation between insulin resistance and vitamin D deficiency in adolescent and preadolescent obese group and in the 25 OHD <30 ng / ml group BMI and HOMA-IR were significantly higher than in the 25-OHD >30 ng / ml group.

Conclusion: Vitamin D deficiency is common in children in Turkey and is significantly more prevalent in obese children. Lower 25-OHD level is associated with risk factors for type 2 diabetes in obese children.

Keywords: children, insulin resistance, obesity, Vitamin D

OP-016

65 Yaş ve Üzerindeki Hastalarda İstismar İhtimali ve Etkileyen Faktörler

Ceyda Akbaş Atas, Önder Sezer, Hamdi Nezh Dağdeviren

Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Doğumdan itibaren beklenen yaşam süresi geçtiğimiz yarım yüzyılın ortalarında 50 yıl iken günümüzde 70-75 yıla ulaşmıştır. Bu demografik değişimin etkileri toplum içinde farklı sorunlarla kendini göstermektedir. Yaşlılık döneminde meydana gelen fiziksel ve sosyal değişimler, yaşanan ekonomik güçlükler, yaşlı bireyin evde veya kurumda yeterince bakımının sağlanamadığı durumlar yaşlı istismar ve ihmeline neden olabilmektedir. Bu çalışmada yaşlılarda istismar ihtimali ve bunu etkileyen sebepleri belirlemeyi amaçladık.

Yöntem: Çalışmaya Edirne il merkezinde 15 Aile Sağlığı Merkezinden toplanan 48 kadın, 52 erkek yaşlı hasta dahil edildi. Katılımcılara sosyodemografik anket, 14 sorudan oluşan Hwalek-Sengstock Yaşlı İstismarı Tarama Ölçeği, Standardize Mini Mental Test uygulandı. Bulgular uygun istatistik yöntemler ile analiz edildi.

Bulgular: Çalışmamızda Hwalek-Sengstock Yaşlı İstismarı Tarama Ölçeği ortalama puanı 1,14 ± 1,43 olarak saptandı. Ölçeğin 3 ve üzerinde saptanması istismar ihtimali olarak, daha yüksek skor ise daha kuvvetli ihtimal olarak değerlendirildi. 3 ve üzeri skor alan 8 yaşlı tespit edildi (min:0, max:11). Çocuk sayısı,

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

gelir düzeyi ve mini mental test sonucu ile istismar ihtimali arasında negatif korelasyon tespit edildi. Yaş ve eğitim durumu ile istismar ihtimali arasında ilişki tespit edilemedi.

Sonuç: Yaşlı nüfus her geçen gün artmaktadır. Yaştan ve gelir durumundan bağımsız yaşlı istismarı günümüzde her geçen gün daha fazla görülen bir sorundur. Bu konuyla ilgili hekimlerde farkındalık yaratılmalı ve hastalarında yapacakları değerlendirme sonucunda uygun önlem ve girişimlerde bulunulmalıdır.
Anahtar kelimeler: yaşlı istismarı, mini mental test, yaşlılık, Aile Hekimliği

OP-017

Smoking habits and anxiety level of the first and sixth year medical faculty students and their opinion about Law 4207

Meryem Baştürk¹, Mehmet Arslan¹, Süleyman Albaş¹, Esra Meltem Koç¹, Melih Kaan Sözmen²

¹Department of family medicine, İzmir Katip Çelebi University, İzmir, Turkey

²Department of Public Health, İzmir Katip Çelebi University, İzmir, Turkey

Aim: Approximately 1.5 billion people in the world and 14.8 million people in Turkey use tobacco products. Tobacco use, a preventable health problem, is now a risk factor for the six most common causes of death in the world. In Turkey, "National Tobacco Control Program Action Plan" was initiated with Law No. 4207 and since 2009 all covered areas have become "Smoke Free Air Zone". The aim of the study is to compare the smoking status, anxiety levels and tobacco related health knowledge of first and sixth year students of İzmir Katip Çelebi University Medical Faculty.

Methods: In this cross-sectional study we used a questionnaire consisting of 34 questions about the participants' sociodemographic characteristics and their opinions and attitudes towards law number 4207, Fagestörn Nicotine Dependence Scale and Trait Anxiety Scale (STAI FORM TX-2). We applied these instruments to 157 students.

Results: The mean age was 20.38±2.67. 59.8% of them were female. The 65% of them were first year students. 79.7 % of the students had never smoked, 3.3% were ex-smokers and 17 % were active smokers. There was no significant relation between smoking and grade of class (p=0,168). Also there was no significant relation between the anxiety level of the students among STAI FORM TX-2 and grade of class (p=0.770).

Conclusion: Doctors have an important role in the prevention of smoking in the community. In order to increase the level of knowledge of young doctors, anti-

smoking policies and the law should be a part of medical education.

Keywords: Smoking Habits, Anxiety Level, Law 4207.

OP-018

Stress Coping Attitudes of Hemodialysis and Peritoneal Dialysis Patients

Selçuk Mıstık, Demet Ünalın, Mehmet Kaya, Muhsin Karaduman, Bülent Tokgöz
Erciyes University

Aim: The aim of this study was to evaluate the stress coping strategies of hemodialysis and peritoneal dialysis patients.

Methods: This cross sectional study has included 100 hemodialysis and peritoneal dialysis patients in Erciyes University Health Application and Research Centre and a private dialysis centre. Patient information form and the Assessment Scale for Coping Attitudes (COPE), which include the descriptive properties of the patients and information on disease, have been used to collect data. Student' t test and analysis of variance have been used in statistical analysis.

Results: Emotional focused coping attitude was the most frequently used coping attitude by the hemodialysis and the peritoneal dialysis patients. The first coping method was religious coping, the second was positive reinterpretation and growth, and the third was active coping method which is a problem-oriented coping method. The mean score of 'Use of emotional social support' of hemodialysis patients was statistically significantly lower when compared with the peritoneal dialysis patients', and the 'denial' mean score statistically significantly higher. There was a negative correlation between age and planning COPE, and a positive correlation between chronic kidney failure duration and behavioral disengagement.

Conclusion: In our study, emotional-oriented coping attitude was the most frequently used coping attitude in both hemodialysis and peritoneal dialysis patients. Religious coping was the first amongst the coping methods.

Keywords: hemodialysis, peritoneal dialysis, coping attitudes

OP-019

The Effect of Depression and Perceived Social Support Systems on Quality of Life in Dialysis Patients

Selçuk Mıstık, Demet Ünalın, Bülent Tokgöz
Erciyes University

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Aim: The aim of this study was to find the effect of depression and perceived social support systems on quality of life in hemodialysis and peritoneal dialysis patients.

Methods: This study was a cross-sectional study which was performed between June-September 2016 on 122 hemodialysis and peritoneal dialysis patients in Erciyes University Health Application and Research Center and a private dialysis center. Patient information form and Beck Depression Inventory (BDI), Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS) and WHOQOL-BREF were used as data collection tools.

Results: Patients got the highest scores in environmental field in WHOQOL-BREF, and family support sub-dimension was the highest in MSPSS. Patients who were illiterate and literate had statistically significantly lower mean scores in mental field and environmental field when compared with the other education levels. There was negative correlation between age and physical and mental fields, peritoneal dialysis duration and social field, peritoneal dialysis treatment time per day and mental field. MSPSS total score and mental, social, and environmental fields had positive statistically significant correlation ($p < 0.05$). BDI and WHOQOL-BREF life quality sub-scale scores have negative statistically significant correlation.

Conclusion: Depression has negative effect on the quality of life of dialysis patients, whereas social support systems have positive effect.

Keywords: dialysis, depression, social support, quality of life

OP-020

Aile hekimleri büyüme geriliği olan çocuklarda tiroid fonksiyonları ve anemi değerlendirmesini nasıl yapacak?

Meltem Kaplan, Mustafa Düldül, Ezgi Özen, Asuman Dolgun, Halil Volkan Tekayak, Mehmet Nedim Tıraş, Efe Cem Baytar, Burcu Toklu, Ersin Akpınar
Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Adana

Amaç: Çocuklar için en önemli sağlık göstergelerinden biri beklenen hızda büyüebilmesidir. Bir yıl boyunca kazanılan boy uzunluğunun (büyüme hızı) o yaş ve cinsiyet için -1 SS altında saptanması büyüme hızının yetersiz olduğunu gösterir. Bu çalışmanın amacı aile hekimlerinin büyüme geriliği olan çocuklardaki klinik izlemlerine farklı bakış açısı getirmektir.

Yöntem: 01 Ocak – 15 Şubat 2017 tarihlerinde polikliniğe başvuran ≤ 16 yaş hastaların boy ve ağırlığı ile birlikte baş çevresi, göğüs çevresi, bel ve kalça çevresi ile oturma yüksekliği ve kulaç uzunluğu

ölçümleri yapılarak, büyüme geriliği olanlarda TSH, D vitamini, hemoglobin ve ferritin değerleri analiz edildi. **Bulgular:** Polikliniğe başvuran 835 hastadan 107'sine [%56,1'i erkek (n:60), %43,9'u kız (n:47)] büyüme geriliği tanısı konulmuştur. Hastaların yaş ortalaması $8,48 \pm 4,86$ yıl olup bu hastalardan malnütriyon, çölyak hastalığı ve olası gastrointestinal hastalıklar dışlanmıştır. Hastaların ortalama HGB değeri $12,25 \pm 1,46$ g/dl ($8,10 - 16,00$), ortalama TSH $2,61 \pm 1,84$ mÜ/lt ($0,60 - 15,30$), ortalama D vitamini $16,59 \pm 11,46$ ng/ml ($6-49$), ortalama ferritin $22,12 \pm 15,74$ ng/dl ($1 - 80$) olarak bulunmuştur. TSH yüksekliği ile demir eksikliği anemisi arasında anlamlı ilişki vardı ($p:0.012$). **Sonuç:** Ülkemizde çocuklarda büyüme geriliğine zamanında tanı konabilmesi için aile hekimlerinin sağlam çocuk muayenesinde olduğu kadar başvuran her hasta çocukta büyümeyi değerlendirmesi ve gerekli laboratuvar istemlerini yapması ile tedavi edilebilecek büyüme geriliği hastaların erişkin boylarının da beklenen düzeylerde olmasını sağlayabilecektir. **Anahtar kelimeler:** Aile hekimliği, büyüme geriliği, tiroid fonksiyon

OP-021

Gebelikte Depresyon ve Anksiyete Artar mı?

Ferda Kaya Zaman¹, Nurşah Özkan², Dilek Toprak³
¹İstinye Üniversitesi Liv Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

²VKV Amerikan Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

³Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

Amaç: Son yıllarda ruh sağlığı alanındaki gelişmelerin ışığında çeşitli ruhsal sorunların da artık gebelikte görülebileceği bilinmektedir. Bu tezin amacı, doğurganlık çağındaki kadınlarda gebe olan ve olmayan kadınlar arasında ve gebe kadınlarda trimesterler arasında depresyon ve anksiyete oranları arasındaki farkı belirlemek, gebelerin sosyo-demografik özelliklerini belirlemek ve bunların depresyon, anksiyete ile ilişkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya G.O.P. Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniğine ve Gebe Polikliniğine başvuran 15-49 yaş arası doğurganlık çağındaki 50 gebe, 50 kontrol grubu kadın dahil edilmiştir. Katılımcılara yapılandırılmış sosyo-demografik anket formu ve BECK Anksiyete ve Depresyon Ölçeği uygulandı ve sonuçlar istatistiksel olarak SPSS paket programı ile analiz edildi.

Bulgular: Çalışmamızda gebelerin ortalama depresyon puanı $17,34 \pm 1,71$ ($17,0$), ortalama anksiyete puanı $15,76 \pm 9,01$ ($16,0$) bulunmuştur. Gebe grubun BECK Depresyon ve Anksiyete puanları Kontrol grubundan

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek saptandı. Gebe grupta trimesterlere göre 3. trimester grubunun depresyon ve anksiyete puanları 1. trimester grubundan anlamlı şekilde yüksek saptandı (p<0,017). Gebe grupta çalışmayan olguların depresyon ve anksiyete puanları çalışan olgulardan, düşük kürtaj görülen olguların depresyon puanları görülmeyenlerden istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek saptandı (p<0,05).
Sonuç: Gebeliğin tüm trimesterlerinde, özellikle de 3. trimesterde depresyon ve anksiyete düzeylerinin arttığını göstermektedir. Gebelik sırasında depresif semptomlar ciddiye alınmalıdır ve gebeliğin normal bir parçası olarak değerlendirilmemelidir. Aile hekimleri gebelerde depresyon ve anksiyeteye karşı uyanık olmalı ve yol açabilecekleri sonuçlar nedeniyle kar-zarar oranını değerlendirilerek tedavi etmelidirler.
Anahtar kelimeler: Gebelik, Anksiyete, Depresyon, Sosyodemografik Özellikler, Tedavi

OP-022

Are the Th17 cytokine levels in patients with psoriasis compared to healthy individuals change?

Berna Erdal Yıldırım¹, Hülya Albayrak², Mine Aydın Kurç¹, Gamze Varol Saraçoğlu³, Mehmet Emin Yanık², Gamze Erfan², Dumrul Gülen¹

¹Department of Medical Microbiology, Namık Kemal University, Turkey

²Department of Skin and Venereal Diseases, Namık Kemal University, Turkey

³Department of Public Health, Namık Kemal University, Turkey

Aim: In this study, Th17 serum cytokine levels in serum samples and Psoriasis area violence index are compared between healthy controls and patients and with a diagnosis of plaque psoriasis in the clinic of skin and venereal diseases at Namık Kemal University Application and Research Center for Health.
Methods: The study was conducted on 37 psoriasis patients group and 37 healthy control groups similar to the study group in terms of age and gender. Th17 serum cytokine levels (Interleukin (IL)-17A, IL-17F, IL-21, IL-22, IL-23, IL-25, IL-31, IL-33) were determined by using Luminex method using Bio-Plex Pro Human Th17 Cytokine Panel kit (BIO-RAD laboratories, USA).
Results: Serum levels of IL-17A, IL-17F, IL-23, IL-25, IL-31 were significantly higher in the patient group than in the control group. On the contrary; there was no significant difference in the mean serum levels of IL-21, IL-22 and IL-33. There was no significant relationship between serum cytokine levels and PASI score in the study. There was no correlation between disease duration, PASI values and cytokine levels (p> 0.05).

Conclusion: The high levels of IL-17A, IL-17F, IL-23, IL-25 and IL-31 in psoriatic patients compared to the control group in the study suggest that cytokines secreted from Th 17 cells may be associated with the disease. In conclusion, our findings suggest that Th17 cytokines partially elicit the role of psoriasis pathogenesis, but there is a need for further study to better evaluate the association with PASI.

Keywords: Psoriasis, Th17, Cytokine

OP-023

Evde Sağlık Okulu Deneyimleri

Kurtuluş Öngel¹, Utku Eser²

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, İzmir

²IKCU Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi Başhekimliği, İzmir

Amaç: Evde sağlık hizmeti, kronik bir hastalığı olan veya sakatlığı bulunan bireylere ev ortamında sunulan geniş sağlık hizmetleridir. Mevcut sistemde hizmet sunumunun önemli kısmını, hastaneler bünyesinde kurulan evde sağlık birimleri üstlenmiş durumdadır. Bu hastalar pek çok yönden sıkıntılar yaşamaktadır. Bu sıkıntılar arasında ekonomik ve sosyal yönden olduğu kadar; tıbbi yönden de belirgin zorluklar bulunmaktadır. Bu çalışmada, bir eğitim araştırma hastanesi bünyesinde faaliyet gösteren evde sağlık okulunun deneyimleri paylaşılarak, genel yapı ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Yöntem: IKCU Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi Evde Sağlık Okulu'na 2016 yılı ilk 6 ayında başvuru yapan 82 hasta ve hasta yakınının verileri irdelenmiştir. Hastane başhekimliği onayı ile toplanan veriler excel formatında istatistiksel değerlendirmeye alınmıştır.
Bulgular: Hizmet alan hastaların %78'i (n:64) kadın, %22'si (n:18) erkekti. Hasta yakınlarında ise oranlar %74 kadın (n:61), %26 erkek (n:12) şeklindeydi. Hasta yakınlarının %93'ü (n:76) hastalarına bakmak için farklı kişilerden destek alıyordu. Bakım veren hasta yakınlarının büyük çoğunluğu (n:44 %53,6) serbest meslek sahibiyken; %28,1'i (n:23) emekliydi. Bakıma ihtiyaç duyan hastaların %51'i (n:%42) herhangi bir nedenle cerrahi operasyon geçirmişti. Hastaların %52,5'inde hastalık 1-5 yıldır devam etmekteydi. Kronik hastalığı bulunan hastaların yakınları; genel sağlık, genel bilgi düzeyi, hasta bakımı, ilaç kullanımı açısından kronik hastalığı olmayan gruba göre istatistiksel anlamlı olarak daha bilgiliydi (p<0.05).
Sonuç: Evde sağlık okulunun özellikle yeni tanı konulan kronik hastalığı bulunan hastalarının yakınlarının eğitiminde yeri çok önemli olup, bu uygulamanın yaygınlaştırılması önemlidir.
Anahtar kelimeler: Bakım, evde sağlık, hasta yakını

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

OP-024

Diyabetes Mellitus Hastalarının Alternatif Tıbbi Yöntemleri Kullanmalarında Yaşam Kalitelerindeki Bozulmanın Belirleyici Etkisi

Ali Candar, Hakan Demirci, Fatih Çiftçi, Yakup Akpınar, Ayşe Karalar Baran
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği, Bursa

Amaç: Bu çalışmada, diyabet hastalarının yaşam kalitelerini ADDQoL-19 (The Audit of Diabetes-Dependent Quality of Life-19) ölçeği ile değerlendirmek ve aynı zamanda hastaların yaşam kalitelerindeki bozulmasının tamamlayıcı ve alternatif tıp (TAT) kullanımlarındaki belirleyici etkisini araştırmayı amaçladık.

Yöntem: Çalışmada, Şubat 2016-Temmuz 2016 döneminde Bağlaraltı Eğitim Aile Sağlığı Merkezine kayıtlı 18 yaş ve üzerindeki 453 diyabet hastasına ADDQoL-19 ölçeği uygulandı. Hastaların sosyo-demografik özellikleri ve TAT kullanım durumları kaydedildi. Hastaların yaşam kaliteleri ile alternatif tedavilere yönelimleri arasındaki ilişki analiz edildi. **Bulgular:** Diyabet hastaları arasında TAT kullanım oranı %46,4 olarak bulundu. En sık tercih edilen yöntemler çörek otu (54.76%), tarçın (48.10%) ve zeytin yaprağıydı (25.71%). Son 12 ayda TAT kullanan hastaların yaşam kaliteleri kullanmayan hastalara göre istatistik olarak anlamlı derecede daha kötüydü ($p=0.023$). 'Fiziksel aktivite' ($p=0,001$), 'yemek yeme özgürlüğü' ($p=0,002$), 'içme özgürlüğü' ($p=0,001$) ve 'gelecekle ilgili kaygılar' ($p=0,019$) diyabetes mellitus hastalarında en çok olumsuz etkilenen konulardı.

Sonuç: Diyabetes Mellitus hastaları arasında TAT kullanım oranı oldukça yüksektir. Özellikle yaşam kalitesi bozulmuş hastalar bu alternatif yöntemleri kullanmaktadır. Aile hekimleri hastaların TAT kullanımını sorgulamalı ve bu yöntemlerin medikal tedavilerin yerini alamayacağı konusunda hastalarını bilgilendirmelidirler.

Anahtar kelimeler: ADDQoL, çörek otu, tarçın, diyabetes mellitus, herbal tedavi

OP-025

Early Observations Of An Outpatient Clinic For Smoking Cessation

Didem Kafadar

Department of Family Medicine, Health Sciences University, Bağcılar Training and Research Hospital, İstanbul

Aim: Smoking cessation is a long process for both the patient and the physician. Treatments for smoking intend to promote a healthier life style for the patients. The outpatient clinic for smoking cessation was

founded in our hospital by the Family Medicine department. We aimed to analyze the short term observations of our outpatient clinic.

Methods: Patients admitted by appointments and they have routine assessments and asked to fill out a questionnaire regarding their habits in smoking, Fagerström test(FT) and their brief health history. Hospital anxiety and depression scale was also implemented. Patients were advised healthy life style habits along with the smoking cessation. The patients were referred to psychiatry, cardiology and pulmonology clinics when necessary. Definitive statistical analyses were done.

Results: There were 151 different patients consisting of 88 men and 63 women. The mean age of women were $39,68\pm 11,34$; men were $37,97\pm 10,45$. 41.7% ($n= 63$) of the patients were in the fourth decade, 22 readmissions by women and 27 readmissions by men have been observed and they were followed for 3 months. These patients were on smoking cessation regardless of the heaviness of smoking(FT). The patients who have implemented other healthy habits such as exercising regularly and keeping up healthy diet habits and having social support were found to be more successful in smoking cessation.

Conclusion: Adequate time and effort to raise awareness of the patients on smoking cessation being part of health behavior are needed. Social support is also highly needed. Smoking cessation treatments should be multidisciplinary and holistic approach is essential.

Keywords: smoking cessation, social support, health behavior

OP-026

Obez Hastalarda; Vücut Kitleİndeksinin, Serum Lipid Değerleri ve USG'de Gözlenen Hepatosteatoz Derecesine Etkisi

Mesut Oruk¹, Umut Gök Balcı¹, Fatoş Polat², Burak Polat³, Kurtuluş Öngel², Haluk Mergen¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İzmir

²Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İzmir

³Behçet Uz Çocuk Hastanesi, Radyoloji Kliniği, İzmir

Amaç: Bu çalışmada, obez hastalarda, vücut kitle indeksinin, serum lipid değerleri ve USG'de gözlenen hepatosteatoz derecesiyle olan ilişkisi araştırılmıştır.

Yöntem: Çalışmamız Tepecik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği Kliniğine bağlı Obezite Polikliniği'nde yapıldı. Araştırma evreni olarak belirlenen hastaların sosyodemografik verileri, laboratuvar bulguları ve belli iki radyolog tarafından değerlendirilen üst batın USG sonuçları retrospektif

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

olarak tarandı. Laboratuvar değerleri olarak, USG çekilen tarihe en yakın zamanda bakılan sonuçlar alındı. Verilerin analizleri, SPSS 22.0 istatistik programı kullanılarak gerçekleştirildi.

Bulgular: Bu çalışmaya toplam 70 hasta dahil edildi. Kadınlardaki obezite sıklığının erkeklerden daha yüksek olduğunu tesbit ettiğimiz çalışmamızda, obezitenin yaşla birlikte arttığını, obez hastaların en fazla bulunduğu grubun ise 45-60 yaş olduğunu gördük. Obez hastaların VKİ ile serum lipit değerleri ve USG'de tesbit edilen hepatosteatoz derecesi arasında anlamlı bir ilişki tesbit edilemedi. Dislipidemide, trigliserid ve LDL düzeyleri artmış, HDL düzeyleri azalmıştır. Bu çalışmada, hastaların yaşı ilerledikçe HDL değerlerinin arttığını, TG değerlerinin ise azaldığını gördük. Ayrıca yaş arttıkça, USG ile tesbit edilmiş karaciğer yağlanması düzeylerinin ve ALT seviyelerinin azaldığını tesbit ettik.

Hastaların bel çevrelerinin artışıyla, HDL seviyelerinin azaldığını saptadık. Yine hastalarda bel çevresi ve kilo artışıyla, USG'de görülen hepatosteatoz derecesinin yükseldiğini tesbit ettik.

Sonuç: Bu çalışmada, obez hastaların bel çevresi arttıkça azalan HDL seviyesi ile artan hepatosteatoz derecesi ve yaş arttıkça artan HDL seviyesi ile azalan hepatosteatoz derecesi bize, bel çevresi ve yaş faktörlerinin, lipit düzeyleri ve hepatosteatozu belirlemede önemli olduğunu göstermektedir. Çalışmamızın, bu konuda yapılacak çalışmalar için yol gösterici olacağı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Obezite, VKİ, serum lipitleri, hepatosteatoz.

may have an impact on PA counseling and prescribing. The study was carried out to determine opinions of doctors on integrating PA into the medical school curriculum.

Methods: A 22-item questionnaire prepared by the researchers was completed online by medical students, family medicine (FM) residents and family physicians (FPs). Descriptive statistics were given as mean±standard deviation and percentage.

Results: Totally 216 participants (83.8% from Turkey, 16.2% from other countries) completed the questionnaire. Mean age was 35.39±10.52 and 20.8% of the participants were male. The distribution of medical students, residents, and FPs was 30.1%, 13%, and 56.9%, respectively. While 91.2% expressed that medical students should have an active lifestyle, 44.9% thought that medical students should be trained by an elective social activity, rather than an obligatory lesson. To the participants' opinions, PA was a lifestyle (92.6%), useful to prevent non-communicable diseases (78.7%), necessary for being a role model (77.3%), helped to find solutions for patients (68.9%), should start at an early age (88.0%), and an inactive doctor would also recommend PA (46.7%). The participants thought that PA prescribing training should be obligatory (64.9%) and integrated into PA lessons (67.1%).

Conclusion: The results of the study suggested that medical students and FPs regarded PA important and medical curricula could include both PA lessons and PA prescribing training.

Keywords: Physical activity, medical curriculum, physical activity prescribing

OP-027

Opinions of doctors on integrating physical activity as a component of healthy lifestyle into the medical school curriculum

Zehra Dağlı¹, Yeşim Uncu², Canan Tuz³, Züleyha Alper², Pınar Topsever⁴, Mehmet Akman⁵

¹Department of Family Medicine, Ankara University School of Medicine, Ankara, Turkey

²Uludağ University School of Medicine, Department of Family Medicine, Bursa, Turkey

³Erzincan Kemaliye County State Hospital, Erzincan, Turkey

⁴Acıbadem University School of Medicine, Department of Family Medicine, İstanbul, Turkey

⁵Marmara University School of Medicine, Department of Family Medicine, İstanbul, Turkey

Aim: Physical activity (PA) is crucial for prevention of noncommunicable diseases, however, health care professionals usually neglect PA counseling to patients. Educating medical students about the importance of PA

OP-028

Comparison of the Percentage of Body Fat after Losing Weight

Elif Ateş, Turan Set

Department of Family Medicine, Faculty of Medicine, Karadeniz Technical University, Trabzon, Turkey

Aim: Obesity is an important and a prior problem of healthcare givers. Obesity care requires a comprehensive approach, diet regulations, forcing people for exercising, behavioral interventions, offering operations for obesity surgery for indicated patients. We aimed to examine the difference at Body Mass Index (BMI), fat percentage for whole body and trunk after losing weight.

Methods: We conducted this study on patients who had been followed for at least 3 months. We analyzed fat percent for whole body and trunk by bioelectrical impedance analysis (BIA), Tanita. We assessed the difference by Paired samples t test.

Results: There were 26 (76.5%) women and 8 (23.5%)

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

men; their mean age was 38.2 ± 10.7 . The results of measurements at first and the visits after 3 months period can be seen at Table 1. While we found significant difference at BMI, the difference at whole body and trunk fat percentage was not significant ($p=0.015, 0.093$ and 0.232 respectively).

Conclusion: Beyond achieving goals at lose weight, it is important to lose fat percentage. We provided reduction in BMI; but this decrease was not enough at fat percentage, especially trunk fat percentage. This finding made us think that, reduction of kilos caused by limitation of calorie intake rather than exercise.

Interventions like exercise should be suggested as a part of obesity care for achieving decrease at fat percentage. Keywords: Body Composition, Body Fat Distribution, Diet, Exercise, Obesity

OP-029

Huzurevinde yaşayan yaşlılarda kinezyofobi ile fiziksel fonksiyon arasındaki ilişkinin incelenmesi

Tuğçe Özen, Sevgi Özdiñ, Halit Selçuk
Trakya Üniversitesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon
Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Yaşlılar huzur evine taşındıktan sonra inaktivite artışı, sağlık durumunda kötüleşme ile karşı kaşıya geldikleri ve günlük yaşam aktivitelerinde daha bağımlı hale geldikleri bilinmektedir. Kinezyofobi, fiziksel aktiviteyle ilgili düşüncelerden biridir ve hareket etme korkusu olarak bilinir. Farklı popülasyonlarda yapılan çalışmalarda kötü fiziksel fonksiyon ile kinezyofobi arasında ilişki olduğu belirtilmiştir. Huzurevinde yaşayan yaşlılarda fiziksel fonksiyon ile kinezyofobi arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmaya rastlanılmamıştır. Çalışmanın amacı huzurevinde yaşayan yaşlılarda fiziksel fonksiyon ile kinezyofobi arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Edirne Huzurevi'nde yaşayan, çalışmaya katılmayı kabul eden ve Mini Mental Test sonucu 25 puan ve üstü olan yaşlılar çalışmaya dahil edildi. Fiziksel fonksiyon SF-36 genel sağlık anketinin fiziksel fonksiyon alt ölçeği, kinezyofobi Tampa Kinezyofobi Ölçeği (TKÖ) kullanılarak değerlendirildi.

Değerlendirme sonuçları Spearman rho korelasyon analizi ile incelendi.

Bulgular: Çalışmaya 25 gönüllü katıldı. Katılımcıların yaş ortalaması 72.7 ± 7 idi. Gönüllülerin TKÖ puanı ortalaması 33.3 ± 6.6 , fiziksel fonksiyon puanı ortalaması 79.6 ± 14.7 idi. Kinezyofobi ile fiziksel fonksiyon arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki saptandı ($p < 0.05$ $\rho = -0.407$).

Sonuç: Huzurevinde yaşayan yaşlılarda kötü fiziksel fonksiyon ile yüksek kinezyofobi arasında bir ilişki bulundu. Kinezyofobi artışının inaktiviteye yol

açabileceği göz önünde bulundurulduğunda yaşlılarda hareket etme korkusunun azaltılması konusundaki girişimlerin artırılması gerektiğini düşünmekteyiz. Bu girişimlerden biri olarak egzersiz eğitimi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: fiziksel fonksiyon, kinezyofobi, yaşlı

OP-030

Aging: medical and social services, and urban practices. (part of vast interdisciplinary case study for One Architecture Week 2016)

Nina Toleva Nowak

Academy of Music, Dance and Fine Arts, Plovdiv,
Bulgaria

Aim: Trakiya is residential plattenbau neighbourhood built in the late 1970s and the early 1980s in order to house predominantly young families in accordance with the social engineering principles of that time. Today 1/6th of the population of Plovdiv lives in Trakiya and 18,20% of the neighbourhood residents are people in retirement. The aim is to explore various medical and social aspects of the process of aging, and the social and cultural practices of the elderly residents of Trakiya, their challenges and struggles.

Methods: The research is part of a vast interdisciplinary survey of the neighbourhood implemented from February until October 2016, during which a huge amount of information was gathered from desk research, online research, field-surveys, interviews and meetings with locals and the administration, in order to trace the evolution of the development of the neighbourhood from its nacency until present.

Results: This study explores the aspects of aging in residential plattenbau urban environment, the existing medical and healthcare facilities, the existing social housing and clubs for seniors in Trakiya, their existing social and cultural practices and their place in the local community, along with sufficient photo-documentation and production of maps and schemes.

Conclusions: The research proves that the elderly citizens are a vital and active part of the contemporary urban life and their importance and achieving sustainable city and society should not be disregarded. Keywords: active aging, medical and social aspects of aging, sustainable community, urban development, local communities

OP-031

Birinci Basamak Sağlık Çalışanlarının Mevsimsel Grip Aşısı Olma Durumları – Canik / Samsun 2012 – 2016

Servet Aker¹, Mustafa Kürşat Şahin²

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

¹Canik Toplum Sağlığı Merkezi, Samsun, Türkiye

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amaç: Bu çalışmada Samsun ili Canik ilçesinde görev yapan birinci basamak sağlık çalışanlarının MG aşısı olma durumlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Kesitsel - tanımlayıcı tipteki bu çalışmada, Canik Toplum Sağlığı Merkezi'nin (TSM) 01.01.2012 ile 31.06.2016 tarihleri arasındaki aşı kayıtları değerlendirilmiştir. Canik ilçesinde 2016 yılı itibarıyla, 10 Aile Sağlığı Merkezi'nde (ASM) 26 aile hekimi (AH) 26 aile sağlığı elemanı (ASE), 4 yardımcı sağlık personeli, Toplum Sağlığı Merkezi'nde (TSM) ise 8 hekim 32 sağlık personeli (hemşire, ebe, sağlık memuru, çevre sağlık teknisyeni, röntgen teknisyeni) görev yapmaktadır. Kayıtların incelendiği beş yıl içinde TSM ve ASM'lerde çalışan sağlık personeli sayısında %10,0'u geçmeyen değişiklikler olmuştur. Aşı olma yüzdeleri, aşılama işleminin yapıldığı yılda TSM ve ASM'lerde çalışan sağlık personeli sayısı üzerinden hesaplanmıştır.

Bulgular: Canik ilçesinde 2012 yılından 2016 yılına dek birinci basamak sağlık çalışanlarının MG aşısı olma yüzdesi sırasıyla, %36,7, %42,6, %37,8 ve %34,9'dur. Bu oran; ASM çalışanlarında sırasıyla %34,6, %46,2, %51,8, %55,4, TSM çalışanlarında %39,5, %38,1, %19,0, %15,0, ASM'de çalışan AH'de %29,2, %50,0, %50,0, %50,0 iken ASE'lerde %39,3, %42,8, %53,3 ve %60,0'dır. TSM'de çalışan hekimler için MG aşılama oranları ise sırasıyla %33,3, %50,0, %40,0 ve %37,5'dur.

Sonuç: 2015-2016 sezonu için ASM'de çalışan sağlık çalışanlarının aşı olma oranı TSM'de çalışan sağlık çalışanlarına göre istatistiksel olarak daha yüksektir ($p<0,05$). ASM'de çalışan AH'ler ile ASE'ler arasında MG aşısı olma yüzdeleri arasında istatistiksel olarak fark yoktur ($p>0,05$). ASM'de çalışan sağlık çalışanlarında, MG aşısı olanlarla olmayanlar arasında yaş, meslekte geçirilen süre, kronik hastalığa sahip olma durumları açısından istatistiksel olarak fark yoktur ($p>0,05$).

Anahtar kelimeler: mevsimsel grip, grip aşısı, aile hekimliği, aile sağlığı elemanı, birinci basamak sağlık çalışanı

OP-032

Sigara Bırakma Polikliniğine Başvuran Hastaların Nikotin Bağımlılığının Sosyodemografik Özellikler ve Depresyon İle İlişkisi

Usame Velioğlu, Cemil Işık Sönmez

Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği ABD

Amaç: Bu çalışmada sigara bırakma polikliniğine başvuran hastaların sigara bağımlılıklarının sosyodemografik özellikler ve depresyon ile ilişkisini araştırmayı amaçladık.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Sigara Bırakma Polikliniğine Mart 2015 - Kasım 2016 tarihleri arasında başvuran 2119 kişi dahil edildi. Fagerstrom Nikotin Bağımlılık Testi (FNBT) ve Beck Depresyon Ölçeği uygulanmış olan hastaların sosyodemografik özellikleri incelendi. Hastaların nikotin bağımlılığının sosyodemografik özellikler ve depresyon arasındaki ilişki incelendi.

Bulgular: Çalışmadaki hastaların 1468 (%69,3)'i erkek, 651 (%30,7)'i kadındı. Çalışmamızda cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu, meslek durumu, ailede sigara kullanma durumunun FNBT skoru üzerine anlamlı etkisi olmadığı gözlemlendi. "<20" yaş grubundaki nikotin bağımlılık düzeyi düşük olan bireylerin oranı, "41-50" ve "51-60" yaş gruplarındaki nikotin bağımlılık düzeyi düşük olan bireylerin oranlarından anlamlı düzeyde daha yüksektir (her biri için $p<0,005$). Alkol kullananların nikotin bağımlılığının daha yüksek olduğu anlamlı olarak görüldü ($p=0,011$). Nikotin bağımlılığı arttıkça depresyon düzeylerinin arttığı anlamlı olarak saptandı ($p<0,001$).

Sonuç: Nikotin bağımlılığı ile alkol arasında anlamlı ilişki olduğu görüldü. Nikotin bağımlılığı ile depresyon arasında pozitif korelasyon olduğu anlamlı olarak saptanmıştır. Nikotin bağımlılığı ile mücadelede, hastalar biyopsikososyal yaklaşımla değerlendirilmelidir. Sigara bırakma uygulamalarında özellikle genç popülasyon hedef alınmalıdır.

Anahtar kelimeler: Depresyon, nikotin bağımlılığı, sigara bırakma, sosyodemografik özellikler

OP-033

Sigara Kullananlarda Ekspiryum Havasında Karbonmonoksit Düzeyleri ve Bağımlılık Puanları Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Tuğba Karamancı, Cemil Işık Sönmez, Usame Velioğlu
Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği A.D

Amaç: Ekspiryum havasında karbonmonoksit (CO) düzeyi ölçümü sigara bağımlılığının tanı, tedavi ve takip aşamalarında sıkça kullanılmaktadır. Sigarayı bıraktıktan sonra 24 saat içinde CO vücuttan atıldığı için de bırakmanın olumlu etkisinin hemen görülmesi hastaları motive etmektedir. Bu çalışmada sigara içen hastaların ekspiryum havasındaki CO düzeyleri ile Fageström bağımlılık puanları arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Sigara Bırakma Polikliniğine Mart 2015- Kasım 2016 tarihleri arasında başvuran 2119 kişi dahil edildi. Fageström Nikotin Bağımlılık (FNBT) kullanıldı ve ekspiryum havasında CO ölçümü piCO Smokerlyzer cihazıyla yapıldı. Hastaların nikotin bağımlılığının

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

ekspiryum havasında CO ölçüm sonuçlarıyla arasındaki ilişki incelendi. Verilerin analizinde SPSS 20.0 programı kullanıldı.

Bulgular: Çalışmadaki hastaların 1468(%69,3)'i erkek, 651(%30,7)'i kadındı. Örneklem grubunun yaş aralığı 15-87 arasında değişmekte olup, yaş ortalaması 38,4±12,5 idi. Çalışmaya katılan kişilerin FNBT düzeyleri 196(%9,2) kişinin çok düşük, 475(%22,4) kişinin düşük, 347(%16,4) kişinin orta, 663(%31,3) kişinin yüksek, 438(%20,7) kişinin çok yüksek çıkmıştır. CO sonuçları ile FNBT puanları arasında orta derecede pozitif korelasyon bulunmuştur($r=0,295$ $p<0,001$)
Sonuç: CO gazı dokulara giden oksijeni azaltarak hücre ölümüne sebep olan toksik bir gazdır. Sigara içenlerde bu olumsuz etkileri açıkça görülmektedir.
Çalışmamızda solunum havası CO düzeyleri ve Fageström puanları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Her ne kadar vücuttan atılımı hızlı da olsa takiplerde ekspiryum havasında CO ölçümü hızlı ve kolay bir işlem olmasının yanısıra tedavinin önemli bir parçası olan hasta motivasyonunu artırmaktadır.
Anahtar kelimeler: Bağımlılık, Karbonmonoksit, Sigara

OP-034

Evde Sağlık Hastalarının Retrospektif Değerlendirilmesi

Güzin Zeren Öztürk, Yasemin Barış, Turna Balkozak, Dilek Toprak
S.B.Ü. Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

Amaç: Evde sağlık hizmetleri çeşitli hastalıklara bağlı olarak ihtiyacı olan yatağa bağımlı bireylere evinde ve aile ortamında sosyal ve psikolojik danışmanlık hizmetlerini de kapsayacak şekilde verilen sağlık (muayene, tetkik, tahlil, tedavi, tıbbi bakım, takip ve rehabilitasyon) hizmetlerini içermektedir.

Çalışmamızda evde sağlık hastalarının bir yıllık profilini incelemeyi amaçladık.

Yöntem: 1 Ocak -31 Aralık 2016 tarihleri arasında Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Aile Hekimliğine bağlı evde sağlık ünitesinden hizmet alan hastaların geriye dönük tarama yöntemi ile verileri alındı. Yaş, cinsiyet, tanı, istenilen konsültasyonlar ve tetkikler, acile başvuran ve ölen hastaların verileri kaydedildi. Veriler istatistik programına girilerek, ki kare ve Student-t testleri ile analizleri yapıldı ve $p<0,05$ anlamlı kabul edildi.

Bulgular: 1 yıl boyunca %64,9'u ($n=713$) kadın, %35,1'i ($n=385$) erkek olmak üzere 1098 hastaya hizmet verilmişti. Yaş ortalaması 78,31±15,28 (min=8, maks=104) idi. Ortalama 1 yılda 1 hastaya gidilme miktarı 6,58±7,68 kezdi. Hastaların en sık 3 tanısı sırasıyla Alzheimer, esansiyel hipertansiyon ve endokrin bozukluklardı. Acile en az bir kez başvuranlar

%39,3 (432)'tü. En fazla Nöroloji kliniğinden olmak üzere %2,2 ($n=24$) hastadan konsültasyon istenmişti. Hastaların %83,2'sinden ($n=913$) hemogram, %32,6'sından ($n=402$) biyokimya, %35'inden ($n=384$) tam idar tahlili, %65,1'inden ($n=715$) hormon tahlilleri istenmişti ve ölen hastalar 104 kişiydi (%10,4). Cinsiyet, yaş ile ölümler arasında anlamlı ilişki saptanmadı ($p=0,674$; $p=0,246$)

Sonuç: Aile hekimlerinin kendisine bağlı bireylerin ihtiyaçlarını belirleyerek evde sağlık hizmetini almalarında aracı olmaları görevlerindedir. Evde sağlık hizmeti; çeşitli hastalıklar nedeniyle ihtiyacı olanların sağlık hizmetlerini kendi ev ve aile ortamında alınmasına olanak tanınması ile sadece ekonomik anlamda değil aynı zamanda sosyal anlamda da hem toplumu hem de bireyleri etkilemektedir.
Anahtar kelimeler: Evde Sağlık, Kronik Hastalık, Devamlı Bakım

OP-035

18 Yaş Üzeri Bireylerin Erişkin Aşılarına Bakış Açıları Beray Gelmez Taş¹, Dilek Toprak¹, Bahar Yücel², Güzin Zeren Öztürk¹

¹Şişli Etfal EAH, Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

²Eyüp Sakarya ASM, İstanbul

Amaç: Aşılama enfeksiyon hastalıklarından korunmada etkili ve güvenli önemli koruyucu sağlık hizmetlerindedir. Çalışmamızda erişkinlerin aşılama hakkında bilgi düzeyleri ve tutumlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmamız tanımlayıcı, kesitsel nitelikte olup; Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Hamidiye Etfal EAH Aile Hekimliği Polikliniklerine herhangi bir nedenle başvuran 18 yaş üzeri bireylere sosyodemografik veriler ve aşı ile ilgili soruları içeren anket yüz yüze uygulanarak yapıldı. Analizlerde ortalama, standart sapma ve ki-kare testleri kullanıldı; $p<0,05$ anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Çalışmamıza katılan 199 kişinin %52,3'ü ($n=104$) kadın, %47,7'si ($n=95$) erkek idi. Yaş ortalaması 33,12 ±12,84 (min=18, maks= 81), katılımcıların %76,4'ü ($n=152$) 40 yaşın altında, %52,8'i ($n=105$) yüksek okul mezunu idi. Tetanoz aşısı %83,4 ($n=166$) ile en çok bilinen aşı iken yaptırma oranı %47,7 ($n=95$) idi. Grip aşısı ise %75,4 ($n=150$) oranında biliniyor ancak %13,1 ($n=26$) oranında yaptırılıyordu.. Aşılar hakkında bilgilendirme en çok sağlık çalışanları (%42,7; $n=85$) tarafından yapılmıştı. En çok bilgi veren branşın ise %2,1 ($n=54$) ile aile hekimliği idi. Çalışma grubunun 16'sı (%8) erişkin aşılarının gerekli olmadığını düşünüyordu. Grip aşısı yaptıranların çoğu koruyuculuğuna inandığı için yaptırıyordu. Tetanoz aşısı yaptıranların çoğu cilt kesisi nedeniyle yaptırırken, yaptırmayanların en sık nedeni "sağlık çalışanınun

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

bilgilendirmemesi" idi. Pnömonokok aşısı yaptırmayan 188 kişinin yaptırmamasının en fazla nedeni "aşıyı bilmemeleri" idi. Hepatit B aşısını beyaz yakalılarının(p=0,03), eğitim durumu yüksek olanların (p=0,36) daha çok yaptırdığı saptandı
Sonuç: Son yıllarda erişkin bağışıklamasına verilen önem artmakla birlikte aşılama programları, aşılama bilinci ve aşıya erişebilirlik hala çok düşük düzeylerde. Başta koruyucu hizmet veren birinci basamak hekimleri olmak üzere tüm hekimlerin hedefi yaşam boyu bağışıklık olmalıdır. Bu nedenle aile hekimlerinin erişkin aşılama konusunda hastaları yönlendirmesi ve bilgilendirmesi için ileri çalışmalar yapılmalıdır.
Anahtar kelimeler: erişkin aşı, grip aşısı, tetanoz

OP-036

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinde Duygusal Yeme ve Beden Algısı İlişkisi

Ayça Çetinbaş¹, Zekiye Demirel¹, Hülya Ezgi Gençoğlu¹, Hamdi Nezir Dağdeviren²

¹Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Sağlığın temeli yeterli ve dengeli beslenmedir. Yeterli ve dengeli beslenme, boy uzunluğuna uygun vücut ağırlığına sahip olmaya yardımcıdır. Beden algısı kişilerin vücutlarıyla ilgili algı, tutum, düşünce ve davranışlarını içeren benlik algısıdır. Kilo verme girişimlerinde yeme davranışlarında duygusal yemenin önemi giderek artmaktadır. Duygusal yeme olumsuz duygulara ikincil aşırı yeme eğilimini anlatan bir kavramdır. Yeme davranışı duygulardan oldukça etkilenen bir olgudur. Bu çalışmada beden algısı ile duygusal yeme arasındaki ilişkinin saptanması ve değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinden gönüllü olanlara sosyodemografik form, duygusal yeme davranışları ve beden algılarını belirlemek için "Hollanda Yeme Davranışı Anketi (DEBQ)" ve "Beden Algısı Ölçeği" yüz yüze görüşme tekniği ile uygulanarak SPSS 20.0 istatistik programı ile istatistiksel analizi yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcılar arasında cinsiyet bakımından duygusal yeme alt tipi (p=0,000), kısıtlayıcı yeme alt tipi (p=0,045) ve toplam DEBQ (p=0,000) puan ortalamaları arasında istatistiksel yönden anlamlı bir fark vardır. Kadınların puan ortalamaları erkeklerinkinden yüksektir. Katılımcıların toplam DEBQ puan ortalamaları ile olumsuz duygularda belirli tatlara yönelim arasında istatistiksel yönden anlamlı bir fark vardır(p=0,000). Tatlı tatlara yönelim daha

fazladır. Katılımcıların beden algısı puan ortalamalarıyla duygusal yeme alt tipi (p=0,030), dışsal yeme alt tipi(p=0,040) ve toplam DEBQ (p=0,016) puan ortalamaları arasında istatistiksel yönden anlamlı bir ilişki vardır. Bu ilişki zayıf ve negatif yöndedir. Sonuç: Bu çalışmada duygusal yeme davranışının ve beden algısının cinsiyet, kilo, BKİ gibi faktörlerden etkilendiği saptanmıştır. Beden algısı ve duygusal yeme davranışının birbirleriyle ilişkilendirilebileceği bulunmuştur. Ancak beden algısı ve duygusal yeme davranışı ilişkisinin incelendiği örneklem grubunun daha fazla ve daha homojen olduğu daha kapsamlı çalışmalara gereksinim vardır.

Anahtar kelimeler: beden algısı, DEBQ, duygusal yeme

Poster Presentations

PP-001

Sigarayı bırakmada nikotinin rolü

Selin Deniz

Kemerburgaz Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Bölümü

Sigara en sık ve en önemli madde bağımlılığı tipi olma sebebi kolay ulaşılması, kullanımının yasal olması, diğer madde bağımlılıklarına başlamada ara madde olması sebebiyle en sık ve önemli tütün çeşidi madde bağımlılığıdır. Tütün kullanımı dünyada görülen ölümlerin ikinci büyük sebebidir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ)'ne göre 20.yüzyılda tüm dünyada sigara yüzünden 100 milyon kişinin öldüğü rapor edilmesiyle beraber, 2030 yılına gelindiğinde her yıl 8 milyondan fazla ölüm olacağı, %80'inin gelişmekte olan ülkelerde olacağı, 21. yüzyılda yaklaşık bir milyar kişinin ölmesi öngörülmektedir. Sigara bağımlılığı genetik ve çevresel faktörlerden etkilenen bir edinimdir. Sigara bağımlılığında genetik faktörlerin etkisi aile çalışmaları, ikiz çalışmaları ve moleküler genetik çalışmalarla değerlendirilmesi, klasik Mendelyen kalıtım örüntüsünü izlenmediği sonucuna ulaştırmıştır. İkizlerle yapılmış 14 farklı çalışmanın değerlendirildiği bir gözden geçirme çalışmasında nikotin bağımlılığının %56 genetik, %24 ailesel, %29 çevresel faktörlerden kaynaklandığı ifade edilmiştir. Sigara bağımlılığının aslında nikotin bağımlılığı olduğu görüşü yaygın kabul görmesine rağmen, sigara bıraktırma tedavisi olarak nikotin formlarının tek başına kullanılması, plaseboya göre başarı şansını sadece 2 kat artırabilmektedir. Nikotin preparatları, vareniklin ve bupropion gibi hala yaygın uygulanan yöntemler ile 1 yılın sonunda hastaların sadece %3'ünün sigarayı tamamen bıraktığı saptanmıştır. Nikotin yoksunluk belirtileriyle başedecek yöntemler etkin bir şekilde uygulandığında nikotin replasmanı yapmadan da sigara bıraktırma tedavisinde başarılı sonuçlara ulaşılmaktadır.

Anahtar kelimeler: sigara, nikotin, placebo

PP-002

The role of General Practitioners in cancer control through the utilization of cancer registries' resources

Gizem Önen¹, Dimitra Sifaki Pistolla², Vassiliki Eirini Chatzea², Filipos Koinis³, V. Georgoulas³, Tuncay Müge Alvrur¹, C. Lionis²

¹Department of Family Medicine, School of

Medicine University of Kocaeli

²Clinic of Social and Family Medicine, School of Medicine University of Crete

³Department of Medical Oncology, School of Medicine, University of Crete

Aim: Literature stresses the need of expanding the role of Primary Health Care (PHC) and General Practitioners (GPs) in becoming the core setting to accommodate cancer control. Especially in the Mediterranean countries, GPs play an important role in the prevention and management of the disease and are heavily involved throughout the entire illness progression. Regional Cancer Registries could become a strong tool for them in order to strengthen their role towards cancer control. Primary purpose of this review was to identify and discuss the role of GPs in enhancing cancer control through their integration with national or regional cancer registries. Secondary objectives are to: a) shortly present the global evidence base in best practices of GPs in cancer control, b) map the current trends and needs, c) form recommendations towards expanding the role of GPs in cancer control and delivery of integrated care, through the example of the Cancer Registry of Crete (CRC).

Methods: A conduct literature review, employing electronic search techniques, was undertaken to investigate role of cancer registry in GPs cancer approach. Searched electronic databases were: PUBMED(1984 to May 2016) and COCHRANE (1999 to October 2016). Then, authors worked on developing a set of recommendations by combining the finding of the literature and the lessons learnt from the CRC. **Keywords:** Primary health care, General Practitioner, Neoplasm, Early detection of cancer, Registry.

Conclusion: Cancer registries are progressively broadening their scope and becoming involved in collecting and analysing additional data on patient care, diagnosis, stage, treatment and follow-up. Population-based cancer registries have become a definitive resource for measuring cancer burden, and for understanding the causes of cancer and the prospects for cancer control.

Keywords: general practitioner, cancer, resources

PP-003

İnflamatuvar Bağırsak Hastalığında Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarının Rolü

Selin Deniz

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Kemerburgaz Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Bölümü

İnflamatuvar bağırsak hastalığı (IBD), sindirim sistemindeki kronik, ilerleyici, kompleks inflamatuvar bozuklukların bir grubunu temsil eder ve yaklaşık beş milyon insan IBD dünya çapında bir teşhisi vardır. Tamamlayıcı tıp kullanımı, hastalığı uzun olan veya hastaneye yatış geçmişi olanlar arasında İBH hastalarında çok yaygındır. Joos ve arkadaşlarının inflamatuvar bağırsak hastalığı olan bireyler üzerinde tamamlayıcı tıp kullanımıyla ilgili yaptığı araştırmada; çalışmaya katılan hastaların %52'sinin şu anda ya da geçmişte bu uygulamaları kullandığı sonucuna ulaşmışlardır. Ayrıca homeopati, probiyotikler, klasik natüropati, Boswellia serrata ekstraktları ve akupunktur en sık kullanılan yöntem olarak tespit edilmesiyle beraber en çok probiyotik, akupunktur ve Boswellia serrata ekstraktlarını (tütsü) kullanan hastalar, diğerlerine kıyasla daha olumlu terapötik etkiler bildirmişlerdir. Akupunkturun visseral refleks aktivitesi, mide boşalması ve asit salgılanmasına yardımcı olur. İBS hastaları üzerinde yapılan çalışmada, psikoterapiye akupunkturun ilave edilmesinin sadece psikoterapi uygulanmasından ve bitki kökenli ilaçların uygulanmasından etkili olduğu bildirilmiştir. Yakın geçmişte İBS'li hastalar üzerinde yapılan çalışmalarda, akupunktur tedavisi alan hastalarda İBS semptomlarının terapötik cevap oranlarında olumlu gelişmeler kaydedildiği bildirilmiştir. İBS semptomları üzerinde potansiyel tedavi edici özelliği bulunan akupunktur yönteminin etki mekanizmasının ve tedavi üzerindeki etkisinin ortaya çıkarılabilmesi için daha fazla çalışma gerektiği ifade edilmektedir. Çalışmaların 12' sinde placebo ve nane yağı kullanımı, 3'ünde nane yağı ve antikolinergik tedavinin etkinliği karşılaştırılmıştır. Nane yağı placebo ilaca göre daha etkili olduğu ortaya çıkarken, düz kas gevşeticilere karşı yapılan 3 çalışmada, tedaviler arasında istatistiksel farklılıklar gözlenmediği bildirilmiştir. Genel olarak IBD hastaların büyük bir kısmı tamamlayıcı tıp hakkındaki bilgilerin yeterli olmadığını düşünülmesiyle beraber kanıta dayalı yaklaşım sağlamak için bu alanda daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır. Bu nedenle, sağlık personelinin inflamatuvar bağırsak hastalığı bulunan bireylere tamamlayıcı tıp tedavisinin fayda ve kısıtlamaları konusunda giderek daha fazla bilgi vermelidir. Anahtar kelimeler: İnflamatuvar bağırsak hastalığı, placebo, akupunktur, nane yağı

PP-004

Falls In Elderly: Comprehensive and Individual Approach

Didem Kafadar¹, Ayşe Semra Demir Akca², Fatih Akca³

¹Department of Family Medicine, Health Sciences University, Bağcılar Training and Research Hospital, Istanbul

²Department of Family Medicine, Bülent Ecevit University Medical Faculty, Zonguldak

³Directorate of Public Health, Zonguldak

Aim: Elderly people face the risk of falling. A fall is an acute event but its causes may be long-standing. The possibility of recurrent falls in the elderly may be prevented by screening the risks. A fall is a predictor of decreased functional state and fear of falling may result in loss of confidence in moving, social isolation and depression. We aimed to discuss the measures to be taken for prevention of falls in elderly.

Methods: We searched the literature for causes and prevention of falls. Reviews about identification of risks and eliminating the precipitating risk factors are selected.

Results: Prevention of falls begins with a detailed history taking and a thorough physical examination. Use of certain medications, polypharmacy, visual impairment, hearing problems, cognitive dysfunction, neurological and cardiovascular disorders, infections and environmental problems should be considered to identify the patients under risk. To eliminate the precipitating factors; utilization of tools to assess the balance, gait and mobility as well as musculoskeletal tests and scales for assessing the falls risk are needed. Strengthening muscles and improving balance through increasing physical exercise, cardiovascular interventions to reduce arrhythmias and syncope, rational use of medication, correction of visual impairment, hearing aid devices along with management of footwear, vitamin D supplementation, environmental modifications, patient education in appropriate cases are among interventions. Using hip protectors for reducing fractures in appropriate settings and assistive devices are other recommendations. **Conclusion:** Elderly patients who are at risk of multiple falls benefit from review of risks and medications. Appropriate preventive measures are needed to manage the risk factors in terms of comprehensive approach and individual care. **Keywords:** elderly, falls, polypharmacy, preventive measures

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

PP-005

Comparison of MNA Scores in Elderly Patients Hospitalized in Different Clinics

Hülya Kamarlı Altun, Nilgün Seremet Kürklü
Department of Nutrition and Dietetics, Antalya School of Health, Akdeniz University, Antalya, Turkey

Aim: Mini Nutritional Assessment (MNA) test is used to evaluate the risk of malnutrition and prevent morbidity and mortality risk in elderly patients. The aim of this study is determine relationship between parameters related with malnutrition and MNA scores in elderly patients hospitalized in different clinics.

Methods: 147 elderly individuals who were hospitalized in oncology, physical therapy, internal medicine, neurology and general surgery clinics at Akdeniz University Hospital. Anthropometrical measurements were taken and MNA test was used to determine the nutritional status. Duration of hospitalization and serum albumin levels were recorded from patient files.

Results: The mean age was 75.1±5.72 years. According to MNA scores, the highest malnutrition prevalence was in neurology patients (45.5%) and the lowest prevalence was in internal medicine clinics patients (17.0%). The longest duration of hospitalization was found in physical therapy clinic (32.8±26.61 days), and the shortest duration of hospitalization was found in internal medicine clinic (6.1±3.52 days). According to MNA scores, there were not significant differences between clinics (p=0.068). According to the clinics, a significant relationship was not detected between patients body weight, body mass index. The lowest serum albumin levels and MNA scores were found in Oncology clinic while the highest serum albumin levels and MNA scores were found in physical therapy clinic (p<0.05).

Conclusion: Long duration of hospital stay can lead to malnutrition in elderly. Therefore, nutritional status of elderly patients should be assessed with MNA test and nutritional support should be started when needed to shortening in the duration of hospitalization and the improvement of health.

Keywords: elderly patient, malnutrition, mini nutritional assesment

PP-006

Evaluation of Nutritional Status of Elderly Cancer Patients With NRS 2002

Ozen Uysal¹, Hülya Kamarlı Altun², Nilgün Seremet Kürklü²

¹Department of Nutrition and Dietetics, Akdeniz University Hospital, Antalya, Turkey

²Department of Nutrition and Dietetics, Antalya School of Health, Akdeniz University, Antalya, Turkey

Aim: Nutritional risk screening method 2002 (NRS-2002) is a screening test which is used to evaluate the nutritional status of patients, who are at the risk of malnutrition in the hospital, which is also recommended by ESPEN. This study was planned to evaluate the nutritional status of elderly cancer patients in whom the risk of undernutrition is frequently encountered by using the NRS 2002 screening test.

Methods: 74 individuals who were hospitalized in the oncology and hematology services in Akdeniz University Hospital with the diagnosis of cancer were included in this study. Serum albumin levels and malnutrition levels were determined by using the NRS 2002 screening test to evaluate individuals' nutritional status during the period of their stay at the hospital.

Results: The mean age of 74 individuals participating in this study was 68.2±14.35. Patients mean body weight was 69.0±16.06 kg, and the mean BMI was 24.9±5.63 kg/m². It was found that 50.0% of the individuals lost 11.2±6.48 kg of weight on average in the last 1 year. Mean albumin levels were 3.4±0.7 g/dl. It was determined that the NRS score of 47.5% of these individuals (n=28) was ≥3, and they were under the malnutrition risk. According to the NRS scores, no significant relationship was found between the malnutrition risk and albumin levels.

Conclusion: As a result of this study, the fact that nearly half of elderly cancer patients (47.5%) had malnutrition according to the NRS 2002 scoring has once again demonstrated the need for performing the NRS 2002 screening test in cancer patients.

Keywords: Cancer, elderly patients, nutritional risk screening method 2002, malnutrition

PP-007

erken ergenlerde öğün sıklığının vücut kompozisyonuna etkisi, doğu anadolu bölgesi kırsalından bir örneklem

Canan Tuz

Kemaliye İlçe Hastanesi, Erzincan

Amaç: İnsan sağlığı başta beslenme olmak üzere genetik, iklim koşulları ve çevre gibi birçok faktörün etkisi altındadır. Sağlıklı beslenme, bireyin yaşı, cinsiyeti ve fizyolojik durumuna göre değişmektedir.

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Ergenlerde beslenmenin vücut yapısına etkisi ve ergenin vücut algısına etkisi farklıdır.
Amaç: Bu çalışma kırsal kesimdeki ortaokula kayıtlı bireylerin beslenme durumlarını incelemek, ara öğün çeşitliliklerini araştırmak ve obezite durumlarını değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.
Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırma Şubat ayında ziyaret edilen ortaokuldaki öğrencilerle gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya 72 gönüllü katılmıştır. Katılımcılara 8 soruluk anket uygulanmış, ardından ölçümleri yapılmıştır. Sonuçlar istatistik programı ile analiz edilmiştir.
Bulgular: Beşinci sınıftan 8, altıncı sınıftan 24, yedi ve sekizinci sınıflardan 40 öğrenci olmak üzere toplam 72 katılımcı mevcuttu. Katılımcıların %45.8'i kadın, %54.2'si erkekti. %31.9'u onüç yaşındaydı. Kardeş sayısı %56 iki kardeş ve üzeriydi. Katılımcı annelerinin %66.7'si çalışmıyor, babalarının %87.5'i çalışıyordu. Katılımcıların %18.2'si ebeveynlerini şişman buluyordu. Katılımcıların %23.6'sı kendisini şişman bulurken, vücut kitle indeksine göre %18.1 katılımcının obez olduğu tespit edildi. Katılımcıların %79.2'si atıştırmalık yediklerini, %61.1 oranında meyve tercih ettikleri anlaşıldı. Ara öğün tüketim miktarının yaş ile birlikte anlamlı olarak arttığı anlaşıldı (p= 0.04). Kadınların anlamlı olarak daha kilolu oldukları ve sekizinci sınıfların daha kilolu oldukları anlaşıldı (p=0,001; p=0,021). Ebeveyn şişmanlık düzeyi ile obezite arasında anlamlı ilişki saptanmadı (p=0,111) Abur cubur tüketenler ile obez bireyler arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı (p=0,266).
Sonuç: Gelişmiş toplumlarla doğru orantılı olarak kırsal kesimde de ergenlik dönemi ile birlikte obezite sıklığı artmaktadır. Aile hekimliğinin temel prensipleri kapsamında koruyucu hekimliğin en önemli unsurlarından biri olarak beslenme eğitimi ve obeziteden koruyucu yaklaşım lise erken ergenlik döneminden başlanmalıdır.
Anahtar kelimeler: kırsal, ergenlik, obezite, atıştırmalık, koruyucu hekimlik

PP-008

Birinci Basamakta İlaç Yan Etkileri: İlaç Bağımlı Lupus

Mustafa Özgür Kaya¹, Gaye Çelikan¹, Yeşim Uncu¹, Celaleddin Demircan²

¹Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, Bursa

²Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

Olgu: 42 yaşında kadın hasta, Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Dahiliye polikliniğine artralji,

yüzünde döküntü, halsizlik, ateş, gece terlemesi ve kilo kaybı şikayetleriyle başvurdu.
Hasta polikliniğe başvurduğunda, 8 aydır TBC lenfadenit nedeniyle 4'lü anti-Tbc tedavi (İzoniazid+rifampisin+etambutol+ pirazinamid) almakta idi. Ayrıca hastamıza başvurusundan 5 ay kadar önce Diabetes Mellitus tanısı konulmuş, metformin 1000 mg 2*1 kullanıyor.
Yapılan tetkiklerinde Neu:2030/mm³, Hb:10,2 g/dl, Plt:261000/mm³, Sedimentasyon:49mm/sa saptandı. Anemi ve sedimentasyon yüksekliği saptanan hasta malignite araştırılması ve ileri tetkik amacıyla UÜTF Genel Dahiliye Servisi'ne yatırıldı. Yapılan Toraks BT, Tüm Abdomen USG ve mamografileri doğal sınırlarda geldi. Hastamızın yatışı sırasında ateş yükseklikleri oldu, alınan kan kültürlerinde üreme olmadı.
ANA ve Anti histon antikor pozitifliği saptanan ve verilen tedaviye rağmen anemisi derinleşen hastada ilaca bağlı Lupus tanısı düşünülerek anti-Tbc tedavi kesildi ve UÜTF Romatoloji Kliniğine yönlendirildi. 3+ proteinürisi olan hastaya böbrek biyopsisi yapıldı ve sonuç evre 4 lupus nefriti ile uyumlu geldi. Perikardiyal efüzyon gelişen hastaya steroid tedavisi başlandı.
Son kullanmakta olduğu tedavisi: prednizolon 4x2; mikofenolat mofetil 500mg 2x1 ve hidrosiklorokin sülfat 2x1. Ayda 1 Romatoloji polikliniğine kontrole gelen hastanın steroid dozu giderek azaltılıyor. İlaça bağlı lupus ile ilgili tanımlanmış 80'den fazla ilaç vardır. En sık bu tabloya neden olan üç ilaç hidralazine, procainamid ve isoniazid olarak bilinmektedir. Tipik olarak klinik bulgular ve laboratuvar Sistemik Lupus Eritamatozus ile aynıdır ve etken ilacın kesilmesi ile tablo tamamen düzelir. Aile hekimliği pratiğinde oldukça önemli yer tutan kronik hastalık yönetiminde, etkin ilaç kullanımı ve yan etkilerin takibi ilaca bağlı ortaya çıkan tabloların atlanmaması ve doğru tedavi için ilk basamaktır.
Anahtar kelimeler: ilaç bağımlı lupus, isoniazid, ilaç yan etkisi

PP-009

Determination of The Metabolic Syndrome Prevalance in Elderly Individuals Who Apply to a Family Medicine Center

Hülya Kamarlı Altun¹, Nilgün Seremet Kürklü¹, Elif Guven Sade²

¹Department of Nutrition and Dietetics, Antalya School of Health, Akdeniz University, Antalya, Turkey

²Taşeli Family Medicine Center, Bozyazı Mersin, Turkey

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Aim: Metabolic syndrome (MS) is a fatal endocrinopathic disorder in which systemic disorders coexist such as abdominal obesity with insulin resistance, glucose intolerance or diabetes mellitus, dyslipidemia, hypertension or coronary artery disease. This study was conducted to determine the prevalence of the MS in individuals over 65 years of age.

Methods: The study sample consisted of 75 individuals aged >65 years who applied to Taşeli Family Medicine Center at Mersin, Bozyazı. Anthropometric measurements such as weight, height and waist circumference were taken. Biochemical parameters were collected from patient files. Individuals who have 3 or more MS diagnostic criteria according to NCEP-ATP III defined as MS. **Results:** The mean age of participants was 68.6±4.78. Body mass index (BMI) means of males and females were 29.7±9.44 and 32.1±4.53 kg/m², respectively. According to the World Health Organization BMI classification, it was determined that 18.4% of males and 5.4% of females were normal; 42.1% of men and 24.3% of women were overweight; 34.2% of men, 70.3% women were obese (p<0.05). The percentages of the women and the men whose waist circumference values are regarded as high risk are 89.2% and 39.5%, respectively (p<0.001). When the frequency of MS is examined, it is detected 34.2% of men, 45.9% of women and 40.0% of the subjects have MS.

Conclusion: In older individuals, the incidence of many diseases is increasing due to age. For this reason, the evaluation of MS parameters at certain intervals is important in terms of increasing the life span and qualities of individuals.

Keywords: Body mass index, elderly, metabolic syndrome

PP-010

Erişkinde Suçiçeği

Elif Serap Esen, Dilek Toprak

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

Amaç: Suçiçeği temasla bulaşan, kendi kendini sınırlayan, bulaşıcılığı yüksek, genellikle çocukluk çağında görülen benign seyirli, döküntülü bir viral hastalıktır. Bu vakamızda 42 yaşındaki bir erişkinde görülen suçiçeği vakasını sunduk. **Olgu:** 42 yaşındaki kadın hasta; halsizlik, yorgunluk ve vücutta yaygın kurutlu, kaşıntılı lezyon şikayetleri ile Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği Polikliniği'ne

başvurdu. Hastanın bilinen ek hastalığı bulunmamaktaydı. Halsizlik ve yorgunluk şikayetleri yaklaşık on gün önce başlamış, 4 gün öncede döküntüleri eklenmiş. Polikliniğimize başvurmadan 2 gün önce aşırı kaşıntı ve döküntü nedeniyle acil polikliniğine başvurmuş, alerji olduğu söylenerek tek doz feniramin maleat ve deksametazon enjeksiyonu yapılarak dermatoloji polikliniğine başvurması söylenmiş. Hasta kaşıntı ve eklem ağrılarının şiddetlenmesi ve dermatoloji polikliniğinden randevu alamaması üzerine aile hekimliği polikliniğimize başvurmuş. Hasta döküntülerinin göbek çevresinde başlayıp tüm vücuda yayıldığı ve ilk zamanlarda içlerinin su dolu olduğunu ifade etti. Suçiçeği geçiren birisiyle temas öyküsü olmamış. Döküntülerin suçiçeği ile uyumlu olduğu düşünülerek; Valasiklovir 1000 mg tablet 3*1 ve çinko oksit, difenhidramin hidroklorür, lidokain hidroklorür losyon 2*1 başlandı.

Tartışma: Suçiçeği sıklıkla çocukluk yaşlarında görülen bulaşıcılığı yüksek, döküntülü viral bir hastalıktır. Sağlıklı kişilerde suçiçeği her zaman tam olarak iyileşmekle birlikte immünsuprese hastalarda ilerleyici hastalık gelişebilmektedir.

Sonuç: Birinci basamak hekimi sadece çocuklarda değil erişkinlerde de nadir de olsa döküntülü hastalıklar görülebileceğini ve bu hastaları nasıl takip ve sevk etmesi gerektiğini bilmesi uygun olacaktır.

Anahtar kelimeler: su çiçeği, erişkin, döküntü

PP-011

Yeni Paradigmaya Defansif Tıp Uygulamaları Bağlamında Katkı: Literatür Taraması

Kurtuluş Öngel¹, Giray Kolcu², Akif Zaloğlu³

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, İzmir

²Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, Isparta

³Çanakkale Kamu Hastaneler Birliği, Biga Devlet Hastanesi Başhekimliği, Çanakkale

Amaç: Thomas Kuhn'un tanımıyla bilimdeki kabul edilmiş inançlar bütününe "paradigma" denir. Defansif tıp uygulamaları, tıbbi uygulama hataları davalarından korunma amaçlı tıbbi uygulamalardır. Defansif tıp uygulamaları konusunda da giderek farklı paradigmlar ortaya çıkmaktadır. Bu araştırmada; literatürde rastlanan farklı paradigmlar özetlenmeye çalışılmıştır. **Yöntem:** 2016 yılı içerisinde, Anahtar kelimeler ile, internet üzerinden yapılan literatür taraması sonuçları derlenmiştir.

Bulgular: Defansif tıp uygulamaları tüm dünyada

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

tartışılan bir konudur ve hekimler üzerinde yapılan çeşitli çalışmalarda yüksek oranlar saptanmıştır. Yeni paradigmaya katkı ihtiyacı mevcut hukuk sisteminin sağlık sistemine etkilerinden doğmuştur. Kessler ve McCellan 1996 ve 1997 yıllarında defansif tıp uygulamalarına dikkat çeken bir çalışma yayınlamıştır. Sonra bu davranış değişikliğinin nedeni araştırılmaya başlanmış ve bu amaçla medikal malpraktis davaları ve defansif tıp uygulamaları arasındaki ilişki tartışılmaya başlanmıştır. Özellikle son 20 yılda bu amaçla birçok bilimsel çalışma tasarlanmıştır. Studderd (2005) ve Ridic (2012) çalışmalarında malpraktis davaları ile defansif davranış arasındaki ilişkiyi açıklamaya çalışmışlardır. Defansif tıp uygulamalarının dinamikleri içerisinde “dava açılma korkusu” ön plandadır. Amerika Birleşik Devletleri başta olmak üzere İngiltere, İspanya, Japonya, Finlandiya benzeri pek çok gelişmiş ülkede olduğu gibi Türkiye’de de tıbbi sorumlulukla ilgili davalar artmaktadır. Tartışma: Günümüz koşullarında hastaları içinde bulunduğu çevre ile birlikte ele almanın yanı sıra tabi olduğu hukuk sistemi içerisinde de değerlendirmek gerekmektedir. Hukuk sisteminin hekimlerde yarattığı korku ile defansif tıp uygulamalarına yönelen hekimin davranışından ön planda hasta etkilenmektedir. Hatta zaman zaman hekimin bu davranışı nedeniyle hastalar zarar görebilmektedir. Bu durumları açıklayabilmek ve çözümlere yönelebilmek için paradigmaya katkıda bulunmak, biyopsikososyal modeli yeniden yorumlamamız gerekmektedir. Anahtar kelimeler: dava, defansif tıp, paradigma.

PP-012

Kontakt Dermatitli Bir Olgu Sunumu

Burcu Aykanat, Turan Set

Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, Trabzon

Amaç: Bu çalışmada, bacakta kaşıntı ve kızarıklık şikayetiyle başvuran bir olgunun tartışılması amaçlanmıştır.

Olgu: 60 yaşında erkek hasta sağ bacakta kaşıntı ve kızarıklık şikayetiyle başvurdu. Hasta 2 hafta önce yolda yürürken düşmüş ve hastaya bacağına oluşan yara için içeriğinde nitrofurazon bulunan bir krem reçete edilmiş ve kremi kullandıktan sonra bacağına kaşıntı ve kızarıklık şikayeti başlayıp tarafımıza başvurdu. Hastanın yapılan fizik muayenesinde ciltte kuruluk ve sağ bacak ön yüzünde eritemli maküller izlendi. Hastada kontakt dermatit düşünüldü.

Tartışma ve Sonuç: Kontakt dermatit, deriye temas

eden kimyasal ya da fiziksel uyarılara karşı gelişen akut veya kronik inflamatuvar bir reaksiyondur. Deriye temas eden maddeler 2 tür kontakt dermatit oluşturabilirler:

1. İrritan kontakt dermatit

2. Allerjik kontakt dermatit

İrritan kontakt dermatit: Kuvvetli tek bir irritan maddeye veya bir seri küçük fiziksel ve kimyasal kontakta maruz kalma sonucu meydana gelir. Subjektif yakınma genellikle yanma, batma hissidir. Deri lezyonları çok keskin sınırlı olup kontakta temas ettiği bölge ile sınırlanmıştır. Hakim olan elementer lezyon eritem, ödem ve reaksiyonun daha şiddetli olduğu olgularda vezikül/bül veya nekrozdur.

Allerjik kontakt dermatit: Allerjene maruz kaldıktan ve duyarlandıktan sonra ortaya çıkan kaşıntılı bir dermatit tablosudur. Erişkin olgular, kullanılan kozmetikler ve topikal ilaçlarla ilişkili olabilir. Akut dönemde eritemli makül, papül, vezikül veya büller izlenir. Kronik dönemde kuruluk, deride kalınlaşma, likenifikasyon oluşur. Hastamızda topikal ajana bağlı allerjik kontakt dermatit düşünülmüştür.

Ükemizde yapılan çalışmalarda topikal olarak uygulanan ilaçlara karşı kontakt dermatit gelişiminin sık görüldüğü saptanmıştır. Bu nedenle kontakt dermatit şüphesi ile değerlendirilen hastalarda topikal ilaçlara bağlı kontakt duyarlılık ihtimali akılda tutulmalı, ilaç öyküsü mutlaka sorgulanmalıdır.

Anahtar kelimeler: kontakt dermatit, aile hekimliği, ilaç öyküsü

PP-013

Yaşlı Hastalarda Çoklu ilaç Kullanımının Zararları

Selin Deniz

Kemerburgaz Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Bölümü

20. yüzyılda doğum ve ölüm hızlarındaki dramatik değişiklikler, 21. yüzyıl boyunca dünyadaki yaşlı nüfusta büyük ölçüde artışın bir göstergesi olarak öngörülmektedir. Duyu kayıpları ve hastalıklar, yaşlı bireylerde diğer yaş gruplarına göre çok daha ön plandadır ve bu yüzden yaşlı grubun gereksinimleri de 21. yüzyılda artarak çoğalacaktır. Dünya nüfusunda yaşlı oranındaki bu belirgin artışın sebepleri sosyal şartların düzelmesi, tıbbi bakım, beslenme, eğitim olanaklarının artması ve barınma koşullarının iyileşmesi olarak sınıflandırılmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü yaşlılığı; “Çevresel faktörlere uyum sağlayabilme yeteneğinin azalması” olarak tanımlamasıyla beraber, ayrıcalıksız her canlıda

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

görülen, tüm işlevlerimizde azalmayla sonuçlanan, sürekli ve evrensel bir süreçtir. Yaşlılarda ilaç farmakolojisi, ilacın dokular tarafından emilimi, vücut içindeki dağılımı, vücuttaki kullanımı, vücuttan atılımı ve etki etmesi beklenen dokuların duyarlılığıyla ortaya çıkan değişikliklerden etkilenerek yaşlılarda farklılıklar oluşturmaktadır. Yaşlılarda en sık yan etki oluşturan ilaç grubu santral sinir sistemi depresyonu yapan ilaçlar olup, antibiyotikler, analjezikler, antikoagülanlar, antihipertansifler, bronkodilatörler, diüretikler ve oral hipoglisemik ajanlar izlemekte; ilaç kullanımına yönelik çalışmalarda reçetesiz olarak kullanılan ilaçların %40-60'ının analjezikler, laksatifler ve vitaminler olduğu belirlenmiştir.

Yaşlı bireylerin ilaç tedavisine ihtiyaç varlığı, reçeteye yazılan ilaçların farmakolojik özellikleri ve kombinasyonu ve ilacı bırakırma kriterleri belirlenerek etkin yaklaşım sağlanırken, tedavinin basitleştirilmesi bireyin uyum sürecini arttıracaktır. Yaşlı bireylerin toplum içinde aktif olmalarına ve aktif yaşlanma şansına ve hakkına sahip olmaları için; çoklu ilaç kullanımında çözüm oluşturma noktalarında çeşitli uzmanlıkların sadece kendi birikimleriyle değil, bunların çok yönlü paylaşımı ve hekimlere yaşlılarda reçete yazma ilkeleri konusunda verilecek eğitimin yaygınlaşması da yararlı olacaktır.

Anahtar kelimeler: yaşlı, çoklu ilaç, yan etki

PP-014

Tip 2 Diyabetik Obez Hastada Exenatid Kullanımı: Olgu Sunumu

Süleyman Albaş¹, Meryem Baştürk¹, Mehmet Arslan¹, Esra Meltem Koç¹, Gülseren Pamuk¹, Barış Önder Pamuk²

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Anabilim Dalı

Tip 2 diyabetik hastalarda, günde 2 kez enjeksiyon şeklinde uygulanan, tokluk glisemisini üzerinde daha etkili olan Exenatid ülkemizde 2009 yılından beri kullanılmaktadır (1). Bu sunumda, kan şekeri regülasyonu bozuk, kilo veremeyen obez ve tip 2 diyabetik hastalarda endikasyon dahilinde exenatid'in tedavide kullanılabileceği vurgulanmak istenmiştir.

Bilinen 15 yıldır Tip 2 Diyabetes Mellitus ve 10 yıl önce multinodüler guatr nedeniyle total tiroidektomi öyküsü olan 55 yaşında bayan hasta kan şekeri düzensizliği yakınması ile endokrinoloji

polikliniğine başvurdu. Soy geçmişinde önemli bir özellik saptanmayan olgunun 3x30 ünite bolus, 2x30 ünite bazal insülin ve 100 mcg /gün levotiroksin kullandığı öğrenildi. Fizik muayenesinde patolojik bir bulgu saptanmayan hastanın şeker takip çizelgesinde açlık ve tokluk kan şekerinin yüksek seyrettiği (>300mg/dl) ve ara ara hipoglisemi (<50 mg/dl) dönemlerinin olduğu gözlemlendi. Tetkiklerinde hemogloblin A1c (HbA1c) % 9,9, açlık kan şekeri 326 mg/dl izlendi. Böbrek ve karaciğer fonksiyon testleri ve idrar tahlili normal saptandı. 95 kilogram (kg) ağırlığında 162 santimetre (cm) boyundaki hastanın beden kitle indeksi (BKİ) 36,1 kg/m² hesaplandı. Obezitesi ve kan şekeri düzensizliği olan olgunun bolus insülini kesilerek tedavisine eksenatid 2x5 mikrogram/20mikrolitre eklendi ve bazal insülin dozu 38/30 ünite günlük toplam 68 ünite olacak şekilde düzenlendi. 1 ay sonraki kontrolünde eksenatid dozu 2x10 mikrogram/40mikrolitre'ye yükseltildi ve kan şekeri takipleri çok daha regüle seyreden olgunun 4. ay sonunda toplam 17 kg vererek 78 kg'ye (BKİ:29,7 kg/m²) düştüğü gözlemlendi.

Birinci basamak hekimleri diyabetik ve obez hastaların kan şekeri regülasyonu ve kilo kontrolünü rahatlıkla sağlayabilirler. Kilo kontrolü ve kan şekeri regülasyonu sağlanamayan obez, tip 2 diyabetik hastalarda eksenatid iyi bir seçenek olabilir.

Anahtar kelimeler: exenatid, obezite, tip 2 diyabet

PP-015

Obezite Cerrahisi: Olgu Sunumu

Süleyman Albaş¹, Mehmet Arslan¹, Merve Yekta Yolcu¹, Meryem Baştürk¹, Gülseren Pamuk¹, Barış Önder Pamuk²

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Anabilim Dalı

Dünya Sağlık Örgütü'ne (DSÖ) göre obezite; sağlığı bozacak derecede vücutta anormal veya aşırı yağ birikmesi olarak tanımlanmaktadır(1). Bu sunumda endikasyon kriterlerini karşılayan obez ve diyabetik hastalarda kilo kontrolü ve kan şekeri regülasyonunda bariatrik cerrahinin bir seçenek olarak akılda bulundurulması gerektiği vurgulanmak istenmiştir.

Bilinen Hipertansiyon ve Tip 2 Diyabet tanılı 41 yaşında bayan hasta kilo verememe yakınması ile endokrinoloji polikliniğine başvurdu. İlk olarak Genel Cerrahi polikliniğine başvuran ve bariatrik cerrahi planlanan hastanın endokrinolojik açıdan

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

değerlendirilmek üzere konsülte edildiği öğrenildi. Kilosu 113 Kg, boyu 165 cm ve BKİ 41,5 kg/m² olan olgunun tetkiklerinde tokluk kan şekeri (TKŞ) 245 mg/dl, hemoglobin A1c (HbA1C) % 6,6, hormonal testleri normal ve 1 mg deksametazon supresyon testi baskılanmış olarak değerlendirildi. Abdomen ultrason incelemesinde safra kesesi boynunda 13 mm boyutlu taş saptandığı ve Gastroenteroloji Kliniğince yapılan üst gastrointestinal endoskopik incelemenin Eritematöz Gastrit olarak raporlandığı öğrenildi. Konsülte edilen diğer klinikler tarafından istenen preoperatif tetkikleri normal saptanan hasta Endokrinoloji konseyinde değerlendirilerek cerrahi tedavisi uygun görüldü. Hastaya genel cerrahi tarafından sleeve gastrektomi+kolesistektomi operasyonu uygulandı. Taburculuk sonrası genel cerrahi ve endokrinoloji kliniği tarafından aralıklı kontrolleri yapılan hastanın operasyon sonrası 3. ayında kilosu 89 kg, tokluk kan şekeri 102 mg/dl, HbA1C %4,7 saptandı. BKİ 32 kg/m² ye düşen hastanın diyabetinin düzeldiği görüldü. Diyet ve egzersiz konusunda uyması gerekenler hatırlatılarak oral antidiyabetiksiz izlemine devam edilmesi planlandı.

Birinci basamak sağlık çalışanları olarak çağımızın önemli problemlerinden biri olan obeziteyle mücadelede primer görevimiz obeziteyi tedavi etmek değil, obeziteden korumak olmalıdır. Cerrahi dışındaki yöntemlerle başarı sağlanamayan, opere olmak isteyen hastaların ilgili kliniklere sevk edilerek cerrahi açıdan değerlendirilmesi sağlanmalıdır.

Anahtar kelimeler: bariatrik cerrahi, obezite, sleeve gastrektomi

PP-016

Malignite Alarmı: Olgu Sunumu

Süleyman Albaş, Mehmet Arslan, Özden Peköz, Meryem Baştürk, Gülseren Pamuk, Esra Meltem Koç İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Dispeptik yakınmalarla başvuran ayrışmamış hastalarda gastroözefageal reflü hastalığı, gastrit, peptik ülser ve kullanılan ilaçların yan etkileri ilk akla gelen tanılar olsa da odinofaji, disfaji eşlik eden ve alarm semptomları bulunan olgularda özefagus maligniteleri açısından uyanık olmak gerekir. Bu sunumda gastrointestinal yakınmalarla başvuran ve ilaçlarla geçmeyen dispeptik yakınmaları olan hastalarda malignitenin mutlak dışlanması gerektiği vurgulanmak istenmiştir.

Bilinen kronik bir hastalığı bulunmayan 60 yaşında kadın hasta yaklaşık 3 yıldır epigastrik ağrı, yanma,

ekşime, ağzına acı su gelmesi, ara ara yutkunurken boğazda ağrı ve takılma hissi yakınmaları ile aile hekimliği polikliniğimize başvurdu. Daha önce benzer şikayetlerle birkaç kez farklı sağlık kuruluşlarına başvurduğu, gastrit ve reflü tanılarıyla ilaç tedavisi (proton pompa inhibitörü+antiasit) verildiği öğrenildi. İlaç kullanırken yakınmalarının biraz hafiflediğini fakat tamamen geçmediğini, son zamanlarda daha da arttığını belirtti. Fizik muayenesinde anormal bir bulgusu olmayan hastanın tetkiklerinde; karaciğer ve böbrek fonksiyon testleri, tam kan sayımı, tam idrar tetkiki, sedimentasyon, açlık ve tokluk kan şekeri normal sınırlar içerisindeydi. Gaitada gizli kan ve dışkıda helicobakter pylori testi negatifti. İlaç kullanmasına rağmen yakınmaları gerilemeyen hasta endoskopik girişim açısından değerlendirilmek üzere Gastroenteroloji Kliniği'ne konsülte edildi. Gastroenteroloji Kliniği tarafından hastaya yapılan endoskopinin özofagus 30.cm den başlayan, yaklaşık 5 cm uzanan, ortası ülserle vejetan lezyon olarak raporlandığı ve lezyondan alınan biyopsi sonucunun orta derece diferansiye skuamöz hücreli karsinom olduğu öğrenildi. Bu sonuçlarla Genel Cerrahi Kliniği'ne konsülte edilen hastaya total özofajektomi operasyonu planlandı.

İleri yaş, kilo kaybı, anemi, disfaji, hematemez, melena, inatçı kusma, uzun süre geçmeyen dispeptik yakınmalar, ailede malignite öyküsü bulunan hastalarda malignite olasılığı her zaman akılda bulundurulmalı ve bu hastalar vakit kaybetmeden ilgili branşlara yönlendirilmelidir.

Anahtar kelimeler: alarm semptomlar, dispepsi, özefagus kanseri

PP-017

Aktif Yakınması Olmayan Primer Bronş

Maligniteli Olgu Sunumu

Mehmet Arslan, Süleyman Albaş, Meryem Baştürk, Özden Peköz, Merve Yekta Ateş, Esra Meltem Koç İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Giriş: Uluslararası kanser araştırma kurumuna göre, akciğer kanseri en sık ölüme neden olan kanser türüdür. Her iki cinste mortalite bakımından birinci sırada yer alırken, insidans bakımından kadınlarda meme kanserinden erkeklerde prostat kanserinden sonra ikinci sıradadır. Akciğer kanseri gelişiminden %94 oranında sigara sorumludur.

Olgu: 71 yaşındaki erkek hasta dışkılama alışkanlığında değişiklik şikayetiyle polikliniğimize başvurdu. Ayrıntılı anamnezinde bu durumun 1 yıldır, 1 hafta aralarla olan ishal, kabızlık ve normal

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

dışkılama dönemleri şeklinde devam ettiği öğrenildi. Hastanın ayrıca öksürük yakınması olduğu, fakat bu yakınmasını önemsemediği ve 40 paket yılı sigara içme öyküsü olduğu görüldü. Hastanın fizik muayenesinde sağ akciğerinde solunum seslerinin azalmış olduğu ancak ral - ronküs duyulmadığı ve diğer sitem muayenelerinin doğal olduğu belirlendi. Hastanın yapılan tetkiklerinde tam kan sayımı, biyokimya, hormon değerleri, tam idrar tetkiki normaldi ve gaitada gizli kan negatifti. Akciğer röntgenogramında sağ orta zonda 73 x 65 mm boyutlarında kitle formasyonu ile uyumlu görünüm saptanan hasta, göğüs hastalıkları polikliniğine konsulte edildi. Dışkılama alışkanlığı şikayetinin takibine karar verildi. Hastanın göğüs hastalıkları tarafından yapılan bronkoskopiye yoğun öksürük ve uyumsuzluk nedeniyle tolere edemediği öğrenildi. Hastanın torakal BT'sinin; "Sağ akciğerin üst lobunda, posterolateralde yaklaşık 8 cm lik düzensiz konturlu solit kitle lezyonu dikkati çekmektedir ve görünüm primer periferik bronş malignitesine uymaktadır." şeklinde raporlandığı görüldü. Hastanın transtorasik biyopsi açısından dış merkeze yönlendirildiği öğrenildi. Sonuç: İlk başvuru noktası olan birinci basamakta, yalnızca hastanın vurguladığı şikayetini değil hastanın önemsemediği yakınmalarını da ayrıntılı bir şekilde sorgulamalıyız. Aile hekimi olarak hastaya kapsamlı bir şekilde yaklaşarak tüm şikayet ve semptomları ayrıntılı bir şekilde değerlendirmeliyiz. Anahtar kelimeler: öksürük, sigara, bronş malignitesi, birinci basamak

PP-018

Birinci Basamakta Dikkatli Sorgulanması Gereken Bir Konu: Presenkop

Mehmet Arslan, Süleyman Albaş, Meryem Baştürk, Özden Peköz, Esra Meltem Koç
İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Giriş: Presenkop, sıklıkla senkopa yol açan mekanizmaların, bilincin tamamen kapanmasına izin vermeyecek kadar kısa ya da hafif olması durumunda gelişen bir semptomdur. Kardiyak ve kardiyak dışı pek çok farklı nedene bağlı presenkop semptomları ve senkop gelişebilmektedir. Presenkop ya da senkop ile gelen hastalardan detaylı bir anamnez alınmalı ve hastalar ayrıntılı şekilde sistematik muayene edilmelidir.

Olgu: 41 yaşında erkek hasta yaklaşık 2 ayda 20 kilogram (kg) kilo kaybı şikayetiyle polikliniğimize başvurdu. Bu süreçte bayılma hissi, baş dönmesi, ara

ara göğüste baskı hissi, gözlerde kararma ve iştah azalması tarifliyordu. Sigara kullanımı olduğu öğrenilen hastanın fizik muayenesinde vital bulguları stabil, kalp ritmik ve kalp sesleri olağandı. Pretibial ödemi yoktu ve diğer sistem muayeneleri olağandı. Hastanın elektrokardiyografisi normal sinüs ritmi ve kalp hızı 94/dakika olarak değerlendirildi. Presenkop yakınmaları açısından kardiyoloji kliniğine konsulte edilen hastanın, yapılan transtorasik ekokardiyografisi normal sınırlarda değerlendirildi. Efor testi pozitif olan ve myokard perfüzyon sintigrafisinde anterior iskemi saptanan hasta koroner anjiyografi planlanarak hastaneye yatırıldı. Koroner anjiyografisinde sol ön inen koroner arterin (LAD) orta kısmında %60-70 darlığa neden olan lezyon saptanan hastaya aynı seansta 3,5x15 mm stent implante edildiği öğrenildi. Takibinde hastanın durumunun stabil seyrettiği ve hastanın tıbbi tedavisinin düzenlenerek taburcu edildiği görüldü.

Sonuç: Senkop ve presenkop ön tanısı / tanısı ile başvuran hastaların etyolojisi araştırılarak altta yatan neden belirlenmeli ve tedavisi dikkatli bir şekilde düzenlenmelidir. Sonuçları normal çıkan, yaşamlarında stres faktörü artmış olan kişilerin şikayetleri hemen stres ve psikolojik faktörlere bağlanmamalı; özellikle alarm semptomları olan hastalar ileri tetkik ve tedavi amaçlı ilgili branşlara yönlendirilmeli ve düzenli takipleri planlanmalıdır. Anahtar kelimeler: presenkop, stres, alarm semptomları

PP-019

Rabdomiyolize Bağlı Akut Böbrek Hasarı: Olgu Sunumu

Mehmet Arslan, Meryem Baştürk, Süleyman Albaş, Merve Yekta Ateş, Esra Meltem Koç
İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Giriş: Rabdomiyoliz, kas hücrelerinin hasara uğraması sonucu hücre içi elemanların sistemik dolaşıma geçişiyle oluşan bir durumdur. Egzersize bağlı rabdomiyoliz genellikle ağır efor sonrası ilk 24-48 saatte meydana gelmektedir. Hastalar genellikle kas ağrısı, halsizlik, idrar renginde koyulaşma ve idrar miktarında azalma şikayetleri ile başvururlar. Akut böbrek yetmezliği en sık sistemik komplikasyonu olup kötü prognoz göstergesidir ve insidansı % 10 ile % 55 arasında değişmektedir. Olgu: 29 yaşındaki erkek hasta iş yerinde yapılan kan tetkiklerinde bozukluk olması üzerine tarafımıza yönlendirilmiş. Yaygın kas ağrısı ve idrar renginde koyulaşma şikayetleri olan hastanın

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

anamnezinden spor salonunda ağırlık egzersizi yaptığı ve 2 gün önce olan son egzersizi sırasında kendini biraz zorladığı öğrenildi. Fizik muayene bulguları, vital bulguları olağan sınırlarda idi. Dış merkezde bakılan LDL kolesterol değeri 282 ve kreatinin değeri 1,3, kan üre azotu (BUN) 27 idi. Hastanemizde yapılan tetkiklerinde LDL kolesterol değeri 317, BUN 21, kreatinin 1,35, LDH 247, kreatinin kinaz (CK) 1026 idi ve diğer laboratuvar testleri normal sınırlar içerisindeydi. Hastanın tam idrar tetkikinde +2 protein, +4 eritrosit pozitif ve spot idrarda kreatinin/protein oranı 404 idi. Bu değerler klinik proteinüri ile uyumlu bulundu. Hasta rabdomiyalize bağlı akut böbrek hasarı düşünülerek nefroloji polikliniğine konsulte edildi. Hastanın ultrasonografisinin renal parankimal hasar bulguları şeklinde yorumlandığı görüldü. Nefroloji tarafından aldığı-çıkarıldığı sıvı takibi, bol oral hidrasyon, protein-tuz kısıtlaması ve antiasit tedavisi başlanarak takip edildiği öğrenildi. Sonuç: Ağır egzersiz sonrasında aşırı kas güçsüzlüğü, yürüyememe ve idrar renginde koyulaşma şikayeti olan hastalarda rabdomiyoliz akla gelmeli ve bu hastaların hidrasyonu sağlanıp kas enzimleri ve böbrek fonksiyonları yakından takip edilmelidir. Anahtar kelimeler: rabdomiyoliz, akut böbrek hasarı, ağır egzersiz

PP-020

Önlenabilir Bir Halk Sağlığı Sorunu; Nutrisyonel Rikets

Meryem Baştürk, Mehmet Arslan, Süleyman Albaş, Merve Yekta Ateş, Esra Meltem Koç
Department of family medicine, İzmir Katip Çelebi University, İzmir, Turkey

Amaç: D vitamini ve kalsiyum eksiklikleri, sağlıklı büyüme ve gelişime üzerine önemli etkiye sahiptir ve eksikliklerinin sonuçları ölümcül olabilir. Nutrisyonel rikets, çocuklarda D vitamini eksikliği ve / veya düşük kalsiyum alımına bağlı, büyüme plağında kondrosit farklılaşması ve mineralizasyonunda ve osteoid mineralizasyonunda defekt oluşması sonucu gelişir. Nutrisyonel rikets tanısı öykü, fizik muayene ve biyokimyasal testler ve radyografilerle konur. Olgu: Bilinen hastalığı olmayan 2 yaş 8 aylık erkek hasta yürümede zorlanma ve bacaklarda şekil bozukluğu şikayetiyle polikliniğimize getirildi. Hastanın 13 aylıkken yürümeye başladığı, 18. ayda yürümede zorluk, bacaklarda şekil bozukluğu fark edilerek dış merkeze başvurduğu, fakat takiplere götürülmediği öğrenildi. Prenatal ve natal öyküsü

normal olan hastanın İlk 7 ay sadece anne sütü ve toplamda 2 yaşına kadar anne sütü aldığı öğrenildi. Hastanın fizik muayenesinde geniş kafa yapısı, ekstremitelerde genu varum, el bilek eklemlerinde genişleme, O-Bain saptandı. Hastanın tetkiklerinde ALP 1360 IU-L ve D Vitamini 3 ng / mL olması dışında diğer tetkikleri normaldi. Hastanın direkt grafisinde caput quadratum, O-bain, Metafizlerde genişleme vardı. Hastada Rikets düşünülerek 2.000 UI/gün D vitamini ve 500mg/gün kalsiyum tedavisi başlandı. 1 ay sonraki kontrol tetkiklerinde D Vitamin 34,92 ng / mL idi. D vitamini 1.000 UI/gün'e düşürülerek kalsiyum tedavisi sonlandırıldı ve kontrole çağırıldı.

Sonuç: 2016'da yayınlanan Nutrisyonel riketsin önlenmesi ve yönetimi hakkındaki küresel konsensus, giderek yaygınlaşan ve önlenemez bir halk sağlığı sorunu olan D vitamini eksikliğini önlemede, tüm popülasyonun D vitamini ve kalsiyum bakımından yeterli beslenmesini sağlamak için uluslararası gıda takviye programlarına uygulanmasını önermektedir. Birinci basamakta Aile Hekimlerine bu konuda önemli görevler düşmektedir.

Anahtar kelimeler: D vitamini, gıda takviyesi, nutrisyonel rikets

PP-021

Birinci Basamakta Nadir Görülen Bir Hastalık:: Laurence Moon Bardet Biedl Sendromu

Meryem Baştürk, Süleyman Albaş, Mehmet Arslan, Özden Peköz, Esra Meltem Koç
Department of family medicine, İzmir Katip Çelebi University, İzmir, Turkey

Amaç: Laurence Moon Bardet Biedl Sendromu (LMBBS); obezite, retinitis pigmentosa, hipogonadizm, mental retardasyon ve polidaktili ile karakterize, otozomal resesif geçişli genetik bir sendromdur. Bu beş semptomun birlikte olması "pentad" olarak adlandırılır. Bu hastalarda renal anomaliler oldukça sıktır. Ayrıca kalp anomalileri, diabetes mellitus, hepatik fibrozis, Hirsprung hastalığı, demir eksikliği anemisi, nörolojik tutulumlar da görülebilmektedir.

Olgu: 8 yaşında İran asıllı kız hasta iştahsızlık ve sürekli uyuma şikayetleri ile polikliniğimize getirildi. Anamnezde hastaya 3 yıl önce İran'da böbrek hastalığı olduğu söylendiği ve daha önce dış merkezde üre kreatinin yüksekliğinin tespit edildiği öğrenildi. Özgeçmişinde 3 yıl önce görme bozukluğu olan hastanın myopi tanısı aldığı ve anne ve babasının 2. Derece akraba olduğu öğrenildi. Fizik muayenesinde obezite, boy kısalığı, yüksek damak,

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

orofarenks hiperemisi ve strabismus (mediale)'u mevcuttu. Ayrıca ayaklarda ve ellerde polidaktili tespit edildi. Bilinci açık olan hastanın oryante olmadığı görüldü. Muayenede mental retardasyondan şüphelenildi. Tetkiklerde İdrarda + (6HPF) Lökosit, Hemogram 11, BUN (üre) 66, kreatinin 1,6, D vitamini 10, Demir 26, Demir bağlama kapasitesi 450 anormal olarak tespit edildi. Böbrek ultrasonu, grade-3 parankimal hastalık ile uyumlu olarak raporlandı. Laurence Moon Bardet Biedl Sendromu düşünülerek genetik konsültasyonu istendi.

Sonuç: Olgumuz Laurence Moon Bardet Biedl (LMBBS) Sendromunun polidaktili, obezite, mental retardasyon, hipogonadizm ve retinitis pigmentozadan oluşan beş ana komponentinden 3'üne sahipti. Ayrıca altıncı hastamızda ana komponent kabul edilen ve prognozda önemli olan kronik böbrek yetmezliği mevcuttu. Nadir de görülse obez çocuklarda LMBBS sendromu ayırıcı tanıda akla gelmelidir.

Anahtar kelimeler: böbrek yetmezliği, LMBBS, obezite

PP-022

Relationship between the Cholesterol and Vitamin D

Turan Set, Elif Ateş

Department of Family Medicine, Karadeniz Technical University Medical Faculty, Trabzon, Turkey

Aim: Vitamin D has an important role on bone health and neuromuscular function. There are studies showing the association between serum cholesterol, triglyceride levels and vitamin D and vitamin D's role on the regulation of the cholesterol levels. In this study, we aimed to investigate the relationship between serum total cholesterol and vitamin D in adults.

Methods: The research was conducted as a retrospective descriptive study in the patients at the age of 18 and over, who were evaluated in the family medicine outpatient clinic. We included total cholesterol and vitamin D [25(OH) Vitamin D3] levels of 110 patients to the study.

Results: 23.6% of the participants were male and 76.4% female. The mean age of the patients was 32.6±12.2 years. The mean serum total cholesterol was 194.7±44 mg/dl and the median vitamin D value was 10.3 µg/mL (minimum:3.0 - maximum: 39.4). Spearman correlation analysis showed a statistically significant positive correlation between serum total cholesterol and vitamin D levels

($r=0.273$, $p=0.004$, Graph 1).

Conclusion: We found a positive correlation between vitamin D and total cholesterol levels. In the literature, the lack of vitamin D is associated with low HDL cholesterol and high triglyceride levels. In addition, there are some studies showing a significant relationship between low D vitamin levels and high cholesterol levels. In our study, we obtained an opposite result to literature. This result may depend on many other factors such as age, sex, and medications. However, it suggests that there is a need to further investigate on this relationship.

Keywords: cholesterol, correlation, vitamin D

PP-023

Diz ağrısı: bir olgu sunumu

Salih Zekeriya Karşoğlu, Turan Set
Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Kas-iskelet sistemi ağrıları çocukluk çağında sağlık kuruluşlarına sık başvuru nedenlerinden biridir. Çocukluk yaş grubunda kas iskelet sistemi ağrısının sebepleri travmadan büyüme ağrısına enfeksiyöz nedenlerden romatolojik hastalıklara kadar çok geniş bir yelpazeden oluşmaktadır. Bu olgu sunumunda diz ağrısı şikayeti ile başvuran çocuk hastanın tartışılması amaçlanmıştır.

Olgu: 13 yaşında erkek çocuk bir yıldır devam eden, üzerine basmakla ve diz eklemi oynatmakla şiddetlenen diz ağrısı sebebiyle polikliniğe başvurdu. Diz ağrısı dışında bir şikayeti yoktu. Fizik muayenesinde diz ön kısmında hafif şişlik ve hassasiyet vardı. Eklem hareket açıklığı normaldi. Efüzyon ve eritem yoktu. Vücut kitle indeksi normal sınırlardaydı. Diğer sistemik muayeneleri normaldi. Uzun süredir futbol oynamaktaydı. İstenilen iki yönlü diz grafisinde tuberositoz tibia'nın hafif ayrılmış olduğu gözlemlendi. Hastaya Osgood Schlatter hastalığı tanısı konuldu. Futbol, basketbol ve voleybol oynamak, merdiven çıkmak, koşmak ve sıçramak gibi aktivitelerden hastanın uzak durması önerildi.

Tartışma: Osgood Schlatter hastalığı tekrarlayan kuadriseps kasılması sonucunda patellar tendonun tuberositoz tibia üzerine sürekli çekim kuvveti oluşturmasıyla oluşan bir hastalıktır. Tanısında ayrıntılı bir anamnez ve fizik muayenenin yanında direk grafi önemlidir. 8-15 yaş arasındaki çocuklarda ve genç sporcularda sık görülen diz ağrısı sebeplerindedir. Erkek çocuklarda kızlara göre üç kat daha fazla görülmektedir. Bizim olgumuz da erkek çocuktan ve aktif spor yapıyordu. Tedavisinde futbol, basketbol ve voleybol oynamak, merdiven

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

çıkma ve koşu yapmak gibi kuadriseps kasılmasına sebep olacak aktivitelerden uzak durulması önerilmektedir.

Sonuç: Çocukluk döneminde diz ağrısı nedeniyle başvuran hastalarda iyi bir öykü, fizik muayene ve risk faktörlerinin irdelenmesi ayırıcı tanıyı kolaylaştıracaktır. Bu hasta grubunda Osgood Schlatter hastalığı da ayırıcı tanılar arasında düşünülmelidir.

Anahtar kelimeler: diz ağrısı, Osgood Schlatter hastalığı, Aile hekimliği

PP-024

Physical activity in elderly: What are the psychosocial benefits?

Ayşe Akgöz¹, İlkay Keser², Hülya Kamarlı Altun³

¹Department of Public Health Nursing, Faculty of Nursing, Akdeniz University, Antalya, Turkey

²Department of Psychiatric Nursing, Faculty of Nursing, Akdeniz University, Antalya, Turkey

³Department of Nutrition and Dietetics, Antalya School of Health, Akdeniz University, Antalya, Turkey

Aim: Physical activity during the old age provides many benefits psychosocial as well as biological benefits such as the prevention of chronic diseases. The aim of this review is intended to reveal the importance of being physically active during the old age and the effect on psychosocial health.

Methods: The literature has been searched using the keywords "Physical activity in elderly", "exercise and psychosocial effects in older" and "psychosocial benefits of physical activity" in current databases.

The articles were reviewed and the studies that included of the psychosocial benefits of being physically active during the elderly period were examined.

Results: The results of the studies emphasize that physical activity has many different positive effects on the mental health and social development of the elderly, such as providing the individual wellbeing, decreasing depression and anxiety disorder, increasing self-esteem and confidence, improving communication skills, and correcting physical and mental skills. Elderly individuals who exercise seem to have a more positive emotional state, a higher sense of responsibility, a higher level of peace, and less physical fatigue than those who do not.

Conclusion: Evidence suggests that regular physical activity is safe and ideal for the elderly, reducing many chronic illnesses as well as risks related to psychosocial health. It is thought that psychosocial health can be supported as a result of group

interaction by being directed to group-based sports activities and physical activities such as low cost and safer walking can be suggested to elderly people.

Keywords: physical activity in elderly, exercise and psychosocial effects in older, psychosocial benefits of physical activity

PP-025

THE EFFECTIVENESS OF BREATHING EXERCISES TO LABOR PAIN and DURATION

Hilal Yüksel¹, Yasemin Çayır¹, Zahide Kosan², Kenan Taştan¹

¹Ataturk University Faculty of Medicine Department of Family Medicine

²Ataturk University Faculty of Medicine Department of Public Health

Aim: This study aimed to assess the efficacy of breathing exercises (BE) during the second stage of labor for maternal pain, duration of labor and first-minute APGAR score.

Methods: This is a randomized controlled trial that compares nulliparous pregnant in the second stage of labor instructed regarding BE with a control group (CG) that received standard care service. It was conducted at Nenehatun Obstetric and Gynecology Hospital between May-June 2016, in Erzurum. One session of BE training were given to intervention group (IG). Visual Analog Scale (VAS) was performed to identify perception of pain to all pregnant during the second stage of birth. Time of the second stage was recorded as second (sec), and first minute APGAR scores were recorded. Significance was set at $p < 0.05$.

Results: 250 nulliparous pregnant were randomized to IG (n=125) and to CG (n=125). Mean age of participant was 23.2 ± 4.2 years. Both IG and CG had similar baseline characteristics regarding age, number of pregnancies, anthropometrical measurements ($p > 0.05$). Mean VAS of IG and CG were found 88.2, and 90.5 respectively ($p = 0.000$). Time of the second stage of labor was 369.6 sec for IG, 440.7 sec for CG ($p = 0.000$). Mean first minute APGAR scores were 8.84 for IG, and 8.73 for CG ($p > 0.05$).

Conclusion: This study emphasizes that BE in nulliparous is effective on reducing the perception of labor pain, and shortening the duration of the second stage of delivery. BE is recommended for labor pain management, and for shortening duration of labor as an effective method.

Keywords: breathing exercises, labor pain, labor time, labor pain management, VAS

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

PP-026

Is it possible to follow a patient with the e-mail, indispensable part of technology? A case report

Elif Ates, Turan Set

Department of Family Medicine, Karadeniz Technical University, Trabzon, Turkey

Obesity is one of the most commonly issues for us. We aimed to share the results of a patient that we followed by e-mail.

A 26 years old man admitted to our outpatient clinic to lose weight. He lives in another town. He was failed with his interventions to lose weight 5 times previously. He got hypertension diagnosis but never used medicine. After physical and laboratory examination, we diagnosed patient as hypertension and insulin resistance.

We suggested our patient, a 3000kcal/day diet with no salt, walking for half an hour/day as exercise. We prescribed Metoprolol 25mg, Metformin 500mg. To continue to follow-up we prefer to communicate by e-mail during the period he spent in another city. We evaluated and provide counseling on exercise and diet, every 15 days, using the motivational interview techniques between the first and second measurements (Table 1). We could only see patient at our clinic once every 3 months. Checks during this period were made via e-mail every 15 days as a mutual question and answer. All faculties (follow-up parameters, questions etc.) were performed equally except the effect of face-to-face interview. Our goal was to lose 10% of kilos. Our patient gave 7.5 kg at the end of first month and 7.8 kg totally in 6 months period. This result can be due to high motivation or because he was living with his parents in first month (more social support) or etc. This case has shown that remote follow-up is inadequate. Even it is known that frequent visits are effective; further study is needed to be able to decide on the results with remote follow-up.

Keywords: body mass index, electronic mail, follow up, obesity,

PP-027

Baş Ağrısı Tedavisinde Akupunkturun Rolü

Selin Deniz

İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Bölümü

Uluslararası Baş ağrısı Derneğine (IHS) göre, altta yatan bir patolojiyle ilişkili olmayan baş ağrısı bozuklukları migren, gerilim tipi baş ağrısıdır. Migren için yaşam boyu yaygınlık % 11,

gerilim tipi baş ağrısı oranı % 78'dir. Baş ağrısı olan birçok hasta geleneksel farmakolojik tedaviden olumlu yararlar almasına rağmen, birçoğu yeterince yararlanmaz ya da olumsuz etkilenir ve bu nedenle genellikle tüm dünyada tamamlayıcı ve alternatif tıbbi (TAT) tedaviler ararlar. Alternatif tıp kavramı 1970'lerin sonlarına doğru popüler olmaya başladı. Son yıllarda, tek başına ve uyuşturucularla kombine olarak baş ağrısı tedavisinde TAT'ın kullanılması yaygın bir uygulamadır ve en çok başvurulanı da akupunkturdur. Akupunktur vücutta bulunan özel noktaların iğnelerle uyarılması sonucunda, vücudun dengesini yeniden bulmasını sağlayan bilimsel bir tedavi yöntemidir. Ahonen ve arkadaşları, gerilim baş ağrısı tedavisinde akupunktur uygulamasının etkili olduğunu ve etkisinin 28 hafta kadar devam ettiğini gözlemişlerdir. Pintov ve arkadaşları migrenli çocuklarda akupunktur uygulaması sonucu opioid sistemin aktive olup, ağrının sıklığıyla şiddetinde önemli bir azalma görüldüğünü belirlemişlerdir. Li ve arkadaşlarının çalışmasında tüm hastalar deği hislerini ve hiçbir yan etki olmadığını belirtmiştir. 4 haftalık akupunktur tedavisi sonrasında alınan VAS skoru sonuçları ile başlangıçtaki sonuçlar karşılaştırıldığında, migren ataklarının süresi ve sıklığında önemli azalma olduğu görülmüştür. Da Silva'nın çalışmasında, akupunkturun migren profilaksisinde en az bilinen ilaçlı tedavi yöntemleri kadar etkili olduğunu, üstelik uzun etkili, güvenli ve maliyetinin düşük olduğunu belirtmiştir. Sonuç olarak yarattığı önemli hastalık yükü ve yaşam kalitesinde ciddi düşmeye neden olmasının yanında işgücü kaybı ve dolayısıyla ekonomik kayba da yol açma potansiyeli çok yüksek olan, çeşitli nedenlerden ötürü oluşan ağrının giderilmesinde akupunktur kullanımını yaygınlaştırmaktadır. Literatür taramaları, kişisel tecrübeler ve geri bildirimlerde görülen olumlu sonuçlar, yan etkisinin olmaması ve maliyet etkinliği, ağrı tedavisinde akupunktur kullanımının etkili olduğunu göstermektedir. Anahtar kelimeler: baş ağrısı, akupunktur, tamamlayıcı tıp

PP-028

Aile Hekimleri Hipertansiyon Tanısında ve Tedavi Yönetiminde Hangi Yöntemle Kan Basıncı Ölçmeli

Selçuk Mıstık

Erciyes Üniversitesi

Amaç: Hipertansiyon tanısının konulması için halen kullanılmakta olan yöntem, tanı koyma sınırı olarak belirlenen 140/90 mm Hg değeri ve üzerinde kan basıncı değerlerinin tarif edilen uygun ölçüm

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

koşullarında elde edilmesi halinde klinikte doktor tarafından yapılan ölçüm esas alınarak yapılmaktadır. Bu çalışmanın amacı evde yapılan haftalık ölçümler ve 24 saatlik ayaktan kan basıncı izleminin aile hekimliğinde kullanımının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Pubmed veri tabanı hipertansiyon tanısının konulması ve değerlendirilmesiyle ilgili makalelerden tarama sonucu değerlendirmeye uygun olan makaleler alınmıştır.

Bulgular: Yapılan çalışmaların sonucunda ofis ölçümleri, evde yapılan haftalık ölçümler ve 24 saatlik ayaktan kan basıncı ölçümlerinde çeşitli düzeylerde farklılıklar tespit edilmiştir.

Sonuç: Aile hekimlerine hipertansiyon tanısı ve tedavisinin takibinde evde kendi kendine kan basıncı ölçümleri yaptırılmaları ve mümkünse 24 saatlik kan basıncı ölçümü yapmalarını tavsiye edilebilir.

Anahtar kelimeler: hipertansiyon, evde ölçüm, 24 saatlik ölçüm

PP-029

Obesity prevalence and related risk factors in women who apply to nutrition and diet clinic in Izmir

Gülşah Kaner¹, Nilgün Seremet Kürklü², Kübra Tel Adıgüzel³, Ezgi Bellikci Koyu¹

¹Izmir Katip Celebi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Izmir

²Akdeniz University, Antalya School of Health, Department of Nutrition and Dietetics, Antalya

³Hacettepe University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Ankara

Aim: To assess the prevalence of obesity and its risk factors in 20-49 year old reproductive women who admitted to diet clinic.

Methods: This study was carried out with 1117 women. Body mass index was calculated, body composition was assessed by bioelectrical impedance analysis; waist circumference was measured and waist/height ratio was calculated. For determining the physical activity status of individuals, individual physical activity records were investigated. In addition, the variables associated with obesity were assessed in relation to BMI.

Results: 25.9% of women were overweight, 29.0% of women were class I obese, 35.6% of women were class II obese. The low income and low education levels, increasing age and being married were the factors which increase the rate of obesity. One out of

three women who gave two births was class II obese or morbid obese. When compared to women who lives in a family more than five people, obesity rate was significantly higher in women who lives in a family less than five people. In addition, more than half of women who smoke, and in the vast majority of those who consume alcoholic beverage or have sedentary life, had obesity.

Conclusion: One out of four women is overweight, while one out of three women is obese who applied to the diet clinic. The most important risk factors of obesity are increasing age, low education level and low income, being married, giving two births, living in a family of less than five people and having sedentary life.

Keywords: obesity, body mass index, waist circumference, socioeconomic factors

PP-030

Statinler diyabetes mellitusa neden olur mu?

Selçuk Mıstık

Erciyes Üniversitesi

Amaç: Son on yıl içerisinde ülkemizde hiperlipidemi tedavisi hakkında birçok görüş öne sürülmüştür.

Bunlardan bazılarının göre kolesterol vücuda gerekli olduğundan çok yüksek düşük yoğunluklu lipoprotein düzeylerinde bile ilaç tedavisine gerek olmadığı savunulmaktadır. Bununla beraber, birçok tedavi rehberinde ise belirli durumlar altında kolesterolü düşürmek için ilaç kullanma gerekliliği önemle vurgulanmaktadır

Yöntem: Pubmed veri tabanı hiperlipidemi tedavisiyle ilgili makalelerden tarama sonucu değerlendirmeye uygun olan makaleler alınmıştır. Bulgular: Yapılan çalışmaların sonucunda kolesterol ilaçlarının bazılarının diyabet gelişimi ile ilgisinin olduğunu ileri süren çalışmalar bulunmuştur.

Sonuç: Yapılan çalışmalara göre, statinlerin bazılarının diğerlerine göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde diyabetes mellitusa neden olduğu belirtilmekle birlikte, halen daha geniş kapsamlı çalışmaların yapılması gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: statinler, diyabetes mellitus, diyabet etiyojisi

PP-031

Baş dönmesi ve halsizliği olan bir olgu sunumu

Salih Zekeriya Karşlıoğlu, Turan Set, Hatice Alkaya Kol, Hatice Çavuş

Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Trabzon

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Amaç: Bu çalışmada baş dönmesi ve halsizlik şikayetleri ile başvuran ve fizik muayenesinde aritmi saptanan 23 yaşında bir olgunun tartışılması amaçlanmıştır.

Olgu: 23 yaşında kadın hasta bir haftadır halsizlik, erken yorulma, son iki haftadır ara sıra olan baş dönmesi ve ellerinde uyuşma şikayetleri ile polikliniğimize başvurdu. Göğüs ağrısı, çarpıntı, nefes darlığı ve bayılma şikayetleri yoktu. Özgeçmiş ve soygeçmişinde özellik yoktu. Fizik muayenesinde nabız: 100/dakika ve aritmikti. Oskültasyonda kalp sesleri aritmikti, üfürüm yoktu. Diğer sistem muayeneleri normaldi. EKG'sinde geçici fakat sık ventriküler taşikardiler (VT) mevcuttu (Resim 1).

Bunun üzerine acil servise yönlendirdi. Acil serviste yapılan değerlendirme ve müdahaleler sonrasında düzelme olmaması üzerine non-sustained VT tanısıyla koroner yoğun bakıma yatırıldığı öğrenildi.

Tartışma: Non-sustained ventriküler taşikardi (NSVT) sık görülen fakat çok fazla anlaşılammış bir aritmidir. Çarpıntı, nefes darlığı, göğüs ağrısı, halsizlik, baş dönmesi ve bayılma gibi şikayetler olabilir, fakat daha çok asemptomatiktir. Genellikle fizik muayene veya kardiak monitörizasyon sonrası tanısı koyulabilmektedir. Uzun süre devam eden NSVT varlığı diğer ventriküler aritmilerin gelişiminde ve ani ölüm meydana gelmesinde önemli bir etkidir. Bizim hastamızın fizik muayenesinde aritmi mevcuttu. Bunun üzerine çekilen EKG'sinde sık tekrarlayan geçici VT atakları olduğu görüldü. NSVT tanısı kondu.

Sonuç: Sağlık problemleri ile karşılaşan bireylerin ilk başvuru yaptığı yerler birinci basamak sağlık hizmeti verilen merkezlerdir. Bu sebeple hastalar aile hekimliği birimlerine sıklıkla semptomların henüz başlangıcında başvururlar. Bu erken dönemde hızlı ve doğru teşhis koyulabilmesi için detaylı bir öykü alınması ve temel fizik muayene yapılması ilk adım olmalıdır.

Anahtar kelimeler: fizik muayene, aritmi, ayrışmamış hasta, aile hekimliği

PP-032

Rinovirüs ve boğaz ağrısı ve solunum yolları enfeksiyonlarındaki yeri

Selçuk Mıstık

Erciyes Üniversitesi

Amaç: Boğaz ağrısı ve üst solunum yolları enfeksiyonu olanların çoğunda etken virüslerdir. Bu enfeksiyonlardan en sık izole edilen enfeksiyon etkeni ise rinovirüstür. Bununla beraber, halen birçok hasta bu enfeksiyonlarda antibiyotik kullanmaktadır.

Yöntem: Pubmed veri tabanı solunum yolları enfeksiyonlarında rinovirüslerin rolüyle ilgili makalelerden tarama sonucu değerlendirmeye uygun olan makaleler alınmıştır.

Bulgular: Yapılan çalışmaların sonucunda rinovirüslerin solunum yolları enfeksiyonlarında çok yüksek oranda görüldüğünü belirten çalışmalar bulunmuştur.

Sonuç: Gereksiz yere antibiyotik kullanımı ve bunun sonucunda antibiyotik direnci gelişiminin önlenmesi için önlem alınmalıdır.

Anahtar kelimeler: rinovirüs, solunum yolları, enfeksiyon

PP-033

Tıp Eğitiminde Öyküleştireilmiş Tıp: Deneyim Paylaşımı

Kurtuluş Öngel

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Son dekatlarda, hem tıbbi araç gereçlerdeki uzmanlaşma, hem de sağlık hizmetindeki bürokratikleşme insanlardan çok hastalıklara odaklanmıştır ve kanıta dayalı tıp (KDT) yöntemini hasta yaklaşımına yönelik kararları almada mevcut bilimsel kanıtların özenli, açık ve makul bir şekilde kullanımı olarak anlaşılacak şekilde radikalize etmiştir. Anlatıma dayalı tıp (ADT), insanları anlamak ve onları kendine özgü koşullar içerisinde değerlendirmek için hastalığın öyküsüne kulak vererek, ihtiyaçların yanısıra yeni yaklaşım stratejilerine odaklanarak son birkaç dekattır klinik uygulamalarda altın standart olan KDT yöntemini tamamlayıcı bir yaklaşım olarak rol almayı hedeflemektedir. Bu çalışmada, tıp fakültesi öğrencileri ile birlikte çalışmalarını için eski tarz akıl/beden dualizmini temel almayan, günlük uygulamalarına yerleştirebilecekleri araçların eşlik ettiği saygın ve entellektüel bir çalışma taslağı sunmak amaçlanmıştır.

Yöntem: Söz konusu çalışma, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem 3 öğrencilerinde gerçekleştirilmiştir. Dönem 3 öğrencilerinin ders müfredatı içerisinde 2 saatlik öyküleştireilmiş tıp teorik dersi (kalp yetmezliği ana temalı) konulmuş; dersin taslağı ADT ve araçlar da entegre edilmiş tıbbi kayıtlardan hazırlanmıştır. Ders bitiminde gözlemsel olarak, öğrencilerden konu hakkındaki geri bildirimleri toplanmıştır.

Bulgular: Gözlemsel olarak ders, kod ve kavramlara ayrıldığında; kalp yetmezliğini zaten konuşmak gereksiz, kalp yetmezliği aile çatışması, ailenin etkisi, rol çatışması ve karışıklık, diyabeti konuşma

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

ihtiyacı, aile eğitim ihtiyacı, hastalığı konuşmanın yetersizliği gibi kavramlar ön plana çıktı. Aynı çalışma bundan sonraki yıllarda da tekrarlanarak, sonuçlar genişletilecektir.

Sonuç: Bu çalışma ile hem hekimlerin temas halinde oldukları kültür ve inanç çeşitliliğine dikkat çekerek çalışmalarını zenginleştirmek, hem de özellikle kronik durumlar söz konusu olduğunda deneyimlerini zenginleştirmek hedeflenmiştir. Anahtar kelimeler: anlatım, ders, öyküleştiren tıp.

PP-034

SBÜ Okmeydanı Eğitim ve Araştırma

Hastanesi'ndeki Sağlık Çalışanlarının Kanseri Önlemeye Yönelik Bilgi, Tutum ve Davranışları

Ege Ağırman, Seçil Arıca

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

Amaç: Kanseri; hücredeki genetik değişimler sonucu kontrolsüz hücre çoğalmasıyla karakterize bir hastalıktır. Kanseri; günümüzün en önemli sağlık sorunlarından biridir. Sık görülmesi, önlenemez olması, mortalitesinin yüksek olması ve erken tanıyla tedavi edilebilir olması özellikleriyle kanser bir halk sağlığı sorunudur. Çalışmanın amacı; Okmeydanı EAH'ndeki sağlık çalışanlarının yaşam biçimi ve alışkanlıklarının kanseri önlemeye yönelik olup olmadığı ve sağlıkçıların erken tanı yöntemlerine ilişkin bilgi, tutum ve davranışlarını saptamaktır.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan çalışma; Okmeydanı EAH'nde çalışan sağlık çalışanlarından (hekim, hemşire, ebe, sağlık memuru, anestezi, laboratuvar ve röntgen teknisyeni, diyetisyen, fizyoterapist, psikolog, eczacı, biyolog, laborant) 500 kişi ile yapılmıştır. Katılımcıların yaşam biçimlerinin, alışkanlıklarının, erken tanı yöntemlerine yönelik davranışlarının ve bilgilerinin kanseri önleyici olup olmadığı European Code Against Cancer önerileri doğrultusunda anket yapılarak sorgulanmıştır. İstatistiksel analizler için NCSS 2007 kullanılmıştır. Bulgular: Çalışma; %49'u kadın, %51'i erkek 500 sağlık çalışanıyla yapılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 35,17±9,18 yıldır. Sağlık çalışanlarının %44,6'sı sigara kullanmakta, %42,2'si alkol kullanmakta olup bu oranlar toplum genelinden oldukça yüksektir. Sağlık çalışanlarında obezite %3,6 olup toplumdaki orandan daha düşüktür. Kadın sağlıkçıların emzirme oranı %73,8 ile toplumdan daha yüksektir. Sağlık çalışanlarının düzenli klinik muayene ve kanser taraması yaptırma düzeyleri oldukça düşüktür.

Sonuç: Sağlık çalışanları sağlıklı yaşam konusunda bilgi sahibi oldukları halde sigara ve alkol kullanma oranları oldukça yüksektir. Sağlıklı vücut ağırlığında olanların oranı toplumdaki orandan yüksektir; fakat kanser hastalığında erken teşhis imkanı sağlayan düzenli sağlık kontrolleri ve tarama testlerini yaptırma konusunda yetersiz oldukları saptanmıştır. Sağlık çalışanlarında ve toplumda, sağlıklı yaşam, kanserin önlenmesi ve erken tanı konularında farkındalığı arttıracak ulusal ve bölgesel eğitim programları geliştirilmelidir.

Anahtar kelimeler: kanser, sağlık çalışanları, tarama

PP-035

Aile Hekimliği Polikliniğine Başvuran Yaşlı Hastaların Günlük Yaşam Aktivitelerinin Değerlendirilmesi

Uğur Bilge, Elif Fatma Özkan Pehlivanoglu, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Amaç: Yaşlanma, canlının olgunlaşma süreci tamamlandıktan sonra fizyolojik yedek kapasitelerinin giderek azaldığı, gittikçe yıprandığı ve buna bağlı olarak yaşam fonksiyonlarının aksadığı bir süreci ifade eder. Bu çalışmayla birlikte amacımız polikliniğimize başvuran yaşlı hastaların yaşam aktivitelerini değerlendirmektir. Yöntem: Çalışma Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Klinik Uygulamalar ve Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği ve Genel Dahiliye Polikliniğinde yürütülmüştür. Çalışmaya 173 yaşlı alınmıştır. Yaşlıların yaşam aktivitelerini değerlendirmek amacıyla Katz Günlük Yaşam Aktiviteleri İndeksi kullanılmıştır. Yardım alarak yapılan işlevler 0 puan alırken, bağımsız bir şekilde yerine getirilen işlevler 1 puan almaktadır. 6 puan tam işlevi, 4 puan orta düzeyde işlevi gösterirken, 2 ve daha azı ağır işlev bozukluğunu göstermektedir. Bulgular: Çalışmaya 173 yaşlı alınmış olup, bunların %63ü kadın, %37si erkektir. Yaş ortalamaları 74,17±6,71 olarak saptanmıştır. Çalışmaya alınan yaşlıların ortalama Katz skoru 5,14±1,5 olarak hesaplanmıştır. Yaşlı bireylerden %60,1i tamamen bağımsızken, %31,2 si orta, %8,7si ağır işlev bozukluğuna sahipti. Günlük yaşam aktiviteleri indeksinin cinsiyete göre dağılımına bakıldığında, kadın cinsiyette anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur. (p=0,003) Yaşlıların en çok bağırsakmesane kontrolü ile banyo yapmada işlevlerini yerine getiremediği görülmüştür. Sonuç: Yaşlanma süreci ile birlikte bireyin hareket yeteneğinde ve günlük yaşamları için gerekli olan eylemleri yapabilme kabiliyetlerinde azalma

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

meydana gelir. Yaşlı hastaların değerlendirilmesi ve işlevsellik durumlarının belirlenmesi özellikle birinci basamak sağlık hizmetlerinde olmak üzere büyük öneme sahiptir. Yaşlı hastaların günlük işlerinin işleyişi ve yaşlanmayla ortaya çıkan çeşitli sorunlarına karşı kapsamlı ve bütünsel bir yaklaşım gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: aile, aktivite,bakım,yaşam, yaşlı

PP-036

Aşı ile korunmak varken: Rotavirüs ishali nedeniyle hastanede yatan olgu

Nimet Gök, Melda Muraz, Ersin Akpınar
Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, Adana

Amaç: Çocukluk çağında akut gastroenteritler (AGE); solunum sistemi hastalıklarından sonra ikinci sıklıkta mortalite ve morbidite nedenidir. 5 yaş altı çocuklarda ölümlerin %21'ine AGE sebep olmakta ve dünyada yıllık 1.5 milyar akut ishal atağı görülmektedir. AGE aynı yaş grubunda 2.5 milyon ölüm vakasından sorumludur. Dünyada yılda 4.6 milyonu bulan ishale bağlı bebek ölümlerinin %20-40'ından Rotavirüs sorumludur.

Olgu: Acil servise Şubat 2017 tarihinde başvuran 1 yaşındaki kız hastanın 4 gündür günde 7-8 kere pis kokulu,mukuslu ishal ve 2-3 kere kusması ve oral alım bozukluğu mevcut olup ateşi 38.5C, TA: 80/60 mm/hg idi. Fizik muayenesinde orofarenks bilateral hiperemik, tonsiller hipertrofik. Akciğer sesleri doğal, ral yok, ronküs yok idi. Batında yaygın hassasiyet mevcut olup, bağırsak sesleri artmıştı. Tetkiklerinde, Hemogloblin(Hg): 10,6 g/dl Hemotokrit(Hct): 32,7 Beyaz küre(Wbc): 6970 Sodyum(Na):136mmol/l Potasyum(K:3,9)mmol/l. Kan gazında ph: 7.4 pCO₂: 27,6 BE:-4 HCO₃: 21,7 idi. Tam idrar tetkiki normal. Gaitada bakılan Rotavirüs Antijeni pozitif. Hastanın genel durumunun iyi olmaması nedeniyle tedavi için yatırıldı.

Sonuç: Çocukluk çağında akut gastroenteritlerin başlıca nedeni rotavirüs enfeksiyonlarıdır. Ülkemizde ve dünyada ishal kaynaklı hastaneye yatışların önemli bir kısmından sorumludur. Aşı ile korunmanın mümkün olduğu rotavirüs gibi bir hastalıktan bu derece fazla ölümün olması birinci basamakta çalışan hekimlerin ve sağlık çalışanlarınınaşılama konusunda aileleri bilgilendirmesi ve izlemiyle önlenebileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: Rotavirüs, immünizasyon, aile hekimliği

PP-037

Conservative Treatment of Stage 4 Mronj Cases on Patients Using Bisphosphonates

Bilge Duymaz, Sevinc Kenan, Özen Doğan Onur
Istanbul University, Faculty of Dentistry,
Department of Oral and Maxillofacial Surgery

The aging process causes a decrease in bone density. This process is accelerated especially in postmenopausal women. Drugs in the bisphosphonate group used in the treatment of osteoporosis slow down the process by blocking the functions of bone cells. The fragility of bone tissue is increased in old and osteoporotic patients using bisphosphonates. If these patients are exposed to trauma, fractures that cannot be easily cured may develop, and turn into MRONJ (Medication Related Osteonecrosis of Jaws) cases. In MRONJ cases, vital and necrotic bone borders cannot be separated clearly. Since the borders of the necrotic bone are not clear, treatment with surgical debridement does not result in improvement. To ensure that the necrotic bone is fully cleaned, large-scale resection is applied but this results in irreparable loss of tissue and function. Removal of the large mucoperiosteal flap is not recommended as it will adversely affect the blood supply of the bone. Improvement of oral hygiene and effective microorganism sensitive antimicrobial chemotherapy is the preferred treatment method in the first stage. Conservative treatment approach recommended is in these cases. In this report, we present a medical treatment of spontaneous fracture of the atrophic edentulous mandibular bone of a 76-year-old female patient at stage 4 MRONJ due to inadequate surgical approach whom was treated for osteoporosis with alendronate for five years followed by ibandronate for one year. Keywords: bisphosphonate-associated osteonecrosis of the jaw, dentistry, osteoporosis

PP-038

Initiatives for Home-Based Care for Older People with Chronic Diseases and Permanent Disabilities in Bulgaria

Miglena Tarnovska¹, Rosica Dimova², Tanya Boeva³, Tanya Malakova⁴

¹Department of Healthcare Management, Medical University of Plovdiv, Bulgaria

²Department of Health Management and Health Economics, Medical University of Plovdiv, Bulgaria

³Department of Medical Informatics, Biostatistics and E-learning, Medical University of Plovdiv, Bulgaria

⁴Bulgarian Red Cross, Regional Council of Plovdiv,

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Manager of „Home Care Centre“ - Plovdiv

World Health Organisation develops policies and programmes to address the growing need for home-based care as an integral part of health and social systems worldwide. In the beginning of 2012, The Bulgarian Ministry of Health together with The Ministry of Labour and Social Policy and with the leading role of The Bulgarian Red Cross (BRS), in conformity with the mentioned WHO policies, initiated a project named “Home Care for independent and decent life”. This initiative together with changes in The Health Law and The Law of Healthcare Institutions (2015), introduced for the first time in Bulgaria the provision of integrated medical care and social services at home for older people with chronic diseases and disabilities. At present a total of 10 Home Care Centers have been established in different regions of the country providing regular care to more than 800 persons. One of them is the Home Care Centre of Plovdiv, created as a structure of the Regional Council of BRS, by a project of The Swiss Red Cross and funded by The Italian Red Cross and Regional Council of BRC. At the territory of the Plovdiv municipality the centre contributes to improving the quality of life of handicapped people, people with chronic diseases and lonely individuals, providing them with quality medical cares and social services in their daily home environment. A team of nurses, home-helpers, technical assistant and a driver, led by a manager cares about the older people at home.

Keywords: Home-Based Care, Quality of Life, Medical Care, Social Services at Home, Bulgarian Red Cross

PP-039

A Longitudinal Study of Elderly Population and General Practitioners Distribution in Bulgaria

Rumyana Stoyanova, Rosica Dimova, Slaveyah Goranova

Medical University Plovdiv

Aim: The present study aims to evaluate the distribution of general practitioners (GPs) as compared to 1000 elderly people in the six Bulgarian regions established by the new regional division of the country. The study spans the period of 2010-2015.

Methods: We used data from the Bulgarian National Statistical Institute to ascertain the total number of people over the age of 65 and the number of registered GPs in each region of the country. We relied mainly on Gini coefficients and the Lorenz

curve. The latter has been traditionally used by economists to assess the distributional properties of family income and wealth. Based on the Lorenz curve, the Gini coefficient, is a summary index which has been gaining popularity in the analysis of the distribution of social benefits such as healthcare availability.

Results: From 2010 to 2015, the elderly population of Bulgaria has grown by 9.8% while the number of GPs has decreased by 6.9%. Thus we are faced with a decline in the number of GPs per 1000 elderly people: from 3.52 in 2010 to 2.97 in 2015. However, using the Gini coefficients, we did not find instances of unequal distribution. The average value of the Gini coefficient for the period is 0.068, Min=0.05 in 2012 and Max = 0.096 in 2011.

Conclusion: The improved equality of distribution of the number of GPs per 1000 elderly people is due to the market mechanisms and the compulsory health policy which was introduced in Bulgaria in 2000.

Keywords: elderly people, Gini coefficient, Lorenz curve

PP-040

Aile Hekimlerinin başarısı: Mental retardasyonu önlenen konjenital hipotiroidi olgusu

Melda Muraz, Nimet Gök, Ersin Akpınar

Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, Adana

Amaç: Konjenital hipotiroidi (KH) yenidoğan döneminde ensik görülen endokrinolojik problemidir ve mental retardasyonun önlenebilen en sık nedenidir. KH prevalansı, dünya genelinde 3500-4000 canlı doğumda birdir. KH'nin en sık nedeni iyot eksikliğidir, iyot eksikliği olmayan bölgelerde ise en yaygın neden tiroid disgenезisidir. Tanı konulmazsa bu bebeklerin bir kısmı distal femoral epifiz hipoplazisi / yokluğu, makroglossi, kabızlık ve uzamış sarılık gibi bulgular neticesinde tanı alabilir. Ancak teşhis ve tedavide gecikme kalıcı mental hasar ile sonuçlanmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, önlenebilen mental retardasyonun en sık nedeni olan KH'li yenidoğanların birinci basamakta tanı konmasında farkındalık yaratmaktır.

Olgu: Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği polikliniğine Şubat 2017 tarihinde 7 günlük erkek bebek, sarılık nedeniyle getirildi. 29 yaşında sağlıklı annenin 2. gebeliğinden yaşayan 2. bebek olarak, miadında normal vajinal yol ile 3250 gram doğan bebeğin kilosu 3300gram (25percentil), boyu 52cm (50-75percentil), baş çevresi 35cm (5percentil)'di. Fizik muayenesinde; ön fontanel

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

açıklığı 3x2 cm, arka fontanel açıklığı 1x1 cm, cilt rengi ikterikti. Diğer sistem muayeneleri doğaldı. Laboratuvar incelemesinde; total bilirubin:13,95 mg/dl, direkt bilirubin:0,33 mg/dl, TSH:41,4 mIU/L, fT4:1,17 mIU/L gelmesi üzerine pediatri endokrinoloji bölümünden konsültasyon istenerek yönetim planı yapıldı.

Sonuç: Ülkemizde, 25 Aralık 2006 tarihinden itibaren, KH'li bebeklerde yaşamın ilk üç haftasında tanı konulup tedavisine başlanması amacıyla topuktan filtre kağıdına alınan kandan TSH ölçümüne ile tarama programı uygulanmaya başlanmıştır. Birinci basamakta, yenidoğan dönemi KH tarama programlarının uygulanması ile erken teşhis sağlanıp tedavisine başlanarak tedavi edilmeyen olgularda gözlenen irreversibl mental retardasyon engellenmesine büyük emeği olan aile hekimlerinin farkındalığın artırılması ile de KH'li bebeklerin erken tanı ve tedavisi ile normal zeka gelişimi sağlanmaktadır.

Anahtar kelimeler: aile hekimi, konjenital hipotiroidi, mental retardasyon

PP-041

Birinci Basamakta Depresyon Tarama Sıklığı Hala Neden Az?

Burcu Toklu, Asuman Dolğun, Mehmet Nedim Tıraş, Efe Cem Baytar, Halil Volkan Tekayak, Ezgi Özen, Mustafa Düldül, Ersin Akpınar Çukurova Üniversitesi, Aile hekimliği Ana Bilim Dalı, Adana

Depresyon; iş yapabilme gücünün, kendine güvenin azalıp, karamsarlık, umutsuzluğun artmasıyla kendini belli eden ruhsal duygudurum bozukluğudur ve birinci basamakta sık rastlanılan bir sorundur. Dünya Sağlık Örgütü, 1990 yılında majör depresyonu dünyada en sık izlenen 4. önemli sağlık sorunu olarak bildirirken 2020 yılında sıklık açısından 2. Sıraya yükseleceğini, insan yaşamına olan kötü etkilerinin öneminin artacağını tahmin etmektedir. Aile hekimleri, depresif hastaları farklılaşmamış ve organize olmamış haliyle sıklıkla görmekte ve depresyon olgularının %30 -%50'sine gözden kaçırabilmektedirler. Çalışmalar, intihar eden hastaların %40'ının ölümlerinden önceki bir ay içinde aile hekimlerine başvurmuş olduklarını göstermektedir. Başvuran her hastayı olası depresyon bulguları için aile hekimleri tarama soruları ve ölçekleri kullanmaktadır. Taramada kullanılan en yaygın ölçek Beck Depresyon Ölçeği'dir. Bunun yanında tüm ruhsal durum değerlendirmesi için Prime-MD ölçeğini kullanılmaktadır. Hastada öz kıyım riski, günlük

beslenme ya da yaşamı sürdürmeye engel ciddi bilişsel bozukluk, psikotik belirtilerin varlığı veya antidepresan tedaviye yanıt alınamıyorsa sevk edilmelidir. Ruh sağlığı hizmetlerinin bakımın sürekliliği ilkesi çerçevesinde birinci basamak sağlık hizmetleri entegrasyonun bir parçası olduğu bilinmektedir.

Sonuç olarak, depresyon hastalarının büyük bir kısmı birinci basamakta görülmekte ve yaklaşık %50'si gözden kaçırabilmektedirler. Bu sebeple birinci basamakta depresyona yönelik tarama sıklığının, farkındalığın, bilgi ve tutum değişikliğini sağlayacak eğitim ve proramlar düzenlenmesi ihtiyacı olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: depresyon, tarama, aile hekimliği

PP-042

Fear of Death in Older Persons

Selin Deniz, Efna Arslan, Hazan Yağmur Özcan, Ece Naciye Kaya
İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Bölümü

Life and death form a whole. Life is considered as the goal and life is being completed. What we can not understand is how and when death occurs. It's the reason why death is a concept that is scared and avoided talking about. One of the important psychosocial problems of old age is fear of hopelessness and death. Consistency is an inevitable and irreversible process. An elderly person who does not have the power to cancel and postpone death in physical terms may have to perform surrender or completely denial. In the literature, death anxiety in elderly individuals And the fear of death is very dimensionless. The dimensions that are emphasized on the whole are the fear of unknownness and loneliness, the fear of suffering at the moment of losing their relatives and death, the loss of personal identity and the fear of punishment after death Is the fear of losing people who are valued for their survival and fear of extinction. It has been determined that age, gender, personality traits, sociocultural factors, developmental process, religious beliefs and fatal disease states are related to death anxiety. The elderly should be educated about the anxiety of death which reduces the quality of life by negatively affecting the life of the elderly and should be actively participated in the development of different activities to evaluate their spare time. It's important that the life is worth everything and in the most beautiful way. This will contribute to reducing the anxiety of death in old

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

age and to an individual having a more active period of old age.

Keywords: older, fear, death

PP-043

Birinci Basamağa Başvuran Hipertansiyon Hastalarında Kronik Hastalık Bakımının Değerlendirilmesi

Pınar Döner¹, Raziye Şule Sürmelibey Gümüştakım², Pınar Bilgili³, Murat Çevik⁴, Selda Handan Karahan Saper⁵

¹Mustafa Kemal Üniversitesi Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, Hatay

²Osmaniye Merkez 3 nolu Aile Sağlığı Merkezi

³Antalya Değirmenönü Aile Sağlığı Merkezi

⁴Ankara Gündül Aile Sağlığı Merkezi

⁵İstanbul Ümraniye 10 nolu Aile Sağlığı Merkezi

Amaç: Birinci basamak hasta başvurularından kronik hastalıklar için başvuru önemli yer tutmaktadır. Kronik hastalıkların bakımında hipertansiyon (HT) hastaları için hasta perspektifinden hizmetin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan bu araştırma 5 farklı merkeze başvuran HT olan 18 yaş üzerindeki gönüllüler ile gerçekleştirilmiştir. Ankete katılmayı kabul eden yüz yüze görüşme yöntemi ile sosyodemografik özelliklerin, kronik hastalığın süresinin, eşlik eden diğer kronik hastalıklarının sorgulandığı bir anket ile PACIC (The Patient Assessment of Chronic Illness Care) ölçeği uygulanmıştır. PACIC, kronik hastalık bakımını hasta perspektifinden değerlendiren 20 madde ve 5 alt boyuttan oluşan bir ölçektir (aktivasyon, karar/destek, amaç belirleme, problem çözme, izlem/koordinasyon). Her bir madde 5'li Likert skala ile değerlendirilmektedir: 1 (hiçbir zaman) ve 5 (her zaman). Tüm maddeleri eksiksiz yanıtlayan kişiler değerlendirmeye alınmıştır. Bulgular: Anketi ve PACIC ölçeğini tam olarak dolduran 94 kadın (%63.9), 53 erkek (%36.1) toplam 147 hastanın verileri değerlendirilmiştir. Katılımcıların yaş ortalaması 63.28±10,81 idi. PACIC ölçeğine ait alt boyutlardan "hasta katılımı, karar verme, amaç belirleme, problem çözme, izlem koordinasyon" alınan ortalama puanları sırasıyla; 3,14, 3,30, 4,79, 4,51, 5,07 idi. Ölçek ortalama puanı ile yaş, cinsiyet, eğitim durumu arasında ilişki saptanmamıştır.

Anahtar kelimeler: kronik hasta bakımı, PACIC, birinci basamak, hipertansiyon

PP-044

Aile Hekimliği Polikliniğine Periyodik Sağlık Muayenesi İçin Başvuranlarda Böbrek Yetmezliği Varlığına Etki Eden Faktörler

Uğur Bilge, Elif Fatma Özkan Pehlivanoglu,

Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Amaç: Kronik böbrek yetmezliği (KBY) glomerüler filtrasyon değerinde azalmanın sonucu böbreğin sıvı-solüt dengesini ayarlama ve metabolik-endokrin fonksiyonlarında kronik ve ilerleyici bozulma hali olarak tanımlanır. Çalışmamızda sigara kullanımının kronik renal yetmezlik tanısı olmayan kişilerdeki böbrek fonksiyonları üzerine etkisini araştırmayı amaçladık ve böbrek fonksiyonları ile hastaların sosyodemografik özellikleri arasındaki ilişkiyi inceledik.

Yöntem: Çalışmamız Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Aile Hekimliği Polikliniği'ne genel vücut taraması amacıyla başvuran 285 hasta üzerinde yapılmıştır. Hastaların genel bilgileri retrospektif olarak incelenmiş ve laboratuvar sonuçları kaydedilmiştir

Bulgular: Araştırmaya Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Aile Hekimliği Polikliniğine genel sağlık taraması amacıyla başvuran 285 (124 kadın,161 erkek, yaş ortalaması=48,2±14,2) hastanın tamamı alınmıştır. Sigara kullanımı olan ve olmayan hastaların GFR değerleri kıyaslandığında GFR değerleri sigara içenlerde anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur. (p=0,023, r=1)

Hipertansiyon ve KBY arasındaki ilişkiye bakıldığında hipertansiyonu olan hastalar olmayanlara göre 17,5 kat renal yetmezliğe yakalanma açısından yüksek riskli saptanmış olup hipertansiyon ile KBY arasında çok yüksek düzeyde istatistiksel olarak anlamlı fark vardır. (p<0,001) Diabeti olan ve olmayan hastaların GFR değerleri karşılaştırıldığında diabeti olanların GFR değerleri önemli olarak daha düşük bulunmuştur (p=0,034). **Sonuç:** Sigara kullanımı, hipertansiyon gibi kronik hastalıklar ve obezite birinci basamak sağlık hizmetlerine başvuran her hastada değerlendirilmesi gereken parametreleri oluşturmaktadır. Hastalar sigara konusunda bilgilendirilmeli, obezitesi olan hastalar kilo vermeye teşvik edilmelidir. **Anahtar kelimeler:** diabet, hipertansiyon, obezite, renal, sigara, yaşam

PP-045

Aile Hekimliği Pratiğinde; Hastalık mı Hasta mı? Nurchihan İdikut

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Marmara Üniversitesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı,
İstanbul

Amaç: Aile Hekimliğini diğer tıp disiplinlerinden ayıran en temel özellik, hastaya bütüncül yaklaşımdır. Aile Hekimi kendisine başvuran bireyi sadece şikayetlerine odaklanarak

değil, yaş, cinsiyet, sosyal ve psikolojik durum gibi özelliklerini de değerlendirerek ele alır. Başvuranın kişisel ihtiyaçlarını ve dile getirmedikleri sorunlarını da ortaya çıkararak koruyucu hekimlik ve birinci basamak sağlık hizmeti sunar. Amaç, bir olgu üzerinden Aile Hekimliği pratiğinde bütüncül yaklaşımın önemini tartışmaktır.

Bulgular: 17 yaşında erkek hasta iki gündür olan kırılganlık, burun akıntısı, öksürük, boğaz ağrısı şikayetleriyle polikliniğimize başvurdu. Şikayetleri ayrıntılı sorgulandığında viral ÜSVE düşünüldü. Bilinen herhangi bir hastalığı veya sürekli kullandığı bir ilacı yokmuş. Ailesinin geçimini sağlamak için kasiyerlik yapıyormuş. Fizik muayenesinde vital bulguları normaldi. Solgun ve halsiz görünümdeydi. İnce bir vücut yapısına sahipti. Orofarinks hiperemi dışında doğaldı, baş ve boyun bölgesinde ele gelen lenf nodu yoktu. Hastanın oral kavitesi incelendiğinde dilin bir kısmındaki papillaların belirgin şekilde silinmiş olduğu görüldü. Hasta bu görünümünden habersiz olduğunu ve dilinde ağrı olmadığını ancak bir süredir tat almada zorlandığını ifade etti. Demir ya da vitamin B12 eksikliği ihtimaline yönelik hastanın tetkikleri istendi. Viral ÜSVE düşünüldüğü için semptomatik tedavi verildi ve önerilerde bulunularak sonuçları göstermek üzere kontrole çağrıldı. Tetkiklerinde WBC:10900 NEU%:81 LYMPH%:8.2 HGB:14.3 Demir:13 Transferrin Saturasyonu:%3 Ferritin:86 VitaminB12:176 Folik Asit:7.5 VitaminD:7.7 olarak saptandı. Hastanın hemogramı ve serum demir düşüklüğü bakteriyel enfeksiyonu düşündürse de kliniği viral etyoloji düşündürdüğü ve tedaviden fayda gördüğü için antibiyotik eklenmedi. Akut enfeksiyona bağlı ferritin ve serum demir seviyesi etkilenmiş olabileceği için buna yönelik tetkiklerin tekrarlanması ve gerekirse optimum tedavi planı için hastaya kontrol randevusu verildi, B12 ve D vitamini tedavisi başlandı.

Tartışma: Hastalığa değil hastaya odaklanıldığında anamnez ve fizik muayeneden elde edilen ipuçları sayesinde gizli kalmış problemler açığa çıkarılıp çözülebilir.

Anahtar kelimeler: demir eksikliği, bütüncül yaklaşım, vitamin B12 eksikliği, dil papillalarında silinme

PP-046

General Characteristics of Patients visiting the Emergency Department and their Satisfaction with Family Doctors in Bursa, Turkey

Yakup Akpınar¹, Hakan Demirci¹, Ersin Budak², Ayşe Karalar Baran¹, Ali Candar¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Training and Research Hospital, Family Medicine, Bursa

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Training and Research Hospital, Psychology, Bursa

Aim: To identify general characteristics and the satisfaction of patients with their family practice unit who came to the emergency department of a tertiary level hospital, who were examined in the green zone and who received ambulatory treatment.

Methods: In this study, a self-completed survey called EUROPEP was given to 420 randomly selected outpatients who were at or over the age of 18, who came to the Yüksek İhtisas Training and Research Hospital in Bursa and were examined in the green zone in July 2015. Patients were asked about their complaints and why they preferred emergency departments.

Results: The main reasons for coming to the emergency services were feeling excessive pain (23.1%), the perception of the disease as an emergency (16.2%), and that the family doctor services were closed outside working hours (16.0%), respectively. Patient satisfaction with family physicians was calculated as 62.8%. The most dissatisfactory situation for patients was that doctors (42.1%) and family medicine clinics (28.9%) cannot be reached by phone.

Conclusion: The leading cause for coming to emergency departments was found to be ailments that occurred in an acute phase. Patients preferred emergency departments although they were satisfied with their family physicians. Accessibility is an important complaint of the patients who came to the emergency service and the solution to this problem should be sought.

Keywords: Emergency Medicine / Urgent Care, Family Health, Primary Care, Quality of Care, Continuity of care

PP-047

A Multicenter Family Practitioners' Research on Chronic Obstructive Pulmonary Disease Screening Using the CAT Questionnaire

Hakan Demirci¹, Konçuy Enişte², Ebru Onuker³, Gokhan Ocakoglu⁴, Zeynep Yılmaz¹, Sumeyye Tuna¹

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Training and Research Hospital, Family Medicine, Bursa

²Sakarya Family Health Center, Family Physician, Bursa

³FSM Bulvar Family Health Center, Family Physician, Bursa

⁴Uludag University, Biostatistics, Bursa

Aim: Spirometry is known to be a gold standard for the diagnosis of chronic obstructive pulmonary disease (COPD). COPD Assessment Test (CAT) is an 8-item questionnaire currently in use to evaluate patients with COPD. In the present study, we aimed to evaluate if CAT is an adequate tool for screening COPD.

Methods: Six hundred persons aging ≥ 40 years old were randomly selected from three different family practice units located in the city center. CAT was asked to the participants and a spirometry was used to assess pulmonary obstruction. Pulmonary obstruction was defined as $FEV_1/FVC < 70\%$ and then COPD diagnosis was confirmed with the reversibility test. The relationship between CAT results and pulmonary function test values was evaluated.

Results: In this sampling, there were 15 patients with COPD (4.2%). Reliability of the CAT in the study group was acceptable (Cronbach alpha: 0.84). Total CAT scores and scores of all the questions were significantly higher in patients with COPD ($p < 0.001$).

Among smokers, phlegm was the predominating symptom ($p = 0.01$). Sensitivity of CAT was 66.67% and its specificity was 75.15% to determine COPD.

Conclusion: CAT is a reliable scale and there is an apparent relationship between the total CAT scores and COPD presence. However, CAT's ability to screen COPD is limited.

Keywords: COPD Assessment Test, Medical Comorbidity, Primary Care, Screening, Specificity, Sensitivity

PP-048

Current Opinions on Family Medicine Residency Training Models: Part-time vs Full-time Education

Hakan Demirci¹, Gökhan Ocakoğlu², Aykut Ardic¹, Yusuf Karakürek¹, Emre Yalçintaş¹, Nevruz Yıldırım Topak¹, Mehtap Karakulak Gömlüksiz¹, Fatih Çiftçi¹
¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas

Training and Research Hospital, Family Medicine, Bursa

²Uludag University, Biostatistics, Bursa

Aim: Family medicine residency training causes a reaction among the academicians in our country. We planned this study to share the current situation with our colleagues in the world and to receive their opinions on the subject.

Methods: Survey forms prepared in English and Turkish were submitted to the family physicians who agreed to participate in the study.

Results: Participants reported two different views on the dilemma experienced in family medicine residency training in Turkey. While native participants reported more negative opinions about the future and the sufficiency of part-time training, they demonstrated a more positive stance on exams and theses.

Conclusion: It seems to be appropriate to continue rapidly to the residency training using the two education models until the target number of resident family physicians is achieved. Once this is achieved, the education should be continued with the model that is more efficient and applicable.

Keywords: Academic Medicine, Graduate Medical Education / Fellowship Training, Primary Care, Teaching Methods, Part-time Education

PP-049

Atipik Semptomlu Non ST Elevasyonlu Akut Koroner Sendrom Vakası

Güzin Zeren Öztürk, Elif Serap Esen, Dilek Toprak
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Hamidiye Etfal Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Akut Koroner Sendrom (AKS) olan hasta tipik göğüs ağrısı ile başvuracağı gibi bazende atipik şikayetlerle başvurabilir. Amacımız atipik semptomlar nedeniyle gözden kaçabilecek NonST Elevasyonlu-AKS (NSTE-AKS)'u vaka sunumuyla tartışmaktır.

Olgu: 60 yaşında; hipertansiyon dışında bilinen hastalığı olmayan; 40 paket/yıl sigara içen; erkek hasta 1 haftadır belirgin olmak üzere devam eden öksürük ve hafif nefes darlığı şikayetiyle Şişli Hamidiye Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği Yeşil Alan Polikliniğine başvurdu. Hastanın muayenesinde sol akciğer bazalde solunum seslerinde azalma dışında patolojik bulgusu yoktu. Hastanın Akciğer grafisinde sol ve sağ kostofrenik sinüslerinin kapalı ve kardiyotorasik oranı yüksek olması üzerine Acil Tıp Sarı Alana

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

yönlendirildi. Troponin yüksekliği; EKG' sinde V4, V6' da derin ST depresyonu ve T negatifliği olan hasta kardiyojolojiye konsülte edildi. Transtorasik Ekokardiyografisinde; ejeksiyon fraksiyonu %45, inferior bazal duvar anevrizmatik, inferior middle ve inferior septum ileri derecede hipokinetik bulunmuştur. Hasta NSTE-AKS tanısıyla hastanemizde yer olmadığı için dış merkeze sevk etmiştir.

Tartışma: Akut Koroner Sendrom sanayileşmiş ülkelerde önde gelen ölüm nedeni olup 2020 yılında da durumun değişmemesi beklenmektedir.1Hastane kayıtlarından elde edilen veriler NSTE-AKS'ler,ST Elevasyonlu-AKS'den daha sık göstermektedir. 2Hastalar sık olarak tipik göğüs ağrısıyla gelebileceği gibi atipik belirtilerle de gelebilir.3Bu belirtiler epigastrik ağrı, sindirim zorluğu, bıçak saplanır gibi veya bir miktar akciğer zarı yangısı belirtileriyle birlikte göğüs ağrısı veya giderek artan nefes darlığını içerir.

Sonuç: Atipik semptomlar AKS tanınmasındaki en büyük zorluklardandır. Bu nedenle AKS oluşmadan önce kişinin risk faktörleri saptanarak sağlığını koruyucu hizmetlerin verilmesi başlıca birinci basamak sağlık hizmeti veren aile hekimleri olmak üzere tüm hekimlerin görevidir.

Anahtar kelimeler: akut koroner sendrom, atipik semptom, göğüs ağrısı

PP-050

Edirne-Kırklareli-Tekirdağ İllerindeki 5 Yaş Altı Çocuk Ölüm Hızının Lineer Yaklaşım Modellemesi İle Tahmini

Serkan Çalış¹, Mahmut Günay¹, Bahattin İlter², Hamdi Nezh Dağdeviren¹

¹Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

²Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sağlık Yönetimi Anabilim Dalı

Temel sağlık göstergeleri içerisinde yer alan 5 yaş altı ölüm hızı, ülkedeki sağlık hizmetlerinin kalitesi hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlayan önemli bir indikatördür(1). Birleşmiş Milletler ve Dünya Sağlık Örgütü'nün 2015 yılında açıkladığı Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerinin 3. hedefi olan "Sağlıklı Bireyler" ana başlığı altındaki 2. maddenin de 1. kısmını oluşturmaktadır(2,3). Bu çalışmamızda ülkemizin Trakya bölgesinde bulunan üç ilin (Edirne, Kırklareli ve Tekirdağ) ve Türkiye genelinin 2009-2015 verileri ışığında, Lineer Yaklaşım Modellemesi ile 2017 yılına ait 5 yaş altı ölüm hızlarını tahmin etmeye çalıştık.

Anahtar kelimeler: sağlık, gösterge, çocuk, ölüm, hız

PP-051

Bir Olgu Sunumu: Tinea İnkognito

Cemil Işık Sönmez¹, Emin Özlü², Elif Gülen Onur¹

¹Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

²Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı

Amaç: Herhangi bir dermatofit infeksiyonunda iyatrojenik olarak kullanılan ya da hastaların sağlık kuruluşuna başvurmadan steroid kullanmaları sonucu gözlenen atipik klinik tabloya tinea inkognito denir. Tinea inkognito deyimini ilk kez 1968'de İve ve Marks (1) kullanmışlardır. Özgün yayında, aslında dermatofitozu olup yanlış tanı ile kortizonlu tedavi sonrasında seboreik dermatit, folikülit, poikiloderma ve rozaseaya benzeyen klinik tabloların geliştiği bildirilmiştir.(1)

Olgu: 22 yaşında erkek hasta, ense bölgesinde 1 ay önce başlayan kaşıntı olması üzerine 15 gün topikal klobetazol propionat 2x1 şeklinde kullanmış. Hasta tedaviyi kendisi başlamış. Lezyon giderek genişlemiş. Fizik muayenesinde; ense bölgesinde kenar aktivasyonu belirgin olmayan plakta, diffüz eritemli dağınık papül ve püstüler lezyon görüldü. (Resim 1) Direk mantar mikroskopisinde mantar hif ve sporları saptandı. Hastanın öz geçmişinde sistemik yada dermatolojik bir hastalık öyküsü bulunmamaktadır. Hastaya; mantar infeksiyonunda steroide bağlı gelişen tinea inkognito tanısı konulmuş olup tedavisi düzenlendi. Tedavide terbinafin 250 mg 1x1 (1 ay) ve topikal izokonazol nitrat (1ay) verildi. 1 ay tedavi sonrası hastanın lezyonları tamamen geriledi.

Tartışma: Tinea inkognito; sıklıkla yüzeysel dermatofit infeksiyonlarının tanınmasında çeşitli sıkıntılar olması nedeniyle meydana gelmektedir. Aile hekimliğinde dermatolojik hastalıklar çok sık görülmektedir. Yüzeysel dermatofitler açısından doğru tanı ve tedavi uygulayabilmek ve tinea inkognito gibi durumlar oluşmasını engelleyebilmek büyük önem taşımaktadır. Tıp eğitiminde; dermatofit infeksiyonlarının tanısında kullanılan ve basit bir yöntem olan 'mikolojik direk bakı' yönteminin üzerinde daha dikkatle durulması gerekmektedir. (3) Hastaların; başka bir hastaya reçete edilmiş ya da daha önceden kendisine gerekli tıbbi endikasyonla yazılmış bir ilacı, hekimine danışmadan kullanmaması gerektiği konusunda bilgilendirilmesi; aile hekimliğinin toplumu bilgilendirme ve bilinçlendirme sorumluluğu kapsamında yer almaktadır.

Anahtar kelimeler: Tinea İnkognito, Tinea Corporis, Dermatit

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

PP-052

Beşin Sapını da İçeren Yaygın Tutulumlu Tüberküloz Olgusu

Feyza Yegin¹, Zeynep Yegin Katran², Züleyha Bingöl², Zeki Kılıçarslan²

¹Marmara üniversitesi pendik eğitim araştırma hastanesi

²İstanbul üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi hastanesi

Amaç: Tüberküloz gelişmekte olan ülkelerde sık görülen, Mycobacterium tuberculosisin neden olduğu çok yaygın tutulumla gidebilecek enfeksiyon hastalığıdır. Adrenal yetmezlik nedenlerinden olabileceği

gibi; akciğer, kranial, kemik, eklem, yumuşak doku tutulumu şeklinde de prezente olabilir.

Olgu (67 yaşında, kadın): Birkaç aydır yüksek ateş, öksürük, balgam, kilo kaybı vardı. Şikâyetlerine birkaç gündür baş ağrısı, bilinç bulanıklığı, kusma, çift görme eklenmişti. Bir yıl önce adrenal yetmezlik tanısı vardı. Yapılan değerlendirmesinde bilinci konfü, sağ sternumda şiş, kızamık lezyonu; sol kol ve bacakta güçsüzlüğü vardı. Laboratuvarında sedimentasyon: 42mm/sa, sodyum 124 mEq/L, potasyum 7,9 mEq/L, idrar sodyumu 34 mEq/L, kreatinin: 0,8 Balgam ARB pozitifliği, akciğer tomografisinde milier tutulum, kranial MRG incelemesinde bilateral hemisferlerde ve cerebellumda yaygın tuberkülomları; MRG sağ sternoklaviküler eklemde apse formasyonu, bilateral iliak kanatta ve psoas kasında apse formasyonu mevcuttu. Olguya tüberküloz tedavisi başlandı ve adrenal yetmezlik nedeniyle aldığı dekort arttırıldı. 2 aylık tedavi sonrası olgu 8kg aldı, ateşi ve terlemeleri düzeldi. Nörolojik şikâyetleri kayboldu. Sternoklaviküler eklemdeki apse küçüldü. Tedavisinin bir yıla tamamlanması planlandı.

Sonuç: Tüberküloz hematogen yayılımla çoklu organ tutulumuna neden olabilir. Birden fazla sistemi ilgilendiren yakınması olan hastalarda tüberküloz ülkemiz gibi gelişmekte olan ülkelerde akıld tutulmalıdır.

Anahtar kelimeler: Tüberküloz, Hematojen, Adrenal yetmezlik

PP-053

Kartagener Sendromlu Bir Olgunun Radyolojik Değerlendirilmesi

Derya Güçlü¹, Usame Velioğlu²

¹Düzce Atatürk Devlet Hastanesi Radyoloji Bölümü

²Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Kartagener sendromu ailevi geçiş gösteren, bronşiektazi, situs inversus ve sinüzit triadı ile karakterize hastalıktır. Bu vakada akciğer grafisinden şüphelenilerek Kartagener sendromu tanısı alan bir hastayı radyolojik görüntüleriyle sunmayı amaçladık.

Sunum: 16 yaşında erkek hasta erken çocukluk döneminden itibaren varolan öksürük, balgam çıkarma, hırıltılı solunum ve burun tıkanıklığı şikâyetleriyle pediatri kliniğine başvurdu.

Şikâyetleri üzerine çekilen posteroanterior akciğer grafisinde dekstroardi tespit edildi (Resim 1). 16 yaşındaki hastaya daha önceki muayenelerinde ve akciğer grafi incelemelerinde dekstroardi durumu hakkında bilgi verilmediği öğrenildi. Akciğer grafisinin detaylı incelemesinde sol hemidiaframın sağa oranla daha yüksek konumda olduğu ve mide gazının sağda olduğu farkedilince olası situs inversusun birliktelik gösterdiği Kartagener sendromu öntanısı ile batın ultrasonografisi, toraks ve sinüslere yönelik bilgisayarlı tetkikleri yapıldı. Batın ultrasonografi incelemesinde sol yerleşimli karaciğer, sağ yerleşimli dalak izlendi. Toraks tomografisinde, bilateral parakardiak ve periferik lokalizasyonlu bronşiektazik odaklar ve sol perihiler bölgede parankimal atelektazi dikkati çekti (Resim 2). Üst mediastenden geçen BT kesitinde arkus aortanın sağda ve süperior vena kavanın ise solda lokalize olduğu izlendi (Resim 3). Paranasal sinüs tomografisinde, maksiller ve ethmoid sinüslerin yumuşak doku dansiteleri ile dolu olduğu dikkati çekti (Resim 4). Hasta, radyolojik açıdan Kartagener sendromu olarak değerlendirildi ve genetik araştırma açısından yönlendirildi.

Sonuç: Sunulan bu olguda çocukluk çağından itibaren solunum yolları şikâyetleriyle sık sık hastane başvurusunda bulunan hastalarda her ne kadar kesin tanısı elektron mikroskopik görüntülenme ile konulmakta ise de bu tanının öncelikle dikkatli bir akciğer grafisi incelemesiyle bile akla gelebileceği bilinmeli ve bu sendroma ait patolojiler ile ilgili radyolojik tecrübemizi arttırmamız tanı koyma süresinin kısalıp ileri komplikasyonların önlenmesinde faydalıdır.

Anahtar kelimeler: Dekstroardi, Kartagener Sendromu, Situs inversus

PP-054

Bir Olgu Sunumu: Epidemik (AIDS İlişkili) Tıp Kaposi Sarkomu

Cemil Işık Sönmez¹, Emin Özlü², Elif Gülen Onur¹

¹Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

²Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Deri ve Zührevi

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Hastalıklar Anabilim Dalı

Amaç: Kaposi sarkomu sıklıkla deriyi tutan, sistemik, yavaş seyir gösteren vasküler bir tümördür. Kaposi sarkomu(KS) ilk kez 1872 yılında Moritz Kaposi tarafından 'derinin idyopatik, multiple, pigmente, hemorajik sarkomu' olarak tanımlanmıştır. Etkeni HHV-8'dir. HHV-8 ilk kez 1994 yılında Kaposi Sarkomu olan hastaların dokularında tespit edilmiştir. HHV-8 DNA'sı, AIDS'li hastaların tükürük, semen ve periferik kan mononükleer hücrelerinde saptanmaktadır. Kaposi sarkomu özellikle 1980'li yıllardan itibaren 'Kazanılmış İmmün Yetmezlik Sendromu'nun (AIDS) tanımlanması ve artış göstermesiyle birlikte yaygınlaşmıştır.

Olgu: 28 yaşında erkek hasta, yüzünün farklı bölgelerinde burunda, yanaklarda ortaya çıkan 0.5-1 cm çaplı, mor-kırmızı renkli, yuvarlak plak lezyonlar çıkması nedeniyle dermatoloji polikliniğine başvurdu. Hastanın 2 yıldır ağızda zaman zaman tekrarlayan aftöz lezyonları da oluyormuş. Hastanın lezyonlarından alınan punch biyopsi sonucu 'morfolojik ve immünohistokimyasal bulgular Kaposi Sarkomu ile uyumludur' şeklinde raporlandı. Hastadan hemogram, biyokimya, ELİSA testleri istendi. Tahlil sonuçlarında Anti-HIV antijeni (+) olarak gelen hasta, Enfeksiyon Hastalıkları Polikliniğine, GİS tutulum açısından Dahiliye Polikliniğine, tekrarlayan oral aftöz lezyonlar yönünden Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Polikliniğine yönlendirildi. Hastaya antiretroviral tedavi başlandı.

Sonuç: Kaposi Sarkomunun epidemiyolojik ve klinik özelliklerine göre tanımlanmış 4 alt tipi bulunmaktadır. Klasik tip KS, endemik (Afrika tipi) KS, epidemik (AIDS ilişkili) KS ve iatrojenik (transplantasyon ilişkili) KS olarak sınıflandırılmıştır. Olgumuz HHV-8 ve HIV (+) epidemik tip KS olarak değerlendirilmiştir. Aile hekimliği pratiğimizde dermatolojik şikayetlerle ve immünsüpresyon düşündürecek bulgularla başvuran hastalarımızda, bu olguda olduğu gibi plak lezyonlarla karşılaştığımızda, toplumumuzda da sıklığı giderek artmakta olan HIV enfeksiyonu ve AIDS olabileceği akla getirilmeli ve erken tanı, tedavi açısından hastalar gerekli birimlere yönlendirilmelidir.

Anahtar kelimeler: Kaposi Sarkomu, AIDS, HIV

PP-055

İki olgu aracılığıyla tekrarlayan ITP'ye yaklaşım
Gülizar Porhan¹, Feyza Yegin¹, Ömer Doğru²

¹Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Araştırma

Hastanesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı
²Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi, Çocuk Hematoloji Bilim Dalı

Amaç: ITP (İdyopatik Trombositopenik Purpura) normal kemik iliği korunduğu halde trombositopeni yapan başka bir sebep olmaksızın izole trombositopenidir. En sık nedenler arasında üst solunum yolu hastalıkları bulunur. Tekrarlayan ITP olgularında allta yatan nedene yönelik kapsamlı araştırma gerekmektedir.

Olgu-1: 8 yaşında erkek çocuk vücutta morluklar nedeniyle çocuk acile başvurdu. Fizik muayenede bacaklarda ekimozu mevcuttu, hepatosplemegali ve lap yoktu. Aktif kanaması yoktu. Hemogramında hb 12.4 wbc 8500 plt 10000 PY atipik hücre görülmedi. Hasta ITP tanısıyla yatırılarak tedavisi başlandı, trombositleri yükselmesi üzerine taburcu edildi. Kontrol hemogramında hb 12.1 bk 18800 plt 17000 Kİ aspirasyonu ITP ile uyumlu gelen hastaya ITP tedavisi verildi. Hastanın poliklinik kontrolünde hb 13.1 bk 15300 plt 6000 olması üzerine 3.kez yatış yapılarak ITP tedavisi başlandı. İmmunfenotipleme-direkt coombs- IG subgrupları normal antikardiyolipin antikorları- tiroid otoantikorları- C4 normal ANA- CMV PCR- ST4 1.15 ST3 4.13 TSH 2 geldi. Hastanın immünooloji poliklinikten takibi önerildi.

Olgu-2: 3 yaşında erkek çocuk ağız içinde kanama nedeniyle çocuk acile başvurdu. Fizik muayenede yanak mukozasında noktasal kanama alanları mevcuttu, hepatosplenomegalisi ve lenfadenopatisi yoktu. Hemogramında hb 11.6 wbc 9900 plt:4000 periferik yaymada atipik hücre tanımlanmadı. Kemik iliği Itp ile uyumlu bulundu. Hastaya ITP tanısı ile tedavisine başlandı. Trombositleri yükselmesi üzerine taburcu edildi. Kontrol hemogramında plt 4000 gelmesi üzerine 2. kez ITP tedavisi aldı. Lab sT3 3.23 st4 0.8 TSH 0.26 ANTI-TG - ANTI-TPO 64.8(0-34). İmmünooloji tetkikleri henüz sonuçlanmamıştı, Poliklinikten sonuçları ile değerlendirilmek üzere immünooloji takibine alındı. Sonuç: Tekrarlayan ITP olguları, ayrıntılı ileri tetkik edilmeli ve allta yatan bir hastalık mevcut ise bu hastalığı tedavi edilmelidir.

Anahtar kelimeler: ITP, tekrarlayan, hematoloji

PP-056

Morgagni Hernili Bir Olgunun Görüntüleme Bulguları

Derya Güçlü¹, Cemil Işık Sönmez²

¹Düzce Atatürk Devlet Hastanesi Radyoloji Bölümü

²Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Amaç: Morgagni hernisi, diaframatik herniler arasında en az olan tiptir (%3-5). Özellikle çocuklarda subakut bir seyir izlemektedir. Bu vakada Morgagni hernili çocuk olguyu direkt akciğer radyogramı ve toraks BT bulguları ile sunmayı amaçladık.

Olgu: 2 yaşında kız çocuk sık tekrarlayan solunum yolu enfeksiyonu nedeniyle pediatri kliniğine başvurdu. Çekilen ön-arka akciğer grafisinde özellikle orta-sol kesiminde kalp ile superpoze luminal organa ait olabilecek gölge izlendi. Lateral radyografide bu gölgenin retrosternal yerleşimli olduğu görüldü. Aynı olgunun elde edilen aksiyel ve sagittal reformat BT görüntülerinde diafragmada defekt alanı ve bu defektten ön mediastene doğru herniye olan barsak ansı mevcuttu. Bulgular Morgagni hernisi uyumlu olarak değerlendirildi.

Tartışma: Morgagni hernileri, akciğer radyogramlarında özellikle sağ kardiyofrenik açıda nadiren de solda (%2) veya iki taraflı (%8) olarak ve herni içeriğine (kolon, ince barsak, omentum, mide, karaciğerin bir kısmı) bağlı olarak yumuşak doku dansitesi ya da luminal organ gölgesi şeklinde izlenir. Yan akciğer radyogramları ile yoğunluk artımı ya da hava-sıvı seviyelerinin önde olduğu gösterilebilir. Bizim olgumuzda da elde edilen röntgenogramlarda orta-sol ve retrosternal yerleşimli luminal organ gölgesi şeklinde görünüm mevcuttu. Akciğer radyogramlarında özellikle sağda kardiyofrenik açığı kapatan yoğunluk artımı alanlarını ya da hava-sıvı seviyesi görünümünün ayırıcı tanısında Morgagni hernisi düşünülmeli ancak ayırıcı tanı ve herni içeriğini saptama açısından bilgisayarlı tomografi incelemesi gereklidir. Bizim olgumuzda da grafilerde saptanan patolojinin diaframatik defekte ve herniye barsak ansına ait olduğu aksiyel ve reformat BT görüntüleri ile kesinleştirilmiştir.

Anahtar kelimeler: Akciğer grafisi, Diyafragma defekti, Morgagni Hernisi

PP-057

Boğaz Ağrısında Gözardı Edilebilen Bir Tanı: Eagle Sendromu, Olgu Sunumu

Derya Güçlü¹, Cemil Işık Sönmez²

¹Düzce Atatürk Devlet Hastanesi Radyoloji Kliniği

²Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Eagle sendromu stiloid proste uzama nedeniyle boyun üst lateralinde, yutkunma ve boyun hareketleriyle ile uyarılan ve genellikle kulağa yansıyan ağrıyla karakterize bir hastalıktır. İlk olarak 1937'de kulak burun boğaz hastalıkları

uzmanı olan Dr. Watt Eagle tarafından tanımlanmıştır. Eagle, stiloid prosesin 25 mm'den uzun olmasını anormal olarak kabul etmiştir ve uzamış stiloid prosesin toplumun % 4'ünde görüldüğünü fakat bu kişilerden sadece %4'ünün semptomatik olduğunu bildirmiştir. Eagle sendromu boğaz ağrısına sebep olması nedeniyle genellikle kronik tonsilit ve farenjitte karıştırılmakta ve uygun şekilde tedavi edilmemektedir.

Olgu: Kırkyedi yaşındaki bayan hasta AA, boyun her iki jugulodigastrik bölgesinde, yutkunma sırasında şiddetlenen, zaman zaman her iki kulağa yansıyan batıcı tarzda bir ağrı şikayetiyle kulak burun boğaz hastalıkları polikliniğine başvurdu. Hikayesinde, bu şikayetleriyle son bir- iki yıldır farklı doktorlara başvurduğu, kronik tonsillofarenjit tanısıyla birçok tedavi aldığını, fakat şikayetlerinin tam rahatlamadığını belirtti. Fizik muayenede tonsil lojuna yapılan palpasyonla hastanın ağrısının olması nedeniyle çekilen paranazal sinüs tomografisinde sol SP 54 mm, sağ SP 56 mm olarak ölçüldü ve Eagle sendromu tanısı konuldu.

Tartışma: Sık tekrarlayan, özellikle yutkunmakla artan ve kulağa yansıyan boğaz ağrısı olan hastalarda ayırıcı tanıda Eagle sendromu düşünülmelidir. Olgumuzda dikkatli alınmış anamnez ve uygun fizik muayene sonrası çekilen paranazal sinüs BT ile tanıya varılmıştır. Lateral oblik mandibüler ve submentovertikal gibi konvansiyonel grafiler kullanılabilir. Direkt grafilerde çevre yapıların süperimpozisyonu nedeniyle SP'nin iyi görüntülenmesi zordur. Buna karşın bilgisayarlı tomografi SP'nin tam görüntülenmesini sağladığı için genellikle tercih edilir. Eagle sendromu, tanısı kolay, konservatif girişimler ve cerrahi yöntemlerle başarıyla tedavi edilebilen bir hastalıktır.

Anahtar kelimeler: Eagle Sendromu, Boğaz Ağrısı, Farenjit

PP-058

Bupropion Kullanımına Bağlı Ürtiker Oluşumu; Bir Olgu Sunumu

Cemil Işık Sönmez¹, Emin Özlü², Emine Rümeyza Türk¹, Sevil Aydoğan¹

¹Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

²Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı

Amaç: Bupropiyon SR, sigara bırakma tedavisi için kullanılan nikotin dışı önemli bir farmakolojik seçenektir. Tütün bağımlılığında dopamin ödüllendirme yolunu bloke ederek ve noradrenalin

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

yolağına bağılı olarak ortaya çıkan yoksunluk belirtilerini azaltarak etki ettiğı düşünölmektedir. Olgu sunumumuzda bupropion kullanım sırasında oluşan ürtiker gelişimini anlatmayı amaçladık. Olgu: 28 yaşında erkek hasta; bilinen hastalık öyküsü ve ilaç kullanım öyküsü yok. 10 yıldır 15 adet/gün sigara kullanım öyküsü mevcut olan hasta sigara bırakma amacıyla polikliniğimize başvurdu. Yapılan fizik muayene ve tetkikler sonrası FNDDT skoru 5 olarak ölçölen hastaya bupropion 150 mg 2x1 şeklinde başlandı. Tedavinin 15. gününde; vücutta kızarıklık, kaşıntı, kabarık lezyonlar ve eritemli, ödemli ürtikeryal papül-plak oluşumu gözlemlendi. Lezyondan alınan punch biyopsi sonucu; 'dermiste hafif ödem, perivasküler ve intertisyel hafif şiddette eozinofil lökositleri de içeren inflamatuvar hücre infiltrasyonu, morfolojik bulgular ürtiker ile uyumludur.' şeklinde geldi. Hastadaki bulgular bupropion kullanımına bağılı ürtiker olarak değerlendirildi. Hastanın bupropion tedavisi kesilerek antihistaminik tedavi başlandı. Bir hafta sonra yapılan kontrollerinde lezyonların gerilediğı gözlemlendi.

Sonuç: Bupropion sigara bıraktırma polikliniklerinde yaygın olarak kullanılan, genellikle iyi tolere edilebilen nikotin dışı farmakoterapi ajanıdır. Nadiren alerjik hipersensitivite reaksiyonlarına sebep olabilmektedir. Bupropionun en sık görölen yan etkisi uykusuzluk (%34-42), baş ağrısı (%26) ve ağız kuruluğudur (%10). Ayrıca bulantı, insomnia, aşırı terleme, tinnitus ve hipertansiyon (özellikle altta yatan hipertansiyonu olan hastalarda) görölmektedir. Klinik çalışmalarda bupropiona bağılı hipersensitivite reaksiyonları %3 oranında bildirilmektedir. İlaça bağılı alerjik reaksiyonlar gözlemlendiğinde tedavinin en önemli basamağı etken olan ilacın kesilmesidir. Bupropion başlanan hastalar nadiren de olsa gelişebilecek hipersensitivite reaksiyonları açısından bilgilendirilmelidir.

Anahtar kelimeler: sigara bırakma, bupropion, ürtiker

PP-059

History of Stroke Among US Bound Refugees in Turkey

Ayşegöl Cömert Okutucu, [Mehmet Ungan](#)
Department of Family Medicine, Ankara University,
Ankara, Turkey

Aim: History of (h/o) stroke may affect movement. Likelihood of a future stroke increases. Disability causes housing, transportation like problems besides decline in quality of life. Finding the morbidity

among the refugees having h/o at least one stroke, and evaluation of the needs in management. Methods: Retrospective evaluation of the US Bound Refugees in between October 2014-January 2017 in Istanbul panel site who have at least one h/o stroke and find morbidity conditions, needs before, during the flight and after arrival.

Results: There were 79 refugees with at least one h/o stroke in our IVMS medical records among 17900(0.4%). Among all 43 were male, 36 were female. The average age of men 59; woman 55.9. When looking at multimorbidity, among those 52(65%) had diagnosis of hypertension; 26(32.9%) had diabetes mellitus; 21(26.5%) had coronary artery disease, 11(13.9%) had hyperlipidemia. Among those with h/o stroke 16 (20%) were already using wheelchair. Among those cases with h/o stroke 15 (18.99%) would not be able to hold any job, 49 requiring assistance by one or more people, part-time or full time.

Conclusion: Hypertension in 50.6% of all strokes is still a problem. 33% of all stroke cases also have a diabetes 25% have coronary heart disease and both are risk for a future stroke. PDMS ends with multiple hospital visits causing time and financial problems.

Multimorbidity management is dealt best in primary care by a comprehensive approach panel sites are playing an important role in management of the patient before, in and after the flight.

Keywords: hypertension, mobility problems, stroke,

PP-060

Frontal Sinüzitin Ciddi Bir Komplikasyonu: Pott'un Puffy Tümörü, Olgu Sunumu

İbrahim Feyyaz Naldemir¹, Derya Güçlü², Hasan Baki Altınsoy¹, [Cemil Işık Sönmez](#)³

¹Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı

²Düzce Atatürk Devlet Hastanesi Radyoloji Bölümü

³Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Pott'un puffy tümörü, sıklıkla çocuk yaş grubunda ortaya çıkan frontal sinüzitin bir komplikasyonu olup, gerçek bir tümör değil, pürölan materyalin frontal kemikte yayılmasıyla oluşturduğu lokalize enflamatuvar bir hadisedir. Pott'un puffy tümörü tanısı alan bir olgu dolayısıyla bu nadir klinik antiteyi bilgisayarlı tomografi ve manyetik rezonans görüntüleri ile birlikte sunmayı amaçladık.

Sunum: 14 yaşında erkek hasta 10 gündür olan burun akıntısı, baş ağrısı ve son 3 gündür sol göz

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

çevresi ve alın kısmında yavaş yavaş şişlik oluşması şikâyetleri ile acil servise başvurdu. Sinüzit öntanısı ile paranazal sinüs bilgisayarlı tomografi (BT) görüntülemesi yapıldı. BT’de frontal sinüsü tama yakın dolduran yumuşak doku dansiteleri ve frontal kemik anteriorunda hava-sıvı seviyesi veren koleksiyon alanı izlendi. İnceleme alanına giren diğer sinüslerde de tama yakın havalanma kaybı mevcuttu. Pansinüzit ve buna bağlı yumuşak doku enflamasyonu nedenleriyle Pott’un puffy tümörü düşünüldü. Beyin parankim tutulumunu olup olmadığını değerlendirmek amaçlı kontrastlı beyin manyetik rezonans görüntüleme (MRG) yapıldı. MRG’de subperiostal apse, komşu beyin parankiminde küçük bir alanda meningeal yapılarda kontrastlanma gösteren kalınlaşmalar izlendi. Tartışma: Pott’un puffy tümörü, frontal kemikte osteomyelit ile birlikte olmakla birlikte osteomyelit olmaksızın da görülebilmektedir. Bizim olgumuzda da frontal kemikte osteomyelit olmaksızın subperiostal apse şeklinde görülmekteydi. Pott’un puffy tümörü, tanı konulmamış veya tamamlanmamış frontal sinüzit tedavisi sonucu görülebilen ciddi bir durumdur. Öyküsünde uzun süren, tedavi edilmemiş ya da tedavisi tamamlanmamış sinüzit hikâyesi ve frontal bölgede şişkinliği olan hastalarda da akılda tutulması gereken bir hastalık olup, BT ve MRG gibi görüntüleme yöntemleri tanıda oldukça yararlıdır. Anahtar kelimeler: Frontal Sinüzit, Pott’un Puffy Tümörü, Subperiostal apse

PP-061

Mental Health Condition Among Refugees Between Oct 2014 - Jan 2017, Turkey

Ayşegül Cömert Okutucu, Mehmet Ungan
Department of Family Medicine, Ankara University, Ankara, Turkey

Aim: Mental health evaluation is a part of medical examination. Mental assessment and further referral to the specialist remains one of the most challenging issues in our everyday practice with refugees. The aim of this study is to investigate the prevalence of psychiatric disorders and harmful behavior requiring further treatment and follow-up among refugees in Turkey.

Methods: October 2014-January 2017 a retrospective classification was made looking at the previous history of psychiatric disease and/or harmful behavior, mental status and indication of a psychiatric treatment during medical appointment in the panel site.

Results: Among 17900 US bound refugees 834

applicants were previously diagnosed and/or treated for a psychiatric disorder. 129 applicants reported having suicidal thoughts at least once, while 217 people reported a suicide attempt at least once in lifetime. 263 were new mental cases. 690 refugees were referred to the panel psychiatrist; 58 were referred to a psychiatrist in the satellite city where they live. 31 refugees were Class A for mental disorders; 22 either have a high risk for harmful behavior or have a history of a suicide attempt within the last 12 months. Mental follow up after arrival needed for 566 refugees.

Conclusion: Self-reported suicide act number is 217(1.2%). Along with the diagnosed and treated cases, due to an expected acculturation difficulty after arrival, new cases or relapses may appear in addition to already reported. Screening after arrival seems an important component of migration as a routine for known and vulnerable cases. A psychological support and when necessary referral should be made to psychiatry clinics in USA, in time.

Keywords: mental health, refugee, suicide

PP-062

Statin Tedavisi Verilen Hastalarda Depresyon Gelişimi Ve Etkileyen Faktörler

Nadiye Karabulut, Ayşe Seda Demirel Dengi, Seçil Arıca

Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kolesterol seviyelerinin çok fazla düşürülmesinin hücresel bozulmaya neden olabileceği ve bunun sonucunda farklı klinik tablolara neden olabileceği düşünülmektedir. Çalışmamızın amacı Statin ve statin türevi ilaç tedavisinin anksiyete ve depresyon üzerine etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmamız; Hiperlipidemi tanısı ile statin tedavisi verilen 219 vakada anksiyete ve depresyon gelişimini araştıran prospektif, self kontrollü, gözlemsel bir çalışmadır. Tedavi olarak 10 mg atorvastatin veya 10 mg rozuvastatin kullanan vakalar 10 aylık periyotta takip edildi. Antipsikotik ve antidepressan ilaç kullanan vakalar ile 6(altı) aydan az süre statin ve statin türevi ilaç kullanan vakalar çalışmaya dahil edilmedi. Bu tedavi periyodunda vakaların anksiyete ve depresyon durumları hastane anksiyete ve depresyon ölçeği (HAD) ile değerlendirilip karşılaştırıldı. HAD ölçeğinde anksiyete alt ölçeği için kesme puanı 11, depresyon alt ölçeği için ise 8 bulunmuştur. Buna göre, bu puanların üzerinde alanlar risk altında

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

olarak değerlendirilir.

Bulgular: Çalışma;yaş aralığı 33-87 yıl arasında değişen 58,5+6,2 olan %67,1(n=147)'si kadın ve %32,9(n=72)'si erkek toplam 219 vaka ile yapıldı. (Tablo1). Hiperlipidemi tedavisi olarak vakaların 194'üne 10 mg atorvastatin, 25'ine 10 mg rozuvastatin verilip on (10)ay takip edildi.Tedavi öncesi ve sonrası hastaların %6,8(n=16)'inde anksiyete olduğu görüldü.Tedavi öncesi hastaların %13,7(n=30)'sinde,tedavi sonrası ise %13,2(n=29)'inde depresyon olduğu görüldü(Şekil1) Çalışma grubunun anksiyete, depresyon oranlarının tedavi öncesi ve tedavi sonrası değişimlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı(her ikisi için p<0,001). Vakaların cinsiyet,yaş, VKI ve ilaç grupları ayrı ayrı tedavi öncesi ve tedavi sonrası değerlendirildiğinde yine anksiyete ve depresyon oranları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı(p>0,05).

Sonuç: Elde edilen sonuçlara göre statin kullanımı ile depresyon arasında anlamlı bir sebep sonuç ilişkisi bulunmadığı fakat daha uzun takip süreli ve daha geniş vaka grubu ile çalışma yapılmasının gerekli olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar kelimeler: hiperlipidemi, depresyon,statin,

PP-063

Yaşlılarda fitoterapötik kullanımı

Murat Zor¹, Ayşe Semra Demir Akca²

¹Bülent Ecevit Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmokognozi Anabilim Dalı, Zonguldak

²Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Zonguldak

Bitkisel ürünlerin riskli gruplarda kullanımı önemli bir konudur. Ayrıca bitkisel ürünlerin ilaçlarla, kendi aralarında ve besinlerle etkileşmesi sonucu ciddi sorunlar ortaya çıkabilmektedir. Yapılan araştırmalara göre bitkisel ürün kullananların büyük bir kısmı, kullandıkları ürünler konusunda sağlık danışmanlarını bilgilendirmemektedir. İlaç kullanımının arttığı yaşlılarda ilaçlarla etkileşim dikkat edilmesi gereken konuların başında gelmektedir. Kullanılmakta olan bu bitkisel ürünler bazı hastalık durumlarında güvenli değildir. Bu ürünler özellikle yaşlı kişilerde tehlikeli olabilmektedir. Panax ginseng, alternatif tıp literatüründe fiziksel, kimyasal ve biyolojik strese direnci arttıran ve fiziksel ve mental kapasiteyi arttıran genel sağlığı iyileştiren "adaptojen" olarak sınıflandırılan bitkilerdendir. Tüm bu etkileri yüzünden yoğun olarak kullanılan panax ginseng'in kanıtlanmış yan etkilerini ve ilaç etkileşimlerini yorumlamak güçtür. Özellikle yaşlılarda Panax

ginseng kullanımı, yüksek kan basıncı, akut astım, akut enfeksiyonlar ve burun kanaması durumlarında sakıncalıdır. Sarımsak ve zencefil gibi bitkiler kandaki pıhtılaşmayı azaltır. Bu nedenle cerrahi müdahalede bulunulacak kişiler ile aspirin ve ağrı kesici kullananların bu bitkisel ilaçları almaması gerekir. Garlik, Ginkgo biloba, Ginseng; aspirin, romatizma ilaçları ve kan sulandırıcı ilaçlarla uzman kontrolünde kullanılmalı, glukozamin-insülinlerle ve kava bitkisi Parkinson ilaçları ile birlikte kullanılmamalıdır.

Yaşlı bireylerin kullandıkları ilaçlar ve bitkisel ürünler / karışımlarla ilgili olarak ilaç-ilaç, ilaç- gıda, ilaç-bitki etkileşimleri göz önünde bulundurulmalıdır. Görüşmeler sırasında tıbbi durumları, ilaçları, tedavisi değerlendirilirken alternatif ve tamamlayıcı uygulamalarının da sorulması önerilmektedir. Burada önemli olan yaşlı bireye zarar vermeyen, psikolojik, sosyal, spritüel olarak ona yarar sağlayan ve stresle baş etmesine yardımcı olan uygulamalar desteklenebileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: fitoterapötik, yaşlı, alternatif tıp, fitoterapi, ilaç etkileşimi

PP-064

Yaşlı Bir Hastada Yakınının Dördüncül Koruması

Ayşe Semra Demir Akca¹, Didem Kafadar², Fatih Akca³

¹Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Zonguldak

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bağcılar Eğitim Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği, İstanbul

³Zonguldak Halk Sağlığı Müdürlüğü

Hastalıkların önlenmesiyle, sağlığın geliştirilmesi genç erişkinlerde olduğu gibi yaşlılık döneminde de önemli bir sağlık hizmetidir. Koruyucu hekimlik, her yaş grubunda olduğu gibi, yaşlılık döneminde de büyük önem taşımaktadır. Koruyucu hekimliğin amacı; hastalığın ortaya çıkmasını engellemek, erken tanı koyarak hastalığın ilerlemesini ve komplikasyon gelişimini azaltmaktır. Birincil, ikincil, üçüncül ve dördüncül koruma yöntemleri vardır. Dördüncül koruma; hastayı gereksiz ilaç kullanımı ve gereksiz tıbbi müdahaleden korumak için yapılır. Kısaca hastayı hekimlerin yapabileceği hatalardan korumak amaçlanmakta diyebiliriz (gereksiz ilaç kullanımı, gereksiz invazif girişimler gibi). Bu vakada hekimin ikincil korumasının hasta yakınının dördüncül korumaya dönüştürmesi nedeni ile evresi tamamen değişen bir Akciğer Nodulunun nasıl ileri evre Akciğer kanserine dönüşümünü tartışacağız.

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Vakanın 71 olması ve geçirilmiş by-pass öyküsü olması hasta yakınının önerilen tanısal biyopsi işlemini gereksiz ve invaziv olarak algılanması nedeni ile yapılması gereken tıbbi müdahale önlenmiştir. Hastanın tıbbi tetkik ve tedaviye ulaşması 6 ay engellendikten sonra yaşının semptomatik hale gelmesi üzerine polikliniğimize farklı yakınmalar ile başvurulmuştur. Sürecin anlaşılması ve engelin aşılmasını sağlayan en önemli yöntemlerden biri kanıt temelli tıptır. Klinik çalışmalardan elde edilen yarar- zarar olasılıklarıyla ilgili bilgiler, hastalarımızla uyum içinde ve güvenle pek çok tanı yöntemini ve tedaviyi elememizi sağlayabilir. Diğer bir yöntem, hastaları daha iyi dinlemektir. Öykü temelli tıp olarak adlandırılan bu yöntemle, hastanın bireysel istek ve gereksinimlerine uyum sağlamak mümkün olur. Gereksinimiz olan, hastalarımızın bilgi ve dürüstlüğüme inanmalarını sağlayacak güçlü sürdürülebilir ilişki kurabilmektir. Anahtar kelimeler: dördüncül koruma, yaşlı, akciğer kanseri,

PP-065

Yaşlılık döneminde Aşılar

Ayşe Semra Demir Akca¹, Didem Kafadar², Fatih Akca³

¹Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Zonguldak

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bağcılar Eğitim Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği, İstanbul

³Zonguldak Halk Sağlığı Müdürlüğü

Yaşlı bireylerde hastalıkları önlemek, yaşam kalitesini artırmak ve yaşlılık dönemi sağlık harcamalarını kontrol etmek için koruyucu sağlık hizmetleri gerekmektedir. Birincil korunma: Asemptomatik kişilerde, hastalığın ortaya çıkışını önlemek için yapılan girişimlerdir. (Aşılar, yaşam tarzı değişiklikleri, fiziksel aktivitenin desteklenmesi ve kemoprofilaksi).

Yaşlanmayla birlikte, immün yanıtın azalması sonucu aşıya verilen yanıt da azalır. Yaşlılık döneminde özellikle yapılması önerilen pnömokok, influenza ve herpes zoster, tetanoz aşılardır. Ayrıca yaşlıların aşıyla önlenebilir hastalıklar ve komplikasyonlarından korunabilmesi için çevrelerindeki bireylerin aşılansması da önerilmektedir.

Geratrik yaş grubunda kişilere sunulan koruyucu sağlık hizmetleri artırılmalı ve toplumun aşılansması ile ilgili bilgilendirme sağlanmalıdır.

Böylece erişkin yaş grubundan aşılansma oranları artabilir. Buda geriatric yaş grubundaki

enfeksiyon hastalıklarına bağlı morbidite ve mortalitenin azalmasına neden olacaktır. Bu da erişkinlerimizin daha kaliteli yaşam sağlayacaktır. Anahtar kelimeler: pnömokok, influenza, herpes zoster, tetanoz, aşı

PP-066

Yale Yeme Bağımlılığı Ölçeği'nin Türkçe Versiyonunun İç Güvenilirlik Analizi

Esra Şengüzel¹, Serdar Öztora¹, Kamil Yayla², Hamdi Nezh Dağdeviren¹

¹Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

²Trabzon Şalpaazarı İlçe Devlet Hastanesi

Amaç: Bu çalışmada Gearhardt ve arkadaşları tarafından geliştirilmiş olan "Yale Food Addiction Scale Version 2.0" ölçeğinin Türkçe versiyonunun iç güvenilirlik analizinin yapılması amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya 15 Aralık 2016-15 Ocak 2017 tarihleri arasında Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Polikliniği'ne başvuran, çalışmaya katılmaya gönüllü, rastgele seçilmiş, 18-64 yaş arası, toplam 51 hasta dahil edilmiştir. "Yale Food Addiction Scale Version 2.0" ölçeğinin çevirilerinin yapılmasının ardından 53 soruluk sosyodemografik form ve 35 soruluk Yale Yeme Bağımlılığı Ölçeği katılımcılara uygulanmıştır.

Bulgular: 35'i kadın 16'sı erkek olan katılımcıların yaş ortalaması 25,1±7,6 olarak saptandı. Ölçeğin iç güvenilirlik katsayısı Cronbach's alfa 0,875 bulundu. Sonuç: Bu çalışmada yapılan analiz sonucunda Yale Yeme Bağımlılığı Ölçeği'nin iç güvenilirliğinin yeterince yüksek olduğu gösterilmiştir.

Anahtar kelimeler: güvenilirlik, yeme bağımlılığı, obezite

PP-067

Hemiparezi Gibi Nörolojik Semptomları Olan Hastalarda Disritmi

Sevide Tetik¹, Hande Erarslan¹, Cafer Zorkun²

¹Trakya Üniversitesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, Edirne

²Trakya Üniversitesi, Kardiyoloji Ana Bilim Dalı, Edirne

Bilinen kalp yetmezliği ve hipertansiyon tanıları olan; ani gelişen idrar kaçırma, hemiparezi, eşlik eden bulantı-kusma, baş dönmesi, çift görme, kulak çınlaması şikayetleri olan 80 yaşındaki kadın hasta nöroloji polikliniğine başvurmuş. Hasta senkop tanısıyla nöroloji servisine interne edilmiş. Takipleri esnasında PAF (Paroksizmal Atrial Fibrilasyon)

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

atağı olduğu düşünölen hastaya 24 saatlik EKG Holter takılmış.Hastanın Holter sonucunda bazal ritm AF(Atrial Fibrilasyon) saptanması üzerine hasta kardiyoloji servisine devir edilmiş.Kardiyoloji konseyinde hastaya pacemaker takılması kararı alınmış. İmplantasyondan fayda gören hastanın şikayetleri gerilemiş.Bu şikayetlerle gelen hastalarda disritminin de ayırıcı tanıda ilk değeriendirilmesi gerekenlerden olduğunu vurgulamak için vakayı ele aldık.

Anahtar kelimeler: hemiparezi,disritmi,pacemaker

PP-068

Ağır ve atipik olmayan bir pnömoni etkeni olarak chlamydia

Celal Karlıkaya¹, Fatma Güçlü Saltık²

¹Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Chlamydia pneumoniae toplumdan edinilen pnömoni olgularının yaklaşık %5-15'ini oluşturmaktadır. Mevsimsel grip salgını sırasında, öksürük, balgam, nefes darlığı, halsizlik, üşüme, titreme yakınmaları, son 2 gündür az idrar çıkarma, son 3-4 gündür yaygın kas ağrıları ile acil servise başvuran 79 yaşında erkek hastanın fizik muayenesinde genel durumu orta, A: 36.6 oC, N: 120 /dk, TA: 100/60 mmHg, SS: 24 /dk, dispneik, ortopneik idi. Toraks muayenesinde sağda ön orta ve alt zonda submatite, dinlemekle sağ orta ve alt zonlarda raller ve yer yer kaba raller vardı. Direkt akciğer grafisinde (RESİM 1) sağ orta ve alt zonu kaplayan, sınırları kısmen seçilebilen heterojen dansite artışı saptandı. Rutin tetkiklerinde lökositoz (37,750/ml), BUN: 100 mg/dl, Kreatinin: 3.9 mg/dl, CRP: 32.2 mg/dl (N: 0-0.34), Arter KGA'de pH: 7.35, pO₂: 70.5 mmHg, pCO₂: 31 mmHg, SatO₂: %95 saptandı. Bu bulgularla akut pnömoni ve akut böbrek yetmezliği kabul edilen hastaya pnömoni klavuzlarına uygun olarak IV seftriakson ve klaritromisin antibiyoterapisi, ayrıca oseltamivir, bronkodilatör, ekseptoran, nazal oksijen ve IV sıvı tedavisi başlandı. Balgam kültürleri steril kalan hastanın serolojik tetkikinde anti-chlamydia IgM (+), IgG (++++), IgA (+++) bulunması üzerine klamidy pnömonisi olarak kabul edildi. Yatışının 8. gününde böbrek fonksiyonları, oksijenasyon ve solunumsal semptomları şifa ile taburcu edildi. Klamidyalar genellikle atipik pnömoni etkeni olarak bilirse de olgumuzda olduğu gibi tipik ve ağır pnömoni de yapabilmektedir. Zorunlu hücre içi mikroorganizmalardan olduğu için standart kültürü

çok zordur. Tanıda, mikro-immunofloresan yöntemi ile IgM pozitifliği ve yüksek titrelerde IgG pozitifliği yeterli kabul edilmektedir.

Anahtar kelimeler: Pnömoni, chlamydia, tipik pnömoni

PP-069

Semptomatik Pacemakerlı Hastaya Yaklaşım

Hande Erarslan¹, Seyide Tetik¹, Cafer Zorkun²

¹Trakya Üniversitesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı

²Trakya Üniversitesi, Kardiyoloji Ana Bilim Dalı

Bilinen subtotal tiroidektomili, ilk pacemakerı AV tam blok nedeniyle 1998 yılında takılan ve 2 defa da pil replasmanı yapılan 63 yaşında kadın hasta, son 1 aydır süren baş dönmesi,gözlerde kararma,3-4 kez senkop geçirme şikayetleri ile dış merkeze başvurmuş.Sonrasında da mevcut durumuyla tarafımıza yönlendirildi.Bu hastada ayırıcı tanıya giderken nörolojik problemler,kardiyak problemler ve psikiyatrik problemler ele alındı ve şikayetlerinin nedeninin pacemakera bağlı olduğu anlaşıldı.Bu vakayı ilk düşünülmesi gereken pacemaker ve ömrü iken yapılan işlemler ile vakit kaybedildiğini ve mali açıdan sağlık sistemimize gereksiz külfet oluşturduğunu anlatmak amacıyla hazırladık. Anahtar kelimeler: baş dönmesi, senkop, pacemaker

PP-070

Nadir Bir Olgu: Frontal Pnömosinüs Dilatans ve Nazal Polipozis Birlikteliği

Derya Güçlü¹, Derya Cebeci², Cemil Işık Sönmez³, Tuğba Karamancı³

¹Düzce Atatürk Devlet Hastanesi Radyoloji Kliniği

²Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı

³Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Pnömosinüs dilatans (PD), mukoza bütünlüğü ve kemik duvar kalınlığının korunarak, havalanan bir sinüsün normal kemik sınırlarının ötesine genişlediği nadir bir paranasal sinüs varyantıdır. Genellikle asemptomatik olup, insidental olarak saptanır. Bazı hastalarda, başağrısı, alında parestezi, ağrı ve bazen kabarıklık, koku duyusunda azalma veya orbitayla ilgili şikayetlerle de kendini göstermektedir. Etiyoloji ve patogenezi henüz aydınlatılamamıştır. Bu konuda farklı teoriler vardır.

Olgu: Altmış yaşındaki erkek hasta, burun tıkanıklığı ve yıllardır alın bölgesinde ağrı şikayeti ile kulak burun boğaz hastalıkları polikliniğine

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

başvurdu. Hasta anamnezinde 9 yıl önce nazal polipozis nedeniyle endoskopik sinüs cerrahisi yapıldığını, ameliyatından kısa bir süre sonra şikayetlerinin tekrar başladığını ve giderek arttığını belirtti. Fizik muayenede her iki nazal kavitesi polipoid kitlelerle oblitere izlendi. Bu kitlelerden punch biyopsi alındıktan sonra çekilen paranazal sinüs bilgisayarlı tomografisinde (BT) pansinüzit, sfenoid sinüs duvarlarında kalınlaşma ve frontal sinüslerin normal hacminin çok ötesinde genişlemiş olduğu, havalanmasının olmadığı, duvarlarında kalınlaşma olduğu izlendi. Hastaya pnömosinüs dilatans ve nazal polipozis nedeniyle endoskopik sinüs cerrahisi planlandı.

Tartışma: PD genellikle asemptomatiktir ve başka bir sebeple çekilen bir BT’de tesadüfen tanısı konur.

Olgumuzda nazal polipozisi nedeniyle daha önce yapılmış bir ameliyat sonrası şikayetleri tekrarladığı için çekilen BT’inde frontal sinüslerde pnömosinüs dilatans izlendi. Sinüs duvarlarında incelmeye olmayıp tersine kalınlaşma olması ve çok sayıda ve belirgin septa varlığı muhtemel bir mukoselden ayrımı sağladı. Literatürde sadece 2016 yılına ait bir yayında iki adet vakada PD ve nazal polipozis birlikteliği bildirilmektedir. Bu nedenle olgumuz pnömosinüs dilatans etiyojisi açısından da bilgi sağlayabilecek nadir bir olgudur.

Anahtar kelimeler: frontal pnömosinüs dilatans, nazal polipozis, paranazal sinüs

PP-071

Akciğer Grafisinde Asimetrik Dokuların Değerlendirilmesinin Önemi

Derya Güçlü¹, Tuğba Karamancı²

¹Düzce Atatürk Devlet Hastanesi, Radyoloji

²Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği

Amaç: Posteranterior akciğer (PA) grafisi toraksın radyolojik görüntülemesinde en sık kullanılan yöntemdir. Doğru şekilde elde edilen PA grafinin yorumlanması da dikkat gerektiren bir çalışmadır. Bir olgu vasıtasıyla PA grafinin sistematik değerlendirilmesinde yumuşak dokuların ve iskelet sisteminin incelenmesinin önemini ve değerlendirmede asimetrik dokuların göz ardı edilmemesinin gerekliliğini vurgulamayı amaçladık. Olgu: 18 yaşında bayan hasta kronik öksürük şikâyeti nedeniyle göğüs hastalıkları polikliniğine başvurması üzerine hastaya çekilen PA grafide sağda parakardiyak alanda nonhomojen opasite izlendi (Resim 1.). Bunun üzerine hastaya yapılan aksiyel ve reformat koronal-sagittal toraks tomografi görüntülerinde sağ hemitoraks ön-arka çapında azalmanın olduğu, asimetrik pektus ekskavatuma

eşlik eden sağ memenin sola oranla asimetrik büyüklüğü izlendi (Resim 2,3,4). Parankimal patoloji izlenmedi. PA grafideki sağ parakardiyak alanda izlenen opasite artış alanı asimetrik meme dokusu fazlalığına bağlı olarak değerlendirildi.

Tartışma: PA grafilerde her ne kadar objektif değerlendirme güç olsa da genel olarak grafiye dahil tüm yapıların dıştan içe ya da içten dışa olacak şekilde sistematik olarak değerlendirilmesi esastır. PA grafide yumuşak doku anormalliklerinin ve göğüs duvarının simetrisi de incelenmesi gereken yapılardandır. Bizim olgumuzda da olduğu gibi meme asimetrisi ya da geçirilmiş meme cerrahisine bağlı meme yokluğu, jinekomasti gibi meme patolojileri ve göğüs duvarı defektleri parankimal gölgelenme ya da hiperlusensi şeklinde tek taraflı dansite azalması veya artmasına sebep olarak yanlış yorumlamaya neden olabilir.

Anahtar kelimeler: akciğer grafisi, radyolojik görüntüleme, PAAG

PP-072

Kronik Hastalığı Bulunmayan Periyodik Sağlık Muayenesi Hastalarının İnsülin Direnci Oranları

Uğur Bilge, Yunus Emre Sarı, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: İnsülin direnci normal insülin konsantrasyonlarına, normalin altında biyolojik cevabın verilmesi ve insüline cevap olarak anormal glukoz cevabının ortaya çıkmasıdır. Glukoz homeostazi, insülin duyarlılığı, insülinin pankreastan salınımı arasındaki dengeye bağlıdır ve insülin direnci normal gliseminin sağlanması için fazla insülin salınımı anlamına gelmektedir. İnsülin direncinin ilk dönemlerinde insülin seviyelerinde kompensatuvar bir artış meydana gelir, oluşan hiperinsülinemi, insülin direncini kompanse eder. Devam eden insülin direnci sonucunda bu kompanzasyon mekanizması bozulursa DM gelişir. Amaç, periyodik sağlık muayenesi için aile hekimliği polikliniğine başvuran, kronik hastalığı bulunmayan hastaların insülin direnci oranlarının belirlenmesidir.

Yöntem: 1 Ocak 2016- 31 Aralık 2016 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Polikliniği’ne periyodik sağlık muayenesi amacıyla başvuran hastalardan kronik hastalığı bulunmayan 18 yaş ve üzeri hastaların yaş, cinsiyet ve HOMA-IR skorları geçmişe yönelik olarak tarandı. HOMA-IR (Homeostatic Model Assessment, IR=İnsülin

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Rezistansı (direnci) değeri HOMA-IR=Açlık Glikoz(mg/dL) X Açlık İnsülin (uIU/mL) / 405 olarak hesaplandı ve HOMA-IR skoru ≥ 2.7 olan hastalar insülin direnci pozitif olarak kabul edildi. SonuçLAR: Çalışmada toplam 156 hasta tarandı. Hastaların 58'i (%37.2) kadın, 98'i (%62.8) erkekti. Yaş ortalaması 43.0 ± 12.12 idi. Toplamda 65 hastanın (%41.7) insülin direnci mevcuttu. HOMA-IR skoru 3.00 ± 1.90 olarak hesaplandı. Kadın hastaların 19'unun (%12.2), erkek hastaların 46'sının (%29.5) HOMA-IR skoru ≥ 2.7 idi. Tartışma: İnsülin direnci obezite, HT, DM ve çeşitli kanserlerle ilişkilidir. İnsülin direncinin ana tedavisi kilo verme, egzersiz, diyet gibi yaşam tarzı değişiklikleridir. Bunun yanında insülin direncini kıran medikal tedavi seçenekleri de mevcuttur. Aile hekimliği uzmanları insülin direnci bulunan hastalara gerekli yönlendirmeleri yapmalı ve takiplerini uygulamalıdır. Anahtar kelimeler: diyabet, homa-ır, periyodik muayene

PP-073

A case of tuberculosis with diffuse involvement including brainstem

Feyza Yegin¹, Zeynep Yegin Katran², Züleyha Bingöl², Zeki Kılıçarslan²

¹Family Medicine Department, Marmara University, Istanbul

²Pulmonology Department, Istanbul Faculty of Medicine, Istanbul University

Aim: Tuberculosis is an infection disease caused by Mycobacterium tuberculosis, whose prevalence is high in developing countries. It can present as adrenal insufficiency as well as cranial and musculoskeletal manifestations.

Case: A 67 years old female presented with fever, productive cough and weight loss together with headache, drowsiness, vomiting and double vision for the last few days. On admission, physical examination revealed that she was lethargic, with a erythematous lesion over right sternoclavicular joint and extremity weakness. Laboratory results have shown sedimentation: 42mm/h, Na: 124 mEq/l, K: 7.9 mEq/l, urine Na: 34 mEq/l, creatinine: 0.8mg/dL Thorax CT was directive of a miliary spread. Cranial MRI showed bilateral hemispheric and cerebellar tuberculomas. Abscess formation in right sternoclavicular joint, psoas muscle and both iliac crests were shown by MRI. Analysis of sputum and fluid from sternoclavicular joint were positive for acid fast staining. Antituberculosis treatment was started while increasing the dosage of diltiazem for

adrenal insufficiency. After 2 months of management she was found to take on eight kg. She was no longer experiencing fever and sweating, while sternoclavicular joint abscess was significantly shrunk. Decision was made to complete her treatment for 1 year.

Conclusion: Tuberculosis might cause multiple organ involvement via hematogenous spread. In developing countries, it is wise to differential diagnose tuberculosis in patients with polysystemic complaints.

Keywords: Tuberculosis,brainstem,Mycobacterium tuberculosis

PP-074

Sağlık Tarihinde Edirne'nin Öncü Rolü

Ebru Esra Yalçın, Ayşe Çaylan, Hamdi Nezih Dağdeviren

Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi,Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı,Edirne

Osmanlı İmparatorluğu'nun 2. başkenti olan Edirne ülkemiz tıp tarihi için her zaman yeniliklere öncülük eden bir konumda bulunmuştur. 15. yüzyıl başlarında II.Murat tarafından Edirne'de lepra hastalarının tecridi için leprozeri yapılmıştır.Bu Edirne'de kurulmuş ilk sağlık kurumudur. Sultan II.Bayezid, Edirne'de Yeni İmaret semtinde Tunca Nehri kıyısında kendi ismiyle anılan ve içerisinde tıp medresesi, darüşşifa da yer alan Sultan II. Bayezid Külliyesi'ni hizmete açmıştır.Bu darüşşifada hastaların tedavisinde her bir hastalığa özgü ayrı musiki makamı çalınarak ve bahçesinde yetiştirilen güzel kokulu çiçekleri de hastalıkların tedavisinde kullanılmasıyla çağdaşlarının ilerisinde bir entegre sağlık merkezi olarak hizmet sunmuştur.Günümüzde üniversitemize bağlı sağlık müzesi olarak hizmet vermektedir. Üniversitemiz 1982 yılından bu yana ülkemiz bilim hayatına kattığı pek çok zenginlik,yetişmiş insan gücüne ek olarak tıp tarihimizde önemli bir yapı taşı olan aile hekimliği ana bilim dallarının öncüsünü kurmak gibi önemli bir başarısı vardır.Türkiye'de 16 temmuz 1993 tarihli YÖK kararı ile aile hekimliğinin dahili tıp bilimlerine bağlı bir ana bilim dalı olarak kurulması uygun görülmüştür.Akabinde 17 Eylül 1993 tarihinde Türkiye'nin ilk aile hekimliği ana bilim dalı üniversitemiz tarafından kurulmuş ve Prof. Dr. Kemal Agun ana bilim dalı başkanı olarak göreve başlamıştır. Ana bilim dalımızın aile hekimliği uzmanı ilk öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Nezih Dağdeviren 30 Aralık 1997 tarihinde göreve başlamış ve 5 Ocak 1998 tarihinden bu yana anabilim dalı başkanlığını üstlenmiştir.

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Ana bilim dalımız ulusal ve uluslararası etkinliklerde aktif olarak rol almakta olup üniversitemiz bünyesinde de pek çok kongreye ev sahipliği yapmaktadır. Aktif yaşlanma merkezimiz 25 Mayıs 2015 tarihinden beri sağlık, spor, müzik ve hobi alanlarında hizmet ve kurslar vermektedir. Anahtar kelimeler: Aile hekimliği, Edirne, II.Bayezid külliyesi, Sağlık

PP-075

Kronik Böbrek Hastalığının Anemi, D Vitamini ve Hipertansiyon ile İlişkisi ve Beslenme Önerileri

Ayça Çetinbaş¹, Özlem Gür¹, Hamdi Nezih Dağdeviren²

¹Trakya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Edirne

²Trakya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Edirne

Amaç: Böbreğin ana fonksiyonu, metabolizma sonucu oluşan artık ürünlerin filtrasyonu ve sekresyonudur. Bu fonksiyonları yerine getiremeyecek derecede ve kalıcı olan soruna kronik böbrek hastalığı denir. Böbreklerde filtrasyon değerinde azalma sonucu solüt dengesini ayarlama ve metabolik endokrin fonksiyonlarında kronik ve ilerleyici bozulma hali görülür. Kronik böbrek hastalığı dünyada yaygın görülen bir sağlık sorunudur ve bu grup hastalarda anemi sık görülen bir komplikasyondur. Anemi, düşük yaşam kalitesi, önemli morbidite ve artmış mortalite ile ilişkilidir. Kronik böbrek hastalarında renal aneminin değerlendirilmesinde öncelikle klinik muayene ve laboratuvar bulguları ile aneminin böbrek dışı diğer olası nedenlerinin (beslenme yetersizlikleri, kronik kan kaybı, malignite gibi) araştırılması önemlidir. D vitamini eksikliği kronik böbrek hastalığında çok sık rastlanan bir durumdur. Kronik böbrek hastalığı ilerledikçe D vitamini eksikliği görülme sıklığı da artar. Yüksek kan basıncı kronik böbrek hastalığının hem bir sebebi hem de bir komplikasyondur. Kronik böbrek hastalığı ve bu hastalığın komplikasyonlarından olan anemi, D vitamini yetersizliği ve hipertansiyonun ayrı ayrı ele alınarak bu komplikasyonlara uygun beslenme önerileri yapılmalıdır.

Amaç: Kronik böbrek hastalığının anemi, D vitamini yetersizliği ve hipertansiyon gibi komplikasyonları daha iyi bir şekilde anlaşılmalı ve sık görülen bu komplikasyonlara karşı yeterli diyet önlemleri alınmalıdır. Gerekliğinde uygun suplement tedavileri yapılmalıdır.

Sonuç: Sağlıklı bir beslenme planı kan basıncını düşürmeye yardımcı olabilir. Daha dengeli ve besin

öğelerinden zengin menüler tercih edilmelidir. Ayrıca diyetle sodyum kısıtlanmalıdır böylece kan basıncını kontrol etmek de kolaylaşır. Anahtar kelimeler: anemi, beslenme, d vitamini, hipertansiyon, kronik böbrek hastalığı

PP-076

Detection of Disease and Anxiety Level in Preop Surgical Patients

Ayşegül Bayad, Umut Gök Balcı, Duygu Çam, Haluk Mergen

Department of Family Medicine, Tepecik Research And Training Hospital, İzmir, Turkey

Aim: This study aims to determine the relation of disease perception with preoperative anxiety level in relation to sociodemographic data and scales, to determine the level of anxiety and anxiety about patients' diseases.

Methods: 195 cases were randomly selected from voluntary preoperative patients who were over 18 years old with no psychiatric disease and undergoing elective surgery in İzmir Tepecik Educational and Research Hospital after the approval of the ethics committee. This study was a descriptive study, consisting of sociodemographic data from volunteer participants, STAI State Anxiety Inventory and Brief Illness Perception Questionnaire. Data were analyzed using the SPSS 15.0 program.

Results: The mean STAI-I state anxiety inventory score was found as 36.8 ± 12.63 . Preoperative STAI-I values of female patients were higher than men ($p < 0.05$). As the age of the patients increased, the level of anxiety decreased ($r = -0.239$, $p < 0.05$). Anxiety levels showed statistically significant difference according to educational status ($p < 0.05$).

The total score of BIPQ in female patients was higher than that of men ($p < 0.05$). There was a statistically significant difference in the total score of BIPQ compared to the cause of the operation ($p < 0.05$). BIPQ total score of those with addiction was higher than those without addiction and statistically significant ($p < 0.05$).

Conclusion: There was a positive correlation between illness perception and preoperative anxiety level. As the negative illness perception increased, the level of anxiety increased.

Keywords: anxiety, preoperative anxiety, illness perception

PP-077

Vaccination of US Bound Refugees in Turkey

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Ayşegül Cömert Okutucu, Mehmet Ungan
Department of Family Medicine, Ankara University,
Ankara, Turkey

Aim: Since march 2016 we've been asking refugees under 16 yrs join the Turkish Immunization Program. As of October 31st, 2016 we've also started to provide MMR and Polio at the panel site. The objective of this study is to understand the effectiveness of the vaccination program applied to US Bound Refugees in Turkey.

Methods: Under 16y 3660 and over 16y 6299 refugees were examined. Retrospective analysis of the vaccination records of the US Bound Refugees since March 2016 until February 2017

Results: 39.5% of those referred to the national program were able to provide a record of vaccination. As we started MMR vaccinations 96.8% of refugees under 16y and 91.56% over 16y have at least one record of vaccination. 13.6% of refugees under 16y have a record from their country of origin. 23.6% of them have visited their local vaccination clinic to receive follow-up doses and have sent us their records. With the starting of MMR administration at the panel site, 80% out of 2637 examined have been administered with MMR. When the refugees cannot receive a dose they are excluded and among all 89.3% of the refugees have been vaccinated in average.

Conclusion: As the vaccines are free and strictly followed in Turkey, especially for those children the number and kind of vaccines seems to be sufficient and records from Ministry of Health are reliable. We apply MMR and Polio in the panel site for all refugees. This type of mixed model increases the spectrum of the child vaccinations.

Keywords: MMR, refugee, Turkish Immunization Program, vaccination

PP-078

18/02/2017 Tarihinde Güncellenen Sağlık Uygulama Tebliğine Göre Aile Hekimliği Uzmanlarının İlaç Kullanım Raporu Çıkartabilecekleri İlaçlar

Serkan Çalış¹, Cem Arıkan², Hamdi Nezih Dağdeviren¹

¹Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

²Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sağlık Yönetimi Anabilim Dalı

SUT; tıbbi bilimlerde ve teknolojiye sürekli değişim ve gelişime paralel olarak kısa periyotlar içerisinde güncellenmektedir. Bunun en önemli

nedeni, her geçen gün yeni tedavi yöntemleri, yeni farmasötik ajanların tedavi protokollerine eklenmesi ve bir kısım tedavilerinde miadlarını doldurmaları olarak sayılabilir. Her yeni güncellemede, değişen tedavi protokollerine bağlı olarak, belirlenen geri ödeme koşulları da değişebilmektedir. Bu çalışmamızda 18/02/2017 tarihinde yayımlanan güncel tebliğ üzerinden, Aile Hekimi Uzmanlarının, ilaç kullanım raporu çıkartabilecekleri ilaç başlıkları ve etken maddeler incelenmeye çalışılacaktır. Anahtar kelimeler: SUT, Sağlık Uygulama Tebliği, İlaç Kullanım Raporu

PP-079

Yaşlı Bireylerde Dental Bakım

Cem Arıkan¹, Serkan Çalış², Hamdi Nezih Dağdeviren²

¹Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu Edirne Kamu Hastaneleri Genel Sekreterliği Edirne Merkez Ağz ve Diş Sağlığı Merkezi

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Yaşlı bireylerde oral kavitede diş kaybı, diş çürükleri, kök yüzeyi çürükleri, periodontal hastalıklar, dişeti çekilmesi, tükürük bezlerinde atrofi ve buna bağlı olarak xerestomi (ağız kuruluğu), çiğneme kaslarında, ağız mukozasında ve tat papillalarında atrofi, tat duyusunun azalması, çiğneme fonksiyonunun kaybı, oral kavite prealign / malign kanserleri gibi değişiklikler meydana gelir. Bu değişiklikler yaşlıların çiğneme fonksiyonlarında ve buna bağlı olarak beslenme alışkanlıklarında değişikliklere neden olurlar. Beslenmenin bozulması da hem sistemik hem oral patolojilerin oluşmasına zemin hazırlar. Anahtar kelimeler: yaşlı, ağız, diş, sağlığı

PP-080

Menopoz Döneminde Bireylerin Beslenme Durumları ve Osteoporozla İlişkisi

Ayça Çetinbaş¹, Elif Altun¹, Hamdi Nezih Dağdeviren²

¹Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Menopoz, kadında doğurganlık yeteneğinin kaybolduğu dönemdir. Menopozun bir hastalık olmadığı, sağlıklı kadının yaşamının doğal bir parçası olduğu unutulmamalıdır. Menopoz sonrası sağlığın korunmasında ve kaliteli bir yaşam

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

sürdürülmesi için beslenme ve yaşam şeklinin önemli olduğu bilinen bir gerçektir. Yapılan çalışmalar menopoz sonrası kadınların besin gereksiniminin genç kadınlardan farklı olduğunu göstermektedir. Menopoz döneminde sadece medikal tedavinin yeterli olmadığı, multidisipliner sağlık yardımlarına gerek olduğunu gösteren çalışmalar da mevcuttur. Bu yardımların önemli bir kısmını bireyin beslenmesi oluşturmaktadır. Menopozdan sonra osteoporoz da yaşamı tehdit etmektedir. Bu hastalıkların tedavisinde ve önlenmesinde içinde beslenmenin de yer aldığı yaşam tarzı değişiklikleri önemlidir. Düzenli yapılan fiziksel aktivite ile birlikte enerji alımının dengelenmesi ile uygun vücut ağırlığı korunmalıdır. Enerji yoğunluğu düşük, mikro besin öğeleri ve biyoaktif bileşenleri yüksek oranda içeren değişik türdeki besinlerin tüketilmesi önerilebilir. Amaç: Bu dönemde kadınlarda oluşma riski yüksek olan obezite, kalp-damar hastalıkları ve osteoporoz gibi hastalıkların gelişimini önleyici, koruyucu veya tedavi edici diyetlerin hazırlanması gereklidir. Bireysel beslenme programları düzenlenirken, hipertansiyon, dislipidemi ve diyabet vb. kronik hastalığı olan kadınlara özel diyet önerilerinde bulunulmalıdır. Sonuç: Sağlıklı bir yaşam sürmek ancak yeterli ve dengeli beslenme ile sağlanabilir. Her öğünde, dört besin grubundaki besinler birlikte (süt grubu, et grubu-yumurta-kuru baklagiller, taze meyve ve sebze grubu, ekmek ve tahıl grubu) aynı öğünde bireyin gereksinmesine uygun miktarlarda tüketilmelidir. Yine farklı öğünlerde aynı besin grubundan farklı besinler seçilerek çeşitlilik sağlanmalıdır. Böylece besin öğesi olan ve olmayan tüm öğelerin vücuda alınması sağlanmış olur. Beslenme sağlığımız için en ideal olanı değişik besinlerden alınmasıdır. Anahtar kelimeler: beslenme, menopoz, osteoporoz

PP-081

Aile Hekimliği Pratiğinde Pediatrik Yaş Grubu Rutin Kontrolünde Unutulmaması Gereken Bir Antite: Hemanjiomlar

Serkan Çalış¹, Cem Arıkan², Mahmut Günay¹, Hamdi Nezir Dağdeviren¹

¹Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

²Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu Edirne Kamu Hastaneleri Genel Sekreterliği Edirne Merkez Ağz ve Diş Sağlığı Merkezi

Hemanjiomlar; vasküler endotel hücrelerinin kontrolsüz çoğalması sonucu oluşan, çocukluk çağı

popülasyonda en sık görülen benign tümörlerdir. Genellikle tedavi gerektirmeden gerileme eğilimindedirler. Hızlı büyüme durumu, estetik kaygı, hava yolu basısı, tekrarlayan ciddi kanamalar en önemli tedavi endikasyonlarıdır. Bu çalışma; hastaların sağlık sistemi ile ilk temas noktasında bulunan ve kilit rol oynayan Aile Hekimlerine, pediatrik yaş grubunun en sık görülen benign tümörü olan Hemanjiomları, literatür eşliğinde tekrar hatırlatmayı amaçlamaktadır.

Anahtar kelimeler: Hemanjiom, Pediatri, Bebek, İnfantil Hemanjiom

PP-082

Abdominal Pain In Adult Patients

J. Stefanov, V. Bozhkov, J. Ruseva, P. Kosev, S. Hristova, St. Fartunov, V. Aleksandrova, Valentina Madjova

Varna Medical University

Aim: Adult patients are the fastest growing population worldwide. The frequency rate of abdominal surgery in this group increases. Bulgaria takes second place in Europe and forth place in the world of aging population. The abdominal pain is the most common presenting complaint in the emergency department.

Methods: The most dangerous conditions for acute abdomen include mesenterial thrombosis, acute appendicitis, perforation of hollow organ, diseases of the hepatobiliary system and pancreas, the intestinal obstruction and potentially lethal extraabdominal conditions. Mesenteric ischemia reaches 15% in adults. The frequency rate of colonic diverticulosis increases till 80% in patients over 85 years, acute cholecystitis 21% in patients over 50 years old. Some life threatening diseases with abdominal pain are heart attacks, pneumonia, ketoacidosis and kidney diseases.

Diagnosis: The clinical presentation in adults compared to young's is more complicated or hidden from comorbidities and psychosomatic status. The imaging methods are: abdominal X-ray, ultrasound and CT of abdomen.

Conclusion: Adult patients with abdominal pain represent a challenge for the emergency medicine. The exact diagnosis is a state of art. The mortality rate in this group is high and requires urgent surgical intervention.

Keywords: abdominal pain, elderly patients, diverticulosis, mesenterial thrombosis

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

PP-083

Birinci Basamakta Yaşlılarda Malnutrisyonun Değerlendirilmesi

Emel Peker¹, Binnur Tağtekin Sezer², Merve Başaran³, Önder Sezer⁴

¹Esentepe Aile Sağlığı Merkezi, Edirne

²Gazimihal Aile Sağlığı Merkezi, Edirne

³Selimiye Aile Sağlığı Merkezi, Edirne

⁴Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, Edirne

Amaç: Ülkemizde gelişen sağlık olanakları sayesinde yaşlı sayısı her geçen gün artmaktadır. Buna paralel olarak hem kronik hastalıkların hem de ileri yaşa özel hastalıkların artışı gözlenmektedir. Yaşlılıkta gözlenen geriatrik sendromlardan biri de malnutrisyondur. Malnutrisyonlu yaşlı hastalar daha sık hastaneye yatmakta, daha fazla komplikasyonla karşılaşmakta ve ölüm oranları artmaktadır.

Çalışmamızda 60 yaş üstü hastalarda mini nutrisyonel değerlendirme testi uygulayarak yaşlı hastaların nutrisyonel durumunu değerlendirmeyi amaçladık.

Yöntem: Çalışmaya Edirne ili 22.01.009, 22.01.026 ve 22.01.047 numaralı Aile Sağlığı Merkezlerine başvuran 60 yaş ve üzeri hastalar dahil edildi. Hastalara 27 sorudan oluşan ve Mini Malnutrisyon Testi'ni de içeren anket yüz yüze görüşerek yapıldı. 60 yaş altı olanlar ile anketi cevaplamak istemeyenler dahil edilmedi. Verilerin değerlendirilmesinde ve grupların karşılaştırılmasında Pearson Ki-Kare testinden yararlanıldı. $p < 0.05$ anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Ön çalışmaya 34 (%54,8) kadın ve 28 (%45,2) erkek toplam 62 birey katıldı. Beden kitle indeksi 19 dan düşük 2 (%3,2) birey saptandı. 6 (%9,7) kişi okuryazar değildi. Eğitim durumu ile malnutrisyon test sonuçları kıyaslandığında anlamlı ilişki saptanmadı ($p > 0,05$). Katılımcıların 13 (%21)'nin herhangi bir geliri yoktu ve 7 (%11,3)'si yalnız yaşıyordu. Mini malnutrisyon testi sonuçlarıyla gelir düzeyi arasında anlamlı ilişkisi saptanmadı ($p > 0,05$). Erkeklerde malnutrisyon gelişim riskinin anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptandı ($p = 0,042$). Yaş artışıyla birlikte beslenme kalitesinde anlamlı düşüş saptandı ($p < 0,05$). Sonuç: Aile Hekimliği'nin ilk başvuru noktası olması nedeniyle herhangi bir şikayetle başvursa dahi geçerlilik güvenilirliği kanıtlanmış bir testle malnutrisyon riski taşıyan hastaların saptanması mümkündür. Malnutrisyonun erken teşhisi ve tedavisiyle, komplikasyonlar önlenilmekte, iyileşme hızlanmakta ve yaşlıların işlevselliklerini korumada ve yaşam kalitelerini yükseltmede önemli

katkı sağlanabilmektedir.

Anahtar kelimeler: aile hekimliği, malnutrisyon, yaşlı, mini malnutrisyon testi

PP-084

Osteoporoz ve Beslenme

Ayça Çetinbaş¹, Sebahat Sevde Doğan¹, Hamdi Neziha Dağdeviren²

¹Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Osteoporoz; kemik mineral yoğunluğunda azalma ve kemik dokusunun mikro yapısında bozulmaya bağlı kemik kırılabilirliğinde ve kırık riskinde artışa neden olan metabolik bir iskelet hastalığıdır. Kemik kendi içinde yeniden yapılanma özelliği gösteren ve zedelenmeden sonra kendisini tamamen yenileyebilen metabolik olarak da organizmanın en aktif dokularındandır. Kemik rezorpsiyonu ve formasyonu kemiğe biçim veren iki aşama olup bir denge içindedir. Bu denge yaşlanma, yetersiz beslenme, hormonal ve genetik faktörlerin etkisiyle yıkım yönüne doğru kayar. Kemik kaybı önlenemediği zaman denge bozulur ve osteoporoz gelişir. Osteoporoz oluşumunda besin öğelerinin ve beslenme alışkanlıklarının oluşturduğu faktörler önemli yer tutar. Araştırmalar, bu hastalığın oluşumunu engellemede ve tedavisinde yaşam boyu süren yeterli ve dengeli bir beslenmenin önemini ortaya koymuştur.

Osteoporoz, dünya çapında yaygın olan önemli bir sağlık sorunu olarak kabul edilmekte ve etkilenen insan sayısı her geçen gün artmaktadır. Osteoporozla bağlı gelişen kalça kırıkları ile ilişkili ölüm oranı oldukça yüksektir. Beslenme, kemik kütlelerinin oluşması ve korunmasında olduğu kadar, osteoporozun önlenmesi ve tedavisinde de önemli rolü olan değiştirilebilir bir faktördür. Bireylerin osteoporoz ve beslenme ilişkisi konusunda bilinçlenmesi ile toplum sağlığının korunması ve geliştirilmesine katkı sağlamak amaçlanmaktadır. Sonuç: Osteoporoz önlenir ve tedavi edilebilir bir durumdur. Osteoporozun önlenmesi için; proteinden yeterli, kalsiyumdan zengin beslenmesi, hareketsiz yaşamdan, sigara, alkol ve kafein tüketiminden, aşırı zayıflıktan kaçınılması, güneş ışığından yeterli şekilde yararlanılması menopozal dönemde düzenli olarak düzenli olarak kemik mineral dansitesi ölçümlerinin yapılması, bu konuda danışmanlık alınması, bilgilerin davranışa dönüştürülmesi ve gençlerin kemik kütlelerini arttırmaya yönelik davranış geliştirmelerinin

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

desteklenmesi önem taşımaktadır.

Anahtar kelimeler: beslenme, osteoporoz, postmenopoz

PP-085

Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı'nda Görevli Olan Araştırma Görevlilerinde Sosyal Medya Bağımlılık Düzeyi
Mahmut Günay, Serkan Çalış, Ayşe Çaylan, Hamdi Nezir Dağdeviren
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı,Edirne

Günümüzde teknolojinin hızla gelişimiyle yeni bağımlılık türleri ortaya çıkmaktadır ve sosyal medya bağımlılığı da tam olarak bunlardan biridir. Sosyal medya bağımlılığı, duygusal, davranışsal ve bilişsel süreçler ile gelişen bireyin yaşamındaki özel, iş, akademik ve sosyal alanlar gibi günlük hayatının pek çok noktasında meşguliyet, çatışma, duygu durum düzenleme ve tekrarlama gibi sorunlara yol açan psikolojik bir sorundur. Sosyal medyanın internet uygulaması olması ve de internet üzerinden ulaşılabildiği düşünülürse, internet bağımlılığından ayrı düşünülmemesi gerektiği açıktır.

Anahtar kelimeler: sosyal medya,bağımlılık,aile hekimliği

PP-086

Yardımcı Sağlık Personelinde Gündüz Uykululuk Durumu Değerlendirilmesi
Merve Obuz, Serdar Öztora, Züleyha Kıyunat, Hamdi Nezir Dağdeviren
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Vücudumuzun sahip olduğu doğal ritmin bir parçası olan uykudur. Uyku hem bilişsel hem de fiziksel olarak tam bir iyilik halinin oluşmasında ana etmendir. Uyku düzeninin herhangi bir sebeple bozulması durumunda kardiyovasküler sistem, gastrointestinal ve endokrin sistemde de değişiklikler meydana gelmektedir. Bu durum psikolojik olarak da insanları etkilemektedir. Gece uyku düzeni bozulması durumunda gündüz uykuya meyil ve uykululuk halinde artış gözlenir. Gündüz uykululuk durumunun değerlendirilmesi amacıyla Trakya Üniversitesi Hastanesinde çalışan personel çalışmaya dahil edildi. Anket çalışmamıza katılmayı kabul eden 238 personele Epworth Gündüz Uykululuk ölçeği uygulandı. 233 personel Epworth uykululuk ölçeğini tamamladı. Anketi tamamlayanların %19.8'inde artmış gün içi

uykululuk gözlenirken, %78.2'inde normal sınırlarda uykululuk gözlendi.

Anahtar kelimeler: gündüz uykululuk, sağlık personeli, vardiyalı çalışma

PP-087

Impact of osteoarthritis on quality of life in adults
S. Hristova, J. Ruseva, Valentina Madjova, E. Mihaylova, T. Stefanova, Y. Stefanov, P. Kosev, St. Fartunov, V. Aleksandrova
Varna Medical University

Aim: Chronic musculoskeletal diseases are prevalent worldwide and their impact on the individual is significant. Osteoarthritis (OA) is the most common and it will result in significant increase because of aging of the population. Its main symptoms are: pain, stiffness, loss of ability and tenderness.

Aim: To assess the impact of OA and its main symptom - pain on everyday life of patients.

Methods: We used a questionnaire and 10-stage pain scale in a survey for a period of two months.

Results: The study included 87 patients: 44 suffering from osteoarthritis, age 51.7 ± 2.4 years and a control group of 43, age - 50.4 ± 1.9 years. Female sex was predominant - 95.4% were women and 4.6% men.

All patients experienced pain in a different degree, predominantly strong, impairing their normal activities. In 88.6% of patients the pain lasted more than 1 year and in 77.01% had sleep disorders because of pain. Asked to evaluate their own health, patients with OA reported it as normal to bad, while the control group did not describe severe pain and intruded social and personal life.

Conclusion: Osteoarthritis is a severe illness and lead to serious damages. The main symptom with great impact on the quality of life was the pain despite admission of drugs.

Keywords: osteoarthritis, pain, quality of life, adults

PP-088

Oral Status of Elderly Patients With Diabetes in Bulgaria
Christiana Madjova, Simeon Chokanov, Valentina Madjova
Varna Medical University

Aim: Diabetes mellitus (DM) is a widespread chronic disease with serious impact on the general and oral health status of the patients. The purpose of this research is to investigate the prevalence, signs, symptoms, diagnosis and treatment of oral manifestations and dental problems of elderly

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

patients with diabetes in Bulgaria. The study tries to assess the impact between the oral status and systemic disease.

Methods: The data were collected by clinical examination of 42 patients suffering from diabetes and 34 controlled patients, age range between 39 to 61 years old. The mean age of study population was 45.28 years (SD \pm 11.45) for diabetic and 41.73 years (SD \pm 8.05) for nondiabetic patients. We made clinical examination and evaluation of dental status. We analyzed some parameters of saliva and made microbiological tests.

Conclusion: We found that patients with diabetes have xerostomia, advanced periodontitis, some of them mentioned about taste alterations and burning mouth sensations. Oral lesions found were Candidiasis, Lichen planus, Angular cheilitis and Fissured tongue. Effective management of patients with diabetes requires effective communication among multiple health care providers. Dentists should be familiar with basic oral manifestations as they can help diagnose, treat and prevent dental diseases. Strict glycemic control, oral hygiene and smoking cessation may reduce the risk of candidiasis in patients with DM.

Keywords: diabetes, oral hygiene, elderly

PP-089

Çölyak Hastalığı Nedeniyle Kilo Alamayan Bir Olgu Sunumu

Makbule Nurdan Özkaya, Turan Set

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Aile Hekimliği
Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Kilo alamama şikayetiyle başvuran ve Çölyak Hastalığı (ÇH) tanısı konan bir olgunun tartışılması amaçlanmıştır.

Olgu: 18 yaşında kadın hasta zayıflık şikayetiyle başvurdu. Çok yemesine rağmen kilo alamadığından yakındı. 11 ay önce doğum yaptığı ve son 6 ayda 14 kg verdiği öğrenildi. Gece terlemesi ve ateşi yoktu. Özgeçmişinde özellik yoktu. Boyu 153 cm, kilosu 41,8 kg, BKİ 16,9 kg/m² idi. Muayenede bilateral submandibuler lenfadenopati, tonsiller hipertrofi, konjunktival solukluk ve depresyon semptomları tespit edildi. Diğer sistem muayeneleri doğaldı. Hemogram, açlık kan şekeri, karaciğer, böbrek ve tiroid fonksiyon testleri, Homa-IR, vitamin B12 ve folat değerleri normaldi. Akut faz reaktanları negatifti. Gaita numunesi alınmadı. Ferritin düşüklüğü nedeniyle oral demir tedavisi başlandı. Boyun ultrasonografisiyle 2 hafta sonra poliklinik kontrolü planlandı. Kontrolde 1 haftadır ishal olduğu, öncesinde ishal öyküsü olmadığı

öğrenildi. ÇH ön tanısıyla istenen anti-doku transglutaminaz IgA>200 RU/ml, anti-EMA IgA ++ ++(pozitif), anti-Gliadin IgA ++(pozitif) olması nedeniyle gastroenteroloji polikliniğine yönlendirildi. Hastaya duodenum biyopsisi sonucunda ÇH tanısı konuldu. Glutensiz diyet önerildi.

Tartışma: ÇH (gluten enteropatisi) genetik olarak duyarlı kişilerde buğday, arpa, çavdar, yulaf gibi tahıllardaki glutene karşı kalıcı intolerans olarak otoimmün mekanizmalarla gelişen proksimal ince barsak hastalığıdır. Çocukluk çağının en yaygın malabsorbsiyon nedeni olup her yaşta ortaya çıkabilmektedir. Yağlı, sık, bol miktarda dışkılama en önemli göstergesidir. Atipik bulguları ve yakınmaları olanların çoğunda gastrointestinal belirtiler yoktur, bazılarında psikiyatrik değişikliklerin olduğu gösterilmiştir. Açıklanamayan demir eksikliği olan erişkinlerde ÇH çocuklardan daha sıktır. Tedavi, ömür boyu glutensiz diyettir. Tedavisiz olgularda malnütrisyon, kanama, kanser gibi komplikasyonlarla mortalite ve morbidite artar. **Sonuç:** Kilo alamama şikayeti olan yetişkinlerde ÇH ön tanılar arasında düşünülmelidir.

Anahtar kelimeler: Çölyak hastalığı, demir eksikliği, zayıflık

PP-090

Interesting cause of chest pain and dyspnea: Spontaneous Pneumomediastinum

Fazlı Yanık, Yekta Altumur Karamustafaoğlu, Yener Yörük

Department of Thoracic Surgery,Trakya
University,Edirne,Turkey

Spontaneous pneumomediastinum can be defined as the presence of air in the mediastinum and it is a rare clinical entity.The mechanism is unclear but alveolar and intrabronchial pressure rise is blamed. shallow water breath hold diving is extremely rare for spontaneous pneumomediastinum.Chest pain and neck pain are the main symptoms. Diagnosis can be confirmed mostly by chest radiography or thorax CT (computed tomography) for suspected cases. The treatment is conservative but, surgical treatment may be necessary if tension pneumomediastinum or mediastinitis determined. We report two cases with spontaneous pneumomediastinum.

Case 1:A 17 year-old boy who jumped from a pontoon and dived about 2 meter depth under the sea. He presented emergency service with dyspnea, non- productive cough and pleuritic chest pain and bilaterally neck pain 8h after the diving.Chest

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

radiography and thorax CT revealed pneumomediastinum and subcutaneous emphysema. The patient was treated conservatively and discharged after two days. The chest roentgenogram was uneventful after 10 days.

Case 2: A 20-year-old girl presented with acute dyspnea and chest pain. She was complained severe cough 2 days ago in her history. Chest radiography and thorax CT revealed pneumomediastinum and servical subcutaneous emphysema. She was hospitalized and treated conservatively. She was discharged after three days follow up and control chest radiography 10 days later was normal.

The cases who admitted emergency department with dyspnea, acute neck and chest pain; spontaneous pneumomediastinum should be remembered. Although rare in the literature this condition can develop while diving in shallow waters or severe cough even.

Keywords: dyspnea, chest pain, pneumomediastinum,

PP-091

The relationship between medication adherence and complementary and alternative medicine usage in patients with hypertension

Ayşe Karalar Baran¹, Hakan Demirci², Ersin Budak³, Ali Candar², Yakup Akpınar²

¹Sağlık Bakanlığı Domaniç Devlet Hastanesi, Aile Hekimliği, Kütahya

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği, Bursa

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Psikoloji, Bursa

Aim: In the present study, we aimed to evaluate medication adherence of patients using the Morisky Scale and we also examined the relationship between medication adherence and use of complementary and alternative medicine (CAM).

Methods: The Morisky Scale was applied to 465 randomly selected patients who were ≥18 years old and who were registered with the Family Medicine Center of Bursa Yüksek İhtisas Education and Research Hospital in the period of April 2016- June 2016. Socio-demographic characteristics of the patients and their use of complementary and alternative therapy were recorded. We analyzed the relationship between medication adherence of the patients and their preferences for CAM.

Results: The rate of CAM use among patients with hypertension was 55.7%. The methods most commonly preferred were lemon, garlic, yogurt, and

combinations of these. CAM usage was higher in women and young people. Medication adherence among patients with hypertension was moderate to high with 72.3% of patients using their medications. Patients forgetting to take their antihypertensive medications were more likely to use CAM.

Conclusion: Although the medication adherence was high, the most significant problem among low adherence patients was forgetting to take their medicine. Dementia should be considered in these patients and precautions should be taken to diminish their problem related to forgetfulness. Family physicians should help their patients who struggle with hypertension, which can result in serious mortality and morbidity if they forget to take their medications.

Anahtar kelimeler: Complementary and Alternative Medicine / Folk Medicine, Hypertension (High Blood Pressure), Patient Adherence, Primary Care, Dementia

PP-092

Demans Hastalığına Güncel Diyetetik Bakış

Gülşah Kaner¹, Zeynep Nisa Nur Duvan², Nilgün Seremet Kürklü³

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, İzmir

²Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Kayseri

³Akdeniz Üniversitesi, Antalya Sağlık Yüksek Okulu, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Antalya

Amaç: Demans ile karşı karşıya kalan yaşlı bireyler artmış malnütrisyon riski altındadır. Demansın tıbbi beslenme tedavisine yönelik ne tür müdahalelerin yeterli ve dengeli beslenmeyi sağlayacağına yönelik araştırmalar devam etmektedir. Belirli besin öğelerinin diyeteye eklenmesi veya enteral/parenteral desteği ile kognitif azalmanın önlenip önlenemeyeceği merak konusudur. Bu derlemenin amacı, güncel veriler ışığında demansta beslenmeye yönelik literatürün derlenip özetlenmesidir.

Yöntem: Avrupa Enteral ve Parenteral Nutrisyon Derneği (ESPEN)'nin 2015 yılında demansta beslenme ile ilgili yayınladığı rehber incelenerek özetlenmiştir.

Bulgular: ESPEN'in demans ile ilgili yayınladığı 2015 yılındaki rehberde, demansı olan yaşlı bireylere yönelik beslenme ile ilgili 26 öneriye ulaşılmıştır. Öncelikle demansı olan her yaşlının malnütrisyon açısından taranması ve vücut ağırlığının düzenli olarak takip edilmesi gerekmektedir. Ayrıca, hastalığın her aşamasında oral nutrisyon desteklenmeli, malnütrisyonu neden olabilecek

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

çevresel faktörler elimine edilmelidir. Yetersizlik oluşmadıkça tek başına bir besin ögesi desteği önerilmemektedir. Beslenme durumunun iyileştirilmesine yönelik enteral destek ürünleri önerilmektedir ancak bu ürünlerin kognitif fonksiyonları iyileştirme ya da kognitif azalmayı önleme gibi etkileri bulunmamaktadır. Hafif ve orta düzeyde demansı olup beslenme yetersizliği olan hastalarda enteral/parenteral beslenme desteği önerilirken ağır demansta ve yaşamın terminal döneminde olan hastalara enteral/parenteral beslenme desteği önerilmez.

Sonuç: Demansın yönetilmesinin her aşamasında, beslenme durumunun değerlendirilmesi ve desteği önemlidir. Hastalığın her aşamasında tıbbi beslenme tedavisine yönelik yapılacak girişimler bireysel olarak planlanmalıdır.

Anahtar kelimeler: demans, nütrisyonel destek, enteral beslenme, parenteral beslenme

PP-093

Yaşlılar Tarafından Kullanılan Bitkisel Preparatlar ve Olası Yan Etkileri

Gülşah Kaner¹, Merve Nur Sultan Yıldırım², Nilgün Seremet Kürklü³

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, İzmir
²Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Kayseri
³Akdeniz Üniversitesi, Antalya Sağlık Yüksek Okulu, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Antalya

Amaç: Bitkiler, sağlığı korumak ya da geri kazanmak için tarihin her döneminde, her toplum tarafından kullanılmıştır. Genellikle insanlar, terapatik ve koruyucu amaçlar ile bitkileri “doğal kaynaklı” olması nedeni ile güvenilir görmekte ve bitkisel ürünleri bu nedenle kullanmaktadır, ancak bitkisel ürünlerin toksikolojik ve farmakolojik etkileri ile ilgili bilimsel kanıtlar yetersizdir. Birden fazla ve çoğunlukla kronik hastalıklara sahip olan yaşlıların çoklu ilaç kullanımları, yaşla birlikte değişmiş farmakokinetik ve farmakodinamik özellikler ve hemostatik kontrol mekanizmalarındaki değişiklikler nedeniyle yaşlı popülasyonu bitki ilaç etkileşimleri açısından risk altındadır. Bu derlemenin amacı, güncel literatür ışığında yaşlıların genel olarak kullandığı bitkisel preparatların belirlenmesi ve bu bitkisel kökenli preparatların olası yan etkilerinin derlenmesidir.

Bulgular: Yapılan literatür incelemesi sonunda; yaşlılar tarafından en çok Ginkgo (Ginkgo biloba L.) Ginseng (Panax ginseng), Kava (Piper methysticum G.Forst), Sarımsak (Allium sativum L.), Ekinezya

(Echinacea Moench), Valerian/Kedi Otu (Valeriana officinalis L), St. John's Wort/Sarı Kantaron (Hypericum perforatum L) gibi bitkisel preparatların kullanıldığı saptanmıştır. Ancak, literatürde bu bitkilerin terapatik ilaçlar ile etkileştiği rapor edilmektedir. Bitkisel ürünler ve ilaç etkileşiminin altında yatan mekanizma henüz tam olarak açıklığa kavuşturulamamış olmakla birlikte, ilaç-ilaç etkileşiminde olduğu gibi farmokinetik ve farmodinamik mekanizmalar ile ilişkili olduğu düşünülmektedir.

Sonuç: Yaşlılar her derde deva olarak gördükleri bitkileri bilinçli, yerinde ve doğru olarak kullanılmalı ve kullandıkları bitkiyi mutlaka hekimi ile paylaşmalıdır. Ayrıca hekim tarafından yaşlıların ilaç ve bitkisel preparat kullanımları ile ilgili medikal öyküleri dikkatli bir şekilde alınmalı; bitkiler ve bitkisel destekler ile birlikte ilaç kullanan hastalarda rutin olarak yeni semptomlar gelişip gelişmediği hekim tarafından denetlenmelidir. Anahtar kelimeler: bitkisel preparat, yaşlı, bitki-ilaç etkileşimi

PP-094

Periyodik Sağlık Muayenesine Başvuran, Diyabet Tanısı Olmayan Hastalarda Prediyabet Oranı

Yunus Emre Sarı, Uğur Bilge, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Periyodik sağlık muayeneleri sağlıklı görünen insanların görüşme, fizik muayene, laboratuvar tetkikleri, bağışıklama programları gibi bir dizi standart işlem kullanılarak yaşa, cinsiyete ve risk gruplarına göre belli aralıklarla değerlendirilmelerini içeren taramalardan oluşmaktadır. Prediyabet, tip 2 diyabet ve normoglisemi arasındaki ara dönem olarak tanımlanabilir. Açlık plazma glukozunun 100-125 mg/dl olması (Bozulmuş açlık glukozu) ya da 75 gr oral glukoz tolerans testinde 2 saat plazma glukozunun 140-199 mg/dl olması (Bozulmuş glukoz toleransı) prediyabet olarak adlandırılır. ADA 2010 önerilerine göre HbA1c düzeyinin %5.7-6.4 arasında olması da prediyabet kabul edilmiştir. Amaç: Periyodik sağlık muayenesine başvuran, diyabetes mellitus tanısı olmayan hastalarda prediyabet oranını belirlenmesidir.

Gereç Yöntem: 1 Ocak 2016- 31 Aralık 2016 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Polikliniği'ne periyodik sağlık muayenesi amacıyla başvuran 18 yaş ve üzeri hastalardan diyabetes mellitus tanısı olmayan

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

hastaların yaş, cinsiyet ve açlık kan şekerleri (AKŞ) geçmişe yönelik olarak tarandı. AKŞ 100-125 mg/dl arasında olanlar prediyabet olarak kabul edildi. **SonuçLAR:** Çalışmada toplam 215 hasta tarandı. Hastaların 92'si (%42.8) kadın, 123'ü (%57.2) erkekti. Yaş ortalaması 46.32 ± 13.06 idi. Toplamda 48 hastanın (%22.3) prediyabeti mevcuttu. Kadın hastaların 25'inin (%11.6), erkek hastaların 23'ünün (%10.7) AKŞ değeri 100-125 mg/dl arasındaydı. **Tartışma:** Genel popülasyonda prediyabet prevalansı TURDEP-II Çalışması'nda %30.4 olarak bulunmuştur. Bizim çalışmamızda da sonuçlar benzerdir. Prediyabetik hastalarda bir yıl içinde diyabet gelişme riski bozulmuş açlık glukozu ya da bozulmuş glukoz toleransı olmayan kişilere göre 5-10 kat fazladır. Bu nedenle prediyabetik hastaların diyabet takiplerinin yapılması, yaşam tarzı değişikliklerinin önerilmesi önemlidir. Bu konuda aile hekimliği uzmanları daha duyarlı olmalıdır. **Anahtar kelimeler:** periyodik sağlık muayenesi, prediyabet, diyabetes mellitus

PP-095

Periyodik Sağlık Muayenesi için Başvuran Hastaların Kronik Hastalık Oranları

Uğur Bilge, Yunus Emre Sarı, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Periyodik sağlık muayenesi, henüz bir hastalık belirtisi göstermeyen sağlıklı kişilerin, tarama muayene ve testleri ile, danışmanlık ve sağlık eğitimi yoluyla, sağlıklarının korunmasına katkıda bulunmak amacıyla yapılan düzenli sağlık kontrolüdür. Fakat günümüzde sağlık hizmetlerine daha kolay ulaşma, sağlık konusunda geçmişe göre daha duyarlı olma gibi nedenlerle kronik hastalığı bulunanlar da periyodik sağlık muayenesi için hekime başvurabilmektedir. **Amaç,** Periyodik sağlık muayenesi için başvuran hastaların başvuru anındaki mevcut kronik hastalık oranlarının belirlenmesidir.

Yöntem: 1 Ocak 2016-31 Aralık 2016 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği polikliniğine periyodik sağlık muayenesi amacıyla başvuran 18 yaş ve üzeri hastaların yaş, cinsiyet ve mevcut kronik hastalıkları geçmişe yönelik olarak tarandı.

Sonuç: Çalışmada toplam 243 hasta tarandı. Yaş ortalaması 47,81 ± 13,36 idi. Hastaların 104'ü (%42.8) kadın, 139'u (%57.2) erkekti. 87 hastanın en az bir kronik hastalığı mevcuttu. En sık görülen kronik hastalıklar hipertansiyon (HT) (%18.5), Tip 2 DM

(%11.1), hipotiroidi (% 7.0), Koroner Arter Hastalığı (KAH) (%2.5), kronik akciğer hastalığı (Astım, KOAH) (%2.1) ve osteoporoz (% 1.6) du. Görülen diğer kronik hastalıklar inme, depresyon, kanser, ankilozan spondilit, romatoid artrit, fibromiyalji, atrial fibrilasyon, FME, parkinson, epilepsi, kronik böbrek hastalığıydı.

Tartışma: Periyodik sağlık muayenesi için başvuran hastaların muayenesinde aile hekimliği uzmanları, yeni tanı hastalıkların incelenmesi yanında mevcut hastalıklarının da takip ve tedavisini göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar kelimeler: kronik, hastalık, periyodik muayene

PP-096

Is Higher Adherence to the Mediterranean Diet Score Related to Improved Cardiovascular Risk Parameters in Elderly Population?

Nilgün Seremet Kürklü¹, Hülya Kamarlı Altun¹, Elif Guven Sade²

¹Department of Nutrition and Dietetics, Antalya School of Health, Akdeniz University, Antalya, Turkey

²Taşeli Family Medicine Center, Bozyazı, Mersin, Turkey

The prevalence of cardiovascular disease is high in elderly individuals. Higher adherence to the mediterranean diet score (MDS) has been associated with lower risk for cardiovascular disease. Therefore, we aimed to determine MDS and cardiovascular risk parameters in elderly population.

75 elderly individuals who apply to Taşeli Family Medicine Center in Bozyazı, Mersin were included in this study. Food frequency questionnaire developed by Panagiotakos et al. was used to calculate MDS. Total score was ranging from 0-55. Scores between 0 to 30 were considered as low, 31 to 55 as high. Cardiometabolic risk parameters such as fasting blood glucose (FBG), triglyceride (TG), total-cholesterol, LDL-cholesterol, HDL-cholesterol, systolic/diastolic blood pressure were analyzed. Anthropometric measurements such as height, body weight and waist circumference (WC) were taken and Body Mass Index (BMI) was calculated. The relationship between MDS and cardiometabolic risk factors were evaluated.

The mean age was 69.0±4.68 years. Mean BMI, MDS were 29.7±5.94 kg/m², 30.5±3.74 in men and 32.1±3.70 kg/m² and 30.1±3.70 in women, respectively. Although FBG, TG, total-cholesterol, LDL, blood pressure, waist circumference were

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

higher and HDL was lower in low MDS (<30) groups, no significant relation in cardiometabolic risk parameters and MDS were found ($p>0.05$). Despite the fact that majority of individuals living in Mersin are having the Mediterranean diet type, we could not determine a significant correlation between MDS and cardiometabolic risk factors. This may be related to the sample size of our study. Consequently, more studies is needed to be done with the elderly population in Meditarrenean Region. Keywords: Cardiovascular risk, elderly, meditarrenean diet

PP-097

The Association Between Waist to Height Ratio and Cardiovascular Risk in Geriatric Patients

Nilgün Seremet Kürklü, Hülya Kamarlı Altun
Department of Nutrition and Dietetics, Antalya School of Health, Akdeniz University, Antalya, Turkey

Aim: The prevalence of cardiovascular disease is high in elderly individuals. The relationship among cardiovascular disease and obesity is well-known. Recently, waist to height ratio (WHTR) is commonly used method in detection of visceral adiposity. The aim of this study to evaluate the relationship between WHTR and cardiovascular risk parameters in geriatric patients.

Methods: 59 geriatric patients who attended to Nutrition and Dietetic Polyclinic, Akdeniz University Hospital were participated into the study. Anthropometric measurements (body weight, height, waist circumference) were taken. Biochemical parameters were collected from patients files. Body mass index (BMI) and WHTR were calculated.

Results: The mean body weight, BMI and WHTR were 85.4 ± 14.4 kg, 30.9 ± 9.86 kg/m² and 0.6 ± 0.11 for the men respectively, while these values were 82.6 ± 16.3 kg, 32.2 ± 4.82 kg/m² and 0.7 ± 0.08 for the women respectively. According to WHTR classification, most of the women (81.5%) and half of the men were high risk for cardiovascular disease. It was not assessed a significant correlation between WHTR and total cholesterol ($r=0.018$), LDL ($r=0.006$), HDL ($r=-0.200$), triglyceride ($r=0.107$), sistolik blood pressure ($r=-0.091$) and diastolic blood pressure ($r=-0.007$).

Conclusion: There was no relationship between WHTR and cardiovascular risk parameters in this study. It could be caused by our sample size. Recent studies have determined WHTR is an accurate and reliable method for identifying with cardiovascular

risk. For this reason, it is necessary to do new research with more older people.
Keywords: Cardiovascular risk, geriatric patient, waist to height ratio

PP-098

Is Neck Circumference Measurement a Method That Can Be Used in the Assessment of Obesity in Elderly Individuals?

Nilgün Seremet Kürklü¹, Hülya Kamarlı Altun¹, Elif Guven Sade²

¹Akdeniz Üniversitesi, Antalya Sağlık Yüksekokulu, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Antalya

²Taşeli Family Medicine Center, Bozyazı, Mersin, Turkey

Aim: Body mass index (BMI), waist (WC) and hip circumference (HC) measurements and waist to hip ratio are the most commonly used methods for the evaluation of obesity. Recently, it has been stated that neck circumference (NC) measurement can be used as an alternative method to evaluate obesity. We aimed to assess the relationship between NC and other anthropometric measurements of obesity in elderly subjects.

Yöntem: 61 elderly patients (36 male and 23 female) who applied to Taşeli Family Medicine Center, Bozyazı, Mersin were participated. The patients body weight and height were measured and BMI was calculated. In addition, waist and hip circumference measurements and NC measurements were also taken.

Results: The body weight, height, BMI, WC, HC, NC and waist to hip ratio means of elderly males and females were 83.0 ± 15.59 and 82.3 ± 15.40 kg ($p=0.002$); 168.1 ± 12.69 and 158.9 ± 6.95 cm ($p=0.849$); 100.9 ± 14.36 and 104.9 ± 13.54 cm ($p=0.289$); 95.4 ± 12.53 and 109.3 ± 13.9 cm ($p<0.001$); 39.2 ± 4.57 and 38.4 ± 4.13 cm ($p=0.521$), and 1.06 ± 0.10 and 0.96 ± 0.09 ($p=0.001$) cm, respectively. According to the BMI classification, the majority of the males (44.4%) were normal and the majority of the women (79.9%) were overweight. When the correlation among NC and other anthropometric measurements was examined; a high positive correlation was stated between NC and WC ($r:0.524$), body weight ($r=0.45$) and also a mild correlation between NC and BMI ($r:0.319$) ($p<0.05$).

Conclusion: It was detected a positive correlation between neck circumference and BMI, WC. Thus, NC may be an anthropometric measurements that can be used in evaluating the obesity in elderly population.

Keywords: elderly, neck circumference, obesity

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

PP-099

D vitamini yetersizliği bilişsel işlevlerde bozulmaya neden olur mu?

Gülşah Kaner¹, Merve Nur Sultan Yıldırım², Nilgün Seremet Kürklü³

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, İzmir

²Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Kayseri

³Akdeniz Üniversitesi, Antalya Sağlık Yüksek Okulu, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Antalya

Amaç: D vitamini kalsiyum metabolizmasında temel rolü oynayan steroid yapıda bir hormondur.

Kalsiyumla yakından ilişkisi dışında D vitamininin, hücre büyümesi ve farklılaşması ile ilgili işlevleri de keşfedilince bilişsel işlevlerdeki rolleri tartışılmaya başlanmıştır. Bilişsel işlevler beynin günlük hayattaki aktiviteler için mevcut bilgiyi kullanma ve idare edebilme düzeyiyle ölçülür. 25-hidroksi D vitamini aktif forma dönüştüren 1 α hidroksilaz ve terminal kalsitriol aktive edici enzimin fetal ve yetişkin beyin dokusunda özellikle korteks ve hipokampusta yaygın olarak bulunduğu gösterilmiştir. Bu durum vitamin D'nin bilişsel işlevlerde rolü olduğunu düşündürmektedir. Bu nedenle, güncel kaynaklar taranarak, vitamin D ve bilişsel işlevler arasındaki ilişkinin özetlenmesi amaçlanmıştır.

Bulgular-Sonuç: Vitamin D kaynağı güneş ışığı olabilmekle beraber yaşlı cildinin vitamin D'yi daha az absorbe ettiği bilinmektedir. Bu nedenle yaşlı grubunda vitamin D eksikliği çok daha önemli bir sorundur. D vitamini düzeylerinin kognitif fonksiyonlarla ilişkisini araştırmak amacıyla yapılan çalışmalar genellikle ileri yaş ve demans hastalarını içeren gruplardan oluşmaktadır. Sonuçlar çelişkili olup D vitamini düzeylerinin kognitif performansla ilişkisi henüz kesinleşmemiştir. Çelişkili sonuçların, kullanılan yöntemin farklılığı ve kullanılan kognitif testlerin tipi ile ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Bu nedenle, bu konu ile ilgili gelecekte farklı yaş gruplarında yapılacak çalışmalara gereksinim vardır. Anahtar kelimeler: vitamin D, bilişsel fonksiyon, yaşlı

PP-100

NIH (Ulusal Sağlık Enstitüsü), PROMIS (Hasta Bildirimli Sonuç Ölçüm Sistemi) Gastrointestinal Semptom Ölçeği-Yutma Bozukluğu Türkçe Güvenirlik Skalası

Ahmet Mamur¹, Mehmet Kayhan², Uğur Bilge³, Serkan Sungur³, Hüseyin Balcıoğlu³, İlhami Ünlüoğlu³

¹Eskişehir Halk Sağlığı Müdürlüğü, ESKİŞEHİR

²Yeni Aile Sağlığı Merkezi, Tepebaşı, ESKİŞEHİR

³Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, ESKİŞEHİR

Amaç: Yiyecek ve içeceklerin ağızdan mideye ulaşana kadarki aşamaların herhangi bir yerinde ortaya çıkan probleme yutma güçlüğü (bozukluğu) denir. İnvaziv yöntemlere ek olarak, yutma bozukluğunun teşhisi için ölçeklerde kullanılmaktadır. Ölçekler semptomların objektif olarak değerlendirilmesi için geliştirilmiştir. Amaç, NIH (Ulusal Sağlık Enstitüsü) PROMIS (Hasta Bildirimli Sonuç Ölçüm Sistemi) Gastrointestinal Semptom Ölçeği'nin Yutma Bozukluğu Türkçe güvenilirlik çalışmasını yapmaktır.

Yöntem: Çalışma 15 Haziran-30 Eylül 2016 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği Polikliniğinde ileriye dönük olarak 18 yaş ve üstündeki hastalarda yapılmıştır. İngilizce yapılandırılmış anketin Türkçe çevirisi hazırlanan formu uygulandı. Anket 7 sorudan oluşmakta olup, her soruda cevaplar 0'dan 4'e kadar puanlanmıştır. Orijinal anketteki skorlama sistemine göre, 0 semptomatik değil 1 puan en az semptomatik, 2-3 puan hafif semptomatik, 4-8 puan arası orta semptomatik ve 9 ve daha fazla puan en semptomatiktir. Anket formunun güvenilirliğini test etmek için her soru için Cronbach alfa katsayısı hesaplandı. Cronbach alfa katsayısının minimum 0.70 olduğu durumda, soruların birbiriyle uyumlu olduğu düşünülmüştür.

Bulgular: Çalışmaya 35 hasta katılmıştır. Hastaların 17'si (%48,60) erkek, 18'i (%51,40) ise kadındı. Hastaların yaş ortalaması 47,57±21,58 yıl idi. Ortalama anket puanı 8,28 ± 3,51 di. Sonuçlar, 1 kişinin hafif semptomatik, 16 kişinin orta derecede semptomatik ve 18 kişinin en semptomatik kategorisine girdiğini göstermektedir. Cronbach Alpha katsayısı 7 ölçek sorusu için 0,861 olarak bulunmuştur Sorular için katsayı tek tek değerlendirildiğinde en düşük 0,823, en yüksek 0,878 bulunmuştur.

Tartışma: Bu çalışma, PROMIS-Yutma Bozukluğu ölçeğinin Türkçe versiyonunun güvenilir olduğunu göstermektedir. Bu ölçeğin Yutma Bozukluğu hastalarının klinik uygulamada objektif olarak değerlendirilmesi için kullanılabileceğine inanıyoruz.

Anahtar kelimeler: NIH PROMIS GI Semptom Skalası, Türkçe Güvenirlik, Yutma bozukluğu

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

PP-101

Yaşlı Yanık Hastalarında İmmünonütrisyon

Gülşah Kaner¹, Zeynep Nisa Nur Duvan², Nilgün Seremet Kürklü³

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, İzmir

²Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Kayseri

³Akdeniz Üniversitesi, Antalya Sağlık Yüksek Okulu, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Antalya

Amaç: Yanık, tarih boyunca her yaştaki insanı etkileyebilen ciddi bir travmadır. Tüm dünyada, yaralanmalara bağlı ölümlerin önemli nedenleri arasında yer almaktadır. Yanık, özellikle gelişmekte olan ülkelerle en önemli halk sağlığı sorunlarından biridir. Özellikle çocuklar ve yaşlılar yanık oluşumu açısından iki büyük risk grubunu oluştururlar. Yanık hastalarının beslenmesinde yara iyileşmesini ve immün sistemi destekleyici formüller üzerine olan ilgi artmaktadır. Bazı özel besinler immünite artırıcı etkilerinden dolayı bu grupta değerlendirilmiştir. Bunlar arjinin, glutamin, nükleotidler ve omega-3 yağ asitleridir. Bu derlemenin amacı, Avrupa Enteral ve Parenteral Nutrisyon Derneği'nin (ESPEN) yanık ile ilgili 2013 rehberinin immünonütrisyonun yanık tedavisindeki yerini özetlemektir.

Bulgular-Sonuç: Yapılan çalışmalar, bu besin elementlerinin yanık hasarı sonrası gelişen sitokin ve inflamatuvar cevapları azalttığını, yara iyileşmesini olumlu yönde etkilediğini, fazla miktarlarda yağ ve kas kaybını önlediğini ve enfeksiyon riskini azalttığını göstermiştir. Bu çalışmalara zıt olarak, immünonütrisyonun ciddi yoğun bakım hastalarında artmış mortalite riski ile ilişkili olduğunu belirten yayınlar da mevcuttur. ESPEN 2013 rehberine göre, yanık hastalarının tedavisine eklenecek glutamin dozu, süresi ve verilmiş yolu ile ilgili net bir veri yoktur. Ayrıca, 2013 rehberinde yanık hastalarına arginin suplementasyonu önerilmemektedir. Sonuç olarak, yanık hastalarında immünonütrisyona yönelik verilecek öneriler ve yapılacak uygulamalarda ESPEN rehberleri güncel olarak takip edilmelidir.

Anahtar kelimeler: yanık, immünonütrisyon, glutamin, arginin, yaşlı

PP-102

Effect of Periodontitis on Chronic Diseases

Elif Çankaya Uludağ

Department of Orthodontics, Ankara Numune Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara, Turkey

Aim: Periodontitis is a common condition with

gingival inflammation and affecting dental support. It is a condition that can lead to low birth weight termination of pregnancy together with cardiovascular and pulmonary diseases which are very common in the practice of family medicine. Cardiovascular risk factors have been considered as a risk factor in some studies because periodontitis makes it difficult to control the risk factors of cardiovascular diseases. The mechanism by which chronic periodontitis affects coronary heart disease is not known. It is probably caused by systemic inflammation and endothelial dysfunction, which is caused by periodontitis.

In two systematic reviews, periodontal disease and pregnancy complications were found to be related. The most important of these is preterm labor and its cause is not known precisely. Bacteria such as *Tannerella forsythia*, *Porphyromonas gingivalis*, *Actinobacillus actinomycetemcomitans*, *Treponema denticola*, and *Fusobacterium nucleatum*, which cause periodontal disease, have been reported as the most likely cause of low birth weight.

In patients with poorly controlled type 2 diabetes, periodontitis is much more severe and the response to periodontal treatment is worse. Therefore, more attention should be paid to oral care in these patients.

Conclusion: Chronic periodontitis affects approximately 750 million people worldwide in 2010. Therefore, this situation becomes a subject that closely concerns the health of the community. Especially in patients with uncontrolled diabetes and hypertension, chronic periodontitis should be considered in differential diagnosis and the patient should be informed for dental examination.

Keywords: periodontitis, gingivitis, hypertension, low birth weight, uncontrolled diabetes

PP-103

The role of beta-hydroxy-beta-methylbutyrate supplementation on muscle loss in the elderly population

Gülşah Kaner¹, Zeynep Nisa Nur Duvan², Magdalena Elżbieta Skowrońska¹

¹İzmir Katip Çelebi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, İzmir

²Nuh Naci Yazgan University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Kayseri

Aim: Aging process is linked with common and typical changes emerging in the human body. As the age increases body composition alters, which is

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

characterized by a loss of muscle and bone mass and reduction of physical capacity. Muscle loss is related to decreased physical capability, life quality and mortality in the elderly. This review aims to maintain muscle mass by compiling scientific applications which support the efficiency of leucine metabolite, β -hydroxy- β -methylbutyrate (HMB).

Methods: The effect of Beta-hydroxy-beta-methylbutyrate supplementation on muscle loss articles compiled by reviewing the current sources. The results was summarized according to the reviewed publication.

Results: HMB supplementation has proven to prevent muscle loss in a number of catabolic conditions. Studies have detected an increase in lean mass and strength. Moreover, supplementation of HMB led to a decrease in nitrogen excretion. It suggests that protein breakdown was decreased and/or protein synthesis was increased by HMB. The researchers reached a conclusion that HMB was advantageous for malnourished elderly who receive tube feeding. Majority of the researchers seem to reach a consensus that 3 g/d is the optimal dosage of HMB.

Conclusion: HMB supplementation may be beneficial when it comes to the prevention of muscle atrophy caused by bed rest or other factors. Additional studies are needed in determination of the certain effects of HMB on muscle strength and physical capability in the elderly.

Keywords: beta-hydroxy-beta-methylbutyrate, elderly, muscle loss

PP-104

Bir İkinci Basamak Sağlık Kuruluşunun Dermatoloji Polikliniğine Başvuran Çocukluk Çağındaki Hastaların Klinik Tanılarının Yaş, ve Cinsiyet Açısından Değerlendirilmesi

Mehmet Kayhan¹, Ahmet Mamur²

¹Yeni Aile Sağlığı Merkezi, Tepebaşı, Eskişehir

²Eskişehir Halk Sağlığı Müdürlüğü, Eskişehir

Amaç: Çocukluk dönemi fizyolojik ve psikososyal açıdan erişkinlerden oldukça farklıdır. Çocuklarda görülen hastalıkların sıklığı, dağılımı ve özellikleri de erişkinlerden farklıdır. Çocukluk döneminde deri hastalıklarının yakınmaları ile sık karşılaşılır.

Gelişmekte olan ülkelerde yapılan çalışmalar, deri hastalıklarının çocuklarda ve adolesan dönemde yaygın görüldüğünü ortaya koymuştur.

Yöntem: Bu çalışmada; 01 Ocak-31 Aralık 2015 tarihleri arasında bir ikinci basamak devlet hastanesi dermatoloji polikliniklerine başvuran 18 yaş altı hastaların elektronik kayıtları retrospektif olarak

incelendi. Hastaların klinik tanıları, yaşı ve cinsiyeti elektronik veri tabanından kaydedilerek incelendi. Tespit edilen hastalıklardan 10 klinik tanı grubu oluşturuldu.

Sonuç: 13139 hastaya ulaşıldı. Hastaların yaş ortalaması $13,51 \pm 4,65$ yıl idi. Hastaların %69'unun 13-18 yaş aralığında, %19.3'ünün 7-12 yaş aralığında, %11.7'sinin ise 0-6 yaş aralığında olduğu görülmüştür. Hastaların %55.9'u kız, %44.1'i erkek idi. Hastaların %34.8'inde adneksiyal hastalıklar, %23.3'ünde enfeksiyonlar-enfestasyonlar, %22.9'unda papüloskuamöz ve ekzematöz dermatozlar, %5.8'inde saç tırnak ve müköz membran hastalıkları, %2.6'sında pigmentasyon bozuklukları, %2.2'sinde ürtiker, eritem ve purpuralar, %2.0'ında pruritus, %1.7'sinde deri neoplazmları, %1.3'ünde fiziksel ajanlara bağlı hastalıklar, %0.4'unda keratinizasyon bozuklukları görülmüştür. %3.0 hastada ise diğer tanımlar tespit edilmiştir.

Tartışma: Olgu sayısı, hastaların yaşam koşulları, ülkemizin farklı bölgelerinden başvurunun olması, farklı sosyoekonomik düzey çalışma sonuçlarını etkileyebilmektedir. Çalışmamızın ülke geneline temsil edebilecek büyük bir ilin referans hastanesinde gerçekleştirilmesi, olgu sayısının fazla olması nedeniyle ülkemizde görülen çocuk deri hastalıklarıyla ilgili bir fikir vermektedir. Çocuk deri hastalıklarının sıklık ve şiddetinin uygun koruyucu sağlık politikalarının oluşturulması ve eğitim programlarının yaygınlaştırılması ile azaltılabileceğini, özellikle birinci basamak hekimlerine sık görülen pediatrik deri hastalıkları ile ilgili eğitimlerin düzenlenmesinin faydalı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: dermatoloji, çocuk, cinsiyet ve yaş

PP-105

Halitosis

Elif Çankaya Uludağ

Department of Orthodontics, Ankara Numune Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara, Turkey

In recent years, people have started to give importance to oral and dental health as much as cosmetics. Individuals are complaining about mouth odors and seeking solutions. However, the etiology of the problem of oral odor is very varied, with gum disease, tooth decay and poor oral care playing a role in 90% of cases. Halitosis can cause psychological problems in most patients and even lead to separation in marriages. In many countries, the rate of occurrence varies between 15-30%.

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Halitosis is divided into true, pseudo halitosis, and halitophobia.

Depressions on the tongue can occur because of gingival diseases, dental decay, poor oral hygiene, plaque and food accumulation, and premature and inharmonic prostheses.^{8,9} Uncontrolled diabetes, kidney and liver diseases, upper respiratory tract infections, intestinal Parasites, drugs used in some systemic diseases, such as atropine, antihistamines, antineoplastic drugs, truncates are considered to be the cause of halitosis.

In his treatment, physiological, oral halitosis can be treated by dentists and gum disease specialists. The surface of the tongue must be brushed during tooth brushing. Absolute mouthwashes should be used and the causes of teeth should be treated. It has also been reported that the use of dental floss containing triclosan and sodium bicarbonate for 7 days is effective on sulfur gases. The treatment of oral odor for other reasons can be done by medical doctors. It should be given in psychological support for patients with halitophobia (fear of bad breath). Oral odor may be a systemic illness. Therefore, differential diagnosis is important.

Keywords: halitosis, oral care, oral odor

PP-106

The effect of nutrition in sarcopenic obesity of the elderly population

Gülşah Kaner¹, Merve Nur Sultan Yıldırım²,
Magdalena Elżbieta Skowrońska¹

¹İzmir Katip Çelebi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, İzmir

²Nuh Naci Yazgan University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Kayseri

Aim: Being the main cause of frailty, functional decline and disability, sarcopenia is an age-related loss of muscle mass and strength. Sarcopenia and obesity are considered to be the two constituents of sarcopenic obesity (SO). Nutrition is seen as one of the crucial contributing elements in the complex etiology of SO. The aim of this review is to compile scientific practices that support the nutritional management therapy used is SO.

Methods: SO and nutrition-related articles compiled by reviewing the current sources. Practices used in the nutritional management of SO was summarized based on the results of reviewed publication.

Results and Conclusion: Proteins and amino acids are the nutrients which are most consistently associated with SO. Recent guidelines designed for

people with sarcopenia recommend at least 1.5 g/kg of protein intake, which contains up to 30% of total daily energy intake. Other contributing factors to muscle function preservation may be vitamin D, antioxidants, ω -3 polyunsaturated fatty acids, creatine, β -hydroxy- β -methylbutyrate, arginine, β -alanine and a number of antioxidant nutrients including carotenoids, selenium, vitamins E, C and isoflavones. In order to promote the identification and nutritional management of SO in the elderly, supplementary research may be needed.

Keywords: nutrition therapy, sarcopenic obesity, sarcopenia

PP-107

Mouth Breathing

Elif Çankaya Uludağ

Department of Orthodontics, Ankara Numune Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara, Turkey

Mouth breathing is breathing in the mouth instead of the nose and mouth respiration is caused by nasal obstruction in 85% of the cases.

The most common cause is nasal polyps, nasal septum deviations, concha hypertrophy and adenoid vegetation in other factors.

It has been suggested that chronic oral breathing in children can lead to the development of a "narrow facial syndrome," sometimes called "long face syndrome", or specifically to the development of "adenoid facies" when mouth breathing is due to adenoid hypertrophy.

These individuals with mouth breathing habit tend to head backward to breathe more comfortably and because their mouths are open to breathe, after a while the muscles also start to work differently and changes in the skeletal structure that support these muscles occur. In order to prevent all these changes that may occur in the child, the incompatibilities of the child's face and teeth after the treatment of respiratory disease should be evaluated by an orthodontic specialist. It has been reported that 40% to 50% of nasopharyngeal airway enlargement is caused by rapid upper jaw dilation therapy performed by an orthodontist. It has also been shown in various studies that the airway and respiration can be contributed by functional appliances to the front of the jaw applied to the oropharyngeal airway narrowing the lower jaw. So, when chronic bronchial respiration is detected in patients who come to your clinic in patients, you may be directed to an orthodontist to prevent further problems.

Keywords: mouth breathing, nasal obstruction,

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

adenoid vegetation, adenoid facies

PP-108

Obezite mi demir yetersizliğine neden olur yoksa demir yetersizliği mi obezitenin nedenidir?: İki ucu keskin bıçak

Gülşah Kaner, Neslihan Ülger Öztürk

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, İzmir

Amaç: Günümüzde sağlık alanında yüksek düzeyde ulaşılan teknolojiye, yapılan çok önemli buluş ve bilimsel araştırmalara, hükümetlerin, ulusal ve uluslararası kuruluşların gösterdiği yoğun çabalara karşın, dünyanın gündeminde yetersiz ve dengesiz beslenmeye bağlı sağlık sorunları önemli bir yer tutmaktadır. Obezite ve demir yetersizliği birbirlerinden bağımsız olarak dünya nüfusunun önemli bölümünü etkilemektedir. Bu derlemenin amacı; obezite ve demir yetersizliği arasındaki ilişkinin güncel kaynaklardan taranarak özetlenmesidir.

Bulgular: Obezite ve demir yetersizliği arasındaki ilişkiyi açıklayabilecek mekanizmalar net olmamakla birlikte bu konu ile ilgili birçok hipotez oluşturulmuştur. Obezlerde, plazma hacminin artması, enerjisi yüksek, besin değeri yönünden fakir gıdaların tüketilmesi, artmış adipoziteye yanıt olarak gelişen kronik inflamasyonun demir yetersizliğine neden olabileceği üzerinde durulmaktadır. Bununla birlikte, literatürde obezite ve inflamasyon arasında ilişkinin olduğu, bu inflamasyon ve demir emilimi arasındaki ilişkiye hepsidin aracılık ettiği vurgulanmaktadır. Hepsidin bir akut faz reaktandır, obeziteyi de kapsayan kronik inflamatuvar durumlarda salınımı artar. Hepsidinin artması, eritrositlerden demir emilimini ve makrofajlardan demir salınımını azaltır. Obezlerde azalmış demir biyoyararlanımının, daha fazla miktarlarda sentezlenen adipoz doku hepsidinin kaynaklanabileceğini düşündürmektedir. Ayrıca, hepsidinin adipoz dokudan salınan leptin ile upregüle olduğu, obezlerde artmış leptin düzeylerinin de demir metabolizmasındaki bozukluğa katkısı olabileceği öne sürülmektedir.

Sonuç: Obezite ve demir yetersizliği önemli bir halk sağlığı sorunudur. Yapılan çalışmalarda, vücut ağırlığındaki azalmanın inflamasyonda gerilemeye neden olarak demir parametreleri üzerinde olumlu etki sağladığı gösterilmiştir. Bu nedenle obezite oluşmadan önlemlerin alınması, oluştuktan sonra ise vücut ağırlığı kaybı ile demir yetersizliğinin önlenmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: obezite, demir yetersizliği anemisi, demir eksikliği, kronik inflamasyon, hepsidin

PP-109

Palpabl paratiroid adenomu: oldukça nadir gorulen bir olgu

Deniz Türe¹, Hakan Demirci¹, Funda Müşerref Türkmen²

¹Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, Bursa

²Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Primer Hiperparatiroidi, hiperkalsemi semptomlarıyla, komplikasyon olarak en sık nefrolitiazis şeklinde görülür.

Olgu: 23 yaşında bilinen bir hastalığı olmayan erkek hasta kolik renal şikayetiyle üroloji polikliniğine başvurmuş. Direkt üriner sistem grafisinde ve üriner US 'de sol ureter taşı, sol böbrekte Grade-2 hidronefroz saptanmış. Üriner bilgisayarlı tomografide sol böbrekte Grade 2 hidronefroz ile birlikte proksimal ureter dilate, ureter alt uçta 7 mm kalkül izlenmiş. Üroloji uzmanı tarafından üriner sistem taşı düşürmek amacıyla ilaç kullanımı, üriner ultrasonografi ile hidronefroz takibi ve sol ureteroskopi hazırlığı önerilmiş. Hastanın operasyon öncesi tetkiklerinde serum kalsiyum ve iPTH tetkikleri yüksek tespit edilince; primer hiperparatiroidi ve paratiroid adenomu ön tanularıyla dahiliye servisine yatırıldı. Hastanın özgeçmişinde özellik tespit edilmedi. Soygeçmişinde baba ve hala taş öyküsü mevcut. Kullandığı bir ilaç, alışkanlık yok.

Hastanın boyun muayenesinde sol üst tiroid lojunda 2x1 cm civarında ağrısız, orta sertlikte nodül palpe edildi. Sol kostovertabral bölge perküsyonla hassas idi. Diğer sistem muayeneleri normal. İdrar tetkikinde sedimentte 10-15 eritrosit saptandı. İdrar kültüründe üreme olmadı. Olgunun başvuru ve taburculuğu sırasındaki laboratuvar değerleri Tablo-1'de gösterilmiştir.

Paratiroid US: Sol paratiroid lojunda 12*13*23 mm boyutlu düzgün sınırlı hipoeoik hafif heterojen solid lezyon saptandı.

Paratiroid sintigrafisi (sestamabl Tc-99): Sağ lob orta kesim posterior komşuluğunda (paratiroid adenomu / hiperplazisi?) ve sol lob üst pol kesimde (paratiroid adenomu / hiperplazisi) (Resim-1,2,3,4) Tartışma: İdrar yollarında taşların varlığı herhangi bir tanı veya tedavinin sonuç noktası olmamalıdır. Hiperparatiroidide böbrek taşı gösterilmesi cerrahi tedavi endikasyonlarındandır.

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

Sonuç: Aile Hekimliği'nde, D vitamini eksikliği ve proton pompa inhibitörlerinin kullanılmasının böbrek taşı etkeni olabileceği, boyun kitlelerine yaklaşımda paratiroid adenomlarının ele gelebileceği akılda bulundurulmalıdır.
Anahtar kelimeler: paratiroid adenom, rekürren nefrolitiazis, palpabl boyun kitlesi

PP-110

Beta- hCG Değeri Haftası İle Uyumsuz Takipsiz Gebe Olgu Sunumu

Fethi Sada Zekey¹, Kübra Uyar², Fatih Başak³, Sema Basat⁴, Emin Pala⁵

¹İspir Aile Sağlığı Merkezi 2 No' lu Aile Hekimliği Birimi, Erzurum

²İspir Aile Sağlığı Merkezi 1 No' lu Aile Hekimliği Birimi, Erzurum

³Ümraniye Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği, İstanbul

⁴Ümraniye Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Dahiliye Kliniği, İstanbul

⁵Ümraniye Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

Takipsiz gebelik kırsalda çalışan aile hekimlerinin sık karşılaştığı bir problemdir. Bu olgu ileri yaşta utandığı için gebeliğini gizlemiş olan beta- hCG değeri haftası ile uyumsuz 38 yaşında dördüncü gebeliğini yaşayan hasta idi.

Amaç: Aile Hekimliği pratiğinde gebe takibi yadsınamaz bir öneme sahiptir. Sağlık Bakanlığı tarafından en az 3 kez gebenin takibinin yapılması istenmekte, daha az ve her trimesterde yapılmayan izlemde performans kesintisine de tabi tutulmuştur. Gebe takibinde farklı modaliteler mevcuttur.

WHO takip modeli az gelişmiş ülkeler için önerilmiştir. Gebeler 2 gruba ayrılmıştır;

- Rutin bakım gerekenler (%75): 4 izlem önerilmiştir.

- Özel bakım gerekenler (%25): izlem şekli ve sayısı belirtilmemiştir.

ACOG takip modelinde;

28. haftaya kadar ayda bir (~6 izlem)

29-35 hafta arası 2-3 haftada bir (~2-3 izlem)

36. haftadan sonra haftalık izlem (~4 izlem)

Toplamda ~12 izlem önerilir.

NICE modelinde ise 10 takip önerilmektedir.

Olgu: 38 yaşında 4. gebeliğini yaşayan 3 canlı doğumu olan hasta gebeliğinin 126. gününde mobil hizmette tespit edildi. Hastanın tetkikleri istendi.

Tetkikleri neticesinde hastanın beta- hCG değeri ölçümün yapıldığı laboratuvar değerlerine göre 5. hafta ile uyumlu idi. Takipsiz olan gebede el doppleri ile fetal kalp atımı tespit edilse de hasta kadın hastalıkları ve doğum kliniğine sevk edildi.

Hastanın kadın hastalıkları ve doğum uzmanı tarafından yapılan kontrollerde bir patolojisinin bulunmadığı, son adet tarihi ile uyumlu intrauterin gebeliğe sahip olduğu raporlandı.

Tartışma: Aile Hekimliği pratiğinde gebelik takibi prekonsepsiyonel dönemde başlayıp bebeğin doğup büyüdüğü dönemleri kapsasa da yöresel şartlar kültür farkları aile hekimlerinin takiplerini optimal gerçekleştirmesinin önüne geçebilmektedir.

Anahtar kelimeler: beta- hCG, gebe takibi, takipsiz gebe

PP-111

Kronik karın ağrısı olan hastalara yaklaşımda akut batına neden olacak patolojilerin göz önünde bulundurulmasının önemi

Selim Tetik, Ömer Salt, Mustafa Burak Sayhan
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Acil Tıp Ana Bilim Dalı, Edirne

Bilinen kronik hastalığı olmayan, 10 yıl önce kolesistektomi operasyonu geçiren; 6 aydır aralıklı karın ağrısı şikayeti üzerine başvurduğu merkezlerde semptomatik tedavi gören ve son 3 gündür giderek artan karın ağrısı, bulantı şikayetleri üzerine dış merkezden tarafımıza sevk edilen 48 yaşında erkek hasta. Hastaya akut batın oluşturabilecek patolojiler düşünülerek gerekli tetkikler yapıldı. Hastada pankreas anteroinferiorunda yaklaşık 7 cm'lik kistik yapı ve bu düzeyde mezenterde rotasyon saptanması üzerine hasta mezenter iskemi ön tanısıyla operasyona alındı ve 140 cm'lik iskemik ince barsak rezeksiyonu yapıldı. Bu olguyu aralıklı benzer tarzda karın ağrısı olan hastaya yaklaşımda her zaman altta akut batına neden olunabilecek patolojilerin göz önünde bulundurulması ve tanının hızlı konulmasının bireyin sağlığı üzerinde ne kadar etkili olduğunu anlatmak için hazırladık.
Anahtar kelimeler: akut batın, karın ağrısı, mezenter iskemi, mezenter rotasyonu

PP-112

yeni nesil oral antikoagülanların kanama komplikasyonlarına yaklaşım ve tedavi

Adem Çakır, Selim Tetik, Ömer Salt, Mustafa Burak Sayhan
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Acil Tıp Ana Bilim Dalı, Edirne

Multinodüler Guatr, iskemik Serebrovasküler hastalık, Hipertansiyon ve Atrial Fibrilasyon tanıları olan antikoagülan olarak yeni nesil oral

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

antikoagülan Apixaban kullanan 81 yaşında bayan hasta travma öyküsü olmaksızın bir hafta önce başlayıp giderek artan sağ uylukta ve karın ön duvarda morarma,sağ kalça ve diz ağrısı şikayeti ile acil servise başvurdu.Hastaya ortopedik,hematolojik,kalp damar cerrahisi ve nörolojik açıdan yaklaşıldı.Yapılan tetkikler sonucu batın alt kadranlarda,sağ uyluk boyunca ciltaltı kanama ve sağ dizde intraartiküler kanama saptandı.Bu olgu antikoagülan kullanan hastalarda sık rastlanan kanama komplikasyonlarına nasıl yaklaşımda bulunulması gerektiği anlatmak için hazırlandı.

Anahtar kelimeler: yeni nesil oral antikoagülan,apixaban,intraartiküler hemoraji

PP-113

Assessment of Thyroid Dysfunction in patients with Insulin Resistance

Gamze Türemenoğulları, Işık Gönenç, Emine Zeynep Tuzcular Vural
Department of Family Medicine,Haydarpaşa Numune Training and Research Hospital,Istanbul,Turkey

Aim: Studies on the relationship between thyroid dysfunction and insulin resistance(IR) have been intensified especially in recent years. We aimed to investigate thyroid dysfunction in patients with IR. **Methods:** This descriptive, cross-sectional study was performed in İstanbul Haydarpaşa Numune Training and Research Hospital, Family Medicine Outpatient Clinics, between 01.April.2015- 01.April. 2016 on datae meeting the inclusion criteria of patients of which 92 with IR(study group) and 127 without IR(control group) assembled retrospectively. Patients' fasting blood glucose, fasting insulin, HbA1c, TSH, st3, st4 values, gender, age, measurements of weight, height, waist circumference and hip circumference and socio-demographic information such as smoking status, family history of DM, additional disease and drug use were retrospectively scanned. The relationship between group variables was tested by chi-square analysis. The t-test was used to compare continuous quantitative data between two independent groups. **Conclusion:** Although we could not find a significant relationship between IR and thyroid disease status in our study, evidence has been shown for an association between hypothyroidism and IR by other studies. Further studies are also needed to show whether there is a relationship between subclinical hypothyroidism and IR.

Keywords: Thyroid dysfunction, insulin resistance,

HOMA

PP-114

Oral Lesions

Elif Çankaya Uludağ

Department of Orthodontics, Ankara Numune Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara, Turkey

Oral lesions are frequently encountered in family medicine, dentistry clinics. It may be an epidemic of infectious, autoimmune, premalign or malignant lesions, or it may also occur as a secondary event in the form of oral involvement of a systemic disease. In one study, an incidence of 9.7% was found, of which 1.4% had a precancerous lesion and 0.042% had cancer.

Lesions characterized by loss of the mucosal epithelium, sometimes of varying diameter and appearance, sometimes extending to the lower tissues, often seen in the localized mucosa, in the GI tract and urogenital region, are defined as oral ulcers.

In etiopathogenesis, familial predisposition, mucosal trauma, smoking, microbial agents, drugs, food hypersensitivity, malignancies, stress, hormonal factors and atopy are accused. The roles of cellular and humoral reactions can be found.

Minor and herpetiform aphthae are seen in folate and vitamin B12 insufficiency and major aphthous ulcers occur in iron deficiency anemia.

The most common symptom in oral mucosa and cavity diseases is pain. While the pain may be submerged in ulcerative lesions, it often occurs as a blunt pain in inflammatory lesions. Apart from infectious and autoimmune causes, symptoms such as fever, malaise and resentment are rare. Because of the many etiologic factors in the patient with ulcer complaints, detailed studies should be done and directed to other branches, because early diagnosis can be made. Studies have already shown that precancerous lesions are recognized and early treatment has great prognosis for patients can be made.

Keywords: oral lesions, ulcerative lesions, precancerous lesions

PP-115

Kadın Sağlık Çalışanlarının Meme Kanseri Konusunda Bilgi, Tutum ve Davranışları

Esra Böcek Aker¹, Emine Zeynep Tuzcular Vural¹, Servet Aker², Işık Gönenç¹

¹Haydarpaşa Numune Eğitim Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği, İstanbul

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

²Samsun Halk Sağlığı Müdürlüğü, Canik Toplum Sağlığı Merkezi, Samsun

Amaç: Bu çalışmada Haydarpaşa Numune Hastanesi'nde çalışmakta olan kadın sağlık çalışanlarının bilgi düzeyi, meme kanserine karşı tutum ve davranışları belirlenmeye çalışıldı. Böylece toplumda oluşturmak istenen meme kanseri konusundaki bilincin öncelikle ne kadarının sağlık çalışanlarında mevcut olduğu, hangi konularda eksiklerin bulunduğunu, tarama programlarına karşı tutum ve davranışların ne düzeyde olduğu ve bunları etkileyen faktörlerin neler olduğu tespit edilmeye çalışıldı.

Yöntem: Ekim 2016'da Haydarpaşa Numune Eğitim Araştırma Hastanesi'nde çalışmakta olan 266 kadın sağlık çalışanına 29 sorudan oluşan bir anket uygulandı. Çalışmaya 18 yaş üstündeki gönüllüler dahil edildi. Bilgi sorularına verilen her doğru yanıt bir puan kabul edildi, yanlış yanıtlar puanlandırılmadı. Meme kanseri bilgi düzeyleri ve tarama programlarına karşı tutum ve davranışlar demografik veriler ile karşılaştırıldı.

Sonuç: Çalışmaya katılanların %47,7'si hekim, %48,1'i hemşireydi. Diğer sağlık personelleri %4,2'yi (n=11) oluşturduğundan çalışmaya dahil edilmedi. Bilgi düzeyi medeni durum, eğitim seviyesi ve yaş ile ilişkili bulundu. Özgeçmiş ve/veya soygeçmişte meme kanseri öyküsü bulunması bilgi düzeyini etkilemiyordu. Tarama programlarına katılımı etkileyen faktörler de medeni durum, eğitim seviyesi, yaş ve meslekte geçen süre olarak belirlenirken; soygeçmişte meme kanseri öyküsü bulunmasının katılımı arttırmadığı görüldü. Anahtar kelimeler: meme kanseri, sağlık çalışanı, bilgi düzeyi, tutum ve davranış

PP-116

Systemic sclerosis without antinuclear antibodies or Raynaud's phenomenon: A case report

Hümeýra Günay¹, Sait Karakurt², Ioana R. Preston³

¹Gaziosmanpaşa Taksim Eğitim Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

³Tufts Medical Center, Pulmonary and Critical Care Medicine, Boston, USA

The pulmonary manifestations of systemic sclerosis (SSc) include interstitial lung disease (ILD) and pulmonary hypertension, both of which usually present insidiously. Here, we describe a patient who presented with subacute respiratory failure and absence of circulating autoimmune antibodies as the

initial presentation of SSc.

A 46-year-old man with a prior history of immune thrombocytopenic purpura, hypercholesterolemia and hypertension, presented with 1 week cough and shortness of breath. Chest XRay showed bibasilar infiltrates and the patient was started on azithromycin for presumed pneumonia. His respiratory symptoms worsened over the following 2 weeks and he was admitted with hypoxemic respiratory failure and progression of pulmonary infiltrates, requiring oxygen supplementation. At the time of admission, he also complained of bilateral shoulder pain, intermittent hand/digits swelling and stiffness, and occurrence of red spots on the fingers.

CT chest showed bilateral dense alveolar infiltrates in the lower lobes (Figure 1). Immunologic workup was completely negative (Table 1) and skin biopsy of the fingers which showed new occurrence of telangiectasia was consistent with SSc (absence of inflammation, dermal collagen alteration, and dermal vascular congestion without thrombi or vasculitis). Pulmonary function tests before initiation of therapy showed severe restriction (Table 1, Figure 2). Barium swallow test showed severe esophageal dysmotility. Bronchoscopy with bronchoalveolar lavage and fine needle aspiration ruled out infection. Patient was diagnosed with new onset SSc with acute lung involvement.

Anahtar kelimeler: systemic sclerosis, interstitial lung disease, pulmonary hypertension

PP-117

The Acute Effect of Acupuncture on Primary Raynaud Attack: Case Report

Fatma Tamara Köroğlu, Aylin Baydar Artantaş
Department of Family Medicine, Yıldırım Beyazıt University, Ankara, Turkey

This case report includes the acute effect of acupuncture on primary Raynaud attack of a patient. The patient is a twenty-five year old female with no significant previous medical history, who experienced Raynaud attack presenting as paleness and numbness at her right foot's second digit, after being exposed to cold weather. Acupuncture was applied to the patient during that attack.

Acupuncture treatment consisted of Liv-3 *Taichong* and Kid-3 *Taixi* acupoints. Seven minutes after acupuncture application, second digit of her right foot, which had been in the attack situation, had become pink, representing healthy blood supply. The session continued for five minutes more after gaining of pink color and then ended. Five minutes

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

after the end of the session, Raynaud attack recurred as the same way with the first attack surprisingly. The second digit of the right foot became pale and numb again. Acupuncture needles applied once more to same acupoints for the second time, for ten minutes. After the end of second session acupuncture needles were taken and the attack did not recur, which was considered as healing.
Keywords: Acupuncture, Acupuncture and Raynaud, Raynaud Disease, Raynaud Attack

PP-118

Olgu Sunumu: Molluscum Contagiosum

Burcu Kökoğlu, Uğur Bilge, Hüseyin Balcıoğlu, İlhami Ünlüoğlu
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD

Amaç: Molluscum Contagiosum Pox virüslerin neden olduğu, vücudun herhangi bir yerinde lokalize olabilen benign, yumuşak papüller bir lezyondur. Lezyon sıkılınca içinden çıkan peynirimsi akıntı tipik özelliğidir. Tedavi seçenekleri arasında topikal tedavi yöntemleri olarak iyodin, salisilik asit, potasyum hidroksit, tretinoin ve imüquumab sayılabilir iken; kriyoterapi, lazer ve lokal anestezi eşliğinde küretaj gibi yöntemler sayılabilirken literatürde tedavi edilmeksizin gerileyen vakalar olduğu da bildirilmiştir.

Olgu: Özgeçmiş ve soygeçmişinde anlamlı bir özellik olmayan 38 aylık erkek hasta, 6 aylıktan bu yana ailesi tarafından fark edilen ve takip edilen lezyonda büyüme olması nedeni başvurdu. Yapılan fizik muayenede sol meme başı yanında yaklaşık 4mm boyutunda inci parlaklığında olan, ortası göbekli, beyaz renkli, hafif kabarıklık, papüler lezyon görüldü ve komşuluğunda göğüs ön duvarı pektoral bölgede toplu iğne başı büyüklüğünde benzer birkaç adet lezyon daha olduğu izlendi. Komşuluğunda bulunan satellit lezyonlar nedeni viral bir enfeksiyon olabileceği düşünülmesi üzerine dermatoloji ile konsülte edilen hastaya Molluscum Contagiosum tanısı konularak tedavi seçenekleri (kriyoterapi, lazer, lokal anestezi eşliğinde eksizyon, topikal tedavi seçenekleri) aileye sunuldu. Tedavi seçenekleri arasından aile potasyum hidroksit tedavisini tercih etti. Hastaya potasyum hidroksit reçete edildi. Kullanım hakkında bilgilendirildi. 3 hafta sonra kontrole çağrılan hastanın lezyonunun tamamen iyileştiği izlendi.

Tartışma: Molluscum contagiosum iyi bilinmediği durumlarda sıklıkla gözden kaçabilecek ve aile hekimliği pratiğinde çokça karşımıza çıkabilecek ve uygun tedavi yöntemlerine dramatik yanıt

verebilecek bir cilt hastalığıdır. MK'nin insidansı %2-8 arasında değişmektedir. Morfolojik olarak benzerlikleri nedeni endişe uyandırabilecek birçok lezyon ile karışabilir. Piyojenik granülom, keratoakantom, sebace hiperplazi, dermal nevüs, trikoepitelyoma, kriptokok enfeksiyonları ile ayırıcı tanısını yapılması gerekir. Bu nedenle tanınması ve bilinmesi önemlidir.

Anahtar kelimeler: molluscum contagiosum, potasyum hidroksit, papüler lezyon

PP-119

Olgu Sunumu: Kafa Travmasının Geç Komplikasyonu Kronik Subdural Hematom

Burcu Kökoğlu¹, Çağrı Kökoğlu², Uğur Bilge¹
¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Aile Hekimliği AD.

²Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği

Amaç: Kronik subdural hematom (KSDH) önemli morbiditesi olan ve en sık görülen intraserebral kanamalardan biridir (1). KSDH sıklığı yaşlanmayla artar. İnsidansı 65 yaşından önce 3.4/100000 oranındayken, 65 yaşından sonra 8-58/100000 oranında görülür (2). Bazen hatırlanmamasına rağmen, hafif kafa travması, olguların % 60-80'inde bildirilmektedir (3,4). Baş ağrısı, bayılma hissi, bellek bozukluğu, apati, uykuya eğilim, fokal nörolojik defisit ve nöbet KSDH'da görülen klinik bulgulardır (2). KSDH'un kesin tanısı kranyal bilgisayarlı tomografi ile konulur(3).

Şikayet: 82 yaşında erkek hasta; aniden gelişen kuvvet kaybı sonucu elindeki bardağı düşürmesi nedeni polikliniğimize başvurdu.

Özgeçmiş: koroner arter hastalığı nedeni 12 yıl öncesinde geçirilmiş by-pass operasyonu ve 20 yıllık hipertansiyon hastalığı

Fizik muayene: minimal kuvvet kaybı(sol üst ekstremité)

Hikaye: hastanın anamnezi detaylandırıldığında yaklaşık 3 ay öncesinde ayağı takılıp düşmesi sonucu kafa travması geçirdiği; bu nedenle başvurduğu acil serviste yapılan tetkiklerinde anormal bir bulguya rastlanılmaması nedeni taburcu edildiği öğrenildi.

Tetkikler-klinik seyir: hastaya beyin tomografisi istenildi. Çekilen beyin BT'de bilateral kronik-subakut formda parietotemporal uzanım gösteren, en kalın yeri yaklaşık 3 cm olan subdural hematom ile karşılaşıldı. Hasta beyin cerrahisi bölümü ile konsülte edilerek operasyona alındı.

Tartışma: Özellikle 60 yaş üzeri olan, kanama diyatezine neden olabilecek ilaç kullanımı olan,

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

epilepsi gibi beyin atrofisine neden olabilecek sekonder risk faktörüne sahip olacak hastalar kafa travmasına bağlı olarak akut dönemde çekilen beyin tomografisinde herhangi bir patoloji saptanmasa bile hastanın en az üç hafta sonraki döneminde kontrol tomografi ile değerlendirilmesi gerekmektedir. Aile hekimliği pratiğimizde özellikle bu grup hastalarda, nörolojik bulgu belirgin olmasa dahi geçmiş travma öyküsü iyice sorgulanmalıdır. Anahtar kelimeler: kafa travması, komplikasyon, subdural hematom

PP-120

Pacemakerlı Hastalarda Eğitimin Önemi

Zehra Akmaz¹, Hande Erarslan², Seyide Tetik², Cafer Zorkun¹

¹Trakya Üniversitesi,Kardiyoloji Ana Bilim Dalı,Edirne

²Trakya Üniversitesi,Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı,Edirne

Bilinen Diabetes Mellitus,Kardiyomiyopati,Koroner Arter Hastalığı olan ve 4 sene önce de pacemaker takılan hastanın son zamanlarda göğüsünde yanma şikayetleri varmış.Hasta son günlerde pacemakersının aynı saatlerde (07.45) alarm vermesi üzerine Kardiyoloji Polikliniğine başvurdu.İleri tetkik için servise yatırılan hastanın pacemaker kontrolü sonucunda batarya replasmanı yapıldı.Hasta kalp pili hakkında daha önceden bilgilendirilmişti.Bu olguda hasta eğitimini yeterli verirsek batarya yetersizliği nedeniyle ciddi problemler oluşmadan müdahale edebileceğimizi göstermek amacıyla bu olguyu hazırladık. Anahtar kelimeler: pacemaker,hasta eğitimi,alarm

PP-121

Turkish Reliability of The Vulnerable Elderly Survey-13

Burcu Kökoğlu¹, Yunus Emre Sarı¹, Hüseyin Balcıoğlu¹, Uğur Bilge¹, Ertuğrul Çolak², İlhami Ünlüoğlu¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Aile Hekimliği AD

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Biyoistatistik AD

Aim: Our aim was to adapt for Turkish and perform the reliability study of The Vulnerable Elderly Survey-13.

Methods: VES-13 was translated to Turkish by three researchers and a consensus meeting was held after the translation process. Turkish text on which the researchers agreed was translated into English by an

independent professional translator. As a result of this process, the researchers obtained the final version on which they agreed and the accuracy of which was proved by back translation.

Results: The questionnaire was administered to patients above 71 years presenting to Family Medicine clinic. Total of 95 patients (39 male 56 female, with an average age of 80,65 ± 5,27 years) took part in this study. Turkish version of the questionnaire was found to be quite reliable (Cronbach's alpha 0,857).

Conclusion: Turkish version of The Vulnerable Elderly Survey-13 is quite reliable. We believe that this questionnaire may be used for objective assessment of diagnosing frailty, evaluating its severity and its follow-up in clinical practice.

Keywords: The Vulnerable Elderly Survey-13,Frailty, Turkish Reliability.

PP-122

Pathological Q Frequency in Patients with Schizophrenia

Selcuk Kanat¹, Hakan Demirci², Gokhan Ocakoglu³, Ufuk Aydin⁴, Ibrahim Taymur⁵

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Training and Research Hospital, Cardiology, Bursa
²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Training and Research Hospital, Family Medicine, Bursa

³Uludag University, Biostatistics, Bursa

⁴Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Training and Research Hospital, Cardiovascular Surgery, Bursa

⁵Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Training and Research Hospital, Psychiatry, Bursa

Aim: The aim of our study was to investigate the frequency of ECG changes in schizophrenia patients when compared with a normal healthy population.

Methods: The study involved 190 schizophrenia patients who received inpatient treatment 134 healthy controls. The medications that the schizophrenia patients who were involved in the study used during their hospitalization period were noted. The rhythm of the patient, presence of channelopathy, hypertrophy findings of cardiac cavities, conduction defects, ischemic changes, p wave times, p wave dispersion (PWD), the presence of fragmented QRS (fQRS), QT/cQT durations and QT dispersion were considered in the ECG records. Results: The heart rate was higher in the schizophrenia group than in the control group(85.5 vs 70.5 beats/min; P <0.001). QT dispersion time was also higher in the schizophrenia group (35

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

milliseconds versus 55 milliseconds; $P < 0.001$). P wave dispersion time was considered was found higher in schizophrenia group (30 to 47.50 milliseconds, $P < 0.001$). Fragmented QRS (fQRS) was 36.30% (n: 69) in the schizophrenic group and 7.5% (n: 10) in the healthy control group ($p = 0.001$) and it was statistically higher in schizophrenia group ($p=0,001$). Pathological Q frequency was about 10 times higher in patients with schizophrenia ($p<0,001$).

Conclusion: The electrocardiographic changes may explain the high frequency of premature deaths seen in patients with schizophrenia. When psychiatrists evaluate schizophrenia patients, they should be aware of these cardiac findings and should be in close contact with cardiologists when necessary.

Keywords: premature death, pathological Q, p wave dispersion, fragmented QRS, schizophrenia.

PP-123

Aile Hekimliği Polikliniğine Mekanik Bel Ağrısı Nedeni İle Başvuran Hastaların Tercih Ettikleri Tedavi Yöntemlerinin Değerlendirilmesi

Hüseyin Balcıoğlu¹, İlhami Ünlüoğlu¹, Muzaffer Bilgin²

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Aile Hekimliği AD

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Biyoistatistik AD

Amaç: Çalışmamızda amaç; Aile hekimliği polikliniğine mekanik nedenlere bağlı bel ağrısı şikâyeti ile başvuran hastaların tercih ettikleri medikal ve tamamlayıcı tedavi yöntemlerini değerlendirmektir.

Yöntem: Aile Hekimliği Polikliniğine mekanik bel ağrısı nedeniyle başvuran hastalara; ağrısına yönelik ilaç kullanım durumu, iyi geldiğini düşündükleri ilaçların isimleri, hastaneye başvurmadan önce tıbbi olmayan yöntemlere ilgileri soruldu ve ağrılarını VAS (Visual Analogue Scale) skalası üzerinde puanlamaları istendi.

Bulgular: Çalışmamıza 152 hasta dahil edilmiştir. Yaş ortalamaları 42,51 iken kilo ortalamaları 75,96 kg, beden kitle endeksleri ortalaması, 26,91 saptandı. Bel ağrısının nedenleri incelendiğinde en sık (%30,30) uzun süre aynı pozisyonda durmak veya yatmak olduğunu belirtmişlerdir. Ağrının en çok 1-7 gün arasında başladığı belirtilmiştir (%67,80). Hastaneye başvurmadan önce %60,50'si ilaç kullandıklarını belirtirken, %39,50'si ilaç kullanmamışlardır. Tıbbi tedaviye öncelik verenler %84,20 iken, %15,80'i tıbbi olmayan yöntemlere öncelik verdiğini belirtmiştir. Tıbbi olmayan yöntemlerden en çok masaj uygulaması dikkat

çekmektedir (%35,50). Sonrasında sırasıyla bez sarmak (% 19,10), sıcak su torbası koymak (%18,40), sıcak su veya kaplıca uygulaması (%4,60), hacamat (2,60), bel çektirme (%2,00), sülük uygulaması (%1,30), akupunktur (%0,70) gelmektedir. Ağrılarını VAS skalasında puanlamaları istendiğinde en sık 6 puan (36,80) verdikleri görülmüştür. Hastaneye başvurmadan önce en sık kullanılan oral ilaçlar parasetamol (%17,50), diklofenak (% 16,70) ve tiyokolşikozid (%15,80)'dir. Hastaneye başvurmadan önce topikal ilaçlardan en sık etofenamat (%36,70), ketoprofen (% 16,70), metil salisilat (%20,00) kullanıldığı belirtilmiştir. İyi geldiğini düşündükleri ilaçları sorguladığımızda oral yolla bir veya daha fazla ilacın iyi geldiğini düşünenler flurbiprofen (%17,00), diklofenak (%16,60), tiyokolşikozid (%14,10), deksketoprofen %12,00'dir. Topikal yolla ilaçları kullanan hastaların %45,80'i etofenamat, %27,10 ibuprofen, %12,50'si ketoprofen tercih etmektedirler. VAS skorunda 0-5 arasında puanlayan hastaların %75,40'i oral ilaç kullanırken %24,60'ının topikal ilaç kullandığı görülmüştür. VAS skoru 6 ve üstü olanların %66,10'u oral, %30,60'ı topikal ilaç kullanmış, %3,20'si parenteral ilaç kullandığını belirtmiştir. Kadınlarda en sık kullanılan etken madde deksketoprofen, etofenamat, parasetamol ve tiyokolşikozid görülürken, erkeklerde en sık diklofenak, parasetamol, tiyokolşikozid kullandığı görülmüştür. Sonuçlar: Bel ağrısı nedeniyle hastaların tıbbi olmayan yöntemlere başvuru sıklığının artışı, hem hastalar hem de toplum açısından olumsuz sonuçlara neden olabilir. Bireylerin eğitim düzeyi arttıkça medikal tedavilere yönelmektedirler. Hastalar bel ağrısının sebepleri ve tedavisi konusunda uygun iletişim yoluyla bilgilendirilmeli, ilaçlar doktor kontrolü altında kullanılmalı ve bilinçsizce yapılan tıbbi olmayan müdahalelerden kaçınılmalıdır.

Author Index

1 Adiyaman, Cihan	OP-008
2 Ağırman, Ege	PP-034
3 Akbaş Ataş, Ceyda	OP-016
4 Akca, Ayşe Semra Demir	PP-004
5 Akca, Fatih	PP-004, PP-064, PP-065
6 Aker, Esra Böcek	PP-115
7 Aker, Servet	OP-031, PP-115
8 Akgöz, Ayşe	PP-024
9 Akman, Mehmet	OP-027
10 Akmaz, Zehra	PP-120
11 Akpınar, Ersin	OP-020, PP-036, PP-040, PP-041
12 Akpınar, Yakup	OP-024, PP-046, PP-091
13 Albaş, Süleyman	OP-017, PP-014, PP-015, PP-016, PP-017, PP-018, PP-019, PP-020, PP-021
14 Albayrak, Hlyya	OP-022
15 Aleksandrova, V.	PP-082, PP-087
16 Alkaya Kol, Hatice	PP-031
17 Alper, Züleyha	OP-027
18 Altınsoy, Hasan Baki	PP-060
19 Altun, Elif	PP-080
20 Altun, Hlyya Kamarlı	PP-024
21 Alvur, Tuncay Mge	PP-002
22 Ardıç, Aykut	PP-048
23 Arıca, Seçil	PP-034, PP-062
24 Arıkan, Cem	PP-078, PP-079, PP-081
25 Arslan, Efna	PP-042
26 Arslan, Mehmet	OP-017, PP-014, PP-015, PP-016, PP-017, PP-018, PP-019, PP-020, PP-021
27 Artantaş, Aylin Baydar	PP-117
28 Ataoğlu, Hayriye Esra	OP-002
29 Ateş, Elif	OP-028, PP-022, PP-026
30 Ateş, Merve Yekta	PP-017, PP-019, PP-020
31 Avcı, Dilek Kuşaslan	OP-001
32 Avni şahin, Hüseyin	OP-004
33 Aydın, Ufuk	PP-122
34 Aydın Kurç, Mine	OP-022
35 Aydoğan, Sevil	PP-058
36 Aykanat, Burcu	PP-012

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

37 Balcioğlu, Hüseyin	PP-035, PP-044, PP-072, PP-094, PP-095, PP-100, PP-118, PP-121, PP-123
38 Balkozak, Turna	OP-034
39 Barış, Yasemin	OP-034
40 Başak, Fatih	PP-110
41 Başaran, Merve	PP-083
42 Basat, Okcan	OP-008, OP-010
43 Basat, Sema	PP-110
44 Baştürk, Meryem	OP-017, PP-014, PP-015, PP-016, PP-017, PP-018, PP-019, PP-020, PP-021
45 Bayad, Ayşegül	PP-076
46 Baytar, Efe Cem	OP-020, PP-041
47 Bellikci Koyu, Ezgi	PP-029
48 Bilge, Uğur	PP-035, PP-044, PP-072, PP-094, PP-095, PP-100, PP-118, PP-119, PP-121
49 Bilgili, Pınar	PP-043
50 Bilgin, Muzaffer	PP-123
51 Bingöl, Züleyha	PP-052, PP-073
52 Boeva, Tanya	PP-038
53 Bozhkov, V.	PP-082
54 Budak, Ersin	PP-046, PP-091
55 Çakır, Adem	PP-112
56 Çakmak, Selin	OP-002
57 Çalış, Serkan	PP-050, PP-078, PP-079, PP-081, PP-085
58 Çam, Duygu	PP-076
59 Candar, Ali	OP-024, PP-046, PP-091
60 Çankaya Uludağ, Elif	PP-102, PP-105, PP-107, PP-114
61 Çavuş, Hatice	PP-031
62 Çayır, Yasemin	PP-025
63 Çaylan, Ayşe	PP-074, PP-085
64 Cebeci, Derya	PP-070
65 Çelik Güzel, Eda	OP-007
66 Çelikcan, Gaye	PP-008
67 Çelikkol, Aliye	OP-007
68 Çetinbaş, Ayça	OP-036, PP-075, PP-080, PP-084
69 Çevik, Murat	PP-043
70 Chatzea, Vassiliki Eirini	PP-002
71 Chokanov, Simeon	PP-088
72 Çiftçi, Fatih	OP-024, PP-048
73 Çolak, Ertuğrul	PP-121
74 Cömert Okutucu, Ayşegül	PP-059, PP-061, PP-077

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

75 Dağdeviren, Hamdi Nezir	OP-016, OP-036, PP-050, PP-066, PP-074, PP-075, PP-078, PP-079, PP-080, PP-081, PP-084, PP-085, PP-086
76 Dağlı, Zehra	OP-027
77 Demir Akca, Ayşe Semra	PP-063, PP-064, PP-065
78 Demircan, Celaleddin	PP-008
79 Demirci, Hakan	OP-024, PP-046, PP-047, PP-048, PP-091, PP-109, PP-122
80 Demirel, Zekiye	OP-036
81 Demirel Dengi, Ayşe Seda	PP-062
82 Demirkol, Muhammet	OP-014
83 Deniz, Selin	PP-001, PP-003, PP-013, PP-027, PP-042
84 Dimova, Rosica	PP-038, PP-039
85 Doğan, Sebahat Sevde	PP-084
86 Doğan Onur, Özen	PP-037
87 Doğru, Ömer	PP-055
88 Dolđun, Asuman	OP-020, PP-041
89 Döner, Pınar	PP-043
90 Donma, Mustafa Metin	OP-015
91 Döldül, Mustafa	OP-020, PP-041
92 Duran, Sedef	OP-006, OP-009, OP-013
93 Duvan, Zeynep Nisa Nur	PP-092, PP-101, PP-103
94 Duymaz, Bilge	PP-037
95 Egici, Memet Taşkın	OP-008
96 Enişte, Konçuy	PP-047
97 Erarslan, Hande	PP-067, PP-069, PP-120
98 Erdal Yıldırım, Berna	OP-022
99 Erfan, Gamze	OP-022
100 Erkuran, Neslihan	OP-005
101 Esen, Elif Serap	PP-010, PP-049
102 Eser, Utku	OP-023
103 Fartunov, St.	PP-082, PP-087
104 Gelmez Taş, Beray	OP-035
105 Gençoğlu, Hülya Ezgi	OP-036
106 Georgoulas, V.	PP-002
107 Geylani Güleç, Seda	OP-010
108 Gök, Nimet	PP-036, PP-040
109 Gök Balcı, Umut	OP-026, PP-076
110 Gönenc, Işık	PP-113, PP-115
111 Goranova, Slaveyah	PP-039
112 Güçlü, Derya	PP-053, PP-056, PP-057, PP-060, PP-070, PP-071
113 Güçlü Saltık, Fatma	PP-068

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

114 Gücük, Sebahat	OP-005
115 Gülen, Dumrul	OP-022
116 Gülen Onur, Elif	PP-051, PP-054
117 Günay, Hümeýra	PP-116
118 Günay, Mahmut	PP-050, PP-081, PP-085
119 Gür, Özlem	PP-075
120 Guven Sade, Elif	PP-009, PP-096, PP-098
121 Güzel, Eda	OP-014, OP-015
122 Güzel, Savaş	OP-007
123 Hristova, S.	PP-082, PP-087
124 İdikut, Nurcihan	PP-045
125 İlter, Bahattin	PP-050
126 Kafadar, Didem	OP-025, PP-004, PP-064, PP-065
127 Kamarlı Altun, Hülyya	PP-005, PP-006, PP-009, PP-096, PP-097, PP-098
128 Kanat, Selcuk	PP-122
129 Kaner, Gülşah	PP-029, PP-092, PP-093, PP-099, PP-101, PP-103, PP-106, PP-108
130 Kaplan, Meltem	OP-020
131 Kaplan, Şeyhmus	OP-001
132 Karabulut, Nadiye	PP-062
133 Karaduman, Muhsin	OP-018
134 Karahan Saper, Selda Handan	PP-043
135 Karakulak Gömleksiz, Mehtap	PP-048
136 Karakürek, Yusuf	PP-048
137 Karakurt, Sait	PP-116
138 Karalar Baran, Ayşe	OP-024, PP-046, PP-091
139 Karaman, Erbil	OP-001
140 Karamancı, Tuğba	OP-033, PP-070, PP-071
141 Karamustafaoğlu, Yekta Altemur	PP-090
142 Karlıkaya, Celal	PP-068
143 Karşlıoğlu, Salih Zekeriya	PP-023, PP-031
144 Kaya, Ece Naciye	PP-042
145 Kaya, Mehmet	OP-018
146 Kaya, Mustafa Özgür	PP-008
147 Kaya Zaman, Ferda	OP-021
148 Kayhan, Mehmet	PP-100, PP-104
149 Kenan, Sevinc	PP-037
150 Keser, İlkay	PP-024
151 Kılıçarslan, Zeki	PP-052, PP-073
152 Kıyunat, Züleyha	PP-086
153 Koç, Esra Meltem	OP-017, PP-014, PP-016, PP-017, PP-018, PP-019, PP-020, PP-021

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

154 Koinis, Filipos	PP-002
155 Kökoğlu, Burcu	PP-118, PP-119, PP-121
156 Kökoğlu, Çağrı	PP-119
157 Kolcu, Giray	PP-011
158 Köroğlu, Fatma Tamara	PP-117
159 Kosan, Zahide	PP-025
160 Kosev, P.	PP-082, PP-087
161 Kuşaslan Avcı, Dilek	OP-003, OP-004
162 Lionis, C.	PP-002
163 Madjova, Christiana	PP-088
164 Madjova, Valentina	PP-082, PP-087, PP-088
165 Malakova, Tanya	PP-038
166 Mamur, Ahmet	PP-100, PP-104
167 Mengi, Özge	OP-006, OP-009, OP-013
168 Mergen, Haluk	OP-026, PP-076
169 Mihaylova, E.	PP-087
170 Mıstık, Selçuk	OP-018, OP-019, PP-028, PP-030, PP-032
171 Muraz, Melda	PP-036, PP-040
172 Nalbantoğlu, Ayşin	OP-014, OP-015
173 Nalbantoğlu, Burçin	OP-014, OP-015
174 Naldemir, İbrahim Feyyaz	PP-060
175 Nowak, Nina Toleva	OP-030
176 Obuz, Merve	PP-086
177 Ocakoglu, Gokhan	PP-047, PP-122
178 Ocakoğlu, Gökhan	PP-048
179 Önen, Gizem	PP-002
180 Öngel, Kurtuluş	OP-023, OP-026, PP-011, PP-033
181 Onuker, Ebru	PP-047
182 Oruk, Mesut	OP-026
183 Özcan, Hazan Yağmur	PP-042
184 Özdiñ, Sevgi	OP-006, OP-009, OP-012, OP-029
185 Özen, Ezgi	OP-020, PP-041
186 Özen, Tuğçe	OP-012, OP-029
187 Özkan, Nurşah	OP-021
188 Özkan Pehlivanoglu, Elif Fatma	PP-035, PP-044
189 Özkaya, Makbule Nurdan	PP-089
190 Özlü, Emin	PP-051, PP-054, PP-058
191 Öztora, Serdar	PP-066, PP-086
192 Pala, Emin	PP-110
193 Pamuk, Barış Önder	PP-014, PP-015

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

194 Pamuk, Gülseren	PP-014, PP-015, PP-016
195 Pekçetin, Serkan	OP-011
196 Peker, Emel	PP-083
197 Peköz, Özden	PP-016, PP-017, PP-018, PP-021
198 Pistolla, Dimitra Sifaki	PP-002
199 Polat, Burak	OP-026
200 Polat, Fatoş	OP-026
201 Porhan, Gülizar	PP-055
202 Preston, Ioana R.	PP-116
203 Ruseva, J.	PP-082, PP-087
204 Şahin, Mustafa Kürşat	OP-031
205 Salt, Ömer	PP-111, PP-112
206 Samancı, Nedim	OP-014
207 Sancaklı, Arzu	OP-010
208 Sarı, Esra	OP-003
209 Sarı, Yunus Emre	PP-072, PP-094, PP-095, PP-121
210 Sayhan, Mustafa Burak	PP-111, PP-112
211 Selçuk, Halit	OP-006, OP-009, OP-013, OP-029
212 Şengüzel, Esra	PP-066
213 Seremet Kürklü, Nilgün	PP-005, PP-006, PP-009, PP-029, PP-092, PP-093, PP-096, PP-097, PP-098, PP-099, PP-101
214 Set, Turan	OP-028, PP-012, PP-022, PP-023, PP-026, PP-031, PP-089
215 Sezer, Önder	OP-016, PP-083
216 Skowrońska, Magdalena Elżbieta	PP-103, PP-106
217 Sönmez, Cemil Işık	OP-032, OP-033, PP-051, PP-054, PP-056, PP-057, PP-058, PP-060, PP-070
218 Sözman, Melih Kaan	OP-017
219 Stefanov, J.	PP-082
220 Stefanov, Y.	PP-087
221 Stefanova, T.	PP-087
222 Stoyanova, Romyana	PP-039
223 Sungur, Serkan	PP-100
224 Sürmelibey Gümüştakım, Raziye Şule	PP-043
225 Tağtekin Sezer, Binnur	OP-002, PP-083
226 Tarnovska, Miglena	PP-038
227 Taştan, Kenan	PP-025
228 Taymur, Ibrahim	PP-122
229 Tekayak, Halil Volkan	OP-020, PP-041
230 Tel Adıgüzel, Kübra	PP-029
231 Tetik, Selim	PP-112

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

232 Tetik, Seyide	PP-067, PP-069, PP-120
233 Tetik, Selim	PP-111
234 Tıraş, Mehmet Nedim	OP-020, PP-041
235 Tokgöz, Bülent	OP-018, OP-019
236 Toklu, Burcu	OP-020, PP-041
237 Toprak, Dilek	OP-008, OP-021, OP-034, OP-035, PP-010, PP-049
238 Topsever, Pınar	OP-027
239 Tuna, Sumeyye	PP-047
240 Türe, Deniz	PP-109
241 Türemenoğulları, Gamze	PP-113
242 Türk, Emine Rümeyya	PP-058
243 Türkmen, Funda Müşerref	PP-109
244 Tuz, Canan	OP-027, PP-007
245 Tuzcular Vural, Emine Zeynep	PP-113
246 Ülger Öztürk, Neslihan	PP-108
247 Ünal, Aysun	OP-007
248 Ünal, Demet	OP-018, OP-019
249 Uncu, Yeşim	OP-027, PP-008
250 Ungan, Mehmet	PP-059, PP-061, PP-077
251 Ünlüoğlu, İlhami	PP-035, PP-044, PP-072, PP-094, PP-095, PP-100, PP-118, PP-121, PP-123
252 Uyar, Kübra	PP-110
253 Uysal, Ozen	PP-006
254 Varol Saraçoğlu, Gamze	OP-022
255 Velioğlu, Usame	OP-032, OP-033, PP-053
256 Vural, Emine Zeynep Tuzcular	PP-115
257 Yalçın, Ebru Esra	PP-074
258 Yalçıntaş, Emre	PP-048
259 Yanık, Fazlı	PP-090
260 Yanık, Mehmet Emin	OP-022
261 Yayla, Kamil	PP-066
262 Yegin, Feyza	PP-052, PP-055, PP-073
263 Yegin Katran, Zeynep	PP-052
264 Yegin Katran, Zeynep	PP-073
265 Yıldırım, Merve Nur Sultan	PP-093, PP-099, PP-106
266 Yıldırım Topak, Nevruz	PP-048
267 Yılmaz, Zeynep	PP-047
268 Yolcu, Merve Yekta	PP-015
269 Yörük, Yener	PP-090
270 Yücel, Bahar	OP-035

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

271 Yüksel, Hilal	PP-025
272 Zaloğlu, Akif	PP-011
273 Zekey, Fethİ Sada	PP-110
274 Zeren Öztürk, Güzin	OP-034, OP-035, PP-049
275 Zor, Murat	PP-063
276 Zorkun, Cafer	PP-067, PP-069, PP-120

6. INTERNATIONAL TRAKYA FAMILY MEDICINE CONGRESS

CONTACT US

Trakya University Medical Faculty, Department of Family Medicine
Tel: 0090 (284) 235 76 41 / 1460-5

tahekint@esfam.org

www.tahek.org

7. INTERNATIONAL TRAKYA
FAMILY MEDICINE CONGRESS

TAHEK 2018

7. ULUSLARARASI TRAKYA
AİLE HEKİMLİĞİ KONGRESİ

LIVING WITH CHRONIC CONDITIONS

KRONİK HASTALIKLARLA YAŞAMAK

TC Sağlık Bakanlığı
Edirne
Halk Sağlığı Müdürlüğü

21-25 March Mart 2018

Balkan Congress Center - Balkan Kongre Merkezi

Edirne

www.tahek.org